

۱۱

فرہنگ

اصطلاحات دیوانی دورانِ مغول

تالیف

شمیس شہرکی امین

فرہنگستان ادب ہندوستان

فرہنگستان ادب و ہنر ایران

۱۲

فرہنگ

اصطلاحات دیوانی و دوران منقول

تالیف

شمیس شہرکی امین

پہمن ماہ ۱۳۵۷

پیشگفتار

به نام خداوند جان و خرد

این کتاب ، فرهنگی است از اصطلاحهای دیوانی دورهٔ معول . دورمای که از نظر تاریخ ایران اهمیت فراوان دارد . زیرا قومی بیگانه - نه تنها از نظر نژاد بلکه از هر جهت نا آشنا به فرهنگ و تمدن ایرانی - نزدیک به یک سده و نیم (۷۵۶-۶۱۶ هـ ق) بر ایران حکم راندند و پس از ایشان تا چندی سرداران نشان بر قسمت‌های مختلف این کشور حکومت کردند و بالاخره آخرین بازماندگان آنان به دست تیمور و فرزندانش (۸۲۷ هـ ق) از بین رفتند ؛ هر چند اثر این قوم در دستگاه تیموری تا حدی باقی ماند .

بحث در اینکه مغولان که بودند و از کجا آمدند و چه سان توانستند بر این سرزمین پهناور و فرمانروایانش پیروز گردند ، بارها به وسیلهٔ تاریخ‌نویسان ایرانی و بیگانه به میان آمده و دربارهٔ آن کتابها نوشته شده است . از این رو ضرورتی ندارد که در این گفتار نیز شرحی بنویسیم . پس با بررسی کوتاه زبانشناسی تاریخی ، به توضیح چگونگی تدوین این فرهنگ خواهیم پرداخت .

زبان چنگیز و اروغ او طبعاً " مغولی بود ولی به همراه او گروههای دیگری نیز آمدند که زبانشان ترکی بود . این دو زبان از دستهٔ زبانهای آلتایی هستند که منچو (تونگوز) ، زبان کرهای و به عقیده‌های زبان ژاپنی نیز در آن قرار می‌گیرند .

زبان مغولی را می‌توان از نظر تاریخی به سه دوره تقسیم کرد :

- ۱) مغولی قدیم (پیش-کلاسیک) که در سده‌های سیزده و چهارده میلادی (سده‌های هفتم و هشتم هجری) زبان چنگیز و فرزندان او بود .
 - ۲) مغولی کلاسیک که از سدهٔ پانزدهٔ میلادی (سدهٔ نهم هجری) به بعد به وجود آمد و در سده‌های شانزده و هفده و هجده (سده‌های دهویازده و دوازده هجری) بسیاری از آثار بودایی از تبتی به این زبان ترجمه شد . مغولی کلاسیک ، زبان ادبی همهٔ مغولان بجز کالموکها بود.
 - ۳) مغولی جدید که شامل چندین زبان و گویش است . مانند خالخا (زبان رسمی جمهوری مغولستان خارجی) ، بوریات (زبان جمهوری سوسیالیستی خودمختار بوریات در حوالی دریاچهٔ بایکال) ، اویرات ، خود شامل دو گویش اویرات اصلی (در ناحیهٔ خود مختار ایغوری ایالت سین کیانگ و در جمهوری مغولستان خارجی) و کالموکی (در جمهوری خود مختار شوروی سوسیالیستی کالموک) ، منغوری (در بخش باختری ایالت کانسو، در شمال خاوری تبت و در حوالی دریاچه کوکونور) ، مغولی افغانستان و غیره .
- زبانهای مغولی از نظر ساختمان شباهت فراوان به زبانهای ترکی دارند اما وقتی نامهای اعداد و واژگان اساسی را با یکدیگر مقایسه می‌کنیم ، صرفنظر از واژه‌های دخیل در یکدیگر ، کوچکترین شباهتی بین آنها دیده نمی‌شود . مسلم است که این نوع مقایسه در لغتها ، دلیل قطعی برای عدم خویشاوندی بین دو زبان نیست ، هر چند این شباهتها بین زبانهایی که بر پایهٔ عوامل فراوان بویژه شناخت مرحله‌های تاریخی به عنوان خویشاوند شمرده می‌شوند ، بسیار گویا هستند . اما تا هنگامی که هیچ وجه مشترکی در گذشتهٔ این زبانها پیدا نشده است ، نمی‌توان از یک خویشاوندی ریشهای بین زبانهای ترکی و مغولی سخن گفت .

زبانهای ترکی را دانش پژوهان از نظرهای گوناگون طبقه بندی می‌کنند. برخی

آنها را به چهار گروه باستانی‌ترین ، باستانی ، نوو امروزیین تقسیم می‌کنند و دسته‌ای دیگر

سه

این طبقه بندی را بر پایه خصوصیات آوایی قرار می دهند . مثلا " بر پایه واژه " پا " ، که از این نظر به دو گروه " د " و " ی " بخش می شوند . در گروه " د " واژه " پا " آداق adaq یا آذاق a δ aq گفته می شود و در دسته " ی " ایاق ayaq . بعضیها نیز تقسیم بندی خود را بر پایه دو شاخه عمده شرقی و غربی می نهند که هریک شامل چند گروه می شوند مانند گروههای اویغوری ، " فرقیز - قیجاقی در شاخه شرقی و گروههای بلغاری یا چوواشی ، قیجاقی ، قارلوقی و اوغوزی در شاخه غربی . اوغوزی خود به اوغوزی - ترکمنی ، اوغوزی - بلغاری و اوغوزی - سلجوقی تقسیم می شود ، (سلجوقی ، عثمانی باستان ، آذربایجانی قدیم ، زبان ترکیه امروز و آذربایجان ایران و شوروی از گروه اخیر است) . در اینجا سخن از خط مغولان نیز بایسته است . آنان از خود خط نداشتند و ظاهراً برای نوشتن ، در سده دوازدهم میلادی (سده ششم هجری) از خط اویغورها بهره گرفتند . اویغورها نیز الفبای این خط را از سغدیان گرفته بودند .

کهنترین اثر مغولی مکتوب ، کتیبه ای است بر یک سنگ که یسونگه^۱ - پسر عمومی چنگیزخان - به افتخار او در حدود سال ۱۲۲۵ میلادی بنا کرد . - پس از چندی قوبیلان قاآن ار دیشی بودایی به نام هیاکس پا^۲ خواست تا خطی جدید اختراع کند که جانشین خط اویغوری گردد و او در سال ۱۲۶۹ میلادی خطی که تغییر شکل یافته الفبای تبتی بود ، ابداع و معرفی کرد . ولی به رغم کوششهایی که برای تغییر خط اویغوری به خط جدید می شد ، این خط پیشرفت چندانی نکرد و پس از چندی فراموش گردید .

ایلخانان ایران بجز خط اویغوری که در فرمانها و نامهها به کار می بردند ، در روابط خارجی بیشتر از خط عربی بهره می جستند . متأسفانه از برلیغها و نامه های آنان سندهای کمی باقیمانده است . مانند چند سند در موزه ایران باستان که به خط اویغوری

1) Yistingge.

2) Hp'pags-pa.

چهار

و دارای مهر چینی است .

اینک روش نگارش این فرهنگ

نخست باید بگویم درین فرهنگ تنها کلمه‌هایی معنی شده‌اند که در سازمانهای اداری ایران زمان مغول به کار می‌رفتند. پژوهش من محدود به این دوره و نوشته‌های همین زمان است و اگر از کتابی تاریخی نام ببرم که در دوره بعد نوشته شده، از آن جهت است که نویسنده در باره مغولان سخن رانده است. ولی کوشیده‌ام هیچیک از اصطلاحهای زمان حیات مورخ را که در دوره مورد مطالعه من کاربردی نداشته است، در این فرهنگ نیاورم .

منظور از اصطلاحهای دیوانی، لغتهایی است که به گونه‌ای با دستگاه سلطنت، دیوانهای گوناگون، سپاه، شغل‌های حکومتی و درباری، مالیاتها و مانند آن بستگی داشته است. پایه دریافت من از این اصطلاحها نخست بر چگونگی کار برد آنها در متنهای تاریخی، دیوانهای شعر و جز آن است و بعد یاری گرفتن از پژوهشهای دانشمندانی چون دورفر، بلوشه، کاترمر، پوپه، رادلف، دهخدا و معین .

این اصطلاحها از زبانهای فارسی، عربی، مغولی، ترکی، چینی و بندرت یونانی و سنسکریت است. دقیق‌تر بگویم تعداد کل ماده‌های وارده این فرهنگ ۶۶۸ است که ۲۱۶ عدد آن ماده اصلی و ۴۵۲ عدد دیگر ماده ارجاعی است .

ماده‌های اصلی آنهایی هستند که در برابرشان حرف نوشت و ریشه قرار دارد و در زیر هر یک معنی‌های گوناگون و شاهدها نقل می‌شوند. اما در ماده‌های ارجاعی فقط ریشه لغت نوشته می‌شود و خواننده با نشانه — به ماده‌های وارده رهنمون می‌گردد. بررسی ریشه‌شناسی ماده‌های اصلی نشان می‌دهد که در حدود ۴۸ درصد آنها آلتایی هستند. پس از واژه‌های آلتایی به ترتیب سهم عربی و فارسی در خوردگراست. ضمناً شش واژه چینی، یک واژه یونانی و یک واژه سنسکریت نیز در میان آنها وجود

پنج

دارند. البته باید توجه داشت که بر اثر تداخلها و وجود واژه‌های دورگه آلتایی و فارسی و عربی، دادن آمار دقیق در این زمینه ممکن نیست.

توضیح دیگر که از گفتن آن ناگزیریم آنکه، لغت‌های مغولی این فرهنگ بیشتر مربوط به مغولی پیش – کلاسیک است. هر چند که ممکن است در دوره‌های تاریخی بعد واژه‌های مغولی دیگری وارد زبان فارسی شده باشند که بررسی آن بیرون از این کار است. درباره اصطلاح‌های ترکی هم این نکته شایان توجه است که سهم زبان‌های اویغوری، جغتایی، اوغوزی – سلجوقی بیش از دیگر زبانها و گویش‌های گروه ترکی است.

مصوت‌های مغولی و ترکی طبق فرهنگ دورفر و مصوت‌های فارسی و عربی از فرهنگ معین و تلفظ اصلی کلمه‌های چینی از فرهنگ منیوز^۱ و طبق روش آوا نویسی وید^۲ است. ولی برای صامت‌ها روشی ویژه در پیش گرفته‌ام که برای آگاهی خواننده جدول کامل آن در پایان گفتار خواهد آمد.

این فرهنگ از نظر شکل شامل دو بخش است: متن و پا نوشت.

در متن اصطلاح‌های دیوانی، تلفظ، ریشه، معنی و شاهد دیده می‌شود و در پانوشت مأخذها و گاهی کلمه‌های مغولی، ترکی و چینی که در شاهد‌ها به کار رفته‌اند، برای خواننده معنی شده‌اند. فهرست الفبایی این لغتها در پایان فرهنگ قرار دارد.

به سبب فراوانی و تکرار مأخذها در پا نوشتها، با یاری گرفتن از نام کتابها و نویسندگان آنها برای هر یک واژه‌های برگزیده‌ام که خواننده همواره آنها را در پا نوشتها خواهد دید و برای آگاهی بیشتر دو راهنما ترتیب داده‌ام. یکی برای مرجع‌های فارسی خط و دیگری برای مأخذهای لاتین خط که متضمن فهرست الفبایی نام‌های گزیده و شماره ترتیبشان در کتابنامه است و با رجوع به کتابنامه و یافتن این شماره‌ها می‌توان مشخصات

1) Mathews.

2) Wade.

ش

ذقیق هرکتابی را دید .

چند کلمه‌ای در این فرهنگ وجود دارد که گمان می‌برم اصطلاح دیوانی باشند. ولی با همه کوششها ریشه، تلفظ و معنی آنها بر من روشن نشد. فهرستی از آنها و شاهدهایشان در پایان متن قرار دارد .

در پایان بر خود فریضه می‌دارم سپاس فراوانم را به پیشگاه استادان گرانقدر و بی‌همتایم جناب آقای دکتر سید جعفر شهیدی که مرا در انجام دادن این پژوهش - پایان نامه دکتري زبان و ادبیات فارسی - رهنمون گشتند و با نهایت صمیمیت و مهربانی در همه مرحله‌ها یاریم کردند و جناب آقای دکتر عباس زریاب خویی که نارساییهای این فرهنگ را به من نمودند، تقدیم دارم .

بذل توجه استاد گرانمایم جناب آقای دکتر پرویز نائل خانلری به این کتاب آرزوی چاپ آن را برآورد. امیدوارم سپاسگزاری عمیق مرا بپذیرند .

یاد همه دوستان و سرورانی که هر یک به نوعی در به انجام رسانیدن این پژوهش مرا یاری کرده‌اند، همیشه در قلب من خواهد بود .

چاپ این کتاب با همه ریزه کاریها و دشواریهای بیشمارش تنها با همکاری بیدریغ و علاقه‌مندی بیحد خانم فتانه خواجه ممکن و حتی آسان شد . سپاسگزاری من از ایشان کمترین حد پاسخ به اینهمه محبت است .

شمیس شریک امین

بهمن‌ماه ۱۳۵۷

شیوه حرف نویسی لاتین صامت‌ها

z	ض	,	همزه
t	ط	b	ب
z	ظ	p	پ
ʿ	ع	t	ت
γ	غ	θ	ث
f	ف	j	ج
q	ق	č	چ
k	ک	h	ح
g	گ	x	خ
l	ل	d	د
m	م	δ	ذ
n	ن	r	ر
v	و	z	ز
w	واومعدوله	ž	ژ
h	ه	s	س
y	ی	š	ش
		š	ص

– همزه را در آغاز مصوتها نشان نداده‌ام

– حرف "ث" (θ) در ماده‌های وارده این فرهنگ وجود ندارد.

ت

آغا / مغولی / — آقا

آغچه / ترکی / — آچه

آغروق / ترکی / — اغروق

آغروق / ترکی / — اغروق

آقا (āqā) / مغولی / ، آغا^۱

برادر بزرگتر: ^۲

" گفته که از زبان جوجی قسار بنویید که بسیار جهد کردم تا از عقب آقای خود

جینکیزخان بروم وید و پیوندم . از و اثری نیافتم . " ^۳

" وپیغام ارغون ، آن بود که من چگونه در روی آقای خود / احمد نکودار / شمشیر

۱) و صاف ، ص ۴۵۱ . سنگلاخ ، 43v . تورک . Doerler, Bd.1 . Pavet, p. 27.

۲) Doerler, Bd.1 . سنگلاخ ، 43v . تورک .

۳) جامع روس ، ج ۱ ص ۵۴۵ . جامع ، ص ۱۵۵ .

کشم. " ۱

۱۱ بزرگتر (از نظر سال)، مسن تر: ۲

" و آروق وقورومشی گفتند: یورت ۳ بزرگ، جوشکاب دارد واوبه سال آقااست .
اوسزاوار است. " ۴

۱۱ رئیس، بزرگ قوم: ۵

" دیگر روز، مبارکشاه و جوبای و قبان با تمامت — امرای هزاره وتومان
بیامدندو قایدو رازانوزدند وگفتند: بعد از امروز، قایدوآقا، آقای ماستوبر
هر آنچه فرماید، مطیع و منقاد باشیم. " ۶

"بامداد زود، قبان و بوقوونقو از آن جانب به کنار آب رسیدند و بانگ زدند
که چرا بر چنین کار اقدام نمودید؟ امرا جواب دادند که به فرمان آقای تو،
آبافاخان کرده ایم. " ۷

۱) جامع روس، ج ۳ ص ۱۸۳ و نیز ص ۸۷، ۱۰۱، ۱۷۶. جامع یان، ص ۵۳.
جامع، ص ۲۸۵. جهانگشا، ج ۳ ص ۲۰، ۵۵.

2) Doerfer, Bd. 1.

۳) یورت (yurt) / ترکی / مسکن، محل زندگی، ارايه‌های نم‌دی که با
گاوهای ترکشیده می‌شدند و براحتی بر چیده می‌شدند. (pavel. p.544)

جامع کاترم، ص ۵۴. سنگلاخ، 342v. جهانگشا، ج ۱ ص ۳۷.
نظام، ص ۷۰ - ۶۹. ایران، ج ۲ ص ۳۴۹-۳۴۸. (Doerfer, Bd. 4)

۴) جامع روس، ج ۳ ص ۱۹۱. جامع یلوشه، ص ۲۲۵، ۲۷۵. جامع یان،
ص ۴۹.

۵) Doerfer, Bd.1 معین.

۶) جامع روس، ج ۳ ص ۱۳۸. جامع یان، ص ۲۷، ۵۷.

۷) جامع روس، ج ۳ ص ۱۴۲ و نیز ص ۱۱۳، ۱۱۹. جامع یلوشه، ص ۱۴۳،

۱۸۳، ۳۱۹، ۳۳۴، ۳۹۷، ۶۰۱. جامع یان، ص ۷، ۱۵. جامع، ص ۲۴۱

۲۷۴، ۲۸۰. و صاف، ص ۴۵۱.

|| گاه مجرد لقب به صورت پسوند :

" و بیست و هشتم صفر از قونقور اولانک کوچ^۱ کرد و ارمنی خاتون و ← آوردوها را بگذاشت و سونجاق آقا را ملازم او گردانید. " ^۲

انشانه^۳ تعظیم، مواقعی خان برای احترام بعضی از نزدیکان خود را " آقا " می خواند :

" و بعد از جینککیزخان در حیات بوده و اوکنای قآن او را آقا می گفته و بالای منکوقآن با پسران / او/ به هم می نشستی و ملازم فرزندان تولوی خان و سرفوقیتی بیکی بوده. " ^۳

آغا وایینی / مغولی + ترکی / ← آقا وایینی

آقا وایینی (āqā vīnī) / مغولی + ترکی / ، آغاوایینی^۴ ، آقاوایینی^۵ ، اقاوایینی^۶
برادران بزرگتر و کوچکتر^۷ ، برادران یک خانواده^۸ ، برادران . (ترکیب عطفی از آقا + ایینی) :

(۱) کوچ (Köç) / ترکی / خدمتی که بنده برای ارباب (حاکم) انجام می دهد ، قدرت ، نیرو ، کار . در فارسی کوچ دادن : نیرو دادن برابر است با بندگی کردن ، بیگاری کردن ، مساعدت نظامی و اسالها به خان ، مهاجرت .

(Doerfer, Bd. 3. Pür-iBahā, p. 268)

- (۲) جامع روس ، ج ۳ ص ۱۸۲ و نیز ص ۱۱۳ ، ۱۳۸ ، ۳۷۹ .
- (۳) جامع روس ، ج ۱ ص ۱۷۹ . جامع بلوشه ، ص ۴۳۱ . جامع یان ، ص ۱۶ ، ۱۷ . جامع ، ص ۶۳ .
- (۴) جامع روس ، ج ۳ ص ۸۷ . جامع یان ، ص ۱۳ ، ۲۳ ، ۲۴ . تورک .
- (۵) جامع کاترم ، ص 392,390 . جامع سلطنتی ، ص ۱۲۸ .
- (۶) جامع بلوشه ، ص ۱۹۰ ، ۴۲۱ .
- (۷) جامع کاترم ، ص 121 . جامع بلوشه ، ص ۲۲۴ . Doerfer, Bd. 1
- (۸) جامع بلوشه ، ص ۲۲۴ .

"اول آنکه جینکیزخان فرمود که اگر از اوروغ^۱ ماکسی — یاسادگرگون کند،
 آن را با تمام آقاوایینی بانفاق و کنکاج^۲ ناکرده قصد او نکنند." ۳
 "بعد از آن، آقاوایینی ساین تکین رفته‌اند و آن چرقل قام را کشته و بدان سبب
 میان قوم تاتار و ایشان خصومت با دید آمده." ۴
 "قضیه، ایشان چنان است که به وقت آنکه ایشان با قوم تایجیوت بوده‌اند، پدر
 و آقاوایینی ایشان را بکشند." ۵
 "... و این زمان فرزندان و آقاوایینی او آنجا اند." ۶
 البرگتر و کوچکتر، بزرگ و کوچک:

" — فآن دانست که سخن چینگ تیمور راست است، او را رها کرد و بانمات
 شهزادگان، آقاوایینی کنکاج کرده فرمود که بولغه سیتیچی سخنان او کنای فآن و
 مونککا فآن شنیده، او را زنده رها کنیم." ۷
 "از طرف بایدو، طغاجار و طولادای و قنجدبال و ایلیجیدای و از جانب شهزاده
 غازان، نوروز و نورین و قتلشاه و سوتای، در وسط صفوف بر رقعہ میعاد معرکه،
 از اسبان پیاده شدند و آقاوایینی یکدیگر را تنگ در بر گرفتند." ۸

(۱) اوروغ (urūγ) / ترکی / ، خلف یک جد معین و شاخته (نه افسانه‌ای) مخصوصاً

خلف جنگیزخان . (Doerfer, Bd. 2).

(۲) کنکاج* (kengâc) / ترکی / ، کنکاج . یعنی مشورت .

• (Doerfer, Bd. 3)

(۳) جامع روس، ج ۱ ص ۱۴۱ . جامع، ص ۵۱ .

(۴) جامع روس، ج ۱ ص ۱۶۷ . جامع، ص ۵۹، ۱۹۳ . Doerfer, Bd. 1

(۵) جامع روس، ج ۱ ص ۵۶۳ . جامع، ص ۱۶۰ .

(۶) جامع روس، ج ۱ ص ۴۶۹ . جامع، ص ۱۳۸ و نیز ص ۲۶۶ .

(۷) جامع، بلوشه، ص ۴۲۸ .

(۸) جامع روس، ج ۳ ص ۵۹۷ .

||برادر خوانده (کوچک و بزرگ) :

"ساریق خان گفت: ای برادر کوچک من که مغولانند، هرگز با یکدیگر فودا^۱ مشوید. چه همچنان که کسی که از آن سوی بشته باشد، دور باشید. آلا^۲ انده^۳ شوید تا آقاوایینی یکدیگر باشید."^۴

||اعمام و عمزادگان :

"و او/ بسوکای بهادر / پادشاه بسیاری از اقوام مغول بود و آقاوایینی او یعنی اعمام و عمزادگان، جمله مطیع و متابع."^۴

||خویشان یعنی رؤسای هریک از خاندانهای یک قبیله که از یک ایوگه^۵ مشترک باشند،^۶ خانواده^۷ :

"تولوی خان بعد از وفات پدر، خدمت و مراعات برادران و آقاوایینی خود بران وجه کرد که تمام از او شاکر بودند."^۸

"و هرچند اصل قورولاس آن است که از النان فودوقه یعنی بستوی زرین زاده اند

۱) فودا (*qūdā*) / مغولی / برادر زن، برادر شوهر. همچنین وقتی که کسی از قبیله‌ای همسر بگیرد، افراد آن قبیله فودای او خواهد بود.

(*Doerfer, Bd. 1*)

۲) اندا (*andā*) / مغولی / ادای، اده. برادر قسم خورده.

(*Doerfer, Bd. 1*)

۳) جامع روس، ح ۱ ص ۲۰۳. جامع، ص ۷۱.

۴) جامع، ص ۲۰۳.

۵) اوکد (*chūū*) / مغولی / پدر بزرگ، نیای یک دودمان.

(*Doerfer, Bd. 1*)

6) *Doerfer, Bd. 1.*

۷) جامع بلوشه، ص ۲۲۴.

۸) جامع بلوشه، ص ۲۱۸.

و باقنقرات و ایکیراس از یک اصل منشعب گشته و آقا و اینی همدیگر بوده‌اند. " ۱
 "معنی این سخن آن است که اقوام بسیار مانند قنقرات و تاتار و درلکین که
 به ما هیچ تعلق نداشتند، جمله با ما متفق و دوست شدند، ما که آقا و اینی و
 خون یکدیگریم، متفق گردیم و دوست شویم. " ۲

"هولاکوخان به خدمت — فالان پیغام داد که از روی — یاساق چگونه
 شاید که اجازت دهند که اوروق ما بدین صورت تکشمیشی^۳ کند، آقا و اینی ما
 را عیبت کنند. " ۴

"و گفته: — خان! — خان! خان دیدی که آقا و اینی من به گنجشگان ماند
 که از بیلاق روی به قشلاق^۵ نهاده باشد. یعنی چنگیزخان خویش من است،
 عزم گریختن دارد و من همواره گفته‌ام که گنجشک توام. " ۶

(۱) جامع روس، ج ۱ ص ۴۰۷. جامع، ص ۱۲۵.

(۲) جامع روس، ج ۱ ص ۴۷۷. جامع، ص ۱۴۱.

(۳) تکشمیشی (*teqışmîşî*) / ترکی / به نزد خان بار یافتن و در ضمن هدیه‌های
 رای او بردن. (Doerfer, Bd. 2).

(۴) جامع بلوشه، ص ۴۲۱.

(۵) قشلاق (*qışlâq*) / ترکی /، قیشلاق، قیشلاغ، قیشلاغ، مقرر زمستانی.

(Doerfer, Bd. 1)

(۶) جامع، ص ۲۷۰ و نیز جهانگشا، ج ۱ ص ۲۲۰، ج ۳ ص ۱۶، ۲۰، ۲۲.

جامع بلوشه، ص ۳، ۱۳۴، ۱۳۶، ۱۵۲، ۲۲۴، ۲۳۲، ۲۳۰، ۴۳۱، ۴۳۲.

جامع کاترمر، ص ۳۹۰. جامع یان، ص ۱۳، ۲۴، ۲۵، ۲۷، ۵۸.

جامع روس، ج ۳ ص ۸۷، ۱۱۰، ۱۲۹، ۱۳۴، ۱۳۷. غارانی، ص ۵۹.

جامع، ص ۶۶، ۱۴۲، ۱۷۶، ۱۹۲، ۱۹۵، ۲۰۴، ۲۳۲، ۲۴۶، ۲۷۴.

۳۱۷، ۳۱۹، ۳۱۷، ۴۱۹، ۴۲۴، ۴۲۵، ۴۳۹، ۱۰۷۴. و صاف، ص ۷۶، ۱۳۹، ۳۱۷.

۵۷۵، ۴۷۶. بناکنی، ص ۳۹۱، ۴۵۲. هرات، ص ۱۹۴. منتخب، ص

۱۲۲، ۷۰. روضه، ج ۵ ص ۴۲۶. حبیب، ج ۳ ص ۵۴.

|| بزرگتر و کوچتری :

"وایشان را — یاساق و — بیسون و شیوهء داروگیر آموختی و میان ایشان مرتبهء آقاوایینی و ازده قودای معین فرموده." ^۱

|| شاهزادگان خانوادهء سلطنتی ^۲، شاهزادگان سلسلهء چنگیزی ^۳ :
 "تمامت آقاوایینی و امرا و — نوینان متفق اللفظ و متسق الکلمه شده‌اند که شهزاده به مرکز دولت خرامد و تاج و تخت که ارثا" و مکتسبا" به وی می‌رسد، به جلوس مبارک، مزین و محلی گرداند." ^۴

"در وقت مقام اهر حکم این — یرلیغ به آقا وایینی و خواتین ^۵ و امرا رسانیدند." ^۶

"چون مونککوخان در موضع قراقورم و کلوران که بیورت و تختگاه جینککیزخان است، بعد از اجتماع تمامت آقاوایینی و امرا و اتفاق جمهور بر تخت‌نشست." ^۷
 || خویشاوندی :

"باتوبه وقت واقعهء کیوک‌خان به درد پای مبتلا بود و از راه آقاوایینی به همهء

(۱) غازانی، ص ۸. جامع روس، ج ۳ ص ۲۵۱. جامع، ص ۸۴۶.

(۲) جامع کاترم، ص ۱۲۱.

3) Doerfer, Bd. 1.

(۴) جامع روس، ج ۳ ص ۵۹۱.

(۵) خانون (xāiān) / ترکی، از مغولی qatun /، ملکه، شاهدخت، همسر، زن.

(Doerfer, Bd. 3. Grønbech, p. 92. Lessing)

(۶) و صاف، ص ۲۷۰.

(۷) جامع روس، ج ۳ ص ۲۰. جامع سلطنتی، ص ۴۲. جامع کاترم، ص

۱۱۴ و نرز 392,128. جامع روس، ج ۳ ص ۱۱۵، ۱۳۰، ۱۳۱، ۱۳۳

۲۸۵. جامع بلوشه، ص ۱۷۱، ۱۸۳، ۱۹۰. جامع بان، ص ۱۶، ۲۳

۲۵. جامع سلطنتی، ص ۴۴، ۱۲۸. و صاف، ص ۱۰۵، ۲۷۰.

جوانب به استحضار عشایر و اقارب، ← ایلچیان متعاقب فرستاد. " ۱
 - حضور آقاوینی در قوریلتهای برای تصمیم در باره امور مهم مملکتی خصوصا"
 به خانی نشستن یکی از شاهزادگان، واجب بود و اگر بی کنگاچ ایشان، کاری
 انجام می گرفت، مسببین مورد بازخواست قرار می گرفتند. ۲

آقاوینی / مغولی + ترکی / ← آقاوینی

آقچه / ترکی / ← آقچه

آل (آ) / رایج در ترکی و مغولی /

سرخ، گل بهی : ۳

"اوردو بوقا از خدمت گیخاتورسید، با چند خروار ← چاو و آلات آن، کاغد

سفید و آل و غیره. " ۴

المهر سرخ ۵، مهر:

" ← خزاین نارین بدو سپرد و آل به دست وی داد و از جمله امرای بزرگ

شد. " ۶

"فرمود. پادشاهی چون ارغون... مملکتی را به ← مقاطعه معین فرموده

(۱) جامع بلوئه، ص ۲۷۴.

(۲) جهانگشا، ج ۱ ص ۲۲۰، ج ۳ ص ۲۲. غازی، ص ۵۹. جامع، ص

۱۷۶، ۲۰۳. و صاف، ص ۱۰۵. یزکانی، ص ۳۹۱. منتخب، ص

۷۰. حبیب، ج ۳ ص ۵۴.

3) *Doerter, Bd. 1. Lessing.*

(۴) جامع روس، ج ۳ ص ۵۹۲ و نیز ص ۲۸۷. جامع، ص ۸۸۳.

(۵) سنکلاخ، ۴۹r. *Doerter, Bd. 2*

(۶) جامع روس، ج ۳ ص ۱۵۳. جامع یان، ص ۳۷ و نیز جامع روس، ج ۳

ص ۲۸۰، ۶۰۴.

باشد و بدان ← مفاصات با آل داده. "۱"
 "ایشان را از ← یرلیغ و ← یاسای چنگیزخانی مکتوبی با آل
 دادند." ۲

- گاهی خان هنگام سیورغامیشی^۳، همراه وسایلی مانند چتر و سنقر^۴ و
 پایزه و شمشیر، "آل" هم می داد. "۵"
 شکل "آل" که بر نامه‌ها و پایزه‌ها می زدند، پیش از غازان مربع بود و پس از
 اسلام آوردن او به صورت دایره درآمد و در میان سکه لاله الا لله محمدا"
 رسول الله نقش شد. "۶"

// - آل زدن، به آل رسانیدن. مهر کردن، مهر زدن:

"و فرمود که ← آلجیان به علت آل زدن هیچ چیز از کس نسناسد و راستی
 آنکه به نسبت آنچه پیش ازین طمع می داشتند، بسیار کم کرده‌اند." ۷"
 "آنگاه باتفاق ← بتیکچیان معول لفظ" به لفظ برخوانده به محل عرض
 رسانند... بعد از آنکه بیاض کنند، دیگر باره عرضه دارند و بعد از آن به آل
 رسانند." ۸"

(۱) وصف، ص ۳۳۷.

(۲) وصف، ص ۵۷۰ و نیز ص ۲۶۸، ۳۲۷، ۳۴۰.

(۳) سنقر (sonqur) / ترکی / نوعی باز. (Doerter, Bd. 3).

// (۴) سیورغامیشی (soyūr γūmīšī) / معولی / کسی را مورد مرحمت قرار دادن،
 لطف کردن. (Doerter, Bd. 1).

(۵) سمطص، ص ۷۹، ۸۹.

(۶) وصف، ص ۳۲۵.

(۷) غازانی، ص ۲۹۳. جامع ص ۱۰۶۲.

(۸) غازانی، ص ۲۹۲.

آلتمغا (*altamγā*) / رایج در ترکی و مغولی + مغولی/۱، التمغا^۲، آل تمغا^۳، آل طمغا^۴،

آل طمغی^۵، ال طمغی^۶، تمغای آل^۷

آل: سرخ + تمغا: مهر

مهر سرخ، مهر مربعی که به تقلید از روی مهر چینیان ساخته شد^۸. این مهر را با مرکب سرخ می‌آلودند و بر فرمانها و مکتوبات می‌زدند^۹. هنگام سلطنت غازان خان، به مناسبت مسلمان شدن او، "آلتمغا" را به صورت دایره در آوردند و بر آن نام خداوند و رسول او محمّد را نقش کردند.

"نوروز رانوزده عرضه داشت که التمغاها که بر مضامین امثله و فرامین می‌نهند چون صورت آن در چاغ نقاب اسلام و حجاب ایمان بود والحاله هذه پادشاه به سمت سنن اسلام موسوم گشته و دین حنفی را متقلد و ملتزم گشته اگر فرمان

(۱) کشاورزی، ص ۲۷۵. جامع بلوشه، ص ۲۴۷. *Lessing, Giranbech, p, 94*

(۲) جهانگشاه، ج ۱ ص ۱۱۴، ۱۱۶، ۱۷۱، ۲۱۱، ج ۲ ص ۲۴۸، ج ۳ ص ۸۸. غازانی، ص ۹۶. جامع، ص ۴۷۱، ۹۱۸، ۱۰۲۵. هرات، ص ۴۱۹، ۷۷۱. وصاف، ص ۳۴۴. بناکتی، ص ۳۶۸، ۴۵۹. اولجایتو، ص ۱۱. ذیل جامع، ص ۷۵. حبیب، ج ۳ ص ۴۷، ۹۱، ۱۴۶. آثار، ص ۲۸۵. پورسها، ورق ۸.

(۳) جامع روس، ج ۳ ص ۲۷۳. جامع بلوشه، ص ۲۴۷، ۲۵۴. غازانی، ص ۳۰. جامع، ص ۸۶۱. وصاف، ص ۶۵۴. روضه، ج ۵ ص ۱۵۴، ۴۸۱. مجمل، ج ۲ ص ۳۷۷، ج ۳ ص ۲۳.

(۴) رشیدی، ص ۲۹، ۱۲۲، ۱۷۰. دهخدا.

(۵) دهخدا.

(۶) دهخدا.

(۷) جامع روس، ج ۳ ص ۳۴۲. غازانی، ص ۱۳۴. جامع، ص ۹۴۵.

(۸) جامع بلوشه، ص ۲۴۷.

(۹) فرهنگ وصاف. دهخدا. جهانگشاه، ج ۱ ص ۱ (پانوش). این-

بطوطه (ترجمه) ص ۳۷۷. سنگلاخ، 50r.

نافذ شود تا آن را به اسماء الله تعالی و نام رسول الله صلی الله علیه و سلم

مزمین و مطهر گردانند اولی باشد و شکل مربع **آلتمغا** مدور شود، " ۱

– معمولاً " برلیغها را، بتکچیان دیوان، آلتمغا می زدند. ۲

" تا ← بیتکچی خط ← برلیغ خوبی بنوشت

رد برو چشم من از خون جگر التمغا " ۳

– در زمان بعضی از خابان مغول، برلیغ موشح به آلتمغای خان متوفی به حدی

معتبر بود که دستور می دادند بی آنکه به پادشاه نشان دهند و او آن را صحه

بگذارد برای صاحب برلیغ دوباره بنویسند و تجدید کنند. مانند کیوک خان

که چنین حکمی در باره ۴ برلیغهای پدر خود اوکتای قاآن صادر کرد. ۴

معمولاً آلتمغا بر هر نوع برلیغی (فرمان) زده می شد. مانند: سیردن حکومت

ناحیه‌ای به کسی ۵، تفویض صاحب دیوانی ممالک ۶، عهدنامه‌ها و فتحنامه‌ها ۷،

فرمان بعضی از مشاغل مانند فقاہت ۸ و امیر تومانی ۹، برلیغ خراج از زمینها ۱۰،

(۱) غازانی، ص ۹۶. جامع بلوشه، ص ۲۴۷ (پانوشت). جامع روس، ج ۳

ص ۶۱۸. جامع، ص ۹۱۸ و نیز حبیب، ج ۳ ص ۱۴۶.

(۲) جهانگشا، ج ۳ ص ۸۸. غازانی، ص ۳۵. جامع، ص ۸۶۱.

(۳) پورسها، ورق ۸.

(۴) جهانگشا، ج ۱ ص ۲۱۱. جامع بلوشه، ص ۲۴۷، ۲۵۴.

(۵) جهانگشا، ج ۲ ص ۲۲۳. جامع بلوشه، ص ۳۹. جامع، ص ۴۷۱.

محمل، ج ۲ ص ۳۷۷.

(۶) جهانگشا، ج ۲ ص ۲۲۳. غارانی، ص ۱۳۴. جامع، ص ۹۴۵.

بناکتی، ص ۴۶۳. آثار، ص ۲۸۵.

(۷) و صاف، ص ۶۴۵. حبیب، ج ۳ ص ۴۷، ۹۱.

(۸) دستور، ج ۲ ص ۳۶۸.

(۹) جهانگشا، ج ۲ ص ۲۴۸.

(۱۰) و صاف، ص ۶۳۱.

براتها^۱ و مانند آن .

۱۱ فرمان (بنا بر ارادهء جزء به کل) :

"... به ساختن مهمات و مصالح ملک مشغول شد و آلتها را به اطراف روانه گردانید." ۲

"باز به افاست راحت و خیرات ، آلتها را به انهای ممالک روان کرد." ۳

"به تجدید ، آلتها نوشت که هیچ ملک و امیر در هفت — تومان هرات برخلاف حکم ملک شمس الدین نرود." ۴

"نوروز بیک التعمایی درین باب بنویسد و به خط در آنجا ذکر کند که..." ۵

"زلطف عارضت آورد آلتعمای که با رخت نکند آفتاب و به التاق" ۶

آل تمغا / رایج در ترکی و مغولی + مغولی / — آلتها

آلتونتمغا / مغولی + مغولی / — التون تمغا

آلتون تمغا / مغولی + مغولی / — التون تمغا

(۱) جهاگشا ، ج ۱ ص ۱۷۱ . جامع ، ص ۴۹۳ . ساکتی . ص ۳۸۹ .

روضه ، ج ۵ ص ۱۵۴ . حبیب ، ج ۳ ص ۵۲ و نیز جهاگشا ، ج ۱ ص ۱۱۶ .

وصاف ، ص ۶۵۴ . هرات ، ص ۱۹۶ . روضه ، ج ۵ ص ۴۸۷ . مسامره ،

ص ۳۰۴ . محمل ، ج ۳ ص ۲۳ .

(۲) جامع بیان ، ص ۸۴ . جامع ، ص ۸۲۲ .

(۳) وصاف ، ص ۲۴۳ .

(۴) هرات ، ص ۱۸۹ .

(۵) وصاف ، ص ۳۴۴ .

(۶) پوربها ، ورق ۲۷ و نیز جامع بلوشه ، ص ۷۰ . جامع بیان ، ص ۶۹ .

جامع روس ، ج ۳ ص ۲۱۰ ، ۳۴۲ ، ۴۳۲ . رشیدی ، ص ۵۶ ، ۱۲۲ ، ۱۵۹ .

۱۷۰ . جامع ، ص ۱۰۲۵ . روضات ، ج ۱ ص ۴۲۸ . هرات ، ص ۳۸۴ .

۴۲۰ ، ۷۸۳ . سمط ، ص ۶۵ . بناکتی ، ص ۳۶۸ . ذیل جامع ، ص ۷۵ .

حبیب ، ج ۳ ص ۶۵ . اولجایتو ، ص ۱۱ . روضه ، ج ۵ ص ۴۸۱ .

آلجی / رایج در ترکی و مغولی / ← آلچی

آلچی (*ālčī*) / رایج در ترکی و مغولی / ، آلجی^۱

مهر دار: ۲

" و فرمود که آلچیان به علت آل زدن هیچ چیز از کس نستانند و راستی آنکه

به نسبت آنچه پیش ازین طمع می داشتند ، بسیار کم کرده اند . " ^۳

آل طمغا / رایج در ترکی و مغولی + مغولی / ← آلتمغا

آل طمغی / رایج در ترکی و مغولی + مغولی / ← آلتمغا

آیداجی / مغولی / ← ایداجی

آینی / ترکی / ← اینی

(۱) غازی، ص ۲۹۳ . جامع ، ص ۱۰۶۲ .

2) Doerfer, Bd. 2.

(۲) جامع روس، ج ۳ ص ۵۰۱ .

اتابک (atabük) / ترکی /

پدر بزرگ و -المجاز لالا و مربی اولاد سلاطین^۱ (مرکب از "اتا": پدر و "بک": بزرگ):

"و در آن زمان از نسل کاملان کسی لایق پادشاهی نموده بود و ترکمانی حاکم شده و چون او نماد، پسر طعل داشت. محمد نام. او را بجای پدر بنشانند و قودور اتابک او بود."^۲

"و آن امیر راه اتابکی او کنای قآن داشته."^۳

"گفت: در او ان صبا که لالا و اتابک آن سلطان بودم، در اوقات عروج خود، بیست کرت بیشتر حضرت او را برگردن خود گرفته، بالای عرش برده ام."^۴

(۱) نورک. دهخدا. سنگلاخ، ۳۷. *Dozier, Bd. 2*

(۲) جامع روس، ج ۳ ص ۷۱.

(۳) جامع روس، ج ۳ ص ۲۳۵. جامع، ص ۷۹.

(۴) مناقب، ص ۸۵.

"وسید به رسم لالا و اتابک دم به دم حضرت خداوندگار را بردوش برمی گرفت
و می گردانید." ^۱

اتاوه (etāve) / عربی /

خراج ^۲ ، باجی که به زور ستانند ، رشوه و خراج ^۳ :
"وقتی که منکوقآن بر سریر خانیت استقرار و روزگار به فر دولتش استظهار
یافت ، در موافقت صاحب یلواج به شرف بندگی مشرف شد . ← قآن در
حق وی شفقت و سیورغامشی فرموده ، ← یرلیغ داد به سلطنت کرمان و
← باسفاقان را جهت استخراج مال مقرر و اتاوه^۴ مقدر معین فرمود . " ^۴
- گاه مرادف و همراه کلمه "خراج" است .

"و هر سال به اسم ← خراج و اتاوه ← حملی ، شرطی ، محمول قضیه مطاوعت
گردانند." ^۵

اختاجی / مغولی / ← اختاجی

اختاجی (axtācī) / مغولی / ، اختاجی ، اختجی ^۶ ، اقتاجی ^۷
میرآخور ، مهتراسب ^۸ ، اسدار سلطنتی ^۹ ، اصطیل دارخان ^{۱۰} :

(۱) مناقب ، ص ۵۸ و نیز ص ۸۴۸ . الاوامر ، ص ۶۵۷ .

(۲) معین . فرهنگ و صاف . سیرت ، ص ۲۶ .

(۳) لسان ، ج ۱۴ ص ۱۷ .

(۴) و صاف ، ص ۲۸۹ .

(۵) و صاف ، ص ۳۹۷ و نیز ص ۴۷۲ . سیرت ، ص ۲۱۶ ، ۲۳۱ .

(۶) اویس ، ص ۱۳۹ .

(۷) جامع روس ، ج ۱ ص ۵۶۴ ، ج ۳ ص ۱۶۸ . و صاف ، ص ۴۶۹ .

(۸) جامع کاترمر ، ص ۱۰۸ . سنگلاخ ، ۳۳۷ . Dozy. Pūr-iBahā, p. 271

9) Doerler, Bd. 1.

10) İhanterde, p. 189.

" و معهود چنان شد که آنچه بسپارند ← یافته ← قورچیان و اختاچیان به ← دیوان برند. " ^۱

" و اختاچیانی که جهت جنایب خاص لجام مرصع پروین و ستام مکوکب هفتورنگ و رکاب زرین هلال را از سز خنگ دور فرو گشایند. " ^۲

" اختاچی سیاست ارغمچی ^۳ اجل درگردن عدوی تویندد به چلبیری ^۴ " ^۵
 - سازمانی که اختاچیان در آن کار می کردند، اختاچی خانه یا اختاخانه نام داشت که در آن زین و لگام و سایر آلات نیز ساخته می شد. ^۶

اختجی / مغولی / ← اختاچی

اخجه / ترکی / ← اقچه

اخراجات (*extrāṭ*) / عربی /

مالیات فوق العاده، غیر مستمر و اتفاقی: ^۷

" چون به وطن مألوف و مسکن معروف خود متوجه بود / قاضی محمد بن حسن /

(۱) غارانی، ص ۳۱۳. برای "اختاچی" رجوع کنید به ص ۱۸، ۳۳۰ و ۳۳۲.

جامع، ص ۱۶۰، ۷۸۴، ۱۰۴۵، ۱۰۷۷، ۱۰۹۱. و صاف، ص ۴۱۶.

جامع بان، ص ۴۴. جامع کانرمر، ص ۱۰۸. سنکلاخ. 33r.

دهخدا. *Dozy. Radloff, Bd. I, S. 137*

(۲) و صاف، ص ۴۷۵.

(۳) ارغمچی (*arḡumī*) / مغولی /، ارغمچی. دهنه، اسب، افسار اسب.

(*Doerfer, Bd. I. Pūr-Tabu, p. 272*)

(۴) چلبور (*čilbūr*) / مغولی /، چلبور. تسمه، افسار اسب (*Doerfer, Bd. I*)

(۵) مونس، ج ۱ ص ۲۷۷.

(۶) غارانی، ص ۳۳۰، ۳۳۸. جامع روس، ج ۳ ص ۵۰۴. دستور، ج ۲ ص

۱۹۴.

(۷) کشاورزی، ج ۲ ص ۲۸۲ - ۲۸۱. معین.

در زمان تودیع و اوان تفریق عرضه داشت کرد که قری و مزارع در بلدهٔ سمان و خوار و دامغان دارم / که / از توازیع و — تکلیفات و اخراجات دیوانی بکلی خراب و بایر شده و از تخم و عوامل مستأصل گشته است. " ۱

" اگر رای شریف سلطانی به — متصرفان و — تمغاجیان حکم مطاع ارزانی فرماید تا ایشان را بزیادت از — تمغای مقرر که در زمان قدیم معهود بوده، مطالبت نکنند و به زواید و عوارض و اخراجات و — تکلیفات دیوانی مخاطب نگردانند، به ارسال ایشان اشارت رود. " ۲

" و — ادرارات و — مرسومات عمله و اخراجات مقرری ولایت که آبادانی ولایت بدان تواند بود و بی آنها کارهای ملکی متمشی گردد. " ۳

" و مال تمامت ممالک را معین گردانید و اخراجات مقرری را که در اکثر مواضع فرو آرند و ترتیب آن بروجیهی که در فصول دیگر بیاید، معین فرمود. " ۴

۱۱ مخارج و هزینه:

و اگر اخراجات — ایلچیان را نیز که بدان واسطه می افتاد در حساب آرند، عشری از آن نباشد. " ۵

" . . . و او را با لشکری در کیش جای داد و هر سال دوازده هزار دینار احمر، اخراجات لشکری را از مال خاصه تعیین کرد. " ۶

(۱) رشدی، ص ۲۸.

(۲) دستور، ج ۱ ص ۵۳۵ و نیز ج ۲ ص ۱۹۷، ۴۶۷. رشدی، ص ۱۵۹.
جامع روس، ج ۳ ص ۴۷۹، ۵۴۶.

(۳) جامع روس، ج ۳ ص ۴۵۵.

(۴) جامع روس، ج ۳ ص ۳۹۲ و نیز ۴۶۳.

(۵) جامع روس، ج ۳ ص ۵۳۶.

(۶) و صاف، ص ۲۹۷.

" فرمود که امیر عالم را اخراجات بیشتر است ، او را بیشترک دهید . " ^۱
 " همان روز پروانه هم به زیارت مولانا آمده ، فرمود که معین الدین شیخ را
 اخراجات بسیار است و معیشت پادشاهانه می کند . " ^۲

ادرار (edrār) / عربی /

پیوسته گردانیدن عطا ^۳ ، آنچه بر سیل انعام کسی دهند استمرارا " تورینا " ^۴ ،
 وجهی است که پادشاهان در حق کسی از مستحقان انعام فرمایند و بعد از دیر
 (ظاهرا "وی) بر اولاد و احفاد او ابدی ، مقرر و مسلم دارند ^۵ ، عایدی زمینهای
 مزروعی و خراج ولایات که به نام کسی مقرر می شد و معمولا " سالیانه " ^۶ (گاهی سه
 ماه یکبار ^۷) به او پرداخت می گردید :

" درین وقت خواستیم تا او را به مزید عاطفت و عوارف به تجدید ، مخصوص
 کنیم و از صدقات و مبار به رسم ادرار از حاصل کرمان وجهی تعیین کنیم . " ^۸
 " مبلغ سیصد و شصت دینار زر رایج از مال و ← متوجهات نخجوان بر سیل
 ادرار به نام بنده مجری و مقر است و به دفاتر درآمد . " ^۹

(۱) مناقب ، ص ۷۹ .

(۲) مناقب ، ص ۴۳۹ و نیز ص ۳۸۷ ، ۴۳۰ ، ۷۵۱ . جامع روس ، ج ۳ ص

۴۶۵ ، ۴۸۲ ، ۵۰۵ ، ۵۲۴ . رشیدی ، ص ۱۸۱ ، ۲۶۱ .

(۳) اخوان . ناج .

(۴) نغایس ، ج ۱ ص ۳۲۷ .

(۵) دستور ، ورق *h* ۲۲۲ - *b* ۲۲۲ (از کشاورزی ، ج ۲ ص ۶۷) .

(۶) جهانگشا ، ج ۲ ص ۲۷۷ . رشیدی ، ص ۲۵۶ . سراج ، ورق ۳۳ ، ۶۶ .

(۷) دستور ، ج ۱ ص ۳۰۱ .

(۸) رشیدی ، ص ۱۶۷ و نیز ص ۲۶۱ . دستور ، ج ۱ ص ۲۹۶ . جهانگشا ، ج

۳ ص ۲۱۴ . و صاف ، ص ۱۱۰ .

(۹) دستور ، ج ۲ ص ۵۰۲ .

—گاهی "ادرار" به صورت اموال جنسی و وجه نقد، توأمًا" بود.

" و جماعت مرتزقه هر یک را هر سال جبهه صوف و یک پوستین بره و دو خروار غله و صد دینار ← اقچه، خارج ← مرسوم مدرسه که مقرر کرده‌ایم بر سبیل ادرار مجری دارد." ^۱

" و مقرر کرده‌ایم که فرزند جلال... به جناب مولوی، هر سال استری مع سرج والفی دینار ← اقچه ارزنجانی و صد خروار غله بالعراقی و یک دست جامه مع فروه سنجاب روی صوف مربع، بر سبیل ادرار بدهد." ^۲

— در عهد بعضی ایلخانان، برای رسیدگی دقیق به امر ادارات و معایش و جداکردن آنها از مرسومها و وظیفه‌ها و جامگیها، خزانه‌ای جداگانه وجود داشت و خازن و ناظر و مشرفی معین به امور این خزانه می‌پرداختند. ^۳

اردو (ordū) / مغولی ^۴ /، اوردو، اردویه ^۵، آورده ^۶

چادر سلطنتی ^۷، قصبة الملك. و منه سمیت بلدة کاشغر، اردو کند "ای بلدة الافامة و قصة الملوك" ^۸ :

(۱) رشیدی، ص ۱۷۳.

(۲) رشیدی، ص ۱۷۳ و نیز جامع روس، ج ۳ ص ۴۲۵.

(۳) دستور، ج ۱ ص ۲۹۹، ۳۶۷، ۳۶۸ و نیز جهانگشا، ج ۲ ص ۲۷۷، ج ۳ ص

۲۱۴. سیرت، ص ۲۶۲. جامع روس، ج ۳ ص ۹۱، ۴۲۵، ۶۰۶.

جامع سلطنتی، ص ۱۳۳. جامع کاترمر، ص ۴۰۲. جامع، ص ۱۰۲۷.

رشیدی، ص ۱۶۷، ۲۵۵، ۳۱۸. دستور، ج ۱ ص ۲۵۱، ۲۸۲.

وصاف، ص ۱۱۰، ۲۷۰، ۳۴۹، ۴۵۸. یزد، ص ۷۹. مناقب، ص ۴۳۸.

۵۱۵. کشاورزی، ج ۲ ص ۶۶.

4) Doerter, Bd. 2. Lessing. Grønbech. p. 98.

5,6) Doerter, Bd. 2.

7) Doerter, Bd. 2. Pavet, p. 54.

" و دوشنبه بیست و پنجم ماه مذکور به کویلا میشی^۱ به هفت فرسنگی قزوین به
 آوردوی بزرگ فرود آمد و یک هفته طوی^۲ کردند. " ۳

" و صاحب آن، متفکر بردر اردو نشسته تا سخن او کس به سمع مبارک پادشاه
 رسانید یا نه. " ۴

" یاری چند بستان و راست به اردوی خان برو و آن خربنده^۵ مسکین رادریاب^۵
 " در زمانی که قازان خان بنوی پادشاه شده بود، حضرت چلبی عارف راهوسی
 شد که ممالک عراق عجم را تفرج کند و اکابر آن دیار را دریابد، همانا که با
 جماعتی مقبل، عزیمت اردو فرموده، روانه شدیم. " ۶

۱۱ محل زندگی زنان خان^۷ و شاهزادگان:

۱) کونینکلامیچی* (künyangilāmīši) / ترکی / ، جشن سال نو مغولان .

(Doerter, Bd. 1)

۲) طوی (tōj) / ترکی / ، جشن ، مهمانی . (جامع کاترمر ، ص ۱۳۹ .

(Dozy .Doerter, Bd. 3 .Pavet, p. 383

۳) جامع روس، ج ۳ ص ۳۶ . برای "اوردو" رجوع کنید به جامع روس، ج ۳
 ص ۱۱۵ ، ۲۴۷ ، ۲۸۶ ، ۴۹۶ . جامع کاترمر، ص ۳۱۰ ، ۹۴ . جامع
 سلطنتی ، ص ۳۳ . جامع بلوشه ، ص ۱۳۲ ، ۴۳۸ ، ۶۰۳ . جامع یان ، ص

۲۴ . Pavet, p. 54

۴) جهانگشا، ج ۱ ص ۱۷۸ .

۵) مناقب ، ص ۸۵۹ .

۶) مناقب ، ص ۸۴۴ و نیز جهانگشا ، ج ۱ ص ۱۵۴ ، ۱۸۶ ، ج ۲ ص ۲۱۷ . ج
 ۳ ص ۴۱ . جامع روس، ج ۳ ص ۲۴۷ ، ۲۸۶ . جامع ، ص ۱۰۷ . جامع
 کاترمر، ص ۳۱۰ . جامع بلوشه ، ص ۶ ، ۸۴ ، ۲۱۸ . جامع یان ، ص ۲۴ .
 رشیدی ، ص ۱۷۱ ، ۳۲۶ . مسامره ، ص ۹۴ . اویس ، ص ۱۵۱ . سمط
 ص ۷۹ ، ۸۳ .

تورک (7) Pavet, p. 54.

"و هولاکوخان مراعات خاطر او را، تربیت و اعزاز آن طایفه فرمودی تا غایت که در تمامت ممالک، کلیسامحدث ساختندو بر در آوردوی تقوز خاتون همواره کلیسیازده و ناقوس زدندی." ^۱

"در عهد دولت — قآن او را در اردوی تورکینا خاتون آمد شدی بودی." ^۲
 "همان شب براق بمرد، چون کسی پیش نمی آمد، فرستاد و تفحص نمود. براق بتحقیق مرده بود. قایدو به آوردوی او در آمدو تعزیت داشت." ^۳
 "او را به آوردوی چغتای بردند و بعد از آنکه بروی گناه ثابت کردند، — به یاسا رسانیدند." ^۴

اردویه/مغولی / — اردو

استخراج / عربی / — مستخرج

اشراف / عربی / — مشرف

اغروغ / ترکی / — اغروق

اغروق / ترکی / — اغروق

اغروغ / ترکی / — اغروق

(۱) جامع کاترمر، ص 94. جامع سلطنتی، ص 23. جامع، ص 62.

(۲) جهانگشا، ج ۱ ص 200.

(۳) جامع بلوشه، ص 172.

(۴) جامع بلوشه، ص 258 و نیز 132، 399، 438، 593، 603.

جامع بیان، ص 27. جامع روس، ج 3 ص 11، 115، 253، 496.

جهانگشا، ج 1 ص 19، 144، 195، ج 2 ص 243، 258، ج 3 ص 70.

دستور، ج 2 ص 193. سمط، ص 91.

اغروق (*aγrūq*) / ترکی / ، اوغروق^۱ ، اغرغ^۲ ، اغرق^۳ ، آغرق^۴ ، افروق^۵ ، آغروق^۶ ،
اغروع^۷

در اصل به معنی چادر و بعد به معنی خیمه گاه، اردو و مجموعه چادرها با هر چه در آنها باشد. گاهی به علت شباب، اغروق را به جا می‌گذاشتند و خود می‌رفتند. ولی اغلب آن راجلوترمی فرستادند تا هنگام رسیدن لشکر آماده باشد^۸، بار، تدارکات^۹، احمال و ائقال^{۱۰}:

" و بعد از یک ماه هزیمتیاں لشکر بالفور رسیدند و اوبا اغروق، به هم کوچ کرده، روی به جانب سمرقند نهاد. " ۱۱

" و زمستان فشلامیشی^{۱۲} در حدود مازندران کرد و چون اغروق هلاکوخان برسید، استقبال ایشان کرد. " ۱۳

" وزن و فرزند و خانه و اغروق ایشان بر انداختند. " ۱۴

(۱) جامع بلوشه، ص ۱۳۲، ۲۲۱، ۴۳۹. جامع کاترم، ص ۲۶۴. جامع هولاکو، ص ۵۲. جامع، ص ۱۵۳، ۱۵۶، ۱۵۹، ۵۲۲، ۵۵۹.

2,3,4,5) Doerfer, Bd. 2.

(۶) جامع، ص ۳۰۶، ۳۲۲، ۳۳۲، ۳۷۸، ۳۴۵. آل مظفر، ص ۵۸. حبیب، ج ۳ ص ۲۰۵. سنگلاخ، ۴۳۷.

(۷) جهانگشا، ج ۲ ص ۲۳۱.

(۸) جامع کاترم، ص ۹۸.

9) Doerfer, Bd. 2.

(۱۰) سنگلاخ، ۴۳۷.

(۱۱) جامع بلوشه، ص ۴۱۳.

(۱۲) فشلامیشی (*qišlāmīši*) / ترکی /، به مقر زمستانی رفتن.

(Doerfer, Bd. 3)

(۱۳) جامع یان، ص ۱۰.

(۱۴) اولحاتیو، ص ۲۳۵ و نیز جهانگشا، ج ۲ ص ۲۳۱. جامع بلوشه،

اقاواینی / مغولی+ترکی / آفا واینی ←

اقتاجی/مغولی / ← اختاجی

اقتجه/ترکی / ← اقتجه

اقتجه (aqča) / ترکی / ، اچجه^۱ ، آقتجه ، آغچه^۲ ، اقتجه^۳

متماثل به سفیدی^۴ ، سکه نقره‌ای ، نوعی سکه ، بطور کلی پول^۵ :

"و بسیار درویشان و مستحقان و مشایخ که به وی رسیدندی و به التماس یا غیره

← براتی به پانصد دینار جهت آن شخص بنوشتی که هرگز صد آقتجه ندیده

بودی و آن را سخاوت نام نهادی."^۶

"و آقتجه روم که به نسبت از دیگر مواضع بهتر می بود ، به جایی رسید که درده

دینار ، دو دینار نقره ، زیادت عیار نداشت."^۷

→ ص ۱۸۲ ، ۲۲۱ ، ۴۳۹ . جامع کاترمر ، ص 284, 280 . جامع

یان ، ص ۱۶ ، ۵۱ ، ۷۶ . جامع ، ص ۱۵۳ ، ۳۰۶ ، ۳۷۸ ، ۴۳۱ ، ۵۲۲ .

۷۴۵ . جامع هولاکو ، ص ۵۲ . سناکتی ، ص ۳۷۱ ، ۴۶۲ . آل مظفر ،

ص ۵۸ . حبیب ، ج ۳ ص ۲۰۵ . جامع کاترمر ، ص 312 .

(۱) سراج ، ورق ۴۰ .

(۲) سنگلاخ ، 43۷ .

(۳) ذیل جامع ، ص ۲۰۹ .

4) Radloff, Bd. I, S. 121, 123, 125.

5) Doerfer, Bd. 2. Radloff. Bd. I, S. 121, 123, 125.

(۶) جامع روس ، ج ۳ ص ۴۵۷ . جامع ، ص ۱۰۲۸ .

(۷) جامع روس ، ج ۳ ص ۴۹۱ . برای " آقتجه " رجوع کنید به جامع روس ، ج

۳ ص ۴۸۹ ، ۴۹۱ . جامع ، ص ۱۰۵۲ . عبید ، ص ۱۶۲ ، ۱۲۷ .

Radloff, Bd. I. S. 121, 123, 125.

"و از حاصل قریه، زاهد آباد به رسم — ادراره ۵۰ حریب غله بالمناصفه و دو هزار دینار اقچه تسلیم دارندگان مشارالیه کنند." ^۱

— اقچه انواعی داشت:

اقچه، رکنی: "و ایشان را هر سال، هر یک نفر را اقچه، رکنی صد دینار و هر روز یک من نان معین گرداند." ^۲

اقچه، طلغم: "و امرافلان و فلان را با بیست هزار سوار مسلح و بیست تومان اقچه، طلغم، جهت ترتیب مصالح عساکر منصوره، بدان حضرت ارسال کرد." ^۳

اقروق/ترکی / — اقروق

اقطاع (‘*eqtā*’) / عربی /

زمینی که حکمران به رسم تیول به کسی واگذارد ناز آن او گردد. اس گونه زمی‌ها را قطائع می‌گویند که مفردش قطیعة است. ^۴ بخشیدن ملک یا قطعه زمینی به کسی تا از درآمد آن زندگی کند: ^۵

"... بیش از کفایت خود از رعیت طمع ندارد و به — مرسوم و اقطاعی که از — دیوان او را معین و مقرر شده باشد، قناعت کند." ^۶

"و آن جمعی امرا و لشکریان اند که از پادشاه — مرسوم و — جامگی یا در عوض آن اقطاع می‌ستانند تا مملکت را از تعرض یاغیان و مخالفان صیانت

(۱) رشیدی، ص ۲۵۹.

(۲) رشیدی، ص ۴۲، ۱۸۲.

(۳) دستور، ج ۱ ص ۴۰۱ و نیز رشیدی، ص ۲۴۹. و صاف، ص ۶۳۱، ۶۳۷.
مونس، ج ۲ ص ۹۳۰. منتخب، ص ۱۳۰، ۲۳۴.

(۴) مفاتیح، ص ۶۲.

(۵) معین.

(۶) رشیدی، ص ۱۱۹.

کند .^۱

– در اوایل سلطنت غازان، برای لشکر اقطاع و جامگی تعیین شد ولی در این کار ضابطه‌ای نبود چون اغلب امرا به نام افرادی جامگی می‌گرفتند که اصلاً وجود نداشتند. بنابراین پس از مدتی، غازان دستور داد تا نامهای سپاهیان صده و هزاره را اعم از سوار و پیاده بر دفتری بنویسند و هر سه ماه یکبار تعداد ایشان و سلاحهایشان را بازدید کنند و به عرض او برسانند.^۲ آنگاه برای هر هزاره قطعه زمینی از اراضی اینجو، دالای و مزارع آبادان و خراب – بر طبق آنچه در دفاتر ثبت بود – به نام اقطاع تعیین کرد و برای آنها احکام و شروطی معین گردانید. از جمله:

رعابایی که در مواضع متعلق به اینجو و دیوان زراعت می‌کردند، می‌بایست بهره و قیچور و سایر مالیات دیوانی را به لشکر بدهند .
لشکریان نمی‌توانستند دیه‌ها و مزارع خراب دیوانی را که داخل یورت ایشان بود، شخم بزنند و یا دیه‌های دیگر را با اسیران و غلامان و گاو و بذر خود زراعت کنند و همهء محصول را بردارند .

اگر کسی بر موضع خرابی که به اقطاع لشکریان در آمده بود، ادعای مالکیت می‌کرد و مطابق شرع حق او ثابت می‌شد و لشکریان آنجا را زراعت کرده بودند، ده یک آن را می‌بایست به پادشاه دهند و بقیه را خود بردارند .

دیه‌های خراب و آبادان که مدت سی سال به شماره و قانون درتیا آمده بود، پیش‌هر کس که بود، لارم می‌آمد که بازگردانند و اگر رعیت ولایت دیگر نیز پیش ایشان بود، آنها را نیز برگردانند و رعایای ولایات دیگر را برد خود راه ندهند و همچنین

(۱) دستور، ج ۱ ص ۳۰۶ .

(۲) غازانی، ص ۳۱۱ – ۳۱۰ . جامع، ص ۱۰۷۵ .

نمی‌بایست رعایایی را که از ده هوجاور^۱ به آنها داده شده بود، به‌ده‌های دیگر ببرند و بگویند که هر دو مزرعه و دیه، اقطاع ماست و آنان رعیت ما هستند. رعایای هر ده می‌بایست در محل خود زراعت کنند و سپاهیان نمی‌توانستند بگویند که رعایای این مواضع را هم به اقطاع به ما داده‌اند و اسیر ما هستند. هر لشکری وظیفه داشت که مقدار پنجاه من تبریز از محصول زمین اقطاعی خود به انبار خاص برساند و بجز آن وجهی از ایشان طلب نمی‌شد. به جز این، غازان، بتکچی ویژه‌ای را به نام "عارض" از دیوان، به اقطاعات اعم از خراب و آبادان می‌فرستاد تا آنها را بین هزاره تقسیم کند و گروهی مطلع همراه او بودند تا حصّه هر یک از صده و دهه را بر دفتر بنویسند و عارض یک نسخه را به دیوان بزرگ و دیگری را به امیر هزاره می‌سپرد و دفاتر صده و دهه را به امرای آنان می‌داد تا هر سال تفحص کنند و بدانند چه کسی در زراعت کوشیده و کدامیک کوتاهی کرده است، تا آن که کوشیده، سیورغامیشی یابد و دیگری مجازات شود.^۲

اگر کسی از لشکریان فوت می‌کرد، یکی از پسران یا آقاوایینی (خویشاوندان) او را مقرر می‌کردند و اقطاع متوفی را به او می‌دادند و اگر فرزند و خانواده‌ای نداشت بر غلام او مقرر می‌شد و اگر غلامی هم نبود، در میان صده به کسی که شایسته بود، می‌دادند.

اگر کسی در صده و دهه از یاسا سرپیچی می‌کرد امرای هزاره و صده، اقطاع او را به دیگری می‌دادند.

هنگام برنشستن لشکر، بتکچی، دفتر حاوی اسامی لشکریان را نخست به امیر

(۱) هوجاور (*hūjāvur*) / مغولی /، خاستگاه، مبدأ، منشأ، از تخمه کسی

بودن، از قدیم الایام تابع خان معینی بودن. (*Doerter, Bd. 1*).

(۲) غازانی، ص ۳۰۸ - ۳۰۶.

صده و بعد به امیر هزاره و سپس به امیر تومان نشان می‌داد و با اقطاعهای آنان مطابقت می‌کرد و اگر دفتر امیر هزاره درست بود، کار را به همین جا خاتمه می‌دادند.

اگر کسی از لشکریان زیاده از آنچه در دفتر قانون بود، از رعایا چیزی می‌ستد و مواضعی را که جزو اقطاع آنان نبود، متعرض می‌شد و یا مقدار محصول زمینهای زراعتی و علفخوارهای گاو و گوسفند و تعداد دامهای خود را بدرستی عرضه نمی‌داشت و یا اگر اقطاع خود را می‌فروخت یا می‌بخشید یا به یاران و خویشاوندان خود، کابین می‌داد، گناهکار بود و سزاوار مرگ.^۱

التمغا/ رایج در ترکی و مغولی + مغولی / — آلتمغا

التون بیلکا (altūn bīlkā) / مغولی^۲ + ترکی^۳ /

التون: طلائی + بیلکا: امکان دارد صورتی دیگر از بیلکویا همان ریشه باشد به معنی تمغا، نشان، علامت.^۴

مهر طلائی: ^۵

"در مدت سه سال، ابتدای آن شهورسنه، ثمان و تسعین و ستمائه الهلالیه به مبلغ هزار تومان زر — مقاطعرا — مؤامره به التون بیلکاو — مفاصات با — آل دادند." ^۶

(۱) غازانی، ص ۳۰۹ - ۳۰۸ و نیز وصاف، ص ۱۶۹. جامع روس، ج ۳ ص ۳۲۱، ۴۶۹. سیرت، ص ۳۲. مالک، ص ۱۸۶ - ۱۸۴. کشاورزی، ج ۲ ص ۶۶ - ۴۵.

2) Lessing. Grönbeck, p. 61. Poppe, p. 19.

۳) فهرست لغات الترك، ص ۹۲.

۴) سنگلاخ، v. 149. Pavet, p. 190.

5) İhanflerde. p. 198.

۶) وصاف، ص ۳۴۹.

فرمان زر نشان^۱ که مخصوص مالیات و محاسبات دیوانی و امور مالی باشد^۲:

"و هر چند وجوهات ← مقاطعه در محاسبه اصحاب بلوک به موجب التون بیلکا مستغرق شده و مصارف معین گشته . . ." ۳

"بدین مصالح ← ایلچیان نازک مصحوب آلتون بیلکاها به جوانب ممالک انحدار کردند. از آن جمله بیست ← تومان مسمی و مفصل بر شیراز حواله رفت. ۴"

"در عقب به حکم التون بیلکا سعدالدین حبش که جیش تختس و ادبارداشت، برای تمشیت این مهمات و تحصیل وجوهات ← مقاطعه بلوکات و توفیرات نو و کهن برسید. ۵"

التون تمغا (*altūn tamγā*) / مغولی + مغولی / ، آلتون تمغاء ، التون طمغاء^۶ ،

آلتونتغا^۷

التون . زروزرین^۸ + تمغا : مهر

مهری که سلاطین ترک با مرکب طلایی یا آب زر بر فرمانها می زدند: ۹

"و از حکم ← یرلیغ یا آلتون تمغا نایی از جهت مخدوم ← صاحبداوان

(۱) فرهنگ و صاف . دهخدا .

(۲) سنگلاخ ، 50 r . تورک . Pavet, p. 31

(۳) و صاف ، ص ۳۵ .

(۴) و صاف ، ص ۴۱۴ .

(۵) و صاف ، ص ۳۶۳ و نیز ص ۴۱۵ .

(۶) رشیدی ، ص ۱۷۳ .

(۷) مسامره ، ص ۲۳۰ ، ۳۰۲ .

(۸) Doerfer, Bd. 2 . سنگلاخ 50 v . لغات الترك . دهخدا .

فزونینی ، ج ۱ . اس مهتا ، ص ۱۷۸ . سراج ، ورق ۸۴ .

سنگلاخ ، 50 r . Doerfer, Bd. 2 . Pavet, p. 31 .

ممالک ... با نورالدین بن صیاد با هم به حکومت بحر و سواحل را معین شد. " ۱

"وجهی که به موجب احکام ← برلیغ به التون تمغای همایون جهت ارباب حوالات تعیین فرموده اند. " ۲

— از این مهر بیشتر برای فرمانهای مربوط به امور مالی استفاده می‌شد:
 "در اول سال ← برات ← متوجهات به موجبی که به قانون در آمده، دیه به دیه مستی و مفصل می‌نویسد و ← نواب ← دیوان بزرگ نشان می‌کنند و به التون طمغاء مؤکد گردانیده به ولایت می‌فرستند. " ۳

"و بعد از اقامت دو ساله در ← اردو و وقوع ← اخراجات بی منتهی بیرون از آنچه در ← اردو به التون تمغای رسانیده بود، چهل و پنج ← تومان باقی ماند. " ۴

"و/غازان/ التون تمغایی کوچک ساخته که بر ← بروات ← خزانه و ولایت و ← یافته و ← مفاصات و مکتوبات ← دیوانی که جهت معاملات و آب و زمین نویسد، زنند. " ۵

— بعضی از فرهنگ‌نویسان معتقدند: التون تمغای بر فرمانهایی زده می‌شد که مربوط به اسب و حیوان بارکش بود. ظاهراً این نظر از آنجا سر چشمه می‌گیرد که در زمان غازان " ← برلیغ شده در راههای معظم ضروری به هر سه فرسنگ ←

(۱) و صاف، ص ۴۰۵.

(۲) دستور، ج ۲ ص ۴۹۷.

(۳) جامع روس، ج ۳ ص ۴۶۳.

(۴) و صاف، ص ۲۴۹ و نیز ص ۳۹۰. جامع روس، ج ۳ ص ۴۷۲، ۵۴۹.

غازانی، ص ۲۶۰. جامع، ص ۱۰۳۲، ۱۰۳۸، ۱۱۰۰.

(۵) جامع روس، ج ۲ ص ۵۰۱.

یامی بنهند و پانزده سراسپ فربه در آن بسته و در بعضی مواضع که چندان
 ضرورت نبود کمتر و فرمود که تا نشان به خط مبارک والتون تمغا خاصه نباشد ،
 آن اولاغ^۱ به کسی ندهند . " ۲
 فرمان زر نشان : ۳

" و فرمان زرین نشان که آن را ایشان آلتون تمغا خوانند . . . روان شد . " ۴
 " و شیخ محمود فرصت جسته سخن امرایی که پیش بایدو می بودند و با غازان
 خان یکدل ، عرضه داشت و پیغام هر یک بگذارد و در باب جواب ، التون تمغاها
 بستند . " ۵

التون طمغاء / مغولی + مغولی / ← التون تمغا

الچی / مغولی / ← ایلچی

الخان / ترکی / ← ایلخان

الدوچی / مغولی / ← ایلدوچی

الدوچی / مغولی / ← ایلدوچی

ال طمغی / رایج در ترکی و مغولی + مغولی / ← آلتمغا

الغ بتکچی / ترکی + ترکی / ← الغ بتکچی

- ۱) اولاغ (*ulāğ*) / ترکی ، اسب چاپار و بعدها به معنی خر . (*Doerfer, Bd. 2*) .
 ۲) غازانی ، ص ۲۷۴ . جامع روس ، ج ۳ ص ۴۸۳ ، ۴۸۴ . جامع ، ص ۱۰۴۸ .
 حبیب ، ج ۳ ص ۱۷۲ .
 ۳) دهخدا . فرهنگ و صاف .
 ۴) و صاف ، ص ۴۰۶ برای " آلتون تمغا " رجوع کنید به ص ۳۹۰ ، ۴۰۵ .
 جامع روس ، ج ۳ ص ۴۷۲ ، ۴۸۳ ، ۵۰۱ . حبیب ، ج ۳ ص ۱۷۲ ، ۱۸۲ .
 سنگلاخ ، ۵۰۷ . دهخدا . تورک
 ۵) غازانی ، ص ۸۰ و نیز ص ۲۵۹ ، ۳۴۴ . جامع روس ، ج ۳ ص ۲۹۱ ، ۳۰۱ ،
 ۴۶۸

الف بتکچی (uluγ bitikčī) / ترکی + ترکی / الف بتکچی^۱، الف بتیکچی^۲ الف بتیکچی^۳

الف :بزرگ^۴ + بتکچی :محاسب

محاسب بزرگ، حسابرس بزرگ :

"و ← صاحبدیوان، خواجه شمس الدین حسین علکانی را به راه الف بتیکچی

و استدراک محاسبات و استخراج توفیرات بفرستاد ."^۵

"سید قطب الدین و معین الدین غانجی منصب الف بتکچی و استیفا در ←

دیوان اعلی ... داشتند ."^۶

"بریک دست او، مولانا وجیه الدین نسفی بایستاد و بر دیگری کرای طعایوگاهه

هم در آن روز به هرات آمده بود و ← یرلیغ آورده که الف بتیکچی هرات

باشد ."^۷

الف بتیکچی / ترکی + ترکی / ← الف بتکچی

الف بتیکچی / ترکی + ترکی / ← الف بتکچی

الف نویان (uluγ nōyān) / ترکی + مغولی / الف نوئین^۸، الف نویس^۹

(۱) دهخدا.

(۲) دستور، ج ۱ ص ۴۸.

(۳) جهانگشا، ج ۲ ص ۲۶۰. غازانی، ص ۹۶. جامع روس، ج ۳ ص ۶۱۸.

جامع، ص ۹۱۸. هرات، ص ۴۹۰. ابرو، ورق ۱۳۴.

(۴) *Pavvt, p. 80. Doerter, Bd. 2* ابن مهتا، ص ۱۴۵، ۱۵۳. دهخدا.

(۵) و صاف، ص ۱۹۵. ابرو، ورق ۱۳۴.

(۶) و صاف، ص ۴۱۹.

(۷) هرات، ص ۴۹۰ و نیز دستور، ج ۱ ص ۴۵، ج ۲ ص ۱. و صاف، ص ۴۲۹.

مسامره، ص ۲۹۱. پوربها، ورق ۱۴. مونس، ج ۱ ص ۲۷۶.

(۸) و صاف، ص ۵۷۴، ۵۷۶.

(۹) جهانگشا، ج ۳ ص ۳، ۱۱۷، ۱۴۲، ۱۴۵، ۱۴۶، ۱۴۷، ۱۵۰، ۱۵۱.

۱۵۲.

الغ: بزرگ + نویان: امیر

امیر بزرگ^۱. بنا بریاسای مغول پسر کوچکتر از خاتون بزرگتر، لقب الغ نویان می‌گرفت. همانطور که چنگیز، تولوی خان، کوچکترین پسر معتبر خود را "الغ نویان" لقب داده بود و رسیدگی به یورت‌ها، اردوها و لشکر و خزانه به عهده او بود: "جایگاه پدر به حکم — یاسا و آیین مغول، به پسر اصغر می‌رسد که از خاتون بزرگتر باشد و الغ نویان پسر کهنتر بود از خاتون بزرگتر"^۲

"تولوی خان که لقب او یکه نویان و الغ نویان است، خداوند خانه و یورت اصلی پدر خود آنجا بود."^۳

"و مادر او خاتون بزرگ بورته فوجین که سه برادر مهمین نیز از او بوده‌اند و لقب او یکه‌نویان و الغ نویان بوده یعنی امیر بزرگ."^۴

— بعدها بعضی از امرای بزرگ دوره ایلخانی نیز لقب "نویان اعظم" گرفتند: "نویین اعظم اعدل تقی نویان که به جانب روم اعلی رفته بود."^۵

"در عرض این ایام جمعی از اکابر بیزد... رقعهای مشتمل بر اضغاث و اکاذیب مشحون به صنوف اباطیل به خدمت نویین اعظم امیر پیر حسین رفع کردند."^۶

الغ نویین / ترکی + مغولی / — الغ نویان

الغ نویین / ترکی + مغولی / — الغ نویان

(۱) جامع بلوשה، ص ۱۹۹. جامع، ص ۵۵۲. جامع کاترمر، ص ۷۶ (پانوش).

(۲) جهانگشا، ج ۳ ص ۳.

(۳) جامع بلوשה، ص ۱۶ و نیز ص ۱۹. جامع، ص ۵۵۲. جهانگشا، ج ۳

ص ۱۱۷، ۱۴۲، ۱۵۲. و صاف، ص ۵۷۴، ۵۷۶.

(۴) جامع بلوשה، ص ۱۹۹.

(۵) رشیدی، ص ۲۷۷.

(۶) مواهب، ص ۱۴۲ و نیز شیرازنامه، ص ۹۳. مسامره، ص ۲۴۵.

الوس / مغولی / ← امیر اولوس

امیر اولوس (*amīr e ūlūs*) / عربی + مغولی / ، الوس^۱

امیر: فرمانده اولوس: رعایای یک حاکم، وحدتی که به سبب شخص حاکم بین قبایل گوناگون وجود دارد، در اولوس بر خلاف قراچو^۲ امکان دارد که افراد به طبقات ممتاز بستگی داشته باشند، به قسمتی از حکومت، امپراطوری و کشور نیز اولوس گفته می‌شود: ^۳

"و جلال الدین پسر دواتدار کوچک را بر کشیده بود و بزرگ گردانیده و او خود را در نظر پادشاه چنان فراموده که در همه اولوس پادشاه از او مشفق تر کسی نیست." ^۴

"مصلحت اولوس و لشکر و رعیت و ما شهزادگان در آن است که او را به ← قاآنی بنشانیم." ^۵

"کوکچین خاتون، مادر ← قاآن گفت: در ممالک ختای و تنکیاس، اولوس ما

- (۱) جامع روس، ج ۱ ص ۱۷۷، ج ۳ ص ۳۴۴، ۶۱۸. جامع کاترمر، ص ۹۸، ۴۰۴. جامع سلطنتی، ۱۳۴، ۳۵. جامع، ص ۸۸۰. دستور، ج ۱ ص ۴۷، ۱۴۹، ج ۲ ص ۱، ۲۵۰. سبط، ص ۵۶. بناکتسی، ص ۳۹۲. آل مظفر، ص ۵۷. اولجایتو، ص ۲۰۶. هرات، ص ۳۲۲. اویس، ص ۱۳۷، ۱۴۶. منتخب، ص ۸۹، ۱۳۱. حبیب، ج ۳ ص ۱۲، ۵۵. گزیده، ص ۶۱۵. ابرو، ورق ۳۹۴.
- (۲) قراچو (*qarāčū*) / مغولی /، مردم عادی، غیر چنگیزی، تحت تابعیت مردم سرگردانی که محل ثابتی ندارند. (*Pavet, p. 417. Doerler, Bd. 1*).
- (۳) *Pavet, p. 34, 79. Doerler, Bd. 1* تورک، دهخدا. فرهنگ و صاف. سنگلاخ، ۸۶، نظام، ص ۱۵۹. ظفرنامه، ص ۲۶۳.
- (۴) جامع روس، ج ۳ ص ۹۲.
- (۵) جامع بلوشه، ص ۲۷۷.

بسیار است. " ۱

— کسانی که ادارهٔ اولوسها را از جانب خان بر عهده داشتند^۲، "امیر" یا "پادشاه" می‌نامیدند.

" هر که از آن لشکر به حضرت برسیدند، نیک نامی و مردانگی او می‌گفتند و در دل سلطان اثر کرد. او را امیرالوس نصب کرد و نام در — یزلیغ آوردند. " ۳

" و با آنکه بوقا — چینگسانگ که امیرالوس و کار ساز جهانیان و مدبّر اقالیم ایران بود، با او اعتنایی تمام داشت، — نوابش رابه ضربات عنیف و سیاط عذاب سخن پرسیدند. " ۴

" و چون رایات همایون بدان حدود رسید و به دربند نزدیک است، توقتا، پادشاه الوس، منهزم شد. " ۵

" . . . و ساریان با نوموغان با لشکر درسو آمده بود و با شیرکی متفق شده و نوموغان را گرفته پیش مونگکا تیمور برده که پادشاه الوس با تو بود، فرستاد. " ۶

(۱) جامع بلوشه، ص ۶۱۱ و نیز ص ۹، ۹۲، ۱۵۹، ۳۹۲، ۵۹۳. جامع کاتمر، ص 404, 98. جامع یان، ص ۷، ۶۷. جامع روس، ج ۱ ص ۱۷۷ ج ۳ ص ۱۰۱، ۱۰۹، ۵۱۱. جامع، ص ۳۲، ۱۴۳، ۳۸۵، ۵۰۷. بناکتی، ص ۳۸۳، ۴۰۵، ۴۵۶. نسائم، ص ۱۰۵. اویس، ص ۲۳۷.

(۲) نسائم، ص ۱۰۱، ۱۱۲. اویس، ص ۱۵۹. گزیده، ص ۶۱۵. حبیب، ج ۳ ص ۴۹. ابرو، ورق ۳۹۴.

(۳) اویس، ص ۱۴۶.

(۴) سمط، ص ۵۶ و نیز اویس، ص ۱۴۶، ۱۵۳. دستور، ج ۱ ص ۴۷، ۱۴۹. ج ۲ ص ۱، ۲۵۰. نسائم، ص ۱۰۸، ۱۱۲.

(۵) جامع روس، ج ۳ ص ۳۴۴.

(۶) جامع بلوشه، ص ۲۶۶ و نیز ص ۹۳. حبیب، ج ۳ ص ۸۲.

امیر تومان (*amīr e tūmān*) / عربی + مغولی /

امیر، فرمانده ۴ تومان، ده هزار

فرماندهی که از جانب خان برای امارت برده هزار نفر سپاهی تعیین می شد.
 "بایجونویان در استخلاص بغداد سعی تمام نمود و کوچ نیکو داده امیری تومان
 بر وی مقرر فرمود." ^۱

"امرای تومان و هزار و صد و ده با ← چریکی که در اهتمام ایشان بودند و
 یورثها و علفخوارها در هر نفر و هر کوره هم بران نسق و هم بران و تیره مقرر
 و ممهد گشت." ^۲

— مواقعی با سیردن پنج هزار سوار، خان لقب "امیر تومان" به کسی می داد.
 "پادشاه اسلام خلد الله ملکه او را سیور غامیشی فرموده و پنج هزار سوار داده،
 آنجا امیر تومان گردانید." ^۳

— امیر تومان را "تایشی"^۴ هم می گفتند^۵ و گاه به جای کلمه "امیر" نویان "به کار
 می بردند.

"... و غیر ایشان از نوینان تومان در حضور خان، بحث ایشان فرمودند." ^۶
 — تقسیم سپاه در بین مغولان بر دهه و صده و هزاره و تومان بود. به این ترتیب
 که افراد را ده ده می کردند و از هر ده نفر یکی را "امیر" می کردند و از میان هر

(۱) جامع روس، ج ۱ ص ۱۵۲.

(۲) و صاف، ص ۶۲۰.

(۳) جامع روس، ج ۱ ص ۵۶۲. جامع، ص ۱۵۹.

(۴) تایشی (*taiši*) / مغولی، از چینی *t'ai-shih*، رئیس قبیله، عالی ترین
 رتبه افسری (*Lessing. Barthold, p. 391. Howorth, vol. 3. p. 159*)

(۵) جامع، ص ۴۰۷.

(۶) جهانگشا، ج ۳ ص ۵۹.

ده امیر، یکی "امیر صده" تا به امیر هزاره و تومان می‌رسید.

هرگاه مصلحتی پیش می‌آمد اول به امیر تومان مراجعه می‌کردند و بعد به امرای هزاره و صده و دهه.^۱

برای رسیدن به امیری تومان، اشخاص مراحملی را می‌گذرانیدند. بعضی از امارت دهه و صده و هزاره شروع می‌کردند تا به امارت تومان برسند^۲ و برخی دیگر کارشان از بکاولی و باورچی و امیری کریک آغاز می‌شد^۳ و گروهی نخست امیر کریک بودند و بعد به امیری تومان ارتقا می‌یافتند.^۴

چنگیز برای امرای تومان و هزاره، اهمیتی بسیار فائل بود و اعتقاد داشت که آنان هنگامی می‌توانند بخوبی بر لشکر سروری کنند که هر سال بیایند و بیلکهای^۵ او را بشنوند، در غیر این صورت حالشان چون سنگی است که در آب بیفتد و تنها اثرش، ناپدید شدن است.^۶

امیر دست چپ (*amīr e dust e çap*) / عری + فارسی + فارسی /

یکی از ماصب بزرگ لشکری در عهد معول:

(۱) جهانگشا، ج ۱ ص ۲۳.

(۲) جامع روس، ج ۱ ص ۵۵۳. جامع، ص ۱۵۷.

(۳) جامع روس، ج ۱ ص ۴۳۸. جامع، ص ۱۳۲، ۴۰۱.

(۴) جامع، ص ۱۳۲، ۱۴۷، ۴۰۰.

(۵) بیلک (*bīlik*) / ترکی /، بیلک، بِلک، ار ریشه، ترکی (حفتایی) *bilik* و

biliq. کلمه، قصیره، گفته، حکیمانه، یک حاکم.

(*Docteur, Bd. 2*)

(۶) جامع، ص ۴۳۵ و نیز جهانگشا، ج ۱ ص ۲۵، ج ۳ ص ۴۸. جامع بلوشه،

ص ۲۴۵، ۲۴۵، ۵۷۵. جامع روس، ج ۱ ص ۱۵۱. جامع، ص ۵۴،

۱۳۶، ۹۱۴. و صاف، ص ۱۰۷، ۶۳۶. دستور، ج ۱ ص ۴۷، ۱۴۹، ج

۲ ص ۱. هرات، ص ۳۷۷. مسامره، ص ۸۵. بورسها، ورق ۸.

'و از امرای معروف بزرگ ازین قوم باریں در عهد چینککیزخان، امیری بوده نام او نایاقانویان، از جمله امرای دست چپ به یک مرتبه از موقلی کویانک فروتر.^۱'
 "و از امرای دست چپ پسر سودون نویان بورچه و پسر قورچی ایچیل و هر دو — ترخانان و تمامت — امرای دست راست، جمله جمع شدند." ^۲

امیر دست راست (*amir e dast e راست*) / عربی + فارسی + فارسی /

یکی از مدارج بزرگ لشکری در زمان مغول که مقامش از امیر تومان بالاتر بود:
 "از امرای بزرگ این قوم در عهد چینککیزخان یکی بورغول نویان بوده و در بندگی چینککیزخان اول — بوکاول و — باورچی بوده و بعد از آن — کریکتو شده و از آن پس — امیر کریک گشته و آنگاه — امیر تومان و من بعد امیر بزرگ معبر دست راست." ^۳

"و از پسران سودون نویان که با هولاکوخان به ایران زمین آمدند، سونحاق نویان بود به راه — یار عوجی و امیر دست راست و — امیر کریک." ^۴
 "و لشکرهاى که با من بودند طعاجارو بیسونککه و نارین قدان و لشکرهاى دست چپ دهد و به لشکرهاى دست راست که با موککا قآن رفته بودند و آن زمان با موکه و قدان و اسوتای و جاوتو که امرای دست راست اند، دهد." ^۵

امیر دهه / عربی + فارسی / — دهه

امیر صده (*amir e sad*) / عربی + فارسی /

فرمانده صد نفر سپاهی:

(۱) جامع روس، ج ۱ ص ۵۲۰.

(۲) جامع بلوשה، ص ۳۹۰.

(۳) جامع روس، ج ۱ ص ۴۳۸. جامع، ص ۱۳۲.

(۴) جامع روس، ج ۱ ص ۴۵۴.

(۵) جامع بلوשה، ص ۳۸۴. جامع، ص ۱۳۵.

"اگر در میان — صده و — دهه کسی — یاساق دیگرگون کند، امرای — هزاره و صده او را در گناه آورده، — اقطاع او به دیگری دهند که کوچ تواند کرد." ۱

"و — امیری تومان ایشان به پولاد جینکسانک داد و امرای — هزاره و صده از مقربان حضرت معین گردانید." ۲

"و هم در راه طایفه‌ای از پیادگان عبدوئی راه ایشان گرفتند و به زخم تیر — باران چند سوار انداخته و میری صده را به قتل آورده." ۳

امیر قورچی / عربی + مغولی / — قورچی

امیر کزیک / عربی + مغولی / — کشیک

امیر کشیک / عربی + مغولی / — کشیک

امیر مساس / عربی + مغولی / — دیوان مساس

امیر هزاره (*amir e hezāre*) / عربی + فارسی /

فرمانده هزار نفر سپاهی :

"نیم شب با امرای هزاره اتفاق کرده متوجه جانب باید و گشت." ۴

و دیگر روز مبارک شاه و جوهای و قباں با تمامت امرای هزاره و — تومان بیامدند." ۵

"امرای هزاره و — صده او هر کسی به مقام خود مراجعت نمود." ۶

(۱) جامع روس، ج ۳ ص ۵۱۶.

(۲) جامع روس، ج ۳ ص ۵۱۹.

(۳) وصاف، ص ۲۷۵ و نیز جامع روس، ج ۱ ص ۲۳۰، ج ۳ ص ۴۲۹، ۵۱۱،

۵۱۵. جامع، ص ۱۰۵، ۴۱۱، ۴۰۰. وصاف، ص ۲۰۱.

(۴) جامع روس، ج ۳ ص ۲۴۳.

(۵) جامع روس، ج ۳ ص ۱۲۸.

(۶) هرات، ص ۳۷۷.

— هزاره هابه دست راست و چپ تقسیم می شدند و فرماندهانشان به امیر هزاره دست راست یا دست چپ شهرت داشتند .

" و در زمان جینککیزخان از جمله امرای هزاره دست راست که ملازم بودند بلا نویان بوده . " ۱

" و اوراسه پسر دیگر بودند همه امرای بزرگ و معتبر و هر یک ← هزاره ای دانسته . یکی را نام تولون ← چربی و دیگر را سوکتو ← چربی و ایشان هر دو از جمله امرای هزاره دست راست بوده اند و . . . " ۲

" و توقولقو چربی که امیر هزار دست چپ بوده برادر بورجی نویان بود . " ۳
و در زمان جینککیزخان ، دو برادر از این قوم بوده اند ، هر دو امیر هزاره دست چپ . " ۴

امیر یارغو (*amir e yārghu*) / عربی + مغولی / ، امیر یارغو

قاضی :

" چون به ← اردوی الغ ایف رسیدند ، امرای یرغو بنشستند و ← یارغو آغاز نهادند . " ۵

" شیرامون و باقو . . . به اتفاق امرا و ← نوئیان عربت ندگی نمودند و نه

(۱) جامع روس ، ج ۱ ص ۱۴۵ .

(۲) جامع روس ، ج ۱ ص ۴۲۳ . جامع ، ص ۱۲۸ و نیز ج ۳ ص ۳۹۳ .

(۳) جامع روس ، ج ۱ ص ۴۳۱ . جامع ، ص ۱۳۰ .

(۴) جامع روس ، ج ۱ ص ۵۲۸ . جامع ، ص ۱۵۱ و نیز جهانگشا ، ج ۱ ص ۲۰ ،

۱۹۰ ، ج ۲ ص ۲۵۸ ، ۲۶۱ ، ج ۳ ص ۹۴ . جامع روس ، ج ۱ ص ۱۴۸ ، ج

۳ ص ۲۲۸ ، ۳۱۹ ، ۴۷۹ . جامع ، ص ۵۵ ، ۱۱۸ ، ۴۳۵ ، ۹۱۴ . و صاف

ص ۵۴ ، ۱۰۷ ، ۴۶۶ ، ۶۳۷ . دستور ، ج ۱ ص ۱۴۹ . هرات ، ص ۷۳۹ .

آل مظفر ، ص ۵ . آرو ، ورق ۲۱۹ .

(۵) جهانگشا ، ج ۲ ص ۲۴۱ .

نه تکشمی کردند و انواع سلاح از خود جدا کرده به — اردو درآمدند .

امرای یارغو سخن پرسیده، بر کرده اقرار آوردند . " ۱

اناق / مغولی / — ایناق

انجو / مغولی / — اینجو

انداچی / مغولی / — ایداجی

اوتوک (*ötük*) / ترکی ، اوتوکه ^۲

عریضه‌ای که به خان داده می‌شود . ^۳

" مجدالملک ناامید شد و اوتوکی‌نوشته که چون پادشاه در حق — صاحب‌دیوان

سیورغامیشی فرمود ، او بنده را یک زمان امان ندهد . " ^۴

" و چون پادشاه خاتون به تلقین و تقریر بی‌بی ترکان و اعوان و مولانا عمادالدین

ظافر اوتوکی مشتمل بر شکوه از بوقا — چینکسانک بنوشت و بر دست بوساقا

گورگان به بدگی حضرت ارغون خان عرضه داشت ، بوقا — چینکسانک متعیر

شد . " ^۵

" چند اوتوک نوشته سراسر سرسری سرای نه سزای سروری و لایق مردم سری . " ^۶

اوتوکه / ترکی / — اوتوک

اوداجی / مغولی / — ایوداجی

(۱) و صاف ، ص ۵۷۸ و نیز ص ۲۷۰ . جهانگشا ، ج ۲ ص ۲۲۳ ، ۲۵۹ .

سمط ، ص ۲۲ .

(۲) جامع یان ، ص ۳۹ . جهانگشا ، ج ۱ ، ص " ما " .

ابن مهتا ، ص ۱۵۶ . *Doerter, Bd. 2.* 3)

(۴) جامع روس ، ج ۳ ص ۱۵۹ . جامع ، ص ۷۷۶ .

(۵) سمط ، ص ۵۶ و نیز ص ۶۱ .

(۶) و صاف ، ص ۲۷۰ .

اودچی / مغولی / — ایوداچی

اودیچی / مغولی / — ایوداچی

اوردو / مغولی / — اردو

اورده / مغولی / — اردو

اورکلک / ترکی / — اوروکلوک

اورکلوک / ترکی / — اوروکلوک

اوروکلوک (*övrüklük*) / ترکی / ، اورکلک^۱ ، اورکلوک

اجازه ورود آزاد به اردوی لشکر:^۲

"غازان / یا امرا کنگاج فرمود و از سر تهوور خسروانه بدان التفات نفرمود و

مولای ویغیش را به رسالت نزد بایدو فرستاد که ما به نفس مبارک خویش

می‌رسیم یکدیگر را کجا خواهیم دید؟ و اورکلوک خواست." ^۳

اوغروق / ترکی / — اغروق

اولدوچی / مغولی / — ایلدوچی

اولوس / مغولی / — امیر اولوس

اویماق ایلچی (*öjimaqēlči*) / مغولی + ترکی /

اویماق: نژاد، خاندان^۴، قبیله^۵ + ایلچی: سفیر

نماینده قبیله. ظاهراً "مأمورانی که از جانب خان برای گزینش مالیات به

ولایتهای رفتند:

1) Doerfer, Bd. 2.

2) Doerfer, Bd. 2.

۳) غازانی، ص ۵۷. جامع روس، ج ۳ ص ۲۸۷.

۴) سنگلاخ، ۸۰۷. Doerfer, Bd. 1

۵) سنگلاخ، ۹۲۷. دهخدا. فرهنگ و صاف.

" و چون همواره ← ایلچیان و ← محصلان بسیار که کار ایشان ساخته نمی شد، حاضر می بودند، حاکم بهانه می آورد که چندین اویماق ایلچی بر سر من نشسته است، کار ایشان می باید ساخت. " ۱

" و بدین واسطه هر سال پانصد اویماق ایلچی و ← محصل از ولایت مندفع شد. " ۲

" در مساق این امور سه اویماق ایلچی یا سید و بیست و پنج سرالغ از پیش تفتای شاهزاده به راه در بند برسیدند. " ۳

ایاغچی / ترکی / ← ایاقچی

ایاقچی (ayāqçi) / ترکی / ،ایاغچی

ساقی ، شرابدار. ۴

" و امرا و ایاقچیان به معاطات راح اشتغال نمودند. " ۵

" . . . و ایاقچیان مشتری کاس و ← ایداجیان قمرقرص قدر قدر هفتورنگ

شیره به نوبت بر حسب رتبت کاسه می گرفتند. " ۷

ایداجی / مغولی / ← ایداجی

(۱) جامع روس، ج ۳ ص ۴۵۶ . غازانی، ص ۲۴۶ . جامع، ص ۱۰۲۷ .

(۲) جامع روس، ج ۳ ص ۵۴۴ . غازانی، ص ۳۳۹ . جامع، ص ۱۰۹۶ .

(۳) وصف، ص ۳۹۸ و نیز جامع روس، ج ۳ ص ۵۴۲ . غازانی، ص ۳۳۶ .

جامع، ص ۱۰۹۴ .

(۴) Radloff, Bd. 1, S. 21. Doerfer, Bd. 1 سنگلاخ، 57r. تورک .

فرهنگ و صاف.

(۵) وصف، ص ۵۵۷ .

(۶) شیره (širā) / مغولی / ، میز کوچک . (Doerfer, Bd. 1).

(۷) وصف، ص ۴۶۹ و نیز ص ۳۳۵ .

ایداچی (*idācī*) / مغولی / ، انداچی^۱ ، ایداجی ، ایدجی^۲ ، آیداجی ، ایدچی^۳ ، ایدچی^۴ متصدی غذا^۵ ، وکیل خرج^۶ :

"وایداجیان به علت ساختن — نغارو آش^۷ و ساورین^۸ چندان — ایلچی به ولایتها می فرستادند که دواوین شهرها ازیشان پر بود." ^۹

وهر چند وجه آش چندان معین بود که هر آفریده که آن کار کند ، او راوچندین کس دیگر راوجه کفاف توفیر بودی ولیکن چون بهنگام نمی رسید ایداجیان قرض می کردند به مباحه^{۱۰} تمام و شراب که صد من به ده دینار قیمت کرده بودند و اگر به تدبیر ترتیب کنند به پنج دینار حاصل شود ، گاه می بود که صد من ، بیست دینار تا چهل دینار می خریدند . " ^{۱۰}

" و به هر وقت ایداجیان از شرابداران شراب قرض می کردند و گوسفند از قصابان . " ^{۱۱}

" و پیش ازین بواسطه^{۱۱} شراب خریدن ایداجیان از شرابداران ، نرخ آن بعایت

(۱) و صاف ، ص ۶۱۴ . حبیب ، ج ۳ ص ۱۸۵ .

2) Doerfer, Bd. 1.

(۳) سنگلاخ ، 57۲ .

4) Doerfer, Bd. 1.

5) Doerfer, Bd. 1.

6) *İlhanlıerde*, p. 189.

۷) آش (*öš*) / ترکی / ؟ ، غذا ، بخصوص غذای مردم . (Doerfer, Bd. 2).

۸) ساوری (*sāvurī*) / مغولی / ، ساووری ، ساورین ، ساورنک . تخت ، هدیه^{۱۱} خوراکی (غذایی) که هنگام عبور سلطان از شهری به او تقدیم می شود .

(Doerfer, Bd. 1)

(۹) جامع روس ، ج ۳ ص ۴۸۰ . غازانی ، ص ۲۷۱ .

(۱۰) غازانی ، ص ۳۲۷ .

(۱۱) جامع روس ، ج ۳ ص ۵۳۵ . غازانی ، ص ۳۲۸ . جامع ، ص ۱۰۸۹ .

گران بودی و این زمان در بازارها کاسد می‌باشد. ^۱

ایدچی / مغولی / — ایداجی

ایراختای / ترکی ، از چینی / — ایراخته

ایراخته (*ērāxtā*) / ترکی . از چینی / ، ایراختای ^۲ ، ایراخته ^۳ ، ایرواخته ^۴ ، ایرواختا ^۵

این لغت ترکی از اصل چینی *rén-mā* به معنای تحت اللفظی "مرد - اسب" ،

"نرینه - اسب" است. ^۶

لفظ "اسب جنگی اخته شده ، نیروی سواره ^۷ ، اسب مخصوص سواره نظام :

"تولوی خان اکثر اوقات ملازمت پدر می‌نمود و چینککیرخان را در جمیع ایواب

مشاورت مهمات و مصالح کلی و جزوی با او می‌بوده و او را نوکار ^۸ می‌گفته و

یورت و — آوردوها و اموال خزینه و ایراخته و امرا و لشکر خاص چینککیرخان

جمله بدو تعلق داشته. ^۹

"چه اگر چوپان آغا این لشکر بر تقابل و تقائل اقدام نماید بواسطه تغییر

مفاید و تغایر رایبها این کار پر پیچ چون زلف بتان دراز گردد و سیار ایراخته

۱) عارسی ، ص ۳۲۹ و نرز ، ص ۲۷۰ ، ۳۳۸ . جامع روس ، ج ۳ ، ص ۲۴۹ ، ۵۳۴ .

وصاف ، ص ۲۷۱ ، ۴۵۶ ، ۶۱۴ . سمط ، ص ۷۶ . اوس ، ص ۱۴۰ .

۲) سمط ، ص ۷۶ .

۳) جامع یان ، ص ۳۹ . جامع ، ص ۷۷۶ .

۴) اوس ، ص ۱۶۶ .

۵) اوس ، ص ۱۷۷ .

6) Doerler, Bd. 2.

7) Doerler, Bd. 2.

۸) نوکر (*nōkār*) / مغولی / ، نوکار . در اصل یعنی پیرو و بعدها به معنی مستخدم

حواری ، دوست ، رفیق (*Doerler, Bd. 1*) .

۹) جامع بلوشه ، ص ۲۱۳ . جامع ، ص ۵۵۵ .

تباه شود. "۱

" و محاربت در پیوست ، عاقبت بروی ظفر یافتند و ایراخته او را اولجا آگرفت. "۳
 " پس اجتماع — قوریلتهای را — ایلچیان به احضار شهزادگان روان
 فرمود . به زمان میعاد از دور و نزدیک قرابه هزار و چهار صد و اند شهزاده
 قباد نهاد اورنگ رنگ دارارای که جمله ایراخته مفرد و نواحی مفروز داشتند. "۴

ایراخنه / ترکی ، از چینی / — ایراخته ۴

ایرواخته / ترکی ، از چینی / — ایراخته

ایرواخته / ترکی ، از چینی / — ایراخته

ایلچی (*ēlčī*) / مغولی ۵ / ، الچی ۶

سفیر ۷ ، فرستاده‌ای که از کشوری به کشور دیگر می‌رفت یا برای امور مختلف

مملکتی به ولایات سفر می‌کرد: ۸

" و ایلچیان به ممالک رفتند تا جهت علوفه حشم — تغارهای آرد و چهار —

پای بسیار از ذبایح و مراکب ترتیب سازند و روان کنند. "۹

(۱) و صاف ، ص ۶۴۲ .

(۲) الحا (*olīā* / مغولی / ، اولجا ، اولجای ، اولجه ، الحه . مشتق از *ol-*
 به معنی یافتن ، اموال عارتی . (*Doerfer, Bd. 1*) .

(۳) و صاف ، ص ۵۱۳ و نیز ص ۵۱۶ . جامع بلوکه ، ص ۱۸۹ . جامع روس ،
 ج ۳ ص ۱۶۰ .

(۴) و صاف ، ص ۵۰۳ .

5) *Grønbech, p. 85.*

(۶) روضات ، ج ۱ ص ۴۵۲ .

(۷) *Pavet, P. 730. Doerfer, Bd. 2* سنگلاخ ، 112۷ . ظفر نامه ، ص 263 .
 و صاف ، ص ۱۱۰ . فرهنگ و صاف . دهخدا .

8) *Doerfer, Bd. 2.*

(۹) جهانگشا ، ج ۳ ص ۱۱۲ .

بعد از بیست روز ناگاه به حوالی آن شهر بدو پیوسته‌اند و اهل شهر از سر عجز ایلچیان به وی فرستاده‌اند و به ایلی در آمده. "۱

"هولاکوخان به وقت انصراف از شام ایلچی مغول را با چهل نوکر به رسالت مصر فرستاد. "۲

"و اما قصه صاحب مخرالدین علی بدان انجامد که به استحضار اواز حضرت — اردو ایلچیان به طلب آمدند و او را بردند. "۳

"در این میان پادشاه ایلچی به خلیفه فرستاد به طلب مال و لشکر. "۴

— به جز شخص خان، شاهزادگان، خاتوسها، امیران تومان، هزاره، صده، دهه و شحنگان و خلاصه هر کس که شغلی داشت، برای انجام کارهای خود ایلچی به ولایتها می فرستاد. این وضع باعث شده بود که دیواسهای شهرها از ایلچیان بیر باشد و حتی در جاده‌ها تعداد ایلچیان بیشتر از کاروانیان و مسافران بود و اگر در هر بام پنج هزار اسب می بستند، کفاف آنان را نمی کرد و بناچار اسبان مردم را می گرفتند و می بردند. ۵

رفت و آمد ایلچیان در شهرها، کم کم برای مردم مصیبتی شده بود، چون در خادهایشان فرود می آمدند و شراب و غذا می خواستند. اگر دستورشان اجرا می شد، صاحب خانه را به زخم جوب و شکنجه می گرفتند و گاه بعضی اشخاص در زیر شکنجه ایشان هلاک می شدند و هنگام بیرون رفتن از خانه، مقداری

(۱) جامع بلوئنه، ص ۳۸۲.

(۲) جامع کاترمر، ص ۳۴۰

(۳) مسامره، ص ۹۴.

(۴) نجارب، ص ۳۵۷.

(۵) عازایی، ص ۲۷۲ - ۲۷۰. جامع، ص ۱۰۴۷ - ۱۰۴۵.

لوازم مانند زیلو و طشت را با خود می‌بردند.^۱ بتدریج وضع چنان شد که دیگر کسی حرمت نداشت برای خود خانه‌ای بسازد و اگر هم می‌ساخت، نام مدرسه و رباط بر آن می‌نهاد. معه‌ذا این هم فایده‌ای نداشت.

سیاری از مردم مجبور شده بودند در خانه‌های خود را گل بگیرند و از ریز زمینها بگذرند، ولی ایلچیان چهار پایان خود را به چربیان می‌سپردند و ایشان مأموری می‌فرستادند تا دیوار باغها را خراب کند و چهارپایان را در آنجا رها کند. گاه‌گاه در زمان سلطنت بعضی از پادشاهان مغولی چون منکو قآن و غازان‌خان به اصلاحات ناپایداری در این باب بر می‌خوریم. که متأسفانه پس از مرگ آنان بزودی فراموش می‌شود.

مثلاً به فرمان منکو قآن ایلچیان حق نداشتند برای رفتن از یامی به یام دیگر بیش از چهارده رأس الاغ استفاده کنند و یا در شهر و دهی که مأموریتی ندارند، پا بگذارند. آنان می‌بایست در همه حال به همان مقرری خود اکتفا کنند و مزاحم مردم نشوند.^۲ غاران‌خان نیز بر همین اعتقاد بود و فرستادن ایلچیان را جز برای امور ضروری و مهم، لازم نمی‌دانست.^۳ وجه مخارج آنان را به اندازه‌ای در نظر گرفته بود که فقط صرف رفت و برگشتشان می‌شد و این وجوه نقداً از خزانه به ایشان داده می‌شد.^۴ استراحت و اقامتشان هم به آن حد بود که غذایی به عجله بخورد یا اسب خود را عوض کنند. برای ایلچیبانی که مأموریتشان طولانی‌تر بود، دستور داده بود در شهرها ایلچی‌خانه بسازد و

(۱) دستور، ج ۱ ص ۱۸۹ - ۱۸۷.

(۲) جهانکشا، ج ۳ ص ۷۶. جامع بلوشه، ص ۳۱۲ - ۳۱۱. روضه، ج ۵ ص ۱۸۳.

(۳) جامع روس، ج ۳ ص ۴۷۹. جامع، ص ۱۰۴۵.

(۴) غارانی، ص ۳۷۶.

لوازم مورد نیاز آنان را در آنجا فراهم کنند^۱ تا دیگر مزاحمتی برای مردم فراهم نیاورند.^۲

در زمان غازان، به جز شخص او، دیگری حق نداشت ایلچی بفرستد و اگر کسی از جانب خود، ایلچی به ولایتها روانه می‌کرد، به او غذا و مایحتاج نمی‌دادند و حکام آنجا، او را دستگیر و زندانی می‌کردند.^۳

متأسفانه بعد از مرگ غازان، این اصلاحات چندان نپایید و تطاول و تعدی ایلچیان بار دیگر آغاز شد و نامه‌ها بود که به درگاه خان می‌رسید تا ایلچیان در خانه‌های رعایا فرود نیایند و برایشان ایلچی خانه ساخته شود.^۴

ایلچی یارالتو (*ēlči e yārāltū*) / مغولی + مغولی / ایلچی یارالتو^۵

پیک سریع^۶، غرض از ایلچی یارالتو آن است که زود رسد:^۷

"در سال اول فرمود که ما را — یامی مفرد ناید که ایلچیان یارالتو جهت معظمت امور ملک و مهمات ثغور بدان روند و هیچ آفریده^۸ دیگر بر آن اسبان

۱) غازانی، ص ۳۶۰-۳۵۶. جامع ص ۱۱۱۱-۱۱۰۸. جامع روس، ج

۳ ص ۵۶۷-۵۶۳. حبیب، ج ۳ ص ۱۶۷، ۱۶۸، ۱۷۲.

۲) وصف، ص ۳۸۸.

۳) غازانی، ص ۲۷۶.

۴) دستور، ج ۱ ص ۱۹۴، ۳۳۱، ج ۲ ص ۴۶۶، ۴۷۴ و نیز جهانگشا، ج ۱

ص ۲۰، ۲۲۰، ج ۲ ص ۲۱۶، ج ۳ ص ۱۳۶. جامع بلوشه، ص ۲۸،

۲۹۲. مسامره، ص ۶۵، ۳۱۷. وصف، ص ۹۷، ۲۲۰، ۶۳۴.

هرات، ص ۶۷، ۴۳۴، ۶۶۹. شیراز نامه، ص ۶۷. نسائم، ص ۱۰۰.

ابرو، ورق ۲۱۳.

۵) غازانی، ص ۳۶۰. جامع، ص ۱۰۶۴، ۱۱۱۰.

6) Doerfer, Bd. 1.

۷) جامع روس، ج ۳ ص ۴۸۴. غازانی، ص ۲۷۵. جامع، ص ۱۰۴۹.

ننشیند تا آن — ایلچیان از دیگران ممتاز باشند و زود به مقصود رسد.^۱
 " با آنکه در هر — یامی پانصد سراسپ بیستندی، هرگز دو اسپ فره که
 ایلچی یارالتو برنشیند، موجود نبود. " ^۲

ایلچی یارالتو / مغولی + مغولی / — ایلچی یارالتو

ایلخان (ēlxān) / ترکی / ، الخا^۳

عنوان فرمانروای قسمتی از امپراطوری مغول باستانای خانهای بزرگ: ^۴

" و بعد از ایشان — یرلیغ ایلخان بزرگ ارغون خان به امضای آن احکام
 پیوسته. " ^۵

" چون ایلکانویان امیر — آوردوها بود و در خدمت ایلخان مدتها طریق
 هواداری و خدمتکاری سپرده آباقاخان را آتش و شراب داد. " ^۶

" چون این سخن — ایلچیان به سمع همایون ایلخان رسانیدند، اندک و
 بسیار تغییری در باطن او ظاهر شد. " ^۷

ایلدوچی (īldūcī) / مغولی / ، الدوچی^۸ ، الدوچی^۹

(۱) جامع روس، ج ۳ ص ۴۸۳ . غازانی، ص ۲۷۴ . جامع، ص ۱۰۴۸ .

(۲) جامع روس، ج ۳ ص ۴۸۲ . غازانی، ص ۲۷۳ . جامع، ص ۱۰۴۷ و نیز
 ص ۱۰۶۴ . جامع روس، ج ۳ ص ۵۰۴، ۵۶۶ . غازانی، ص ۲۹۶، ۳۶۰ .

3,4) Doerfer, Bd. 2.

(۵) جامع روس، ج ۳ ص ۴۳۳ .

(۶) جامع روس، ج ۳ ص ۱۰۰ .

(۷) جهانگشا، ج ۳ ص ۱۳۰ و نیز ص ۱۳۶ . جامع روس، ج ۳ ص ۱۰۱ .
 ۱۶۴، ۱۷۳ . غازانی، ص ۲۲۴ . جامع سلطنتی، ص ۳ . دستور،

ج ۲ ص ۵۵، ۵۶ . عبد، ص ۱۷۱ . حسب، ج ۳ ص ۱۰۴ .

وصاف، ص ۴۵۶ . 8) Doerfer, Bd. 1.

9) Doerfer, Bd. 1.

شمشیردار، شمشیربر: ۱

"اوراسیورغامش فراوان و تربیت فراوان کرد و شمشیر و تشریف خاص ارزانی داشت،

راه الدوجی که از معظمت مناصب و نازکترین امور پادشاهی است بدو تفویض کرد." ۲

ایناق (īnāq) / مغولی ۳ / اناق، ۴، اینق، ۵، عناق، ۶.

مشاور معتمد امیر ۷، مقرب و ندیم ۸:

"و چون به مبارکی به شهر تبریز وصول افتاد اجازت خواسته، آن مرغ را به

حضرت ← خان برده بغایت مقبول حضرت شد و از مقربان و ایناقان ←

قان گشته. ۹"

"و آن امیر حافظ هم شراب می داد و ندیمی می کرد تا خود را از ایناقان

گردانید. ۱۰"

"... منصب ایناقي و اختصاص و مرتبت قربت و مكانت يافت. ۱۱"

1) Doerfer, Bd. 1.

۲) مواهب، ص ۳۶.

3) Poppe, P. 21. Lessing.

۴) جامع روس، ج ۳ ص ۶۰۰. جامع، ص ۹۱۵.

5,6) Doerfer, Bd. 2.

7) Doerfer, Bd. 2.

۸) سنگلاخ، ۱۱۷۷. فرهنگ و صاف. دستور، ج ۲ ص ۱. نظام، ص ۱۵۴.

۹) مناقب، ص ۸۴۶.

۱۰) جامع بلوشه، ص ۵۱. جامع، ص ۴۸۰.

۱۱) سبط، ص ۹۹ و نیز ص ۳۲، ۵۱. جامع بیان، ص ۵۷. جامع، ص ۱۳۰.

۰۷۶۳، ۰۹۱۵. دستور، ج ۱ ص ۲۰۰، ۰۳۳۳، ج ۲ ص ۱۹۴، ۰۴۵۵.

و صاف، ص ۲۳۱، ۰۳۳۹. بناکتی، ص ۴۲۴. اوس، ص ۱۴۱.

نسائم، ص ۱۰۴. مناقب، ص ۸۴۹. حسب، ج ۳ ص ۱۳۳.

اینجو (enju) / مغولی /^۱، اینجو، انجو^۲

زمینهای خالصه، سلطنتی: ^۳

"اگر حکم ← یرلیغ با ← خراج و ابراز آن نغاذ یابد، اینجوی پادشاهرا ده باشد." ^۴

"لیکن چون ← قآن فرمود که بنویسد، بدان دلیری این قدر بنوشم. ← قآن را خوش آمد و عذر او مسموع داشت و آن ولایت را به اینچوه جعای داد." ^۵
- زمینهای اینچوه ارث از پدر به پسر می‌رسید.

"آباقاخان در جواب فرمود که این ملک از پدر سیکو به من مرث رسده و اینجوی ماست و امروز به شمشیر داریم." ^۶

"و طرف مغرب از کنار آمویه تا منتهای شام و مصر، آباء و برادران او به حکم اینجویی بدر گرفته‌اند." ^۷

- قسمتی از این زمینها از مصادره، املاک بزرگان کشور که مورد سمه‌ری قرار می‌گرفتند، به دست می‌آمد.

"بعد از واقعه ← صاحب‌دیوان تمام املاک او را در جمع ممالک به اینجو

(۱) کشاورری، ج ۲ ص ۱۳. Grønbech, p. 86 دور فرآں راترکی می‌داد.

(Doerter, Bd. 2)

(۲) رشیدی، ص ۱۶۸. و صاف، ص ۵۱۸.

(3) Doerter, Bd. 2.

(۴) و صاف، ص ۲۳۰.

(۵) جامع یلوشه، ص ۱۹۶ و نسر جامع روس، ج ۳ ص ۱۰۵، ۲۹۱. غارازی، ص ۶۶. جامع، ص ۴۵. و صاف، ص ۴۰۴، ۵۷۷. الاوامر، ص ۷۲۲.

(۶) جامع روس، ج ۳ ص ۱۱۰، ۱۱۳. جامع یان، ص ۱۵. جامع، ص ۴۱۵، ۷۴۹.

(۷) جامع یان، ص ۱۳.

در آوردند. "۱

"و در عوض پانصد تومان زر تو فیر اموال ممالک که التزام نموده بود، خانه‌های او و — نواب سقبه استلاب شد و املاک و اسباب در اطراف، داخل اینجو گشت. "۲

— اداره، زمینهای اینجوبه عهده، مأموران دولتی بود.

"مجد الدین مؤمنان قزوینی که متصرف اینجوهای عراق بود، بیامد. "۳

— گاهی مسئولیت زمینهای اینجودرهمه کشور بد عهده، یک نفر بود.

"طفاچار — امیر اولوس گشت و امارت اینجوهای ممالک، مفردا" بد و متعلق شد. "۴

"نواحی ممالک اینجو در سیط ممالک... در اهتمام خسرو جوابخت حسن — بیک کرد. "۵

— هر وقت خان اراده می‌کرد مبلغی بر این املاک حواله می‌کرد.

"س بد هر طرف از اطراف — الجیان را جهت تحصیل مال با —

برلیعها روان فرمود. ار جمله صد تومان زر بر اینجوی شیراز حواله فرمود. "۶

— و موافقی برای سیور عامیسی قسمتی از زمینهای اینجو را به یکی از اطرافیان خود می‌بخشد.

(۱) وصاف، ص ۱۴۲.

(۲) وصاف، ص ۵۳۸.

(۳) جامع، ص ۷۴ و ص ۷۵.

(۴) ساتم، ص ۱۰۹.

(۵) وصاف، ص ۴۷۱ و ص ۲۳۱، ۲۶۵. جامع روس، ج ۳ ص ۲۱۱.

مسامرد، ص ۱۸۵.

(۶) وصاف، ص ۳۱۷ و ص ۱۲۶، ۳۳۵. جامع روس، ج ۳ ص ۲۱۸.

جامع، ص ۸۲۵. روضد، ج ۵ ص ۳۸۵.

"پادشاه اسلام چون بر سریر سلطنت متمکن گشت، به حکم حق گذاری او را بناوخت و سیورغامیشی تمام فرمود و از جمله مهربان حضرت گردانید و دیه زیر آباد که اینجو بود، به وی بخشید." ^۱

— اغلب مناطق اینجو را به مقاطعه می دادند.

"سایدو — یرلیغ داده بود که ملک کمال الدین ابراهیم حاصلات اینجوی فارس را که در اهتام — مقاطعه، او بود به — ایلیچیان شهزاده غازل برساند." ^۲

"و ممالک سلیمان فازس — دلا و — اینجوی بژ و بحر از مبتدای شهورسنه، اثنین و تسعین و ستمائنه مدت چهار سال به مبلغ یک هزار تومان بر شیخ — الاسلام حمال الدولة و الدین ابراهیم بن محمد الطیبی . . . مقرر فرمود: " ^۳

|| خاص، بنده:

"و چون مجدالدین بن الاثیر اینجوی کیخاویبود، بدان سبب او از آروق برنجید." ^۴

"مجد الملک در اثنای آن حال به خدمت شهزاده ارغون پیغام فرستاد که من اینجوی توام و صاحب دیوان بدرت را زهر داد." ^۵

"و معتاد شده بود که مردم ولایات پسران خود را به اینجوی و اورتاقی ^۶ به

- (۱) جامع روس، ج ۳ ص ۲۶۲. جامع، ص ۸۵۲. اردو، وری ۱۵۰.
- (۲) جامع روس، ج ۳ ص ۶۰۲. و صاف، ص ۲۱۹. مسامره، ص ۱۳۴.
- (۳) و صاف، ص ۲۶۸ و سز ص ۲۶۳، ۴۴۵.
- (۴) جامع روس، ج ۳ ص ۲۰۶. جامع یان، ص ۶۷. جامع، ص ۸۱۲.
- (۵) جامع روس، ج ۳ ص ۱۷۱. جامع یان، ص ۴۶.
- (۶) اورتاق (ortāq) / ترکی /، اورتاق. بازرگان، بازرگانی که با اعتبار، معاملات خود را انجام می دهد، پیرو، حواری. (Doerler, Bd. 2).

خواتین و شهزادگان و امرا می دادند و اندک چیزی قبول می کردند. " ۱

|| لشکر خاص:

"و مجموع آن لشکر که با سالی نوپان می بودند، این زمان هر جا که هستند

تمامت بحق الارث اینجوی پادشاه اسلام عازان خان اند. " ۲

"بعد از این لشکرهای مذکور معین فرمودند که از تمامت لشکرهای جینکیز -

خان که بر فرزندان و برادران و برادرزادگان قسمت کرده بودند به هر ده نفر

دو نفر که در شمار نیامده باشد بیرون کنند و به اینجویی هولاکوخان دهند تا

با او به هم بیایند. " ۳

- اینجوی خاص: مواردی املاک خاصه، سلطان: ۴

"تدارک چنان فرمود که جهت هر - - - اوردویی از مواضع اینجوی خاص،

ولایتی معین گردانیده از - - - دیوان مفروز کنند و با تصرف ایشان دهند. " ۵

"بهبانه را - - - ایلچی فرستاد و التماس - - - تومانات عراق و شیراز که اکثر

به اینجوی خاص اختصاص داشت، در میانه انداخت. " ۶

|| لشکر خاص سلطان:

"جون آن معنی در بندگی غاران عرضه داشتند، فرمود که طعا جار را نیز با

(۱) جامع روس، ج ۳ ص ۴۷۹. جامع، ص ۴۱۶، ۱۰۴۵.

(۲) جامع روس، ج ۳ ص ۲۲. جامع سلطنتی، ص ۴۴. جامع هولاکو، ص ۲۷.

(۳) جامع روس، ج ۳ ص ۲۲. جامع سلطنتی، ص ۴۴. جامع کاترمر، ص ۱۳۰.

(۴) کشاورزی، ج ۲ ص ۲۰.

(۵) جامع روس، ج ۳ ص ۵۲۷. جامع، ص ۱۰۹۰.

(۶) و صاف، ص ۱۲۶ و نرس ص ۴۰۴.

یک — نومان قراونه که اینجوی خاص ارغون خان اند، باز سیارد. " ۱

اینچو / مغولی / — اینجو

اینق / مغولی / — ایناق

اینی (*īni*) / ترکی / ، آینی ^۲

برادر کوچکتر: ^۳

"امیر نوروز اینی خود حاجی طرغون را به حکم — یرلیغ جهت تحصیل مال

— چریک خراسان به کرمان فرستاد. " ۴

"... گفت راه — قاآنی قبلا راست. اینی / آریغ بوکا / با وجود — آقا

چگونه خیال تفوق یندد. " ۵

۱۱ خویشاوند کوچکتر: ^۶

"من جهت تو، — آقای خود را بکشم و اینی را هلاک کردم. اگر گویند

ایشان کیستند؟ سجه بیگی که — آقای من بود و نایجو قوری که اینی من

بود، ایشان اند. " ۷

(۱) جامع روس، ج ۳ ص ۲۹۱. بناکتی، ص ۴۵۲ و نیز غازی، ص ۲۰.

۰۳۰۵، ۰۳۱۲. جامع روس، ج ۱ ص ۱۸۹، ج ۳ ص ۱۱۰، ۰۲۱۱، ۰۴۶۲.

۰۵۵۹. جامع لوشه، ص ۱۹۶. جامع، ص ۷۴۹، ۰۱۰۳۱، ۰۱۰۷۱.

وصاف، ص ۲۱۱. حسب، ج ۳ ص ۱۷۷ - ۱۷۶.

(۲) هرات، ص ۶۶۳. حسب، ج ۳ ص ۶۴.

(۳) *Pavet, p. 142. Doerter, Bd. 2.* سنگلاخ، ۱۱۸۲. فرهنگ و صاف.

تورک. دهخدا.

(۴) سمط، ص ۸۱.

(۵) و صاف، ص ۱۱ و نیز جامع لوشه، ص ۲۵۱، ۰۳۹۷. جامع، ص ۰، ۰۲۸۵.

۰۴۳۴. هرات، ص ۱۰۷، ۰۶۶۳. حسب، ج ۳ ص ۰۶۴، ۰۱۰۱.

6) *Doerter, Bd. 2.*

(۷) جامع، ص ۰، ۰۲۸۵.

— این جمله پیغامی است که چنگیز وسیلهٔ ایلچی برای اونک خان می فرستد و می گوید که به خاطر او آقا و اینی یعنی پسر عموهای^۱ خود را کشته است .

ایواغلام / ترکی / — ایواغلان

ایواغلان (ēvoγlān) / ترکی / ، ایواغلان^۲ ، ایواغلام^۳ ، آیواوقلان ، ایواغلام^۴ ، ایواغلن^۵

مرکب از ایو : خانه + اوغلان : پسر

مستخدمی که برای خدمت به همسر خان در قصر سلطنتی ، معین شده است^۶ ، پسر خدمتگزار^۷ :

”و در آن میانه ایواغلانان خاتون معظمه بولوغان شیخ هورقاسون و جمعی دیگر از بایدو جدا شده به بندگی پیوستند .“^۸

”شخصی از ایواغلانان خاتون جغتای آنجا رسیده ، نام اوسرتاق کچاو .“^۹

”پنجم سایلون از توداکوخاتون و او را به قراجه دادند از ایواغلانان — آوردی اوروک خاتون .“^{۱۰}

(۱) جامع ، ص ۲۴۸ .

(۲) جامع روس ، ج ۳ ص ۵۹۸ . جامع ، ص ۳۹۹ . منتخب ، ص ۲۰۴ .

(۳) و صاف ، ص ۴۵۶ . جامع ، ص ۲۴۳ .

و صاف ، ص ۴۵۶ . Doerfer, Bd. 2. 4)

(۵) ابرو ، ج ۲ ورق ۸۲۶ .

6) Doerfer, Bd. 2.

7) Howorth, vol. 3, p. 385.

(۸) جامع روس ، ج ۳ ص ۲۹۰ ، ۵۹۸ .

(۹) جامع روس ، ج ۱ ص ۳۱۸ .

(۱۰) جامع بیان ، ص ۴۳ و نیز ص ۲۴ . جامع روس ، ج ۱ ص ۵۱۷ ، ج ۳ ص

۱۳۳ . جامع ، ص ۲۴۳ ، ۷۶۱ .

المستخدم :

"و اکثر ← اغروقها و ایواوقلانا و ایسن بوقاکه امیر آن ← آوردو بود و تمامت ← خزاین جهت غازان همانجا بماند .^۱

"و شب بیست و پنجم ساتی و قوبان و توداجو بگریختند و عازم روم شدند تا به خدمت شهزاده کیخاتو پیوندند و دیگر شب ایواغلانا ← آوردوها نیز برفتند ."^۲

ایواغلن / ترکی / ← ایواغلان

ایواوغلان / ترکی / ← ایواغلان

ایواوغلان / ترکی / ← ایواغلان

ایواوقلان / ترکی / ← ایواغلان

ایوداجی / مغولی / ← ایوداجی

ایوداجی (*eyüdüči*) / مغولی / ، ایوداجی ، اوداجی^۳ ، اودچی^۴ ، اویچی^۵

دریان :^۶

"پسند نظر پادشاه آمد ، او را نوازش فرمود و راه ← یساولی و ایوداجی بدو تفویض رفت ."^۷

(۱) جامع روس ، ج ۳ ص ۲۵۴ . غارانی ، ص ۱۲ . جامع ، ص ۸۴۸ . برای

"ایواوقلان" رجوع کنید به جامع بلووشه ، ص ۱۶۳ .

(۲) جامع روس ، ج ۳ ص ۲۲۸ . جامع ، ص ۸۲۶ و نیز جامع روس ، ج ۳ ص

۵۳۷ ، ۳۳۵ . غارانی ، ص ۸۱ ، ۳۳۰ . جامع ، ص ۳۹۹ ، ۱۰۹۰ .

سناکتی ، ص ۳۷۵ ، ۴۶۱ .

(۳) و صاف ، ص ۶۱۴ . *Doerfer, Bd. 1*

4,5) *Doerfer, Bd. 1.*

6) *Doerfer, Bd.1.*

(۷) آل مظفر ، ص ۵ .

"یوغدای ایوداجی از خدمت کیخانو برسید و حال مخالفت بایدو و امرا
تقریر کرد. " ۱

(۱) جامع روس، ج ۳ ص ۲۸۵. برای "ایوداجی" رجوع کسد به آل مظفر، ص
۶۰. اویس، ص ۱۷۳.

ب

بارسچی (bārsčī) / ترکی / پارسی^۱

کسی که از پلنگ شکاری سلطنتی مواظبت می‌کند^۲، جانوردار^۳:

"پیش ازین — قوشچیان و بارسچیان در ولایات جانور می‌گرفتند." ^۴

"کار مبارکشاه به جایی رسید که او را مقدم بارسچیان خود گردانید." ^۵

— کار بارسچیان آن بود که هر سال به مناطق معین برای گرفتن جانور بروند و هر چه می‌یابند به پیشگاه خان بیاورند و علوفه و جامگی خود را دریافت دارند اما آنان هر سال وجوهی بیشتر از مقرر می‌طلبیدند و حتی مزاحم مردم هم می‌شدند. چون به هر شهر و ده و یام که می‌رسیدند، مرکوب و اسب می‌خواستند و مایحتاجشان را از رعایا و راهگذریان فراهم می‌آوردند. و کم کم کار بدانجا

(۱) غازانی، ص ۲۷۷. جامع، ص ۹۶۵، ۱۰۴۵. و صاف، ص ۴۱۴.

دهخدا 2) Doerfer, Bd. 2.

(۳) جامع روس، ج ۳ ص ۵۴۷.

(۴) جامع روس، ج ۳ ص ۵۴۶. جامع، ص ۹۶۵.

(۵) جامع بلوشه، ص ۱۷۴، ۱۸۹.

(۶) غازانی، ص ۳۴۳ - ۳۴۱.

رسید که به ظلم و ستم رعایا بسنده نمی‌کردند و با باساقان و حکام نیز پنجه در می‌افکندند و مواقعی همانند شاهزادگان و خواتین و امرای لشکر برای کارهای شخصی خود، ایلچی به اطراف می‌فرستادند.^۱

این وضع تا زمان غازان ادامه یافت تا آنکه او برای رفع این مزاحمتها چنان اندیشید که فراهم کردن یک هزار جانور و سیصد قلاده بوز در هر سال کافی است و به امرای بارسچی دستور داد تا افراد لایق را بر این کار بگمارند و نام ایشان را بنویسند تا دیگری نتواند به این کار پردازد و مقرری هم برای آنان تعیین کرد و به هر یک یرلیغ با التون تمغا داد.^۲

باروان قار / مغولی / ← برانغار

بارون قار / مغولی / ← برانغار

بازقاق / ترکی / ← باسقاق

باز / فارسی / ← تتقاوول

باسقاق / ترکی / ← باسقاق

باسقاق (*bāsāqā*) / ترکی / ، بازقاق^۳ ، باسقاق^۴ ، باشقاق^۵

شحنه^۶، حاکم نظامی :

" در آن وقت اغلب وقت و قتلغ بتکچی از حکم ← یرلیغ هلاکوخاں بر ممالک

(۱) غازی، ص ۲۷۰ . جامع روس، ج ۳ ص ۴۷۹ . جامع ، ص ۱۰۴۵ .

حبیب ، ج ۳ ص ۷۰ .

(۲) غازی، ص ۳۴۴ .

(۳) رشیدی، ص ۱۴۵ .

(۴) دهخدا .

(۵) جامع بلوشه، ص ۳۷ . جامع ، ص ۴۶۹ . هفت ، ص ۵۲ . ایرو، ورق

۱۳۳ ، ج ۲ ورق ۸۹۳ .

(۶) سنگلاخ، ۱۲۲۷ . فرهنگ و صاف . دهخدا .

شیراز باسحاق بودند. روز دیگر چون قضیه نامرضیه فاش و فاتحه ابواب استیحا شد، امرا بدین حرکت انکار کردند و با آنکه در ارتکاب این جرمه، سلجوق شاه در حضرت ایلخانی به معاذیر مقبول متمسک توانستی شد، هنوز در سکر غرور بود و از طریقه صواب اندیشی نفور. چون باسحاقان به خدمت آمدند، ایشان را توهمی افتاد که سلجوق شاه قصدی خواهد پیوست بی اجازت بر مرکب سوار گشتند و روان شدند. سلجوق شاه را از مراجعت امرا خبر کردند، از سر طیش و خفت... گریز زرین در دست داشت. بر جنیبت درگاه یک سواره از عقب شحنگان به رکض الخیل براند. نزدیک وثاق ایشان اول به اغلبک رسید... " ۱

" و دلیل بر این حالت، حکایت محمد ایداجی است که از ابتدای جلوس کیخاتوخان به حکومت و باسقاقی اصفهان موسوم بود. " ۲

" چون اول کسی از لشکر ایلخانی که به بغداد درآمد علی بهادر بود که دروازه حلبه را مسخر گردانید، او را سیورغامیشی فرموده، باسقاقی بغداد و ابن عمران را که در مدت عمرآن آرزو در خاطر نگذرانیده بود، راه حکومت ارزانی داشت. " ۳

" نصرت ملک را به راه باسقاقی و سپهداری و عمم خواجه نصرالدین نصیرالملک را به راه حکومت و ← بتیکچی آنجا فرستادند. " ۴

— گاهی باسقاقی منطقه‌ای به عهده چند نفر بود.

"سید عمادالدین ابوالعلی که در شجاعت و مروت حیدر کرار و حاتم روزگار

(۱) و صاف، ص ۱۸۵.

(۲) و صاف، ص ۲۹۳.

(۳) و صاف، ص ۴۱. حبیب، ج ۳ ص ۹۶.

(۴) سمط، ص ۴۷.

بوده، درین حال بلوک گرفت و باسقا فی ملک بر محمد سیک و توتیاق و بولوغان مقرر فرمود. "۱

"در آن وقت اغلب وقتل و بتکچی از حکم ← یرلیغ هلاکوخاں بر ممالک شیراز باسقاق بودند. "۲

"و نوبت دوم که از بندگی حضرت مراجعت نمود، امرای بزرگ جارغونای و آغونای و سواتو و نارادای و فرابوقا به راه باسقا فی مصاحب و همراهش به کرمان آمدند. "۳

۱۱ مامور وصول مالیات: ۴

"← فالآن در حق وی شفقت و سیور غامیشی فرموده ← یرلیغ داد به سلطنت کرمان و باسقا قان راحت استخراج مال مقرر و — اتاوهٔ مقدر معین فرمود. "۵

"باسقا قان و ملوک برای این مصلحت باشند که به موسم خود بی آنکه ثقلی بر رعایا نشیند یا از آن شناعتی برخیزد، اموال ← خزانه به تحصیل رسانیده مستصحب ثقات و امانه صوب حضرت متواصل دارند. "۶

(۱) و صاف، ص ۱۹۵.

(۲) و صاف، ص ۱۸۵.

(۳) سمط، ص ۳۷ و نیز جهانگشا، ج ۱ ص ۰۸۲، ۰۱۰۶، ج ۲ ص ۰۲۱۸، ج ۳ ص ۰۲۶۲، جامع روس، ج ۱ ص ۰۲۳۵، ج ۳ ص ۰۱۷۸، ۰۴۲۷، جامع بلوشد، ص ۰۳۷، جامع بان، ص ۰۵۰، ۰۷۰، و صاف، ص ۰۱۴۰، ۰۲۳۰، ۰۶۲۴، هرات، ص ۰۵۲، ۰۱۹۶، سمط، ص ۰۳۸، ۰۷۶، شرار نامه، ص ۰۶۵، کورسها، ورق ۰۸، ۰۳۶، ۰۳۷، مونس، ج ۱ ص ۰۲۷۵، ابرو، ورق ۰۱۳۳، ج ۲ ورق ۰۷۹۹، حبیب، ج ۳ ص ۰۱۶۹، روصه، ج ۵ ص ۰۹۶، ۰۴۲۶.

4) Doerler, Bd. 2. Rudloff, Bd. 4, S. 1533.

(۵) و صاف، ص ۰۲۸۹.

(۶) و صاف، ص ۰۲۳۸ و نیز ص ۰۲۶۸، جهانگشا، ج ۲ ص ۰۲۴۷، غارانی، ص ۰۲۶۷، رشیدی، ص ۰۱۴۵، سمط، ص ۰۲۲، ۰۳۸.

اکسی که از جانب خان بازرس اعمال شاهزاده‌ای بود و همراه او به مقر حکومتش می‌رفت: ۱

"چون امور ممالک خراسان و عراق بر کورکوز مقرر شد، امیر ارغون را بر کورکوز باساقی فرمودند." ۲

"... / منکوقاآن / سلطنت آن طرف / کرمان / بدو ارزانی داشت و به اسم باساقی مغولی با او به هم فرستاد." ۳

باشقاق / ترکی / ← باسقاق

باکاول / ترکی / ← باکاول

بالش (bāteš) / ترکی / ۴، بالشت ۵

کاترم بالش را ارمنی می‌داند^۶ ولی در فرهنگ ارمنی آچاریان برابر *bališ* ذکر می‌گردد که از ترکی شرقی وارد این زبان شده است. (این نکته نیز جای تأمل است که *ὄβολός* یونانی در فارسی پول و در عربی فلس و فلوس و در ارمنی پیغ شده است. آیا بین بالش و *ὄβολός* چنین رابطه‌ای را می‌توان متصور داشت؟)

نوعی سکه مغولی که نخست بر دو نوع بود: بالش زر و بالش نقره و بعداً "بالش چاو هم به آن اضافه شد. وزن بالش زر و نقره پانصد مثقال^۷ و بالش چاو

1) Doerfer, Bd. 2.

۲) جهانگشا، ج ۲ ص ۲۴۳.

۳) جهانگشا، ج ۲ ص ۲۱۶.

۴) برهان، از اسلام. آچاریان.

۵) منهاج، ج ۲ ص ۱۵۲.

۶) جامع کاترم، ص ۳۲۰.

۷) جهانگشا، ج ۱ ص ۱۶. و صاف، ص ۲۲.

بنجاه سیرا^۱ بود. بالش زر به ارزش دویست بالش چاو یا دو هزار دینار بود و بالش نقره برابر بیست بالش چاو و معادل دویست دینار^۲ یا هفتاد و پنج دینار رکنی به عیار چهار دانگ^۳ بود. ارزش بالش متغیر بود. مثلاً در دربار چین جواهرات و متاعهای ارتاقان غازان را " هر — تومانی ده هزار بالش و هر بالشی موازی شش دینار^۴ " می خریدند و کمی بعد قیمت هر بالش زر، هشت دینار و دو دانگ و هر بالش نقره، هشت درهم و دو دانگ^۵ بود. ساراس می یوان گفت که بالش در نزد معولان یک سکه واقعی نبود بلکه شمشی از طلا و نقره بود که وزن زیادی داشت و کم کم در طول زمان به یک سکه رایج تبدیل شد. ۶

"اولاً" — خراستی که هولاکوخان از بغداد و ولایات ملحد و شام و دیگر ولایات آورده بود و در قلعه لند و شاهها سپاده، خزانه داران بتدریج می در دیدند و بالشهای زر سرخ و مرصعات بد سازگانان می فروختند. " ۷

"صاحب چون لجاح مجد الدین مشاهده کرد، استرضای او را منشور حاکمی سواس تا یک بالش زر و یک پاره لعل شمس و — براتی به ده هزار دینار بر صاحب روم ده وی فرستاد. " ۸

"او را ده بالش زر و سی بالش نقره و هزار بالش — چاوسیور غامشی

- (۱) وصاف، ص ۲۲.
- (۲) وصاف، ص ۲۲. سکلانج، ۱۲۷۱.
- (۳) حبهانکسا، ج ۱ ص ۱۶.
- (۴) وصاف، ص ۵۰۶.
- (۵) زوحد، ج ۵ ص ۱۵۰. حسب، ج ۳ ص ۵۳.
- (۶) جامع کابرم، ص ۳۲۰.
- (۷) جامع روس، ج ۳ ص ۳۹۰. غارانی، ص ۱۸۲.
- (۸) جامع روس، ج ۳ ص ۱۵۶، ۱۵۷، ۱۵۸.

کرد. " ۱

"کیخاتو صورت آن حال از پولاد ← جینکسانک استکشاف فرمود. تقریر کرد که ← چاو کاغذی است که ← تمغای پادشاه بر آنجاست و در تمامت ختای به جای درم مسکوک می‌رود و نقد آن بالش است و به ← خزانه عامره می‌رسد. " ۲

بالشت / ترکی / ← بالش

باورچی / مغولی / ← باورچی

باورچی (*bāvarčī*) / مغولی / باورچی^۳

آشیز، طبّاح: ۴

"... چون رسیده اسب و گوسپند تسلیم باورچیان کرده تا به طخ مشعول شده‌اند. " ۵

"بر شره سخای تو آتش عطا نهند باورچیان به کاسه زرین مشتری. " ۶

(۱) و صاف، ص ۵۰۲.

(۲) جامع روس، ج ۳ ص ۲۳۹ و سبز ص ۱۷۰، ۳۹۴. جامع بلوشه، ص ۶۵. ۲۵۰، ۵۱۸، ۶۱۴. جامع کاتمر، ص ۳۱۸. جامع بیان، ص ۴۵.

حهاکشا، ج ۱ ص ۵۸، ۱۶۹، ۲۱۴، ج ۲ ص ۲۱۵، ج ۳ ص ۸۰.

وصاف، ص ۱۳۴، ۵۷۵. مسامره، ص ۱۳۴. روصه، ج ۵ ص ۶۳.

(۳) جامع روس، ج ۳ ص ۱۶۷، ۲۴۹. جامع سلطنتی، ص ۴۵. جامع، ص ۴۰۱.

این مهتا، ص ۱۵۶. *Doerfer, Bd. 1. Radloff, Bd. 4, S. 1433. Pavet, p. 155.*

(۵) جامع روس، ج ۱ ص ۲۶۲. جامع، ص ۹۰.

(۶) موسس، ج ۱ ص ۲۷۶ و نسر جامع روس، ج ۳ ص ۲۲، ۱۶۷، ۲۴۹، ۵۳۸.

عازایی، ص ۳۲۲. جامع، ص ۵۶، ۳۲۱، ۴۸۰. جامع سلطنتی، ص

۴۵. حهاکشا، ج ۳ ص ۷۲، ۹۵. و صاف، ص ۵۵۷. اولحایتو، ص

۳۳. حسب، ج ۳ ص ۱۸۶.

۱۱ شرایدار:

"باورجیان جهت مادر چنگیزخان، اولون ایکه و جهت سجه بیگی و جهت مادر-
بزرگ سجه بیگی... یک تنگ بزرگ چوبین قمیزا بنهادند و جهت مادرکوچک
سجه بیگی... یک تنگ قمیز بنهادند." ۲

بایزه/مغولی، از جینی / — پایزه

بائزه/مغولی، از چینی / — پایزه

بنکچی / ترکی / — بتکچی

بنکچی (biñkčī) / ترکی / ، بینکچی ، بتیکچی ، بیتیکچی ۲ ، بیتیکوچی ۴ ، بتکچی ۵ ، بینکچی ۶ ،
بتیکچی ۷ ، بتیکچی ۸ ، بنکچی ۹ ، بینکچی ۱۰ ، بنکچی
محاسب . حسابرس ، منشی جمع و خرج ۱۱ :

"سوکوراکه برادر من است و در علم بتکچی مرد جلد محاسب ، با خود به هرات
برم . " ۱۲

(۱) قمر (qimīz) / ترکی ، شیر مادیان تخمیر شده . (Doerfer, Bd. 2)

(۲) جامع . ص ۲۴۸ .

(۳) جامع لوشد . ص ۵۶ . ۵۷ . ۴۰۴ . ۴۲۰ . ۴۵۳ . ۶۰۳ . جامع ، ص ۴۸۴ .
۶۲۸ .

(۴) سنکلاخ . ۱۴۳۱ . Pavel, p. 181

(۵) عسد . ص ۱۵۷ .

(۶) جامع روس . ج ۳ ص ۱۷ . جامع . ص ۱۳۸ .

(۷) جامع روس . ج ۳ ص ۲۱۷ . دستور . ج ۲ ص ۴۱۹ .

(۸) و صاف . ص ۷۶ . ۲۲۴ . ۴۳۷ . ۴۵۶ .

(۹) روصات . ج ۲ ص ۱۱۳ . ۱۱۹ .

10) Radloff. Bd. 4, S. 1344.

(۱۱) مغول . ص ۲۸۶ .

(۱۲) هرات . ص ۱۱۷ . روصات . ج ۲ ص ۱۱۳ .

"و صدرالدین بتیکچی محاسبه جمع و خرج را به قلم محفوظ و مضبوط دارد تا خبطی اتفاق نیفتد."^۱

"وچنان مضبوط است که اگر تا صد سال دیگر خواهند که آن را استیفا و اعتبار کنند، محاسبه بتیکچیان را با آلات که به کار برده اند، مقابله کنند."^۲

"و فرمود تا به هر ولایتی بتیکچی جلد برود و مجموع آن ولایت را دیه دیه مفصل بنویسد و به موجب شماره‌های پیشین ← قوپچور بسویت مقررگرداند."^۳

"و ← متصرفان و بتکچیان را به غور رسیده، محاسبه سنوات قدیم بستاند و مال رعیت را بر قانونی که ما نهاده‌ایم در وجه نهدوبه ← خزانه عامره فرود آورد."^۴

|| ادبیر، دبیر دیوانی^۵، نویسنده^۶:

"بعد از آنکه آنها را به موجب ← پروانه، بتیکچیان ← دیوان نوشته باشند و به علامات رسیده، مختصری به خط مغولی بر ظهر آن نویسند."^۷

(۱) دستور، ج ۲ ص ۴۱۹.

(۲) جامع روس، ج ۳ ص ۴۱۱. جامع، ص ۹۹۳.

(۳) جامع روس، ج ۳ ص ۴۶۲. جامع، ص ۱۰۳۱. برای "بتیکچی" رجوع

کنید به جهانگشا، ج ۲ ص ۲۲۳، ۲۵۶، ج ۳ ص ۲۷. جامع روس، ج ۳

ص ۴۱۱، ۵۳۳. جامع بلوشه، ص ۶۶، ۷۰. و صاف، ص ۴۳۹، ۴۹۸.

بناکتی، ص ۴۲۴. هرات، ص ۱۷۳. سمط، ص ۴۷، ۵۹. سنگلاخ، 7r.

(۴) رشیدی، ص ۱۷۱ و نیز ص ۳۴، ۱۲۲، ۲۵۲. جامع روس، ج ۳ ص ۵۰۸،

۵۳۳. غازانی، ص ۲۴۷، ۳۲۶. جامع بلوشه، ص ۴۵۳، ۶۰۳.

جامع، ص ۱۰۲۷، ۱۰۸۷. و صاف، ص ۴۳۹.

جهانگشا، ج ۱ ص "کو" (پانوشت) Doerfer, Bd. 2.

(۶) ابن مهناء، ص ۱۵۷. جامع کاترمر، ص 113 (پانوشت). سنگلاخ، 7r.

143 v. Radloff, Bd. 4, S. 1344. Pavet, p. 181. Howorth, vol. 3, p. 153.

(۷) جامع روس، ج ۳ ص ۵۰۱.

"و بیتیگی را معین فرموده که هر — یرلیغ که — به آل رسد، سواد آن بر دفتر نویسد لفظاً" به لفظ و ذکر کند که کدام روز — تمغا زدند و که نوشت و که عرصه داشت. " ۱

"هر چند در — برات مفصل نبشتن هر ولایتی بیتیگی در — دیوان بزرگ نصب کرده‌ایم تا — بروات نبشته، — نواب به علامات — دیوایی موشح می‌گردانند و — آلتون تمغای ما می‌زنند. " ۲

"بتیگی خط تو — یرلیغی بشت ترا

که — باسقاق تویی در ولایت عشاق. " ۳

— بتیگی عارض: محاسبی که زمینهای مزروعی را بین سپاهیان تقسیم می‌کرد:

"و این بتیگی را که به اسم عارضی توسامیشی^۴ کرده‌ایم، حصه هر یک — صده و — دهه مفرد و مسئی، خراب و آبادان بر دفتر ثبت کند و نگاه دارد و یک نسخه به — دیوان بزرگ و یکی به امیر هزار سپارد و دفاتر — صدها به — امرای صده دهند و بعد از آن بتیگی عارض هر سال تفحص

(۱) جامع روس، ج ۳ ص ۵۵۰. برای "بتیگی" رجوع کنید به ص ۲۷. جامع سلطنتی، ص ۴۱. جامع کاترمر، ص 418, 394, 296. جامع بلوشه، ص ۱۹۷، ۳۱۶. جامع یان، ص ۷۵، ۶۶. غارانی، ص ۳۰، ۲۴۷. ۳۲۶. سبط، ص ۴۷. نسائم، ص ۱۱۴. پورسها، ورق ۰۸. روضه، ج ۵ ص ۱۵۳.

(۲) جامع روس، ج ۳ ص ۴۷۱.

(۳) پورسها، ورق ۳۶ و نیز ورق ۰۸. جامع روس، ج ۳ ص ۴۶۲. و صاف، ص ۴۹۸.

(۴) توسامیشی (? / tūsāmīšt) / مغولی / ، توسامیشی ، توسامیشی . از tušu, tusā (?)

نفویض فرماندهی یک قسمت (شاید تومان) از لشکر و مشاغل مانندان به

کسی . (Doerler, Bd. 1).

کرده اسم آن کس که در زراعت اجتهاد نموده و یا آن کس که تقصیر کرده باشد و خرابی و آبادانی هر حصه معین نوشته، به ما عرضه دارد. "۱

بتیکچی / ترکی / ← بتکچی

بتیکچی / ترکی / ← بتکچی

برآت / عربی / ← برات

برات (barāi) / عربی /

حواله کتبی :

"در لغت به معنی بیزار شدن باشد از چیزی و به اصطلاح اهل ← دیوان عبارت است از مکتوبی موشح به علامات و توقیع، مشتمل برآنکه عامل یا صاحب تحویل، بعضی از آنچه او را با ← دیوان جواب می باید گفت، بدان مکتوب بدهد و اگر چنانچه این مکتوب موشح نباشد به علامات و توقیع، آن را ذکر و تعلیق خوانند و باید که کاتب در اول برات و تعلیق، نام عامل را ذکر کند به اجمال، به اسم معین و بعد از آنکه مالی که حواله می رود، ذکر کند از کدام وجه است و بعد از آن جهت حواله را ذکر کند که کدام حواله از مواجب و غیر آن، و بعد از آن، اسناد آنکه به چه سبب این برات نوشته شد به خط حاکم یا ← دیوان یا به اشاره او به مشافهه یا به رسالت فلان ذکر کند و ذکر تسلیم به همه حال نباید کرد که به که تسلیم می رود و بعد از آن مبلغ حواله بنویسد. "۲

"بایدو خان بیچاره به فریب و حیلت او فریفته شد، او را سیورغامیشی کرد و به مبلغ هزار دینار برات بر مال بزد نوشت. "۳

(۱) جامع روس، ج ۳ ص ۵۱۵. جامع، ص ۱۰۷۳.

(۲) نفیس، ج ۱ ص ۳۱۱.

(۳) غازی، ص ۷۵.

"و بربرآت — دیوان و امثله و مکتوبات سلطانی نشان و — قراتمفا کردند و زدند." ۱

"بروات اصحاب واجبات را بروه مذکور — نواب — دیوان بر ایشان نویسند." ۲

— موجب اشخاص، ادرارها، خرجی، بهای اموالی که بازرگانان به خان می فروختند بایرات پرداخت می شد و اغلب این حواله ها را بر اموال ولایات می نوشتند. "و امارت یزد از قبل بایدو به پسرش سلطان شاه مقوض شد و به ده هزاردینار برات جهت او بریزد نوشتند." ۳

"حاليا چون دارنده" مکتوب تعجیل داشت به جهت خرجی مشارالیه براتی بر اموال قیصریه نوشته ایم، چنان کنند که آن وجه زودتر بدو واصل گردد تا نفعه عیال گذاشته، متوجه گردد." ۴

"حکام و — نواب آن طرف، بتخصیص فرزند جلال، می باید که چون بر حکم مطلع شوند این — ادرارات کد عارفه، ابدی و صدقه، سرمدی است... از وجوهات و اموال ارزجان حواله فرمایند چنانچه برات راجع نگردد." ۵

"چون تجار از اقطار به خدمت کیوک خان تردد می نمودند و معاملات سنگین با — نواب او می کردند و بروات بر ولایات می ستدند، بواسطه واقعه، او وجوه ایشان در تعویق می افتاد و نمی رسید." ۶

(۱) سبط، ص ۸۴.

(۲) دستور، ح ۱ ص ۲۹۹.

(۳) جامع روس، ح ۳ ص ۲۹۴. غازی، ص ۷۵.

(۴) رشیدی، ص ۱۴۵.

(۵) رشیدی، ص ۱۷۳ و ص ۲۶۲.

(۶) جامع بلوئند، ص ۳۱۵.

"و تجار از جوانب انواع متاعها به خدمت او آوردندی. هر چه بودی بستدندی و قیمت یکی را چند باره بهای آن مضاعف بدادی و بر سلاطین روم و شام و غیر آن از بلاد برات و ← برلیغ فرمودی.^۱

— به جز اموال ولایات، گاهی به بهانه، آنکه املاک فلان شخص شایبه دیوانی دارد، بر اموال او برات می نوشتند.

"بی توجیه برات می نوشتند که فلان به علت آنکه املاک او شایبه ← دیوانی دارد یا به طریق استمداد از ارباب طراف و تلاد یا بواسطه ← بقایا که از عهد اشتغال او باز، در ولایتی بر اعمال باقی آمده، ایس مبلغ برساند." ^۲

— گاهی براتها باقراتمقا^۳ یا آلتنمقا^۴ مهر می شد. در زمان غاران برای مهرردن براتها التون تمغای کوچک درست کردند و هر وقت که سنگجیان دیوان، براتی می نوشتند آن را با نشانه های دیوانی موشح می کردند و بر پشت آن به خط مغولی، مختصری می نوشتند و آنگاه مهر می زدند. ^۵

(۱) جهانگشا، ج ۱ ص ۲۲۲ و نیز ج ۳ ص ۸۳. جامع بلوشه، ص ۲۴۹، ۲۴۸-۲۴۹.

(۲) و صاف، ص ۲۲۵. ابرو، ورق ۱۳۹.

(۳) سبط، ص ۸۴.

(۴) جهانگشا، ج ۱ ص ۱۷۱. جامع بلوشه، ص ۷۰. جامع، ص ۴۹۳. بناکتی، ص ۳۸۹. اولحایتو، ص ۱۹۴.

(۵) جامع روس، ج ۳ ص ۵۰۱. جامع، ص ۱۰۶۲ و نیز جهانگشا، ج ۲ ص ۲۴۹. جامع روس، ج ۳ ص ۵۱۵. جامع بلوشه، ص ۲۴۶. جامع بان، ص ۳۸. غازانی، ص ۲۴۴. رشدی، ص ۲۷۵. دستور، ج ۱ ص ۳۶۷. و صاف، ص ۳۳۸، ۳۴۹. هرات، ص ۱۸۳. اولحایتو، ص ۸۳، ۱۹۸. مناقب، ص ۶۶۲. عسک، ص ۱۱۹، ۱۵۷. پوربها، ورق ۱۴. حافظ، ص ۱۲۴، ۳۰۸.

برانغار (*barānγār* / مغولی / ، براون قار ، براون غار ۱ ، براونقار ۲ ، براونغار ۳ ، برانقار ۴ ،
 برانگار ۵ ، بارون قار ۶ ، برانکفار ۷ ، برنغار ۸ ، برونغار ۹ ، بهراوون قول ۱۰ ، براوون
 قار ۱۱ ، بهراوون قول ۱۲
 دست راست لشکر: ۱۳

"پادشاهزادگان از صلب چنگیز خان در برانغار یعنی دست راست ... و
 شهزادگان نوادگان و نبیره جوجی قسر برادر چنگیزخان در ← جوانغار یعنی
 دست چپ." ۱۴

"وبراون قارو ← جوانغارو ← منغلاو ← کجگاه معبر از دست راست و
 دست چپ و پیش و پس لشکر تسویت پذیرفت." ۱۵

برانغار / مغولی / ← برانغار

برانکفار / مغولی / ← برانگار

برانگار / مغولی / ← برانغار

براون غار / مغولی / ← برانغار

براونغار / مغولی / ← برانگار

براونقار / مغولی / ← برانقار

1,2,3,4,5,6,7,8,9) Doerfer, Bd. 1.

10) Doerfer, Bd.1. Pavet, p. 180.

سنگلاخ ، 127 r

11) بناکتی ، ص ۳۷۵ . Doerfer, Bd. 1

12) و صاف ، ص ۵۱۰ . Doerfer, Bd. 1

13) Pavet, p. 180. Doerfer, Bd. 1 . سنگلاخ . 127 v, 121 v

فرهنگ و صاف . و صاف . ص ۵۰۳ ، ۵۱۰ . بناکتی ، ص ۳۷۵ .

حسب ، ج ۳ ص ۹ .

14) و صاف ، ص ۵۰۳ .

15) و صاف ، ص ۶۴۳ و بر حسب ، ج ۳ ص ۲۵ ، ۸۶ ، ۱۸۶ . روضه ، ج ۵ ص

۰۳۰۵ ، ۰۲۹۴ ، ۰۱۲۹

براون قار/ مغولی / ← برانغار

براوون قار/ مغولی / ← برانغار

برجال/ مغولی / ← بولجار

برنغار/ مغولی / ← بولجار

بروات/ عربی / ← برات

برونغار/ مغولی / ← برانغار

بقایا (baqāyā) / عربی /

باقیمانده، مالیات: ۱

"بعضی رعایای عاجز که طاقت مکررات دادن نداشتند، ترک دیه و خانه کرده، می‌گریختند یا قویدستی و معززی که مانع قسمت رواید شدیدی، رضای ایشان بدان حاصل کردند که این قسمت آخرین از شما نخواهیم یا یک نیمه تخفیف کیم... از آن قسمت آخرین چیزی باقی بودی و آن را بقایا نام نهاده." ۲

"... و نیز بر عمال بغداد بقایای بی اندازه متوجه است آن را نیز مستخلص کردانید. اوردوقیا در سدکی ارغون خان عرضه داشت. سؤال فرمود که بقایای بغداد چند باشد؟ سعدالدوله گفت: پانصد تومان. پادشاه را کفایت و تقریر سعدالدوله خوش آمد و انسان را سیورغامیشی فرموده با ← برلیع و ← پایزه جهت استخلاص بقایا و تحصیل اموال ← حزانه بغداد فرستاد." ۳

بکاول (bökövül) / ترکی / ، بوکاول ، بوکاوول ۴ ، بکاوول ۵

(۱) معنی .

(۲) جامع روس، ج ۳ ص ۴۵۷ - ۴۵۶ . جامع ، ص ۱۰۲۷ .

(۳) جامع روس، ج ۳ ص ۲۰۹ و سر ص ۲۱۰ ، ۲۱۷ ، ۲۱۹ . جامع بیان ، ص

۰۶۸ ، ۰۶۹ . و صاف ، ص ۲۰۵ ، ۲۰۶ ، ۲۲۵ . ابرو ، ورق ۱۳۵ .

چاشنی‌گیر: ۱

"وچون بیشتر کوچورنویان از قوم بیسوت بوکاول و — باورجی بوده و پیر و

ضعیف شده بورغول نویان به جای اوبوکاول و — باورجی شده." ۲

"و به زبان نایمان، بوکاول را قیسات گویند یعنی — قنشمیشی کردن." ۳

بکاول / ترکی / — بکاول

بکلریک / ترکی / — بیکلریگی

بکلاریک / ترکی / — بیکلریگی

بکلریک / ترکی / — بیکلریگی

بلجار / مغولی / — بولجار

بنجیک / ترکی / — بنچیک یام

بنچک / ترکی / — بنچیک یام

بنچیک یام (*binçik yām*) / ترکی + آلتایی / ، بنچیک ۴ ، بینجک ، بنچیک ۵ ، بینچک ۶ ،

بینجیک ، بنچک ۷ ، یام بنجیک ۸ ، یام پنچیک ۹ ، یام بنچیک ۱۰

1) Doerfer, Bd. 2. Radloff. Bd. 4, S. 1437, 1581, 1877. Pavet, p. 158.

(۲) جامع روس، ج ۱ ص ۴۶۱. جامع، ص ۱۳۷.

(۳) جامع روس، ج ۱ ص ۴۶۲. جامع، ص ۱۳۷. برای "بوکاول" رجوع کنید

به جامع بلوشه، ص ۵۷۸. جامع روس، ج ۳ ص ۵۰۸. جامع، ص ۱۳۱،

۴۰۱، ۱۰۶۸. غازانی، ص ۳۰۱. برای "بکاول" رجوع کنید به جامع

بلوشه، ص ۵۰. جامع، ص ۴۷۹. روضه، ج ۵ ص ۱۴۴. سنگلاخ، 7r

.126r,

(۴) غازانی، ص ۲۹۶، ۳۶۰. جامع، ص ۱۰۶۴. و صاف، ص ۴۷۶.

سنگلاخ، 150r. فرهنگ و صاف.

5,6) Doerfer, Bd. 2.

(۷) غازانی، ص ۲۷۶. جامع، ص ۱۰۵۰.

(۸) جامع روس، ج ۳ ص ۵۶۶. غازانی، ص ۳۶۰. جامع، ص ۱۱۱۰.

چاپارتندرو:

"چه ← ایلچیانى که به بینجک یام می‌دوانند شبانروزی در قطع مسافت می‌باشند و ایشان را پروای اندک غذایی خوردن نه." ^۱

"اما جهت ← ایلچیان که بینجیک یام روند ← پایزه^۲ دراز فرموده بر سر آن شکل ماه کرده و هم برین قاعده می‌دهند و می‌ستانند و چون امرای سرحدرافرستادن ← ایلچیان بینجیک یام ضروری می‌باشد بزرگان ایشان را پنج عدد ← پایزه چنان از مس زده‌اند." ^۲

بنکچی / ترکی / ← بنتکچی

بورجال / مغولی / ← بولجار

بوز اختاچی (*bōz axtači*) / ترکی + مغولی /

بوز: اسب خاکستری مایل به آبی ^۳ + اختاچی: مهتراسب

مهتراسب خاکستری:

"رنبویه راه بوزاختاچی منضم به قربت ← ایناقی دستور جهانیان، خواجه

تاج‌الدین علیشاه به ساختن مصالح امور سلطنت و تجهیز عساکر... " ^۴

(۹) و صاف، ۴۶۲.

(۱۰) گزیده، ص ۶۰۳.

(۱) جامع روس، ج ۳ ص ۴۸۵. غازانی، ص ۲۷۶. جامع، ص ۱۰۵۰.
 (۲) جامع روس، ج ۳ ص ۵۰۴. غازانی، ص ۲۹۶. جامع، ص ۱۰۶۴ و نیز
 و صاف، ص ۶۲۳.

3) Pavet, p. 168.

(۴) و صاف، ص ۶۱۴.

بوکاول / ترکی / — بوکاول

بوکاوول / ترکی / — بوکاول

بولجار (böljär) / مغولی / ، بلجار^۱ ، بولجر^۲ ، بورجال^۳ ، برجال^۴ ، مرجال^۵ ، ملجار^۶ ،
ملجور^۷ ، مورچل^۸ ، مورچال^۹ ، ملجاور^{۱۰} ، مولجر^{۱۱}

محلّی که برای ملاقات تعیین شده^{۱۲} ، محلّی معین برای اجتماع لشکر^{۱۳} :

"حکم شریف برایشان خواند تا لشکریان خود را مرتب داشته ، به بولجاری که

اشارت همایون صدور یابد ، به — چریک منصور برنشینند . " ۱۴

"اگر قرار برین ملکه ناپسندیده اصرار و استمرار می نماید و به هیچ حال مرتدع

و منزجر نمی گردد میقات ملاقات و بولجار محاربات تعیین فرماید تا در آن

تاریخ و مقام اتفاق وصول افتد . " ۱۵

بولجر / مغولی / — بولجار

بهراوون قول / مغولی / — برانغار

بهرائون قول / مغولی / — برانغار

بیتکچی / ترکی / — بتکچی

بیتکچی / ترکی / — بتکچی

بیتیکچی / ترکی / — بتکچی

(۱) ذیل جامع ، ص ۲۲ . منتخب ، ص ۱۵۱ .

2,3,4,5,6,7,8,9,10,11) Doerfer, Bd. 1.

12) Doerfer, Bd. 1.

13) Radloff, Bd. 4, S. 1674, 1854. Pavet, p. 175. سنگلاخ ، ۱۴۱۲

(۱۴) دستور ، ج ۲ ص ۴۹۴ .

(۱۵) دستور ، ج ۱ ص ۵۰۰ و نیز ص ۳۹۸ . ذیل جامع ، ص ۲۲۲ .

منتخب ، ص ۱۵۱ .

بیتیکوچی / ترکی / ← بتکچی

بیدون / مفعولی / ← خزانہ

بیکلاریبکی / ترکی / ← بیکلربیگی

بیکلربیکی / ترکی / ← بیکلربیگی

بیکلربیگی (*bēklārbēgī*) / ترکی / ، بیکلاریبکی^۱ ، بکلربک ، بیکلربیکی ، بگلربگ^۲ ،

بکلاریبک^۳

امیرالامرابی: ۴

"سونج نوئین به راه بیکلربیکی و سیلاوسون در خدمت رکابش رواں شود." ۵

"قتلغشاه نوئین را بقاعده منصب بیکلربیکی ارزانی فرموده در مکتوبات با

← آل ، نام او مقدم داشت." ۶

"امارت بکلربیکی بر شرف الدین مسعود بن الخطیر که سپهدارکبیر و درشاهمت

و شجاعت بی نظیر بود، مقرر گشت." ۷

بینچک / ترکی / ← بنچیک یام

بینچیک / ترکی / ← بنچیک یام

بینچک / ترکی / ← بنچیک یام

بینچیک / ترکی / ← بنچیک یام

(۱) و صاف ، ص ۲۸۴ .

(۲) مثنوی ، ج ۵ ص ۱۵۶ .

(۳) صبح ، ج ۴ ص ۴۲۳ .

4) Doerfer, Bd. 2.

صبح ، ج ۴ ص ۴۲۳ . معین

(۵) و صاف ، ص ۶۱۴ .

(۶) و صاف ، ص ۴۷۰ .

(۷) مسامره ، ص ۷۴ و نیز ص ۶۵ ، ۱۴۵ .

پ

پارسی / ترکی / ← پارسی

پائزه / مغولی، ازجینی / ← پایزه

پائیزه / مغولی، ازجینی / ← پایزه

پایزه (*pūjra*) / مغولی، ازجینی ^۱ *paitzū*، پائزه ۲، پایزه ۳، پاییزه ۴، پائیزه ۵،

پائزه

لوحه‌ای از زر یا نقره یا چوب که بر آن نام خان نقش شده بود و روی بعضی از آنها سر شیر یا گریه نیز کنده شده بود. این لوحه با نوشته خان و به مثابه

شاسنامه افراد صاحب مقام بود: ۶

(۱) جامع بلوشه، ص ۲۴۶ (پانویس). *Doerler, Bd. 1*

(۲) و صاف، ص ۲۵، ۸۱.

(۳) و صاف، ص ۵۷۶.

(۴) جامع روس، ج ۳ ص ۲۱۰، ۲۹۸. جامع بلوشه، ص ۲۴۶. ساکتی، ص

۴۱۵.

(۵) جامع، ص ۵۶۹، ۵۷۰. سمط، ص ۲۸. هرات، ص ۳۲۰. دهخدا.

(۶) *Doerler, Bd. 1* قزوینی، ج ۴. جامع بلوشه، ص ۲۴۶ (پانویس).

"و — قاضی شمس‌الدین سب آنکه وقت وصول یمه نویی به خدمت استقبال و ترتیب ترعو^۱ تلقی کرده بود . . . و از چنگزخان پایزه، چوبین یافته^۲ .
 "این جماعت را پایزه، سر شیر داد و دیگران را بر حسب مقدار هر نیک پایزه،
 زر و نقره دادند ."^۳

"و ملکی خراسان و اسفراین و جوین و . . . بر ملک بهاء‌الدین مقرر فرمود و
 هر یک را پائزه، زر و دو مثال به — التمغا داد ."^۴
 "همه کس را در آن وقت — یرلیغ و پایزه فرمود و مهمات بدیشان حواله
 و ایشان را به پایزه های سرشیر و یرلیغ مخصوص گردانید ."^۵
 ". . . و نصب و صرف امرای حشم به مصلحت حویی سید موقوف و به پایزه، سر
 شیر و گربه سیور غامیشی یافت ."^۶

— در زمان غازان پایزه‌هایی که خان به مناصب مختلف کشوری می‌داد، از نظر

جامع کاترمر، ص ۱۷۷ (پانوشت) . معین . فرهنگ و صاف . جهانگشا،
 ج ۱ ص "ط" (پانوشت) .

Dozy. pūr-i Bahū, p. 270. İhtunîlerde, p. 202 - 206.

- ۱) ترعو (torγoū) / ترکی / بارچه، ارشمی ظریف، ابرشم قرمر .
 (جامع بلوشه، ص ۵۱۱ (پانوشت) (Doerter, Bd. 2).
- ۲) جهانگشا، ج ۱ ص ۱۲۴ و سزروضه، ج ۵ ص ۱۱۳ .
- ۳) جهانگشا، ج ۲ ص ۲۵۵ .
- ۴) جامع بلوشه، ص ۳۹ . جامع، ص ۴۷۱ . جهانگشا، ج ۲ ص ۲۲۳ و نیر
 بناکتی، ص ۳۸۶ . هراب، ص ۱۲۵ .
- ۵) جهانگشا، ج ۱ ص ۲۱۲ .
- ۶) و صاف، ص ۲۱۲ و نیز ص ۸۱، ۹۲ . سمط، ص ۲۸، ۵۹ . حبیب، ج ۳
 ص ۱۱۲ . جهانگشا، ج ۲ ص ۲۵۵ .

نوع و شکل مشخص شد .

پایزه، سلاطین و ملوک بزرگ و گرد بود و بر آن سر شیر و نام حامل نوشته می شد .

پایزه، شنگان و ملوک متوسط، کوچکتر از پایزه، گروه قبل بود و نقشی مخصوص داشت و بر آن نام شخص نوشته بود .

تا زمانی که دارنده، پایزه بر مصدر کار بود، پایزه را در دست داشت و پس از عزل آن را از او می گرفتند، چون این پایزه از آن ولایتی معین بود و آن را برای مطفه‌ای دیگر نمی دادند. در صورتیکه پیش از اعزاز، اگر در مدت بیست سال، سبب حاکم به ولایتی می رفتند، سه خر کدام پایزه‌ای جداگانه می دادند و هر یک، آن پایزه را از آن خود می دانست و پنهانی، از آن استفاده ها می کرد .

پایزه، ایلیجایی که لا الاغ به سفر می رفتند گرد بود و بر آن "پایزه، خزانه" نوشته بود و پایزه، ایلیجیان تدرودراز بود و بر آن تصویر ماه نقش شده بود. نام هر ایلیچی که به او پایزه می دادند، در دفتر سبب می شد و او می بایست هنگام بازگشت از مأموریت، پایزه را باز گرداند .^۱

— کسانی که از خان به گرفتن پایزه سایل می شدند، عبارت بودند از:
حاکمان ولایات یا مناطق بزرگ، امیران لشکر، صاحب دیوان ممالک، مشرف ممالک، ایلیجیان، مأموران وصول مالیات و در زمان بعضی از الخانات، تجار .
" و حکومت بغداد برقرار به حکم سه برلیغ صاحب علاءالدین را مفوض شد و

(۱) جامع روس، ج ۳ ص ۵۰۳ . غازی، ص ۲۹۶ - ۲۹۵ . جامع، ص ۱۰۶۴ .

حسب ج ۳ ص ۱۸۴ - ۱۸۳ .

زیادت از معهود سلطان او را سیور غامیسی کرد و خلعت خاص و پایزه داد.^۱ " . . . به سیور غامیسی فراوان مشرف گشت و به تجدید حکومت ممالک فارس و امارت لشکر عراق و لر بزرگ و کوچک و کرمان ← یرلیغ و پایزه و خلعت و شمشیر خاص میدول افتاد. " ^۲

" و بعد از آن به تقریر قاعده ← صاحبدیوانی به نام پدر و سراج اندیس که از قبل یکی بتیکچی بود و بعد از او آن مقام به اربغ بوکا تعلق گرفته ← یرلیغ و پایزه گرفتند. " ^۳

" ← یرلیغ نافذ شد که ← مشرف ممالک باشد . . . و برین احکام پایزه سرشیری داد که با غایت هیچ سلاطین و ملوک را نداده بودند. " ^۴

" هر ← ایلچی که با ← یرلیغ و پایزه به تبریز می رود تا ← آلتمعای یوقا نیست ، امیر علی که والی آنجاست قطعا" به وی التفات نمی کند. " ^۵

" . . . و ایشان را سیور غامیسی فرموده با ← یرلیغ و پایزه جهت استخلاص ← بقایا و تحصیل اموال ← خزانه به بغداد فرستاد. " ^۶

" و در عهد گذشته پیش از حلوس او ارتاقان معتبر را ← یرلیغ و پایزه

۱) و صاف ، ص ۱۰۹ و نرس ، ۸۱۰۲۵ ، ۳۴۰ . جهانکشا ، ج ۱ ص ۱۲۴ ، ۱۱۲ ،
ج ۲ ص ۲۲۳ ، ۲۶۰ . جامع بلوشه ، ص ۳۹ . جامع روس ، ج ۳
ص ۲۹۸ . جامع ، ص ۴۷۱ ، ۵۷۰ . روضه ، ج ۵ ص ۱۱۳ . حسب
ج ۳ ص ۵۶ . سمط ، ص ۲۸ . ساکی ، ص ۳۸۶ . منتخب ، ص ۲۳ .
اسرو ، ورق ۲۰۹ .

۲) و صاف ، ص ۴۳۴ و نرس ص ۲۱۲ . جهانکشا ، ج ۲ ص ۲۳۶ .

۳) جهانکشا ، ج ۲ ص ۲۵۶ و نرس ص ۲۲۳ .

۴) و صاف ، ص ۹۲ و نرس حسب ، ج ۳ ص ۱۱۲ .

۵) جامع روس ، ج ۳ ص ۲۱۰ . هرات ، ص ۳۴۰ . حسب ، ج ۳ ص ۸۲ .

۶) جامع روس ، ج ۳ ص ۲۰۹ . جامع ، ص ۸۱۴ .

بودی و هیچ صنف ازیشان محترم تر و محترم تر نه. " ۱

پاییزه/مغولی، از چینی / ← پاییزه

پنکچی / ترکی / ← پنکچی

پروانچه/فارسی / ← پروانه

پروانه (parvāne) /فارسی /، پروانچه

اجازه، حکم، فرمان، حکم نامه، برات، حواله: ۲

"و چون این حکم به نفاذ پیوست که حکام ولایات ← برات نویسد. ملک

رود راور از اعمال همدان آن را چون احکام پیشین پنداشت پروانه دادا ←

بتیکچی ← براتی چند بر ولایت نوشت. " ۳

"بعد از آن فرمود تا هیچ ملک و ← باسقاق و ← بتیکچی قطعاً" به ←

برات و حوالت قلم بر کاغذ ننهند و اگر ← براتی بنویسد حاکم را که

پروانه داده باشد ← به یاسا رسانند. " ۴

"بعد از آنکه آنها را به موجب پروانه، ← بتیکچیان ← دیوان نوشته

باشند و به علامات رسیده مختصری به خط مغولی بر ظهر آن نویسد. " ۵

(۱) جهانگشا، ج ۳ ص ۸۷ و نیز ج ۱ ص ۲۱۱. ج ۲ ص ۲۴۵. منهاج، ج ۲

ص ۱۶۳. جامع روس، ج ۳ ص ۳۷۱. جامع کاتمر، ص 406, 326, 176.

جامع سلطنتی، ص ۱۰۵، ۶۴. جامع، ص ۵۶۹. هرات، ص ۱۲۵.

۵۲۷. سمط، ص ۵۹. مسامره، ص ۱۳۴. بناکتی، ص ۴۱۵.

وصاف، ص ۵۷۶.

(۲) معین. دهخدا.

(۳) جامع روس، ج ۳ ص ۴۶۳.

(۴) جامع روس، ج ۳ ص ۴۶۲، ۵۵۴. جامع، ص ۱۰۳۲ و نیز عسک، ص ۱۲.

حافظ، ص ۴۷، ۲۲۹.

(۵) جامع روس، ج ۳ ص ۵۰۱.

"و نیز بسیار بودی که امرای بزرگ متفق گشته، ← یرلیغی معین مقرر جهت شخصی عرضه داشته، پروانه دادندی." ^۱

"... ← متصرفان ولایات مذکوره هر سال این مقدار بی قصور و احتباس تسلیم وکلای او نمایند و پروانه جدید و ← برات نو نطلبند و به قبض وکلای او اکتفا نمایند." ^۲

"و اگر چنانچه یک سر موی از فرموده، ما حاور کد، پروانچه، ما بعد از آنکه شرح احوال آن طرف به عرض بندگی حضرت رسایم، اصدار خواهد شد که او را بند کرده به ← اردوی اعظم آورد." ^۳

"و فرمود تا آنچه از آن خرج رود، وزیر پروانه می نویسد و عرضه می دارد تا به قلم مبارک نشان می فرماید و نایب وزیر بر دفتر ثبت می کند و می دهد و تا آن نشان نباشد هیچ به هیچ آفریده ندهد... و سبب آنکه تا هر لحظه پروانه را نشان نباید کرد هر ماه آنچه خرج می فرماید وزیر بر وفق فرموده پروانه می نویسد." ^۴

— پروانه مطلق: فرمان مؤکد، دستور قطعی:

"و هر آنچه زرسرخ بود و جامه های خاص که در کار خانه هابسازند یا از ولایات دور به تنکسوق^۵ آرند بر قاعده وزیر معصل سوسد و هم در عهده آن دو

(۱) جامع روس، ج ۳ ص ۵۰۵. جامع. ص ۱۰۶۶ و نیز جامع روس، ج ۳ ص

۵۰۲. پورسها، وری ۱۴، ۷۲.

(۲) رشیدی، ص ۲۶۱.

(۳) رشیدی، ص ۱۷۱ و نیز جهاگشا، ج ۳ ص ۱۰۸. جامع روس، ج ۳ ص

۳۳. رشیدی، ص ۱۹، ۴۲، ۷۰. دستور، ج ۲ ص ۴۴۰.

(۴) جامع روس، ج ۳ ص ۵۴۰ و نیز عوسر، ج ۲ ص ۴۴۰. عید، ص ۱۵۷.

حیب، ج ۳ ص ۱۸۶

(۵) تنسوق (tansūq) / مغولی /، تنکسوق، ناکسوق، تنسوخ. هدیه بسیار

شخص مذکور باشد و تا پادشاه اسلام پروانهٔ مطلق فرماید قطعا" هیچ از آن

خرج نکنند. " ۱

پیتکوجی / ترکی / ← بتکچی

گرانها که در سرزمین حار سدا می شود. (جامع بلوشه، ص ۵۲۳.

(Doerler, Bd. 2)

(۱) جامع روس، ج ۳ ص ۵۳۹. جامع، ص ۱۰۹۲.

ت

تابغور/ ترکی / — تاپقور

تابقور/ ترکی / — ناپقور

تاپقور (täpqūr) / ترکی / ، تابفور ، تابغور ، تبغور

مالیات فوق العاده^۱، مالیات اضافی که برای مقاصد گوناگون از مردم می‌گرفتند^۲،

فرع خراج^۳، تحمیل و تکلیف زاید بر خراج^۴، خراج اضافی^۵:

"اگر حکم در باب اسخراج سیورغتمش نفاذپذیرد، صد تومان بر روی ثابت

گردانم که زیادت و تابقور از ولایت و رعیت گرفته است." ^۶

"... و فرمان آسمان دوزان شنواید که تا جهت ساختگی — چریک منصور

... که به حفظ ثغور منغول بودند، برسبیل تبغوریه غور رسیده، هر ده دینار

— خراج را دیناری سرو از فرع مقرر بدهد." ^۷

(۱) کشاورزی، ج ۲ ص ۲۶۹.

2) Doerfer, Bd. 2.

(۳) معر.

(۴) سکلاخ، ۱۵۱۷.

5) Pavet, p. 192. Howorth, vol. 3, p. 482.

(۶) مط. ص ۵۹. برای "تابقور" رجوع کنید به جامع روس، ج ۳ ص ۴۱۰.

جامع، ص ۹۹۳.

(۷) و صاف، ص ۴۳۸ برای "تبغور" رجوع کنید به ص ۴۳۹.

"و رعایا را بیرون از آنچه مقرر و معین کرده‌ایم به زواید و مساعدت و —
تکالیف و تابغور که امروز آن را باسرها مرتفع گردانیده بود، مزاحم نشوید!."

تایان ماه / ؟ + آلتایی / — تایان یام

تایان یام (*tāyānyām*) / ؟ + آلتایی / ، تایان ماه

ظاهراً "چاپارخانه عمومی، عادی (مقابل نارین یام: چاپارخانه خاصه):^۳
"فرمود تا برکنار آب اورقون شهری معظم بنا نهادند و قراقروم نام کردند و
از ولایات ختای تا آن شهر، — یامی به غیر از تایان یام نهادند و —
نارین یام نام کردند."^۴

"و به سبب آنکه تردد — ایلچیان هم از شهزادگان و هم از حضرت —
فآن پیش ایشان جهت مصالح و مهمات ضروری واقع می‌شد، در تمامت ممالک
— یامها بنهادند و آن را تایان ماه خواندند."^۵

تبغور/ ترکی / — تاپفور

تتغاول/ مغولی / — تتغاول

تتغاول (*totaqavul*) / مغولی / ، تتغاول ، توتغاول^۶ ، توتغاول^۷ ، تتغاول^۸ ، توتغاول^۹ ،

(۱) و صاف ، ص ۴۵۷ .

(۲) در دهخدا/ مغولی / .

(۳) ترکستان ، ص ۹۷۱ .

(۴) جامع بلوشه ، ص ۴۹ . جامع ، ص ۴۷۸ .

(۵) جامع بلوشه ، ص ۴۲ .

(۶) جامع بلوشه ، ص ۶۱۴ . جامع روس ، ج ۳ ص ۴۸۹ ، ۵۳۹ . غازانی ،

ص ۲۸۱ ، ۳۳۲ . جامع ، ص ۶۷۹ ، ۱۰۵۳ ، ۱۰۹۲ .

7) Doerfer, Bd. 1. Pavet, p. 222.

(۸) حبیب ، ج ۳ ص ۱۷۳ .

(۹) جامع بلوشه ، ص ۵۲۹ .

تطاؤل^۱، تتقاؤل^۲، توقتاوول^۳، توسقاؤل^۴، توسقاوول^۵، توسقاوول^۶،
توقتاؤل^۷

راهدار^۸، نگهبان جاده: ^۹

"وای بسا کاروان که راههای مجهول بغایت دور و پر مشقت اختیار کردند تا
از دست شناقص تتقاؤلان و راهداران خلاص یابد." ^{۱۰}

"و/غازان/جملهء راهداران را به امیر بورالفی پسر امیر جنقور سپرد که
در دورارغون خان، امیر بزرگ تتقاؤلان بود." ^{۱۱}

"تتقاؤلان عدل تو در راه مملکت بستند دست فتنه و جور و ستمگری" ^{۱۲}
— با آنکه تتقاؤلان برای حفاظت راهها و رفاه حال مسافران گمارده بودند،
ولی بیشتر اوقات به سبب نابسامانی اوضاع نه تنها وظایف خود را بخوبی
انجام نمی دادند، بلکه به مال و منال مسافران دست درازی می کردند و به نام
تتقاؤلی از آنان باج می گرفتند ^{۱۳} و چه بسیار کاروانهایی که برای خلاصی از

(۱) جامع روس، ج ۳ ص ۲۳۸.

(۲) و صاف، ص ۵۱-۴۶۴.

(۳) سنگلاخ، 181 r. Pavet, p. 238

(۴) سنگلاخ، 7r.

5) Pavet, p. 233.

6) Radloff, Bd. 3, S. 1155. Pavet. p. 238.

7) Radloff, Bd. 3, S. 1153.

8) Doerfer, Bd. 1.

9) pūr-iBahā, p. 270.

(۱۰) جامع روس، ج ۳ ص ۴۸۸. جامع، ص ۱۰۵۲.

(۱۱) غازانی، ص ۲۸۰. حبیب، ج ۳ ص ۱۷۳.

(۱۲) مونس، ج ۱ ص ۲۷۶.

(۱۳) جامع روس، ج ۳ ص ۴۸۷، ۴۸۹. غازانی، ص ۲۷۹، ۲۸۰.

دست راهداران، راههای دوز و پر مشقت را اختیار می‌کردند^۱ و هرگز از دزدان به آن حد ظلم و تعدی نمی‌دیدند که از راهداران^۲.
 در سلطنت کوتاه غازان، تاحدی این ناراحتیها مرتفع شد. به این ترتیب که به دستور او نزدیک موضعی که دزدان معمولاً حمله می‌کردند، خیلخانه‌ها ساختند و یافتن دزدان آن نواحی را بر عهده راهداران معینی گذاشتند. آنان موظف بودند در همه حال و همه وقت اعم از شب و روز و سوار و پیاده، عقب دزدان بروند و ایشان را دستگیر کنند. اگر کسی از خیلخانه‌ها یا دیه‌ها و شهرها با دزدان متحد می‌شد، به یاسا می‌رسید.

سپس در تمام راههای کشور، تتقاوانی معین شدند که از کاروانها، در مقابل هر چهار سر دراز گوش با بار، نیم اچه و در برابر هر دو سر شتر نیم اچه به نام "باز" بگیرند ولی از چهارپایان بیبار و آنها که غله و خوار بار حمل می‌کردند، چیزی گرفته نمی‌شد.^۳

در محللهایی معین هم میلهایی از سنگ و گچ ساخته بودند و بر لوحی به نام لوح عدل، نام و تعداد راهداران آن ناحیه را نوشته بودند تا بیرون از آن مواضع و آن افراد مشخص، دیگری خود را راهدار نخواند و زیاده از مقرر از مردم نگیرند و هرکس که خارج از این جایها می‌نشست، دزد محسوب می‌شد.^۴
 آنگاه فهرست کامل نامهای راهداران و امیران آنان را که نزدیک به یک تومان بودند، نزد امیری که برای این کار معین شده بود، آوردند. حکم شد که آنان

(۱) جامع روس، ج ۳ ص ۴۸۸. جامع، ص ۱۰۵۲.

(۲) جامع روس، ج ۳ ص ۴۸۹. جامع، ص ۱۰۵۲.

(۳) جامع روس، ج ۳ ص ۴۸۹. جامع، ص ۱۰۵۲. حبیب، ج ۳ ص ۱۷۳.

(۴) جامع روس، ج ۳ ص ۴۸۹. جامع، ص ۱۰۵۳ - ۱۰۵۲.

فقط محافظت مسافران و اموالشان را برعهده گیرند و به کاری دیگر نپردازند.^۱ با این وصف باز هم گاهی بازرگانان شکایت می‌بردند که دزدان برایشان حمله کرده‌اند. و مقداری از مالها و چهارپایانشان را برده‌اند و راهداران کمکی نکرده‌اند. ^۲ «خصوصاً» بعد از مرگ غازان که گاه کار بدانجا می‌کشید که نوکران صاحب مقامی، در راه مزاحم نوکران شخصی دیگر می‌شدند و حوایج آنان را می‌گرفتند و کسی نبود که به فریادشان رسد.^۳

ترخان (*tarxān*) / ترکی /، درخان^۴، طرخان^۵

آزاد: ۶

"و می‌گویند جینککیزخان از قوم یارین، شخصی را اونکقون رها کرده، مانند آنکه اسب و دیگر حیوانات را اونکقون می‌کنند یعنی کسی به آن تعلق نسازد و آزاد و ترخان باشد."^۷

"جماعت قصابان در پی رسیده، سر نهادند، فرمود که این را نشاید کشتن. آزادش کنید. قبول کرده، آن جانور را آزاد کردند و از قتل رهیده، ترخان‌ش گذاشتند."^۸

(۱) غازانی، ص ۲۸۱.

(۲) دستور، ج ۲ ص ۳۸۸.

(۳) دستور، ج ۲ ص ۳۷۰-۳۶۹ و نیز ج ۱ ص ۵۰. غازانی، ص ۳۳۲. جامع بلوچه، ص ۵۲۹، ۶۱۴. و صاف، ص ۵۱، ۴۶۴. هرات، ص ۷۸۲. حسیب، ج ۳ ص ۱۷۴.

4) Doerfer, Bd. 2.

5) Doerfer, Bd. 2. *Našīral-Dīn*, p. 763.

(۶) فرهنگ و صاف.

(۷) جامع روس، ج ۱ ص ۵۲۷. جامع، ص ۱۵۱.

(۸) مناقب، ص ۱۷۵.

۱۱ کسی را می‌گفتند که از همه تکالیف دیوانی معاف بود و هنگام حضور در لشکر اگر غنیمتی به چنگ می‌آمد، حق او مسلم بود و هر گاه که اراده می‌کرد، می‌توانست بی اجازه نزد خان برود و تا زمانی که نه گناه از او سر نزده بود، بررسی از او نمی‌کردند و تا نه بطن از فرزندانش، از پرداخت مالیات دیوانی معاف بودند: ۱

"او را با متعلقان و منتسبان او از — قلان و — قبجورو زحمات و عوارضات — دیوانی بیرون آورد و مثال ترخانی داد." ۲

"و آن — قوبجور که اکنون به حکم — یاسای بزرگ می‌ستانند، نستنددی و اکنون هم به حکم — یاسق از پنج کس نمی‌گیرند. اول از مردم طرخان که پادشاه ایشان را طرخان کرده باشد. چون دانشمند / ان / وارکاون ۳، . . . " ۴

"ناگاه یکی از — قوشچیان صعوه‌ای که مغول آن را قرجه خواند، صید کرد و در موقف عبودیت جوک^۵ زده عرضه داشت . . . چنگیزخان بدان تفأل کرده آن را به قبول مقابل فرمود و — جانور دار را ترخان کرد." ۶

(۱) Pavet, p. 213. Doerfer, Bd. Bd. 2 سنگلاخ، 155 r. فرهنگ و صاف.

جهانگشا، ج ۱ ص ۲۷. حبیب، ج ۳ ص ۱۸۲. روضه، ج ۵ ص ۴۰.

قزوینی، ج ۲.

(۲) هرات، ص ۱۸۵.

(۳) ارکاون (erkāvün) / مغولی / ارکون. کشش مسیحی.

(Doerfer, Bd. 1).

4) Naşīral-Dīn, p. 763.

(۵) چوک (çök) / ترکی /، چک. زانوردن برای احترام به خان.

(Doerfer, Bd. 3).

(۶) و صاف، ص ۴۵۳ و نیز ص ۳۷۳. جهانگشا، ج ۳ ص ۷۰. غازانی، ص

۲۰، ۲۸۰. جامع روس، ج ۳ ص ۲۸۶، ۵۴۷. جامع بلوشه، ص ۳۰۸.

ترغاق (*turyāq*) / ترکی / ، ترفاق^۱ ، طرقاق ، تورفاق ، طرقاق^۲ ، ترغاک^۳ ، تورغاق^۴ ،
نگهبان روز^۵ ، نگهبان^۶ :

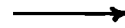
"شخصی در روز طوی که جملهء تورفاقان مست افتاده بودند ، کاسهء زرین از
— اردوبدزدید . " ^۷

"دیگر روز دزد قدح آورد . او را گفته است به چه سبب این حرکت کردی ؟ گفت :
تا پادشاه جهان — قآن را تنبیهی باشد و بر محافظان که ایشان را طرفاقان
گویند ، اعتماد نفرماید . " ^۸

ترغاک / ترکی / — ترغاق

ترفاق / ترکی / — ترغاق

تظغاول / مغولی / — تتغاول

۰۴۰۶ . روضات ، ج ۱ ص ۳۳۷ . حبیب ، ج ۳ ص ۲۰ ، ۱۳۵ .
روضه ، ج ۵ ص ۱۲۸ .

(۱) جامع بلوشه ، ص ۳۸۴ . جامع ، ص ۲۸۳ ، ۶۱۸ .

(۲) جامع بلوشه ، ص ۷۸ . *Doerfer. Bd. 2*

3) *Doerfer, Bd. 2.*

4) *Doerfer, Bd. 2.*

5) *Doerfer, Bd. 2.*

(۶) معین . جهانگشا ، ج ۱ ص ۱۹۲ (پانوشت) .

(۷) جامع بلوشه ، ص ۷۷ . جامع ، ص ۴۹۷ . برای "تورفاق" رجوع کنید به

جامع بلوشه ، ص ۲۷ ، ۲۸۳ ، ۳۸۵ .

(۸) جهانگشا ، ج ۱ ص ۱۸۲ . جامع بلوشه ، ص ۷۸ . برای "طرقاق" رجوع

کنید به جهانگشا ، ج ۱ ص ۱۹۲ .

تغار (*taḡār*) / ترکی ، تغار ۱ ، طغار ۲ ، تغاره ۳

طرف : ۴

"و از تمامت ممالک به هر سری یک تغار آرد و یک خیک شراب ، جهت علوفه لشکر آماده دارند . " ۵

"چون آب را در تغار کرد و پیش سگ نهاد ، سگ روی بگردانید . " ۶

"و ایلیچیان به ممالک رفتند تا جهت علوفه حشم تغارهای آرد و چهار- پای بسیار از ذبایح و مراکب ترتیب سازند و روان کنند . " ۷

۱۱ میزانی که ۸۳/۴ کیلوگرم = ۱۰۰ من است ۸ ، صدمن تبریز ۹ :

"بدان سبب فرمودیم تا در تمامت ممالک کیله متساوی باشد و هر کیله به وزن تبریز ، ده من که هر یک من از آن دویست و شصت درم است و ده کیله از آن یک تغار . " ۱۰

"و من بعد به هیچ نوع و علت در تمامت ممالک از آب آمویه تا مصر ، بیرون از

(۱) جامع بلوشه ، ص ۱۸۶ . *Doerfer, Bd. 2*

(۲) و صاف ، ص ۵۵۶ . روضه ، ج ۵ ص ۴۰۵ .

3) *Doerfer, Bd. 2.*

4) *Doerfer. Bd. 2. Pavet, p. 216.* جامع کاترمر ، ص ۱۳۸ (پانوشت)

(۵) جامع روس ، ج ۳ ص ۲۲ . جامع سلطنتی ، ص ۴۵ . جامع هولاکو ، ص ۲۸ .

(۶) مناقب ، ص ۶۷۱ .

(۷) جهانگشا ، ج ۳ ص ۱۱۲ و نیز جامع بلوشه ، ص ۴۲ . مناقب ، ص ۶۹ .
مونس ، ج ۱ ص ۲۷۴ . و صاف ، ص ۵۵۳ .

8) *Doerfer, Bd. 2.* جامع کاترمر ، ص ۱۳۸ (پانوشت)

9) *pūr-iBahā, p. 267.*

(۱۰) جامع روس ، ج ۳ ص ۴۹۸ .

کیله؛ ده منی و تغار صدمنی هیچ کیله وقفیز و جریب نباشد و اگر باشد، اعتبار ننهند. " ۱

|| اعله: ۲

"و در اوایل تابستان جهت آنکه در خراسان تغار یافت نبود، حکم شد که شهزاده بایدو لشکرها که از عراق و آذربيجان رفته بودند، مراجعت نمایند." ۳
"خصوصاً — چریک مغول و تجار و غربا را به هر ولایت که می‌رسند در قبض کردن تغار دیوانی و خریدن آن با رعایا مقاتلت می‌افتد. " ۴

"و تغارها که به لشکر و ساوری دادندی و می‌بایست که صدمن قبان باشد هفتاد من یا شصت من و کمتر نیز بر آمد و قویدستان به زخم چوب تمام و زیادت نیز می‌ستدند. " ۵

|| وجه معاش لشکر، آذوقه، لشکر ۷:

"یاساول نوین پادشاهزادگان را علیحده بیورتهای مفرد و تغار و آذوق — چریک بر حسب مصلحت وقت و فراخور حال تعیین کرد. " ۸
"پیش از این عموم لشکر مغول را — مرسوم و — جامگی و — اقطاع و

(۱) جامع روس، ج ۳ ص ۴۹۹ و نیز ص ۳۷۱. و صاف، ص ۴۱۳. حبیب، ج ۳ ص ۱۷۵.

معین 2) Doerfer, Bd. 2.

(۲) جامع روس، ج ۳ ص ۲۶۷. غازانی، ص ۲۳. جامع، ص ۸۵۶.

(۴) جامع روس، ج ۳ ص ۴۹۸.

(۵) غازانی، ص ۲۸۷ و نیز ص ۳۰. جامع، ص ۶۰۰.

(۶) فرهنگ و صاف.

7) Doerfer, Bd. 2. Pavet. p. 216.

سنگلاخ، 157r

(۸) و صاف، ص ۵۱۲.

تغار نبود. بعضی بزرگان بقدر تغار می ستدند و بیشتر نه. " ۱
 "و بر وفق فرمان با بیهق مراجعت نمود تا ترتیب مال و تغار لشکر کند." ۲
 - تغار لشکریان از اموال ولایات تأمین می شد و مردم ملزم به تهیه آن بودند
 و اگر این مال بسهولت به دست نمی آمد، ممکن بود حتی شهرها را غارت کنند تا
 تغار لشکر فراهم شود.

"چون آن تغارها بر ولایت حوالت می رفت و — متصرفان به دادن اومختال،
 مغولان بر سر ایشان می رفتند و به علت مطالبه تغار، ولایات را زور می رسانید
 و... رعایا که تغار بریشان می نوشتند، از دست ایشان به جان می رسیدند و مع
 هذازیادت تغاری به لشکر نمی رسید." ۳

"جهت ساختگی مایحتاج لشکر و تغارات ایشان، / براق/ فرمود تا بخارا و
 سمرقند را غارت کنند." ۴

تغاره/ ترکی / — تغار

تغری/ ترکی / — طغرا

تغمه/ ترکی / — تمغا

- ۱) جامع روس، ج ۳ ص ۵۰۸.
- ۲) جامع روس، ج ۳ ص ۲۶۴. غازانی، ص ۲۰. جامع، ص ۸۵۴.
- ۳) جامع روس، ج ۳ ص ۵۰۸. غازانی، ص ۳۰۱. جامع، ص ۱۰۶۸.
- ۴) وصاف، ص ۷۱ و نیز ص ۴۲، ۲۶۶، ۵۱۳. جامع روس، ج ۳ ص ۲۴۲،
 ۲۷۶، ۲۶۹، ۶۰۹. جامع بلوشه، ص ۱۸۶، ۳۱۸. غازانی، ص ۲۳، ۲۶۹،
 ۳۰۵. جامع، ص ۲۲۹، ۸۳۶. رشیدی، ص ۱۷۷. هرات،
 ص ۲۲۹، ۳۱۴. مسامره، ص ۶۸، ۱۴۵. نسائم، ص ۱۱۴.
 دستور، ج ۱ ص ۱۹۹. پورسها، ورق ۳۰. ذیل جامع، ص ۱۰۶.
 منتخب، ص ۱۳۹. حبیب، ج ۳ ص ۱۷۸، ۲۰۳. روضه، ج ۵ ص
 ۴۰۵. کشاورزی، ج ۲ ص ۲۶۹.

تقار / ترکی / — تقار

تقاؤل / مغولی / — تتقاؤل

تقاوی (taqāwī) / عربی /

مساعده دادن به کشاورز: ^۱

"ورعایا را از اطراف بلدان و اکناف ثغور دیار بکر و دیار ربیعہ... جمع کند و همه را تخم و عوامل و تقاوی و مواکله بدهد تا از سر فراغ بال و رفاهیت احوال... به زراعت و عمارت مشغول گردند." ^۲

"پس مثال به اعمال فرستاد تا به نظر امعان احتیاط کرده مقدار خسارت — خراج و مستهلکات... را ثبت کنند و مطالبت نمایند و رعایا را به تخم و تقاوی مدد دهند." ^۳

تقطاؤل / مغولی / — تتقاؤل

تکالیف دیوانی / عربی + فارسی / — تکلیفات دیوانی

تکلیفات دیوانی (taklīfāt e dīvānī) / عربی + فارسی / ، تکالیف دیوانی

مالیات فوق العاده: ^۴

"منهیان اخبار به گوش مارسانیدند که بر اهالی و متوطنان بم آن فرزند، دست تغلب دراز کرده... و به سبب تفاوت و تکلیفات دیوانی و توانرحوالات سلطانی و واسطه — قلان و — قبحورو — چریک و — اخراجات متفرقه مستأصل شده اند." ^۵

(۱) معین .

(۲) رشیدی ، ص ۲۴۴ .

(۳) و صاف ، ص ۵۰۷ و نیز ص ۱۶۱ ، ۶۳۳ ، ۶۵۲ . رشیدی ، ص ۱۲ ، ۱۸۱ ، ۲۶۴ .

(۴) معین . کشاورزی ، ج ۲ ص ۲۶۲ .

(۵) رشیدی ، ص ۱۱ .

"اگر رای شریف سلطانی به — متصرفان و — تمغاچیان حکم مطاع ارزانی فرماید تا ایشان را به زیادت از — تمغای مقرر که در زمان قدیم معهود بوده، مطالبت نکنند و به زواید و عوارض و — اخراجات و تکالیف دیوانی مخاطب نگردانند، به ارسال ایشان اشارت رود."^۱

تما (*tamā*) / مغولی / ، تمه^۲، نما^۳ / تصحیف "تما" /

لشکر کمکی :

"جورماغون را با چهار — تومان لشکر تما معین کرده بدین جانب روانه کردند و لشکر تما آن باشد که بر لشکرها تخصیص کرده از — هزاره و — صده بیرون کنند و به ولایتی فرستند تا آنجا مقیم شوند."^۴

"و مقرر فرمود که لشکری که با بایجو و جرماغون پیش از آن جهت تما فرستاده بودند تا مقیم ملک ایران باشند و لشکری که هم به جهت تما با طیرسپادر به جهت کشمیر و هند فرستاده بودند، همه از آن هولاکوخان باشد."^۵

تمار / مغولی / — نماری

تمان / مغولی / — تومان

تمغا (*tamγā*) / مغولی / ، تمغاه^۶، تمغه^۷، تمغه^۸، طمغه^۹، طمغا

(۱) دستور، ج ۱ ص ۵۳۵ و نیز ص ۲۰۱. جامع کاترمر، ص ۱۴۲. جامع بلوشه، ص ۳۱۳. روضات، ج ۱ ص ۵۰۴. رشیدی، ص ۱۲، ۱۴۶، ۱۷۹.

(۲) جامع، ص ۴۵۵.

(۳) جامع، ص ۵۴.

(۴) جامع روس، ج ۱ ص ۱۵۱ — ۱۵۰. جامع، ص ۵۴.

(۵) جامع روس، ج ۳ ص ۲۱. جامع کاترمر، ص ۱۲۸. جامع سلطنتی،

ص ۴۴ و نیز جامع روس، ج ۳ ص ۲۰۸.

مهری که هم بر فرمانها میزدند و هم حیوانات را با آن داغ می‌کردند: ^۱

"و هریک را نشانی و تمغایی باشد که فرمانها و — خزاین و گله و رمه بدان نشان و تمغا مخصوص گردانند." ^۲

"روی را زان ابلق ایام توسن طبع را در میان اختگان شاه طمغا کرده‌اند." ^۳

"ازین گونه — یرلیغی در قلم آمد و آن را تمغا زده در قلعه فرستادند." ^۴

"و امان اهل شهر و قلعه و ولایت — یرلیغهای محکم به عبارت عربی در قلم آمد و مشحون به تمغای مبارک به ایشان تسلیم رفت." ^۵

— تمغا انواعی داشت: آل تمغا، التون تمغا، قرانمغا، کوک تمغا. در زمان غازان چند تمغای دیگر نیز افزوده شد. تمغای یشم بزرگ برای امرا و ملوک بزرگ، تمغای یشم کوچک برای قضات و ائمه و مشایخ، تمغای بزرگ زرین برای امورکم — اهمیت سلطنت و تمغایی مخصوص از زر برای بر نشستن و فرود آمدن لشکر که در حواشی آن شکل کمان، چماق و شمشیر نقش شده بود ^۶، تمغای پیکی که نامه‌های مهم ولایات با آن مهر می‌شد و تمغای سواری که در اختیار امیران مرزی بود و با آن نامه‌های فوری را تمغا می‌زدند. ^۷

1) Doerfer, Bd. 2. Pavet, p. 217. Radloff, Bd. 3, S. 1003. Pūr-i-Bahā, P. 208.

فرهنگ و صاف. سنگلاخ، ۱۶۱۷.

۲) جامع روس، ج ۱ ص ۱۱۵. جامع، ص ۳۷.

۳) عبید، ص ۱۰.

۴) جامع روس، ج ۳ ص ۳۵۵. غازی، ص ۱۴۶. جامع، ص ۹۵۳.

۵) جامع روس، ج ۳ ص ۳۵۶ و نیز ص ۲۳۹، ۵۰۱. غازی، ص ۲۹۳.

جامع، ص ۳۶۷، ۱۰۶۲. و صاف، ص ۳۸۸. مونس، ج ۱ ص ۲۷۵.

حبیب، ج ۳ ص ۱۸۳.

۶) غازی، ص ۲۹۳. جامع روس، ج ۳ ص ۵۰۱. جامع، ص ۱۰۶۲.

حبیب، ج ۳ ص ۱۸۳.

۷) غازی، ص ۲۷۵. جامع روس، ج ۳ ص ۴۸۴. جامع، ص ۱۰۴۹.

۱۱ فرمان (بنا بر اراده جزء به کل) :

"در جمعه رابع عشر ذی‌قعدة سنه ثلاث و سبعائه چون احکام آن تمغا به شیراز رسید، مخبر از وفات پادشاه اسلام، غازان...^۱"
 اگمرک، عوارضی که بازرگانان برای وارد کردن اجناس خود به شهری می‌پرداختند:^۲

"و اما اهل مال و تجارت در بیشتر اوقات از ایشان چیزی نخواسته‌اند، الا آنکه گفته‌اند از اصل مال چیزی به پادشاه بدهند، چنانکه از دویست و چهل دینار، یک دینار گرفته‌اند و آن را مال طمغا مقرر کرده‌اند و بعد از زمان چنگیزخان به تمغا مشهور شده.^۳"

"درین مدت که تجار و قوافل از آن ولایات منقطع شدند، علت تامه این معنی آن بوده که — متصرفان و — تمغاجیان به مخاطبات نا وارد و مطالبات نا واجب، ایشان را مخاطب و مطالب می‌گردانیدند و اضعاف تمغاه معهود توقع داشته، جبرا" و قهرا" می‌سندند.^۴"

"توقع است که فرمان مطاع نافذ گردد که بعد الیوم تجار و قوافل بی تمسک بی هیچ عذر، امتعه و اقمشه و مطعومات و ملبوسات و مفروشات بدین مملکت آورند و به قیمتی که مناسب وقت و حال باشد، بفروشند و ازین ولایت متاع آن مملکت آنجا برند و مقرر شده که بیرون تمغاه معهود، از هیچ آفریده از تجار

(۱) و صاف، ص ۴۵۹.

2) Doerfer, Bd. 2. Pūr-iBahā, p. 208. Howorth, vol. 3, p. 500.

معین. سنگلاخ، ۱۶۱ ص.

3) Naṣīral-Dīn, p. 761.

(۴) دستور، ج ۱ ص ۵۳۵.

مطالبت نرود. "۱

۱۱ مالیاتی که کسبه به دولت می پرداختند:

"در بغداد خلیفه عباسیان الناصرالدین الله بود و در این سالهای مذکور حق البیعی که می ستندند - مثل تمغای این زمان - از خلق اسقاط کرد . . . و سبب آن بود که دختر شرابی وفات یافت و گاوی خریدند جهت صدقه. به وقت حساب ذکر تمغای آن برآمد. خلیفه فرمود که من بعد قطعاً از هیچ آفریده تمغا نستانند. "۲

" . . . و بهای آن که دو هزار هزار و دویست هزار دینار باشد و اکثر آن از فاضلات حاصلات موقوفات بتخانه و تمغاء جواری که وقف اند بر کنائس و معابد آن، کفرهء فجره، و به فاحشه مشغول، جوالت رفتی. "۳

"حاکمان در دم ازو - قبجر و تمغا خواهند

عنکیوت ار بنهد کار که جولاهی. "۴

۱۱ مالیاتی که بر اجناس گوناگون می بستند:

"و حاصل تمغاء نمک هرروز هفتصد بالش - چاواست. "۵

"و تمغاهای انواع مطعومات الا جو و گندم بریده گشت. "۶

"و فرموده ایم که رسمهای محدث چون طمغای چوب و صابون و فواکه و اقمشه که

(۱) دستور، ج ۱ ص ۵۳۴ و نیز ص ۲۰۶، ۵۳۲، ۵۳۷. جامع بلوشه، ص

۵۲۳. جامع روس، ج ۳ ص ۲۴۱، ۵۶۹. جامع یان، ص ۰۸۷. جامع،

ص ۰۶۵۵، ۰۸۳۶. و صاف، ص ۰۴۹۸. عبید، ص ۰۱۰۲.

(۲) جامع، ص ۰۳۴۰.

(۳) و صاف، ص ۰۳۰۲.

(۴) فرغانی، ج ۱ ص ۰۱۷۳.

(۵) و صاف، ص ۰۲۱.

(۶) و صاف، ص ۰۱۶۲.

در اصفهان می‌سازند، بکلی براندازند. " ۱

مالیاتی که دولت از مردم شهرها می‌گرفت:

"صحیفه‌ای از مس ساختهایم و اسامی بعضی بلوکات تستر که بر آن وقوف یافته‌ایم بر آن نقش کرده و مال آن را بعد از آنکه به غور رسیده‌ایم، قرار داده هر چه طمغا و — تمار است بکلی معاف کرده‌ایم و هر چه — خراج است از ده یک مقرر شده مشروط بر آنکه به جنس بستانند تا موجب خرابی نباشد. " ۲

"و هر سال دو سه — قوبچورو تمغاء شهر در وجه — اخراجات و تعهدات — ایلچیان تلف شدی. " ۳

— از مال تمغا به مستحقان وظیفه و مرسوم می‌دادند.

"درین وقت چنان نمودند که وجوهی از جمع اموال به نام جمعی از مستحقان به هر اسم و رسم که مجری می‌گردد و در دفاتر اثبات می‌یابد بر تمغوات / ظاهرًا": تمغاءات / حوالت می‌کنند. " ۴

"و مقرر گشت که اموال آن تمغاراکه در آن وجه/جهت واجبات مستحقان / مستغرق باشد، نوکران ایشان به تحصیل رسانند و در — خزانه محفوظ باشد و به هر سه ماه قسطی مقرر به مستحقان جواب گویند چنانکه واجب هر کس در یک سال به تمام و کمال به چهار قسط بدو رسد. " ۵

— حقوق دیوانی بعضی از ولایات از مال تمغا به دست می‌آمد.

"... و ولایات بسیار از توابع کوفه است و حقوق دیوانی آن شهر به تمغا مقرر

(۱) رشیدی، ص ۳۴.

(۲) رشیدی، ص ۱۲۱.

(۳) جامع روس، ج ۳ ص ۴۵۵.

(۴) دستور، ج ۱ ص ۲۹۷.

(۵) دستور، ج ۱ ص ۳۶۸ و نیز ص ۲۹۴، ۲۹۹، ۳۰۰، ۳۶۶.

است. " ۱

"حقوق ← دیوانی آن/ساوه/به تمغا مقرر است و دو ← تومان و نیم

ضمائی آن ولایت. " ۲

تمغاء / مغولی / ← تمغا

تمغاچی / مغولی / ← تمغاچی

تمغاچی (*tamγāčī*) / مغولی / ، تمغاچی ۳

گمرکچی ، مأمور وصول عوارض از مال التجاره: ۴

"درین مدت که تجار و قوافل از آن ولایات منقطع شدند ، علت تامه این معنی

آن بود که ← متصرفان و تمغاچیان به مخاطبات ناوارد و مطالبات ناوایب ،

ایشان را مخاطب و مطالب می گردانیدند و اصعاف ← تمغاء معهود توقع داشته ،

جیرا" و قهرا" می ستدند. " ۵

"... تا تمامت تجار که از اطراف رسند هر قوم از آن دروازه که بدان صوب

منسوب باشد ، در آیند و در آن کاروانسرای نزول کنند و تمغاچی قماشات ایشان

را ضبط کند و به حمام در آمده ، در شهر می روند آنجا فرو آیند تا تمغاچی

احتیاط بارها کند. " ۶

(۱) نزهة، ص ۳۱.

(۲) نزهة، ص ۶۳ و نیز ص ۵۶، ۶۲. جامع روس، ج ۳ ص ۴۵۳. جامع ،

ص ۱۰۲۴

(۳) غزانی، ص ۲۰۶، ۲۴۶، ۲۷۳. جامع ، ص ۹۹۶، ۱۰۲۶، ۱۰۵۹.

مونس، ج ۱ ص ۲۷۵. Radloff, Bd. 3, S. 1005

معین Doerfer, Bd. 2. Radloff, Bd. 3, S. 1005.

(۵) دستور، ج ۱ ص ۵۳۵.

(۶) جامع روس، ج ۳ ص ۴۱۴. غزانی، ص ۲۰۶.

"درین وقت ملک التجار جمال الدین بغدادی . . . آنجا آمده و چند خروار قماش آورده است. بنا بران این مکاتبه سابع رمضان از مقام معلوم سمت تحریر یافت تا چون به مطالعه رسد و او آن اقمشه را در بیع آورد نگذارد که تمغاچیان بیرون — تمغایی که در زمان قدیم معهود بوده ازو مطالبت نمایند و توقعی دارند." ^۱

تمغای آل / مغولی + رایج در ترکی و مغولی / — آلتمغا

تمغه / مغولی / — تمغا

تمقا / مغولی / — تمغا

تمن / مغولی / — تومان

تمه / مغولی / — تما

تنغاک / مغولی / — تنکغال یرلیغ

تنغال / مغولی / — تنکغال یرلیغ

تنقاک / مغولی / — تنکغال یرلیغ

تنقال / مغولی / — تنکغال یرلیغ

تنکغال یرلیغ (*tungyal yarliḡ*) / مغولی + مغولی / ، تنکقال ^۲ ، تونکال ^۳ ، تنغال ، تونکقال ^۴ ، تنفاک ^۵ ، تنفاک ^۶ ، تیغال ، تنقال ^۷ ، تنکقال ^۸

(۱) دستور، ج ۲ ص ۳۶۵ و نیز ج ۱ ص ۲۹۷، ۵۳۵، ج ۲ ص ۳۶۶. جامع روس، ج ۳ ص ۱۸۹، ۴۹۸. اویس، ص ۱۳۸. عبید، ص ۱۵۷، ۱۰۲. حبیب، ج ۳ ص ۱۷۶.

2,3) Doerfer, Bd. 1.

Doerfer, Bd. 1

(۴) دستور، ج ۱ ص ۵۰.

(۵) سنگلاخ، 164 r.

(۶) سنگلاخ، 164 r.

7) Doerfer, Bd. 1. Pavet, p. 218.

(۸) و صاف، ص ۴۷۵.

تنکفال: اعلامیه از *τυπγα* به معنی اعلام کردن^۱، فراخواندن، دعوت و

احضار^۲ + یرلیغ: فرمان

حکم کلی: ^۳

"و همت بر ساختن مهمات موقوف گشت به اول تنکفال یرلیغ یعنی حکم کلی رفت و تعظیم او امر شرع محمدی. " ^۴

"اگر حکمی جزئی یا کلی از قانون تیغال یرلیغ منحرف باشد برآن باز خواه رود و فرماینده را منشور عزل دهد. " ^۵

"چون ← ایلچی به خدمت ← قآن رسید. و بر مضمون رساله و فحوای الوکه^۶ وقوف یافت رأی توا را آفرین فرمود و بدین مهادنت همداستان شد.

← ایلچی راسیورغامیشی کرد و برین شرایط یرلیغ تنفال به مبالغت و ایغال نفاذ داده. " ^۷

تنکفال / مفعولی / ← تنکفال یرلیغ

توتفاول / مفعولی / ← تتفاول

توتفاول / مفعولی / ← تتفاول

توتفاوول / مفعولی / ← تتفاول

تورغاق / ترکی / ← ترغاق

1) Doerfer, Bd. 1.

2) Pavet, P. 218.

۳) سنگلاخ، 164۲. فرهنگ و صاف.

۴) و صاف، ص ۴۷۰.

۵) و صاف، ص ۴۹۸.

۶) الوکه (؟) / مفعولی، پیغام مکتوب. این کلمه به صورت *alūka* یعنی ناموه

عنوان باید از *alaka* مشتق باشد. (Doerfer, Bd. 1).

۷) و صاف، ص ۴۵۴.

تورقاق / ترکی / ← ترغاق

توسقاوول / مغولی / ← تتقاوول

توسقاوول / مغولی / ← تتقاوول

توغرا / ترکی / ← طغرا

توقناول / مغولی / ← تتقاوول

توقناوول / مغولی / ← تتقاوول

توقساوول / مغولی / ← تتقاوول

توقیع (towqī) / عربی /

امضا، طغرای شاهی^۱، نشان حکم باشد و علامت نشانها^۲:

"و ملک فخرالدین - داماد او - فرمود تا نامه‌ای پیش ملک نوشت که می‌باید که این کار را ندبیر کنی و الا شهر هرات و تمامت ملک خراسان در سراین قضیه رود و به توقیع امیر، موشح گشته بر دست جاسوسی در شهر فرستادند." ^۳

"و بر عقب آن مثال سلطان، موشح به توقیع و ← طغرا و محشی به جبن و عجز رسید." ^۴

تولیت اوقاف (towlijyat e owqāf) / عربی + عربی، ترکیب فارسی /

سرپرستی موقوفات و مزارات:

"و آن بقعه، مذکور که سالهاست که روی به خرابی نهاده بدو تفویض کردیم تا

(۱) ابن مهتّا، ص ۱۴۶. معین.

(۲) نغایس، ج ۱ ص ۳۲۷.

(۳) جهانگشا، ج ۱ ص ۱۲۰.

(۴) جامع روس، ج ۳ ص ۳۲۰ و نیز سیرت، ص ۷۲، ۲۶۳، ۲۸۱. رشیدی،

ص ۱۶۶. و صاف، ص ۱۶۳، ۱۷۸. شمس، ج ۱ ص ۵. پوربها، ورق

۰۷۷. ابرو، ورق ۸۲، ۱۳۲، ۲۰۹.

به یمن قدم و حضور پر نور خویش آن مشرف گرداند و تولیت اوقاف دارالشفاى مذکور به تمامی مهمات و مصالح آنجا به عهدهء امانت و دیانت او کردیم. " ۱
 "و/هولاکو/تولیت اوقاف تمامت ممالک بسیطه در نظر صائب او/خواجه نصیر/
 فرمود و — یرلیغ داد تا چندان مال که مؤنت استعمار و مکتت مصالح و
 اسباب آن را کافی باشد از — خزانہ واعمال بدادند. " ۲

— گاهی متولیان اوقاف، تولیت خود را به دیگری می فروختند. از این رو به
 فرمان غازان در تولیت هر کس شبهتی مشاهده می شد، در فرمان او کاملاً دقت
 می کردند و اگر از واقف اجازه نداشت، تفویض (فرمان) او را باطل می کردند و
 تفویض نامه را در طاس عدل می شستند. ۳

تومان (tūmān) / مغولی ۴ /، تومن ۵، تمان ۶، تمن ۷

عدد ده هزار: ۸

— برای شمارش لشکر.

"و به جانب شهرکنت امیری با یک تومان لشکر روان شد و آن را مستخلص
 کرد. " ۹

(۱) رشیدی، ص ۲۵۵.

(۲) و صاف، ص ۵۱.

(۳) غازانی، ص ۲۳۶ — ۲۳۵. جامع روس، ج ۳ ص ۴۴۵. جامع، ص
 ۱۰۱۹ — ۱۰۱۸ و نیز مسامره، ص ۸۸، ۳۰۴.

4) Grønbech, p. 97. Poppe, p. 54.

5,6) Doerfer, Bd. 2.

(۷) اویس، ص ۱۳۶.

(۸) Pavet, p 426. سنگلاخ، 185 r. جهانگشا، ج ۱ ص
 "مد". معین.

(۹) جهانگشا، ج ۱ ص ۷۰.

"چون آنجا رسید ← قاآن سی تومان لشکر مغول و هشتاد تومان لشکرختای ترتیب فرمود. " ۱

— در تقسیم بندی کشوری، ناحیه‌ای که کوچکتر از ولایت باشد. ۲
 "از ملوک ناصرالدین علی ملک را که در حکم شریک امیر ارغون بود و در تمامت ممالک و بخصوصیت تومان نیشابور و طوس و تومانه‌های اصفهان و قم و کاشان بدو مفوض کرد. " ۳

"تومان سلطانیه و فزویین، اگرچه در اول این تومان به قزویین منسوب بود. " ۴
 "و تومانات عراق عجم ولربا لواحق طولادای ایداجی را توسامیشی کرد. " ۵
 — برای دینار و پول.

"و آنچه پیش از آن، گدایان به ده تومان که صد هزار دینار باشد، راضی بودند، به جایی رسید که به صد تومان راضی نمی شدند. " ۶
 "و چون زمان پاییز بود و مجال عمارت مضیق، عجاله الوقت را پنج تومان زر از — متوجهات شهورسنه اثنی و سبعمائه باثمان آلات و استعمال عمله صرف کند. " ۷

(۱) جامع بلوشه، ص ۴۸۸ و نیز ص ۴۳، ۳۰۲، ۴۲۷. جامع بیان، ص ۸۴.
 جامع سلطنتی، ص ۱۲۴. جامع روس، ج ۳ ص ۱۴۱، ۳۱۱. جامع،
 ص ۵۴، ۱۳۰، ۳۶۵، ۴۷۴. جهانگشا، ج ۱ ص ۱۱۲، ۱۵۱، ج ۳ ص
 ۵۳، ۷۰. و صاف، ص ۲۰، ۴۶. اویس، ص ۱۳۶.

2) Pavet, p. 462.

(۳) جهانگشا، ج ۲ ص ۲۵۵.
 (۴) نزهة، ص ۵۵.
 (۵) و صاف، ص ۲۸۴ و نیز ص ۱۲۶. جامع بلوشه، ص ۳۷۱. جامع، ص ۳۲۲.
 (۶) جامع روس، ج ۳ ص ۵۲۲. جامع، ص ۱۰۷۸.
 (۷) و صاف، ص ۳۸۵ و نیز هرات، ص ۱۷۰. دستور، ج ۱ ص ۲۹۷.

— برای بالش .

"روزی به — خزانه در آمد . یک دو تومان — بالش دید . " ۱

"امرا و وزرا و دلالان حاضر شدند و به مبلغ شصت تومان — بالش قیمت کردند و بها از — خزانه بستند . " ۲

نومن / مغولی / — تومان

تونجنیون (*tūn|inyuan*) / از چینی *t'ung'cheng yüan* تونگ جنک . یوآن /

تحت اللفظی به معنی اداره^۴ دولتی ارتباطات ، عنوان یکی از اداره‌های مخصوص

در چین زمان مغول ، اداره‌ای که به امور پست رسیدگی می‌کرد^۳ :

" و بعد از آن به — دیوان چهارم فرستند که نام آن تونچنیون است و کارهای

— یام و قاصدان به آن — دیوان تعلق دارد . " ۴

تونکال / مغولی / — تنکفال یرلیغ

تونکفال / مغولی / — تنکفال یرلیغ

تیغال یرلیغ / مغولی + مغولی / — تنکفال یرلیغ

(۱) جهانگشا ، ج ۱ ص ۱۶۹ .

(۲) جامع بلوشه ، ص ۶۱۴ .

جامع بلوشه ، ص ۴۸۵ (پانوشت) *Doerfer, Bd. 2.* 3)

(۴) جامع بلوشه ، ص ۴۸۵ . جامع ، ص ۶۴۳ .

ج

جاساق / مغولی / یاسا ←

جاساول / مغولی / یساول ←

جامگی (jamegi) / فارسی / ، جامگیات

آنچه به خدمتگزاران و سربازان دهند، وظیفه، راتیه، مستمری: ^۱

"لشکرهای تازیک معین فرمود و همه را جامگی و ← اقطاع داد. " ^۲

"و جماعت ← امرای تومان و ← هزاره و ← صده که وظایف و جامگیات گرفته و مواضع ولایات به ← اقطاعات در تصرف دارند، با سر معاملات و ← مقاطعات خود می‌روند. " ^۳

"و به قدر رتبت هر کس از ← باسقاق و عمال و کتبه تشریف و نواخت می‌داد و بر رسوم مقرر و جامگیات معین، مزید می‌کرد. " ^۴

" و هر موضع را به اهتمام یکی از نوکران تعیین کنند و مال و ← متوجه و

(۱) معین .

(۲) جامع روس، ج ۳ ص ۵۱۸ . جامع ، ص ۱۰۷۵ . غازانی ، ص ۳۱۰ .

(۳) دستور، ج ۲ ص ۱۸۷ .

(۴) و صاف ، ص ۱۹۳ .

بهرهٔ محصولات و ارتفاعات را به وجه جامگی او مستغرق گردانند. " ۱

جامگیات / فارسی + پسوند عربی / ← جامگی

جاندار (jāndār) / فارسی /

نگاهبان، اسلحه دار: ۲

" و در شبی سه جاندار به فرمان آنجا رفتند و ← وزیر را به قتل آورده و

سرش از جثه جدا کرده به خدمت سلطان جلال الدین بردند. " ۳

"قرب یک ماه کمابیش محاربه بود. عرشاه بهادر و عمر شاه جاندار را در فندق

/ظاهرا" خندق / بکشتند. " ۴

جانوردار / فارسی / ← بارسچی

جاو / چینی / ← چاو

جاونقار / مغولی / ← جوانقار

جاون قار / مغولی / ← جوانقار

جاوونقار / مغولی / ← جوانقار

جرگا / مغولی / ← جرگه

جرگه / مغولی / ← جرگه

جرگ / مغولی / ← جرگه

جرگا / مغولی / ← جرگه

(۱) دستور، ج ۱ ص ۳۳۲ و نیز، ص ۲۰۰، ۲۴۴، ۲۹۲، ۲۹۴، ۲۹۹، ۳۶۶، ۳۹۴

ج ۲ ص ۱۹۴، ۴۹۵. جامع روس، ج ۳ ص ۴۵۶. اسدی، ص

۰۶۱

(۲) معین. Dozy

(۳) نسائم، ص ۹۹.

(۴) اویس، ص ۱۷۶.

جرگه (jergä) / هغولسی / ، جرگا، حیرگا^۱، جرگ^۲، حیرکه، حیرگه^۳، نرگه^۴،
 نرکه، جرکه^۵، زیرکه^۶، یرکا^۷، جرکا^۸، چرگه^۹، چرکه^{۱۰}، چیرکه^{۱۱}
 دایره^{۱۲}، حلقه راندن شکار^{۱۳}:

"و حلقه شکار یک ماهه و دو ماهه و سه ماهه فروگیرند و شکاری را بتدریج و آهستگی می رانند و محافظت می نمایند تا از حلقه بیرون نروند . . . و اگر مثلاً" صف راکه نرکه خوانند راست ندارند یا قدمی پیشتر یا باز پس نهند درتاً دیب او میالغت کنند. "۱۴"

"/ هولاکو/ چون از آب / جیحون / بگذشت بر طرف رودخانه به جهت تفرج طوفی می فرمود. از میان بیشه شیران پیکار بیشه ظاهر شدند. فرمان داد تا سواران بر مدار ایستاده جرگا کشیدند و چون اسبان از شیران می رمیدند بر بختیان مست

1) Doerfer, Bd. 1.

- ۲) جهانگشا، ج ۱ ص ۹۹.
- ۳) جامع روس، ج ۳ ص ۲۷، ۲۸، ۳۳.
- ۴) جهانگشا، ج ۱ ص ۲۰، ج ۳ ص ۵۱، ۵۴، ۱۰۰، ۱۱۱، ۱۲۲. جامع، ص ۶۹۵، ۷۴۴. جامع هولاکو، ص ۳۸. جامع کاترم، ص 210، 282.
- جامع سلطنتی، ص ۶۱، ۸۹. و صاف، ص ۴۵۰، ۵۷۰.
- ۵) جامع روس، ج ۳ ص ۲۱۳.
- ۶) جامع بلوشه، ص ۵۰، ۳۰۱ - ۳۰۰. جامع، ص ۴۷۵. ابرو، ورق ۸۶۵.
- ۷) ابرو، ج ۲ ورق ۸۶۵ - ۸۶۴.
- ۸) جامع کاترم، ص 154. جامع سلطنتی، ص ۵۰.
- ۹) جامع بیان، ص ۷۱.
- ۱۰) جامع بلوشه، ص ۲۰، ۴۴، ۴۶، ۵۰، ۵۴.
- ۱۱) جامع بلوشه، ص ۲۱، ۵۰، ۴۰۶.
- ۱۲) جامع کاترم، ص 165 (پانوشت).
- جامع بلوشه، ص ۱۰۲. 13) Doerfer, Bd. 1. Pūr-iBahā, p. 268.
- ۱۴) جهانگشا، ج ۱ ص ۲۰ - ۱۹.

سوار شدند و ده شیر را شکار کردند. " ۱

" و بعد از آن لشکرها جیرکه کردند و شکاریان را در میان آن دیوار می‌رانند. " ۲

ا در ارتش یک آرایش دایره‌ای یا نیم دایره‌ای برای محاصره دشمن: ۳

" و فرمود تا در حوالی قلعه خندقی ببریدند و پیرامون آن دیوار استوار برآوردند و لشکر در قفای آن دیوار به جرگه فرود آمدند و پیرامون لشکر دیواری و خندقی دیگر بقایت عمیق و بلند کشیدند. " ۴

" و لشکر مغول چون مور و ملخ از جمیع جوانب و حوالی در آمدند و پیرامون باروی بغداد نرکه کردند و دیوار نهادند. " ۵

" کردند نرکه بربل جیحون چشم من خیل خیال تو چو — چریک تکووری " ۶

۱۱ دایره نگهبانان محافظ زندانی .

(۱) جامع روس، ج ۳ ص ۲۶. جامع کاترمر، ص ۱۵۴. جامع سلطنتی، ص ۵۰. جامع، ص ۶۸۹.

(۲) جامع روس، ج ۳ ص ۳۴۵ و نیز ص ۱۸۱، ج ۱ ص ۵۵۲. جامع بلوشه، ص ۵۰. جامع یان، ص ۵۲. جامع، ص ۱۵۷، ۲۴۵، ۲۸۷. و صاف، ص ۹۸، ۵۷۰. حبیب، ج ۳ ص ۴۵.

3) Doerfer, Bd. 1.

(۴) جامع کاترمر، ص ۱۷۰. جامع روس، ج ۳ ص ۲۷. جامع سلطنتی، ص ۵۲.

(۵) جامع روس، ج ۳ ص ۵۵.

(۶) مونس، ج ۱ ص ۲۷۵ و نیز جهانگشا، ج ۱ ص ۹۹، ج ۳ ص ۱۰، ۱۰۰، ۱۲۲. جامع روس، ج ۳ ص ۲۸، ۲۱۳. جامع کاترمر، ص ۲۸۲، ۲۰۶. جامع بلوشه، ص ۲۰، ۴۰۶. جامع یان، ص ۹، ۷۱. جامع سلطنتی، ص ۶۰، ۸۹. جامع هولاکو، ص ۳۸. جامع، ص ۲۶۹، ۴۳۰، ۶۹۵، ۷۴۴. و صاف، ص ۳۷۰، ۴۵۰.

"و بوقاشبانه با سه سوار در میان نرکه رفت... و یکی را نرم نرم در خیمه فرستاد تا ارغون را بیدار کرد و گفت اینک بوقابه وفاداری تو شهزادگان و امرا را لشکرها در نصرت تو یکدل گردانیده، آمده است تا ترا بیرون برد... و ارغون را بر نشاند. چون به نرکه^۱ سوم رسیدند مغولی گفت که شما در رفتید چهار/سوار/ و پنج بیرون می آید. چگونه است؟^۱

جنکسانک/چینی / ← چنکسانک

جواز (javāz) /عربی /

پروانه، اجازه نامه:^۲

"نوعی فرماید که ← تمغاجیان سلطانیه وجوازیان به مجرد رسم جواز قناعت نمایند و او را مانع نشوند تا قماش را به تبریز آورد."^۳

" ← ترخان جنکسانک عرضه داشت که امرا با طایفه حوچانک یعنی مغولان شهر منزی، ساکنان ناحیت سنچو متفق اند و در جزیره آنجا ← چاومی زنند و کشتیها را بی جواز و فرمان روان گردانند ← تمغا نمی دهند."^۴

جوانغار (javān-gār) / مغولی /، جونغار^۵، جیونقار، جاوونقار^۶، جاونقار^۷، جوانقار^۸، جونقار^۹، جوان غار^{۱۰}، جوونکغار^{۱۱}، جاون قار^{۱۲}، جوانکقار^{۱۳}، جوانقول^{۱۴}

(۱) جامع روس، ج ۳ ص ۱۸۸. جامع یان، ص ۵۶. ابرو، ج ۲ ورق ۸۶۴-۸۶۵.

(۲) معین.

(۳) دستور، ج ۲ ص ۳۶۶.

(۴) و صاف، ص ۴۹۸ و نیز حافظ، ص ۱۷۷. عبید، ص ۵۱.

5,6) Doerfer, Bd. 1.

(۷) ذیل جامع، ص ۲۲۴.

8,9,10,11,12,13) Doerfer, Bd. 1.

14) Pavet, p. 289.

دست چپ لشکر: ۱

"پادشاهزادگان در صلب چنگیزخان در سه برانفار یعنی دست راست . . .
و شهزادگان نوادگان و نبیره جوجی قسر برادر چنگیزخان در جوانفار یعنی
دست چپ. " ۲

"و سه براون قار و جوانفار و سه منغلاو سه کجگاه معبر از دست راست
و دست چپ و پیش و پس لشکر تسویت پذیرفت. " ۳
"چنگیزخان را صدو بیست و نه هزار نفر مرد لشکری بود. آنچه به سه قول
و سه براون قار و جیون قار یعنی قلب و جناح تعلق داشته‌اند و از راه میراث
به تولوی خان رسیده، صدو یک هزار نفر بودند. " ۴

جوان غار / مغولی / سه جوانفار

جوانقار / مغولی / سه جوانفار

جوانقول / مغولی / سه جوانفار

جوانکفار / مغولی / سه جوانفار

جونفار / مغولی / سه جوانفار

جونقار / مغولی / سه جوانفار

جوونکفار / مغولی / سه جوانفار

جیرکه / مغولی / سه جرگه

جیرگا / مغولی / سه جرگه

1) Doerfer, Bd. 1. Pavet, p. 289.

سنگلاخ، ۲۱۵ v.

۲) و صاف، ص ۵۰۳.

۳) و صاف، ص ۶۴۳.

۴) بناکتی، ص ۳۷۵ و نیز روضه، ج ۵ ص ۱۴، ۴۱، ۵۰۳. حبیب، ج ۳

ص ۱۸۶، ۸۶.

جیرگه / مغولی / ← جیرگه

جیروجبه (jērvjēbä) / مغولی / ، چپروجبه

تجهیزات جنگی: ۱

"... مقرر شده بود که جهت مساعدت لشکر منصور دو ← تومان مردلشکری

با جیروجبه و اسلحه و ازوق^۲ تمام ، مرتب گردانیده ، برنشانند . " ۳

"امیداست که به ← بولجاری که از جناب همایون... اشارت رسد مرتب و

مستعد با چپروجبه و اسلحه و ازوق تمام حاضر گردند . " ۴

"می‌باید که چون واقف گردد دست او در تصرف و تدبیر امور و مهمات آن ←

هزاره قوی دارد تا او به ضبط مصالح ایشان قیام نموده چنان سازد که به وقت

احتیاج به چپروجبه و ازوق تمام بزودی حاضر توانند . " ۵

چنکسان / چینی / ← چنکسانک

جینکسانک / چینی / ← چنکسانک

جیون قار / مغولی / ← جوانغار

1) Doerfer, Bd. 1.

۲) آرزوقه (āzūqa) / ترکی / ، آذوقه ، آزوق ، آذوق ، ازق ، آزوگه . توشه،

راه (Doerfer, Bd. 2) .

۳) دستور ، ج ۲ ص ۴۱۲ .

۴) دستور ، ج ۲ ص ۴۹۴ .

۵) دستور ، ج ۲ ص ۴۰۷ .

چ

چاو (čäv) / چینی / ، جاو^۱

پول کاغذی، اصل آن چینی است و از قرن نهم میلادی در آن کشور به کار می‌رفت و مغولان در قرن دوازدهم میلادی، آن را پس از فتح چین به کار بردند.^۲

"حکم رفت تا چاوی که در ممالک چین ابواب و معاملات بدان مفتوح بودی، بیاوردند و از ← خزانه زر و جواهر و ثیاب عوض داد / قبلا قاآن / و در شهر / خانبالیق / منادی ندا کرد که ملک ملک ← قاآن است و چاو چاو فغفور . بعد از مدتی / قبلا قاآن / فرمود تا چاوی که در ممالک ← قاآن چون نقد عدل و بذل او جاری و رایج بود، بیرون آوردند و باز منادی برنشاند که ملک ملک ← قاآن و چاو چاو ← قاآن است ."^۳

– چاوچینی، کاغذی را می‌گفتند که تمغای پادشاه بر آن بود و به جای درم و

(۱) و صاف، ص ۲۷۲، ۲۷۳.

2) Doerfer, Bd. 1.

(۳) و صاف، ص ۲۲.

دینار به کار می‌رفت و نقد آن بالش بود که در خزانه نگهداری می‌شد.^۱ (یک بالش زر مساوی با دو بیست بالش چاو یا به عبارت دیگر دوهزار دینار بود و یک بالش نقره برابر بیست بالش چاو یعنی دو بیست دینار).^۲ در ایران چاو، زمان سلطنت گیخاتو به علت تهی شدن خزانه از زر، رواج یافت. بدین معنا که صدرالدین زنجانی وزیر، صلاح در آن دید که مردم به جای دینار و درهم با چاو معامله کنند و اول چاو در سال ۶۹۳ هجری در شهر تبریز به جریان افتاد^۳ و بلافاصله امرایی به نواحی مختلف کشور مانند عراق عرب و عجم، دیار بکر، موصل، خراسان و کرمان فرستادند تا چاو خانه‌هایی در آن جایها بنیاد کنند و کارمندانی از قبیل متصرفان، بتکچیان و خزانه داران بگمارند، ولی پس از زمانی کوتاه، به سبب مخالفت‌های مردم و رکود بازار و معاملات، گیخاتو مجبور شد چاو را منسوخ کند و از نو دینار و درهم به جریان افتاد.^۴

چاو ایرانی، کاغذی مستطیل شکل بود که به خط‌خطایی چند کلمه‌ای پیرامون آن نوشته بودند و بر هر دو سوی بالای کاغذ، لااله الا الله محمدا رسول الله نقش شده بود و پایین‌تر از آن، کلمه ایرینجین تورجی (گوهر گرانبها) - که لقب گیخاتو بود - نوشته بودند. دایره‌ای نیز بیرون از مرکز کشیده بودند و

(۱) جامع‌یان، ص ۸۷. جامع، ص ۸۳۵.

(۲) و صاف، ص ۲۲.

(۳) Doerfer, Bd. 1 الجامعه، ص ۴۷۷. جامع‌یان، ص ۸۶، ۸۷. جامع،

ص ۸۳۵، ۸۳۶. و صاف، ص ۲۲. بناکتی، ص ۴۴۸. مجمل، ج ۲

ص ۳۶۸. اویس، ص ۱۴۱. منتخب، ص ۱۴۹ - ۱۴۸. حبیب، ج

ص ۱۳۸ - ۱۳۷.

(۴) جامع‌یان، ص ۸۸. جامع، ص ۸۳۶ - ۸۳۵. بناکتی، ص ۴۴۸.

در زیر آن این جمله‌ها به چشم می‌خورد: "پادشاه جهان در تاریخ سنهٔ ثلث و تسعین و ستمائه این چاو مبارک را در ممالک روانه گردانید، تغییر و تبدیل-کننده را با زن و فرزند — به یاسا رسانیده و مال او را جهت — دیوان بردارند." ^۱

چاو از نیم تا ده دینار بود ^۲ و هرگاه چاوی کهنه می‌شد، می‌توانستند آن را به چاو خانه ببرند و در مقابل هر ده دینار، نه دینار چاو بگیرند. ^۳

"آدینه بیست هفتم شعبان، آقبوقا و طفاچار و صدر الدین و تماچی ایناق به جهت اجرای چاوبه جانب تبریز شدند و نوزدهم رمضان آنجا رسیدند و — یرلیغ رسانیدند و چاو بسیار ترتیب کردند و روز شنبه نوزدهم شوال سنهٔ ثلث و تسعین و ستمائه در شهر تبریز چاو بیرون آوردند و روان کردند و فرمان چنان بود که هر آفریده که نستاند در حال او را — به یاسا رسانند. یک هفته از بیم شمشیر می‌ستادند اما بعوض آن زیاده چیزی به کسی نمی‌دادند و بیشتر مردم تبریز از راه اضطرار سفر اختیار کردند." ^۴

چیبیون (*čubiyuvan*) / ترکی، از چینی (*shu mi yüan*)

تحت اللفظی به معنی دیوان مهربداری سلطنتی در سلسلهٔ سونگ (۹۶۰-۱۲۷۸). ^۵ دیوانی در چین، تقریباً به معنی وزارت جنگ: ^۶

(۱) و صاف، ص ۲۷۲.

(۲) و صاف، ص ۲۷۲. روضه، ج ۵ ص ۳۷۰. حبیب، ج ۳ ص ۱۳۸-۱۳۷. سنگلاخ، ۲۰۹۷.

(۳) و صاف، ص ۲۷۳.

(۴) جامع روس، ج ۳ ص ۲۴۰. جامع بیان، ص ۸۷ و نیز غازانی، ص ۵۶. جامع، ص ۲۴۵، ۸۳۴، ۸۸۳. و صاف، ص ۲۱، ۲۷۴.

5) Mathews.

6) Doerfer, Bd. 2. جامع بلوشه، ص ۴۸۰ (پانوشت)

"و با آن بلارغو^۱ به هم به ← دیوان لوشه فرستند که به مرتبه بالاتر از آن است و از آنجا به ← دیوان سوم فرستند که آن را چپیون گویند." ^۲

چپر (čapar) / ترکی /

سنگرندی^۳، طارمی محافظ که بخصوص در فتح قلعه‌ها به کار می‌رفت^۴، دیوار:
 "و/هولاکو/فرمود تا گرد بغداد دیوار کردند که مغول آن را چپر می‌گویند.^۵"
 "لشکر مغول پیرامین شهر فرو آمدند و چپر بستند و از جوانب منجیق راست کردند." ^۶

چپروجیه / مغولی / ← جپروجیه

چربی (čerbī) / مغولی /، چربی^۷

حاجب^۸، مأموری که کارش تعیین محل سکونت ایلچیان در خانه‌های مردم بود:
 "چربی‌ان را صنعت آن بود که به هر وقت که ← ایلچی رسیدی پیشرو او را در پیش گرفته به در خانه‌ها می‌رفتند که اینجا فرو می‌آیند و چیزی می‌ستند." ^۹

(۱) بلارغو (bulārǵū) / مغولی /، شیء پیدا شده‌ای که نگهداری شود.

(Doerfer, Bd. 1)

(۲) جامع بلوشه، ص ۴۷۹. جامع، ص ۶۴۳.

(۳) جامع کاترم، ص ۳۳۵ (پانوشت).

(4) Doerfer, Bd. 3.

(۵) جهانگشا، ج ۳ ص ۲۸۶.

(۶) جامع کاترم، ص ۳۸۲. جامع سلطنتی، ص ۱۲۵. جامع، ص ۷۲۹ و نیز

ص ۶۲۶. جامع کاترم، ص ۳۳۴. جامع بلوشه، ص ۲۰. جامع،

ص ۴۵۶.

(۷) غازانی، ص ۲۵۰. جامع، ص ۱۰۲۹.

(۸) منهاج، ج ۲ ص ۱۰۷.

(۹) جامع روس، ج ۳ ص ۵۶۳. غازانی، ص ۳۵۶. جامع، ص ۱۱۰۸.

" و ← ایلچیان چهار پایان را به چربیان سپردندی و ایشان که می فرستادند تا دیوار باغات مردم خراب می کردند و چهار پایان را در آنجا می کرد و همان روز که ← ایلچی از خانه بر نشستی یکی دیگر را فرو آوردندی. " ۱

چربی / مغولی / ← چربی

چرکه / مغولی / ← چرکه

چرگه / مغولی / ← چرگه

چریک (čerik) / مغولی ۲ / ، چیریک

لشکر به معنی اعم ، سپاه: ۳

" دیگر قدقه از قوم مرکیت امیر بزرگ است و مقدم ← بوکاولان و کارچیریک به دست اوست. " ۴

" و وجوهی که از حکم ← یرلیغ در وجه چریک خراسان معین شده بود ، تمامت بیکنوت و چریک او را ارزانی داشت. " ۵

" و ← یاسا شد که چریک از هر ده نفر ، پنج نفر برنشینند و هر نفری از لشکریان پنج اسب با ساز و عدت تمام و آزوق ششماهه مرتب گردانند. " ۶

(۱) جامع روس ، ج ۳ ص ۵۶۴ و نیز ص ۴۶۰ ، ۵۶۶ . غازی ، ص ۲۵۰ ، ۳۶۰ . جامع بلوشه ، ص ۲۶ . جامع ، ص ۱۰۲۹ ، ۱۱۱۱ . منہاج ، ج ۲ ص ۱۵۵ .

کشاورزی ، ج ۲ ص ۳۰۰ . 2) Poppe, p. 165. Grønbech, p. 84.

(۳) Radloff, Bd. 4, S.209. Doerfer, Bd. 3 ابن مهنا ، ص ۱۴۵ ، ۲۲۵ .

جامع کاترم ، ص ۳۸۰ (پانوست) . فرهنگ و صاف .

(۴) جامع بلوشه ، ص ۵۷۸ .

(۵) و صاف ، ص ۶۲۲ .

(۶) و صاف ، ص ۳۷۳ و نیز ص ۴۲ ، ۲۳۰ ، ۳۹۷ ، ۵۲۳ . جامع روس ، ج ۳

ص ۴۱ ، ۱۵۱ ، ۲۳۸ ، ۴۹۸ ، ۵۱۲ . جامع بلوشه ، ص ۴۷ ، ۱۷۷ ، ۵۸۳

|| لشکر آراسته، لشکر آماده کارزار:

"صد هزار سوار از لشکر التان خان مقدم ایشان قداى رنکو و قمر نکودر با چند امیر دیگر در صحرا و دامن کوه از آن جانب لشکر ← چپر بسته و یا سامیشی^۱ کرده به چریک ایستاده بودند، متر صد جنگ." ۲

|| سرباز، سرباز غیر رسمی^۳:

" ← قان ← ایلچی نزدیک طغاچار می فرستاد و چریک جمع کرد و خویشتن و طغاچار و هولافور پسر ایلچی تای و یکه قدان با لشکرهاى که داشتند درپیش بودند." ۴

"او از دربند گذشته به ظاهر شروان نزول کرد. هولاکوخان چون واقف شد، فرمود تا از تمامت ممالک ایران چریک بیرون کردند." ۵

|| یک سرباز، یک لشکری:

"چریک از اعوان او/ بوقا/ در مواجهه گفت: فلان روز مرا فرستادى تا ← اردو

۵۹۶. جامع کاترمر، ص 392, 230. جامع یان، ص ۳۵، ۸۹. جامع سلطنتی، ص ۷۰، ۱۲۴. رشیدی، ص ۱۲۱. سمط، ص ۵۸، ۹۰. بناکتی، ص ۴۵۳. اولجایتو، ص ۱۶۹. مونس، ج ۱ ص ۲۷۵. حبیب، ج ۳ ص ۲۹.

۱) یاسامیشی (*yāsāmīšī*) / ترکی، آراستن قشون. (ظفر نامه، ص 307)، ترتیب دادن، تدارک. (*Pavet, p. 526*)، به نظم در آوردن.

(*Doerfer, Bd. 4*).

۲) جامع بلوشه، ص ۲۰. جامع، ص ۴۵۶.

3) *Doerfer, Bd. 3*.

۴) جامع بلوشه، ص ۳۹۹. جامع، ص ۶۲۴.

۵) جامع روس، ج ۳ ص ۸۷. جامع کاترمر، ص 392. جامع سلطنتی، ص

احتیاط کرده، لشکر کشیم و همه را برداریم." ^۱

۱۱ سربازانی که حاکم دست نشانده ملزم بود به خان بدهد:

"غرض از تسطیر این تحریر و تدوین این تقریر آن بود که منہیان اخبار به گوش ما رسانیدند که بر اهالی و متوطنان بم، آن فرزند دست تغلب دراز کرده و ایشان را در بوته آرزویش نیاز می‌گدازند و به سبب تفاوت و ← تکلیفات دیوانی و تواتر حوالات سلطانی و وامطه ← قلان و ← قبحور و چریک و ← اخراجات متفرقه مستأصل شده‌اند." ^۲

۱۱ جنگ:

"بهر چریک، لشکر دی ماه بر نشست

وز برف و زمهریر همی ریزدش ← تغار ^۳"

— به چریک بر نشستن، به جنگ رفتن، آماده جنگ شدن:

"بعد از آن مونککا قاآن فرمود که قوبیلای قاآن هر چند رنجوراست دیگر نوبت به چریک برنشسته، این زمان این چریک به تعاچار بگذارد و به جای او برنشیند. چون ← یرلیغ رسید، قوبیلای قاآن پیغام داد که پای من بهتر شد، چگونه شاید که ← آقای من به چریک برنشسته باشد و من در خانه ساکن؟" ^۴

"و سیزدهم ربیع الاول ← ایلچیان رسیدند و از جانب در بند خبر وصول لشکر یاغی دادند. فرمان شد تاتوکال و شیکتورتویان و قونجقبال به چریک

(۱) وصف، ص ۲۳۳.

(۲) رشیدی، ص ۱۱.

(۳) پوربها، ورق ۳۵.

(۴) جامع بلوشه، ص ۳۳۴ - ۳۳۱.

برنشتند. "۱

چنسانک / چینی / چنکسانک

چنکسان / چینی / چنکسانک

چنکسانک (cingsāng) / چینی ch 'êng hsiang ، چنکسان^۲ ، چنکسانک ، چنسانک^۳ ،

چنسانک^۴ ، چنکسان^۵ ، چنکسانک ، چنکسانک^۶ ، چنکسان^۷ ، چنکسانک^۸

اصطلاح باستانی "دبیر کشور" ، نخست وزیر ، نایب پادشاه: ۹

"امرای بزرگ که ایشان را راه نیابت و وزارت باشد ، ایشان را چنکسانک

گویند. "۱۰

"و بیست و هفتم ذی الحجه سنه اربع ، آوردو قیا از بندگی — قآن رسید و

— یرلیغ آورد که ارغون خان به جای پدر — خان باشد و بوقارا

چنکسانک لقب باشد. "۱۱

" — قآن خسرو معاشرت به مصالح جمهور و مناجح امور و اشاعت عدل و

بذل پرداخت . اول منصب نیابت و چنکسانکی بر تمودار ارزانی داشت. "۱۲

(۱) جامع روس ، ج ۳ ص ۲۲۱ و نیز ص ۴۰۰ . جامع بلوشه ، ص ۱۲ ، ۲۲۰ ،
۳۱۹ ، ۳۷۹ . جامع یان ، ص ۷۶ . غازی ، ص ۱۹۱ ، ۳۲۴ . جامع ،
ص ۴۰۶ ، ۴۶۹ ، ۶۰۲ .

2,3,4,5) Doerfer, Bd. 1.

(۶) جامع روس ، ج ۱ ص ۵۱۸ ، ج ۳ ص ۲۰۵ . سنگلاخ ، ص ۲۲۱ .

(۷) جامع ، ص ۱۴۹ .

8) Pavet, p. 311.

9) Doerfer, Bd. 1. Pavet, p. 311. سنگلاخ ، ص ۲۲۱

(۱۰) جامع بلوشه ، ص ۴۷۰ .

(۱۱) جامع یان ، ص ۶۶ . جامع روس ، ج ۳ ص ۲۰۵ .

(۱۲) وصاف ، ص ۵۰۴ و نیز ص ۲۲۹ ، ۵۰۲ . جامع بلوشه ، ص ۲۱ ، ۵۰ ، ۴۰۶ ،

۵۷۸ . حبیب ، ج ۳ ص ۶۷ .

چیرکه / مغولی / ← جرگه

چیریک / مغولی / ← چریک

چینسانک / چینی / ← چنکسانک

چینکسان / چینی / ← چنکسانک

چینکسانک / چینی / ← چنکسانک

چینگسانک / چینی / ← چنکسانک

ح

حجّت (hojjat) / عربی /

سند: ۱

"درین ایام استماع رفته که جمعی از ملازمان محاکم شریعت به اتفاق طایفه‌ای از اعیان مملکت حجّتهای مزور می‌نویسند که فلان متمول را از تاریخ بیست یا سی سال یا کمتر یا بیشتر چندین هزار دینار به فلان شخص می‌باید داد. " ۲

" ← صاحب‌دیوان استعانت به اولجای خاتون برد و حجّتی نوشت که تمامت املاک که درین مدت خریده، حق و ملک پادشاه است. خاتون بر سر آن حجّت حال او عرضه داشت. " ۳

"باید که کسانی که حجّت و ← قبالات مبیعات املاک نویسند، کتاب ← دارالقضا باشند. دیگری ننویسد. " ۴

"اگر بایع از ملک طلق خود حصه‌ای بفروشد و بعضی از آن در ملکیت او باقی ماند

(۱) معین.

(۲) دستور، ج ۱ ص ۲۰۹.

(۳) جامع روس، ج ۳ ص ۱۵۹.

(۴) جامع روس، ج ۳ ص ۴۳۷.

آن مقدار که فروخته باشد بر ظهر حجت او به حضور — قضا و عدول بنویسند که ازین ملک که در ضمن حجت مذکور است این مقدار در فلان تاریخ به فلان شخص فروخته شده است. "۱

حزر (hazr) / عربی /

برآورد کردن و تخمین زدن مقدار محصول زراعت. ^۲ این ارزیابی برای گرفتن مالیات انجام می‌پذیرفت. همچنین حقی که حین تعیین مرز اراضی و برآورد مقدماتی محصول، به سود مساح گرفته می‌شد. ^۳:

"بعد از آن فرمود که چون در ممالک حزر و — مقاسمه باطل گردانیم، حصه — دیوانی بایرات به موجبی که در هر ولایت مبصران به قیاس تعیین کنند مقرر و معین گردانند تا به اسم — خراج می‌رسانند. "۴

"و خواجه سعدالدین را جهت تحصیل اموال خراسان و مازندران و قومس و ری و ضبط آن و حزر ولایات و تعیین — تغار لشکر معین فرمود، متوجه تبریز گشت. "۵

حکومت اوقاف (hokūmat e owaqāf) / عربی + عربی، ترکیب فارسی /

ظاهراً "ریاست دیوان وقف، کسی که از جانب خان به امور وقف رسیدگی می‌کرد؛" عرضه می‌دارند که چون بکرات حکم جهان مطاع نفاذ یافته که جمعی را که

- (۱) جامع روس، ج ۳ ص ۴۳۷ و نیز ص ۴۲۹، ۴۳۶، ۵۴۶. دستور، ج ۱ ص ۱۴۷، ۳۰۹، ج ۲ ص ۳۷۹، ۳۸۱. و صاف، ص ۱۶۳.
- (۲) مفاتیح، ص ۶۳. دهخدا. معین.
- (۳) کشاورزی، ج ۲ ص ۲۵۱ — ۲۵۰، ۲۸۵.
- (۴) جامع روس، ج ۳ ص ۵۶۱. غازانی، ص ۳۵۴.
- (۵) جامع روس، ج ۳ ص ۲۷۹ و نیز ص ۳۷۱، ۴۶۹، ۴۷۶، ۵۶۲، ۵۸۱. غازانی، ص ۳۷، ۲۵۹. جامع، ص ۱۱۰۸. دستور، ج ۱ ص ۴۵. و صاف، ص ۳۸۶، ۶۳۱.

استحقاق تقلد منصب قضا و حکومت اوقاف و احتساب و امر معروف و نهی منکر باشد، به عزّ عرض رسانند. " ۱

"پس از حکم — یزید منصب — قاضی القضاتی در ممالک محروسه و حکومت اوقاف و بیت المال و نظر در ابواب البر و صدقات عمیمه و رجوع مصالح دینی و امور شرعی به برادرش قطب الدین احمد تفویض رفت. " ۲

حمل (heml) / عربی /

خراج، چیزی از محصول عایدات کشور که برای حاکم یا پادشاه می فرستند: ۳
 "و آن چندان مال که از رعیت می ستند، هرگز حملی به — خزانه نفرستادندی و اموال ولایات به — اخراجات مقرری و حوالاتی چند متفرق و مستغرق شدی. " ۴

"و هر سال به اسم — خراج و — اتاوه حملی شرطی محمول قضیه مطاوعت گردانند. " ۵

(۱) دستور، ج ۲ ص ۴۷۷.

(۲) و صاف، ص ۲۶۶ و نیز دستور، ج ۲ ص ۱.

(۳) مفاتیح، ص ۶۴. جامع کاترمر، ص ۲۴۰ (پانوش).

(۴) جامع روس، ج ۳ ص ۴۵۳. جامع، ص ۱۰۲۵.

(۵) و صاف، ص ۳۹۷ و نیز جهانگشا، ج ۱ ص ۲۰۵. سیرت، ص ۳۲، ۲۳۱.

جامع روس، ج ۳ ص ۶۱.

خ

خالصات (xāleṣāt) / عربی /

جمع خالصة. ملک دولتی^۱، زمین متعلق به دولت^۲، زمینهای خان، —
دیوان خالصات:

"و اگر همان طرف خراسان و مازندران بیشتر می‌خواهی. عراق و کرمان و
فارس بر آن مزید کنیم و — اردوهای پدر و عم و خواتین و — اینجوها
و خالصات، تمامت برای تو مقرر و مفوض داریم."^۳

"و حال آن است که امروز به کفایت کفات و سعی دهات — خراج کربال —
دلای و — اینجو و خالصات و ارباب به مبلغ چهل و دو هزار خروار مقنس
شده."^۴

"هم امروز کیفیت آن را به حضور یکدیگر باز رانند تا شہامت شاهانه^۵ او را به

(۱) دهخدا.

(۲) معین.

(۳) جامع روس، ج ۳ ص ۵۹۶.

(۴) و صاف، ص ۴۴۵.

املاک — اینجو و خالصات اموال استرضا کند. " ۱

— به املاک شخصی بزرگان کشور هم خالصات گفته می‌شد.

" و از خالصات اموال خود مبالغی صرف کرد و — منصب استیفای ملک سلیمان فارس از حکم — یرلیغ بروی مقرر شد. " ۲

" / شمس‌الدین محمد جوینی / در تمامت ممالک ایلخانی از خالصات املاک نامیه و اموال خاصه، — دیوانی مفرد و — نواب کافی معتمد، معین فرمود. " ۳

— گاهی به حکم خان املاک و ضیاع مردم را جزو خالصات در می‌آوردند.

" پس حکم — یرلیغ شد که تمامت املاک و ضیاع و مخلفات صابین قاضی در حوزه خالصات آوردند. " ۴

خان (xān) / مغولی /

خان، قآن، قان، قان و خاقان همه صورتهای مختلف فارسی از کلمه مغولی **خاڭ** (qaγan) هستند که در ترکی فقط به صورت "خان" می‌آید.

و در فارسی کنونی نیز به شکل "خان" باقیمانده است. صورتهای "قآن" و "خان" بتناوب برپادشاهان مغولی اطلاق می‌شد. اوکتای قآن، قوبیلای قآن، منکوقآن، چنگیزخان، غازان خان. کلمه "خاقان" در ادبیات فارسی بیشتر در رابطه با امپراطوران چین به کار رفته است.

در لهجه خالخال (مغولی جدید) که اکنون زبان رسمی در جمهوری خلق مغولستان

- (۱) و صاف، ص ۲۴.
- (۲) و صاف، ص ۳۳۳.
- (۳) و صاف، ص ۵۶.
- (۴) و صاف، ص ۴۲۰.

خارجی است، کلمه *qaγan* به *(xāŋ)* یا *(xaan)*^۱ تبدیل یافته است، یعنی "q" به "x" بدل شده، "γ" حذف گردیده و مصوت "a" طولانی شده است. ۲

شاه، امیر، فرمانروا: ۳

"اما احمد، ← آقاست و اگر او در آن بلاد خان شده است، بحمدالله و مته تو نیز درین دیار فرمانده و پادشاهی. " ۴

"تسین جواب داد که این ولایات به ← آقای من آباخان تعلق می دارد که خان ایران زمین است. " ۵

"و بیست و هفتم ذی الحجه سنه اربع اوردوقیا از بندگی ← قآن رسید و ← یرلیغ آورد که ارغون خان به جای پدر خان باشد و بوقارا ← چینکسانک لقب باشد. " ۶

— با آنکه پادشاهان مغول بر سرزمینهای وسیعی حکومت می کردند ولی مانند شرقیها القاب پرتنطنه بر خود ننهادند و به همان لقب "خان" یا "قآن" اکتفا می کردند. جوینی درین باره می نویسد: "هر کس که بر تخت خانی نشیند یک اسم در افزایند خان یا ← قآن و بس، زیادت از آن ننویسند و دیگر پسران و برادران او را به همان اسم موسوم به هنگام ولادت خوانند، مشافهه و مغایبه خاصو عام."^۷

1) *Khalkha*, S. 175.

(۲) رجوع کنید به ادیب سلطانی، ۴/۲۵/۵، تبصره.

(۳) *Doerfer, Bd. 3* سنگلاخ، 222v. ابن بطوطه (ترجمه) ص ۲۱۹.

(۴) جامع روس، ج ۳ ص ۱۷۶.

(۵) جامع روس، ج ۳ ص ۱۱۳.

(۶) جامع یان، ص ۶۶.

(۷) جهانگشا، ج ۱ ص ۱۹. جامع کاترم، ص ۸۴ و نیز جهانگشا، ج ۱ ص

خراج (*xarāj*) / از یونانی /

خراج احتمالاً از ریشه *χρηγία* یونانی است که از طریق آرامی به زبان پهلوی وارد شده / شکل‌های خراگ *xarāg* و خراج *xarāc* / و سپس به زبان عربی رفته است.^۱

مالیات، باج،^۲ مالیات زمین^۳:

"و خراج ولایتها را قانونها باشد در هر ولایتی، که بدان کار کنند، و به هر موضع نوعی باشد که لایق آن ولایت باشد، و این مال جهت مصالح پادشاهی شناسند."^۴

"... خراب قدیم، که یک قرن که عبارت از سی سال باشد، سه سال مرفوع‌القلم دانند و چیزی نستانند و بعد از آن نصفی خراج تا ده سال مقرر دانند، تا در آبادانی مستمر باشند، و به رغبت مردم باشد، و اگر در آن نزدیک خراب بوده باشد و عمارت کنند ملاحظه در واجب خراج او کنند."^۵

خزانه (*xazāne*) / عربی / ، خزینه، خزاین

۲۰. جامع روس، ج ۳ ص ۲۰۵. مونس، ج ۲ ص ۶۸۴. مناقب، ص ۷۹۷.

فروه‌وشی. مصاحب. کشاورزی، ج ۲، ص ۲۴۵. *Islam. Liddell.*
دهخدا.

(۲) معین.

(۳) مفاتیح، ص ۶۱.

4) *Naṣīral-Dīn*, p. 761.

5) *Naṣīral-Dīn*, p. 760.

و نیز جهانگشا، ج ۳ ص ۷۹-۷۷. جامع، ص ۱۰۳۳. رشیدی، ص ۳۳-۳۴، ۱۲۱، ۱۷۹. و صاف، ص ۳۸۹، ۴۳۵، ۴۳۸. هرات، ص ۶۴۹. مسامره، ص ۱۵۲.

جایی که اموال و نقود را در آن نگاهداری می‌کنند.^۱

"باید که خازن مال کسی گردانی که هشیار و بی‌طمع و باامانت باشد و باید که حکام را سه خزینه باشد: اول خزینه مال، دوم خزینه سلاح، سیوم خزینه مأکولات و ملبوسات."^۲

"فرمود تا از خزانه خاص قبا و کلاه و کمر و موزه بیاوردند و درو پوشانیدند."^۳ — در آغاز حکومت مغولان، معمول نبود که حساب خزانه را بنویسند. فقط چند خزانه دار مأمور بودند، هر چه از اطراف به درگاه می‌رسد، تحویل بگیرند و همه را در یک جا بنهند و هر چه برای خرج لازم است، بدهند و وقتی چیزی در خزانه نماند، به اطلاع خان برسانند. این نابهنجاری تا بدانجا بود که حتی برای گذاشتن اموال، خیمه‌ای نبود و آنچه از اطراف مملکت می‌رسید، در صحرا رویهم می‌ریختند و با نمدی آنها را می‌پوشانیدند.^۴ بعد از مدتی هم که جایی برای زر و جواهر ترتیب داده شد، بعضی از خانان چون اوکتای قاآن و کیوک خان با بخششهای بیحد و حصر خود، خزانه را از مال تهی کردند.^۵ بجز آنان، به هنگام رسیدن مال و زر از ولایات، امرا و دوستان خزانه‌داران، نزد ایشان می‌رفتند و باریقو^۶ می‌خواستند و آنان به هر کدام، مقداری می‌دادند. بدین ترتیب روشن است که هر سال چه اندازه از اموال خزانه تلف می‌شد.^۷

(۱) معین .

(۲) رشیدی، ص ۱۱۹.

(۳) جامع روس، ج ۳ ص ۲۸۹.

(۴) غازانی، ص ۳۳۱. جامع، ص ۱۰۹۱.

(۵) جهانگشا، ج ۱ ص ۱۰۹، ۱۵۶.

(۶) باریقو (*bāriqū*) / مغولی / سهمی از گنجینه سلطنتی که به عنوان هدیه

گرفته شود. (*Doerfer. Bd. 1*).

(۷) غازانی، ص ۳۳۲. جامع، ص ۱۰۹۲.

خلاصه آنکه وقتی غازان به تخت خانی نشست، خزانه‌ها از مالی تهی بود و ولایتها خراب و اموال دیوانی در معرض تلف و به دست آوردن مالیات ناممکن. زیرا خزانه‌ای را که هولاکو از بغداد و شام و دیگر ولایات به چنگ آورده بود، خزانه داران بتدریج دزدیده بودند و آنچه که مانده بود، احمدتکودار برای استقرار پادشاهی خود و جنگ با ارغون، به لشکر داده بود و گیخاتو هم نه تنها چیزی به دست نیاورد، بلکه آنچه را هم که ارغون جمع کرده بود، از دست داد.^۱ از این‌رو، غازان در آغاز پادشاهی خود با این مشکل بزرگ روبرو بود و بالاخره با تدابیر فراوان توانست خراجهای مقرر هر ولایت را مشخص کند و از این راه خزانه را پر کند.

آنگاه خزانه را به دو بخش تقسیم کرد: نارین (*nārīn*) / مغولی^۲ / و بیدون (*bīdūn*) / مغولی^۳ /

نارین یعنی خاصه، مخصوص^۴. پرازش‌ترین مالها چون زر سرخ و مرصعات و جامه‌های خاص که در کارخانه‌ها می‌بافتند یا از ولایات دور به هدیه می‌آوردند، در این خزانه نگهداری می‌شد. این خزانه صندوقی بود که پادشاه بر آن قفلی زده و با مهر خویش آن را نشان کرده بود و یکی از خزانه داران با خواجه سراپی از آن محافظت می‌کردند و تا پادشاه پروانهء مطلق صادر نمی‌کرد، چیزی از این خزانه خرج نمی‌شد.^۵

(۱) جامع روس، ج ۳ ص ۳۹۰. جامع، ص ۹۸۱.

2,3) Doerfer, Bd. 1.

(۴) Pavet, p. 508 سنگلاخ، 302 v. قزوینی، ج ۷.

(۵) Doerfer. Bd. 1 جامع روس، ج ۳ ص ۵۴۰. غازانی، ص ۳۳۳.

جامع، ص ۱۰۹۲.

بیدون یعنی عام که رابطه خاصی با خان نداشت. ^۱ قسمتی از اموال کم ارزش تر مانند زر سفید و جامه های کم بهتر در این خزانه نهاده می شد و خزانه دار و خواجه سرایی معین از آن نگاهبانی می کردند. این خزانه زیر نظر وزیر بود و هرچه مال از اطراف می رسید، در دفتری ثبت می کرد و هر چه از آن خرج می شد، پروانه ای می نوشت و به خان نشان می داد تا با قلم خود آن را امضا کند. ^۲

خزانچی / عربی + پسوند مغولی / — خزانه چی

خزانه چی (*xazāneči*) / عربی + پسوند مغولی / ، خزانچی

خزانه دار، نگهبان خزانه، — خزانه:

"او در این حال در عداد خزانه چیان معدود بود و در قربت مجدود." ^۳

"خزانه ای مشحون به قناطر زر و سیم و عقود جواهر و درّ بتیم و اقطاع لعل

آبدار... در دست تصرف خزانچیان شاهزاده آمد." ^۴

خزاین / عربی / — خزانه

خزینه / عربی / — خزانه

1) Doerfer, Bd. 1.

۲) جامع روس، ج ۳ ص ۵۴۰. غازانی، ص ۳۳۳. جامع، ص ۱۰۹۲ و نیز

جامع یان، ص ۳۷. و صاف، ص ۱۲۳. مسامره، ص ۲۳۰. حبیب،

ج ۳ ص ۱۸۷ - ۱۸۵.

۳) و صاف، ص ۲۰۷.

۴) و صاف، ص ۴۷ و نیز ص ۵۷۸. جامع روس، ج ۳ ص ۵۳۹، ۵۳۸، ۳۹۲.

دارالقضا (dār-ol-qazā) / عربی /

دیوان قضا، اداره‌ای که در آن سندهای املاک نوشته می‌شد و به اختلافات مردم بر سرزمین و ملک رسیدگی می‌کرد:

"و اسامی عدول مزگی را به — روزنامه‌چہ دارالقضا ثبت کنند و اجازت تحریر — قبالات و — صکوک ایشان را دهند."^۱
 "باید که کسانی که — حجت و — قبالات مبیعات املاک نویسند، کتاب دارالقضا باشند. دیگری ننویسد."^۲

"و/غازان/فرمود تا هفت نسخهء وقفیه بنویسند و جمله مسجل گردانند تا یکی در دست متولی باشد و یکی به کعبه شریف و یکی در دارالقضای دارالملک تبریز و یکی در دارالقضای مدینة السلم بغداد..."^۳

دالای (dālāi) / مغولی / ، دلای ، دلا

(۱) و صاف، ص ۳۸۹.

(۲) جامع روس، ج ۳ ص ۴۳۷.

(۳) جامع روس، ج ۳ ص ۴۲۴ و نیز ص ۴۲۸، ۴۴۳، ۴۴۹. جامع، ص ۱۰۱۲.

دستور، ج ۱ ص ۴۶، ۵۲.

لغتاً" به معنی شمول، عمومیت، دنیا^۱، دریا^۲، و در اصطلاح املاک و زمینهای شخصی خان^۳، اموال دولتی^۴:

"بنابرین مقدمات فرمودیم تا در ممالک دیه ها آب و زمین مواضعی که هر یک نزدیک و مناسب ایشان باشد از — اینجو ودالای و مزارع آبادان و خراب ایلغامیشی^۵ کرده به موجبی که در دفاتر و قوانین مثبت است، به اسم — اقطاع در هر — هزاره معین گردانند و تسلیم ایشان کنند." ^۶

"و بر و بحر کرمان و توابع از دلای و — اینجوها بدو تفویض رفت و حل و عقد کلیات و جزویات این ولایت در قبضه تصرف او آمد." ^۷

"چه جمعی اکابر شیراز دربندگی — دیوان حضرت به شرف عرض رسانیده — مویچکاه دادند که شیخ الاسلام جمال الدین از — مقاطعه معامله سبع و ثمان و تسعین، دویست و هشتاد و سه تومان مال جواب گفته از خارج مال — مقاطعه در دلا و — اینجو بیست و دو تومان به اسم توفیر بر کار — خزانه نشانیم." ^۸

— گیخاتو املاک دالای و اینجو را یکی کرد.

"/ گیخاتو/ به ادله عاقلانه — اینجو را با دلا مضاف فرمود و این امتیاز

1) Doerfer, Bd. 1.

2) Doerfer, Bd. 1. Radloff, Bd. 3, S. 1633. Pavet, p. 316. 224 v, سنگلاخ

3) Doerfer, Bd. 1 کشاورزی، ج ۲ ص ۲۰.

4) Doerfer, Bd. 1.

5) ایلغامیشی (īlγāmīšī) / مغولی /، ایلغارمیشی. برگزیدن، انتخاب قوای نخبه برای حمله غارتگرانه سریع. (Doerfer, Bd. 1).

6) جامع روس، ج ۳ ص ۵۱۳. غازانی، ص ۳۰۵. جامع، ص ۱۰۷۲.

7) سمط، ص ۶۱ و نیز وصف، ص ۳۴۰، ۳۸۴، ۴۰۴، ۴۴۵.

8) وصف، ص ۳۶۳.

از میان برداشت. " ۱

درخان/ترکی / ← ترخان

دلا/مغولی / ← دالای

دلای/مغولی / ← دالای

دوشاخ/فارسی / ← دو شاخه

دوشاخه (do-sāxe) /فارسی / ، دو شاخ

یکی از آلات شکنجه، و آن چوبی است دارای دو شعبه که برگردن مجرمان گذارند: ۲

"مجدالملك را گرفته هم بدان قید مقید کردند و به اعوان صاحبی سپرد . . . و قید حدیدنه از سرعذر از پی عذر در پایش که نیک در بایست بود، افتاد. دو-شاخ از سرگرانی و چشم خود بینی نه از سر آرزوی دل نگرانی هر دو دست در گردنش تنگ آورد. " ۳

"چون شب شد، او را از آب بر آورد و دو شاخه از گردن او برداشت و به خانه برد. " ۴
"قید حدید برداشتند و در عوض آن، دو شاخ مخشوب از عداد و شاح در گردن او انداختند. " ۵

"برگردن مخالف و بر پهای دشمنت

نکبت کند دوشاخی (دوشاخه) و محنت کلندری ۶

۱) و صاف، ص ۲۶۸. برای "دلا" رجوع کنید به ص ۳۶۴. ابرو، ورق ۹۰.

۲) معین.

۳) و صاف، ص ۱۰۷.

۴) بناکتی، ص ۳۶۳.

۵) و صاف، ص ۱۰۰.

— مواقعی شخص گناهکار را مدتی با دو شاخه نگاه می‌داشتند، بدون اینکه او در این حالت بمیرد و حتی ممکن بود کسی با دو شاخه فرار کند.

"اتفاق چنان افتاد که ترغوتای قریلتوق پادشاه قوم تاجیوت که خصم او بود، بدو رسید و او را بگرفت و دو شاخه کرده، نگاه می‌داشت و در آن زمان عادت نبود که گرفتگان را زود کشند." ^۱

"بعد از مدتی جینکیزخان روزی فرصت یافت و با دو شاخ بهم بگریخت." ^۲

دهه (*dahe*) / فارسی /

ده نفر سپاهی که زیر نظر امیری انجام وظیفه می‌کردند:

"و این ← بتیکچی را که به اسم عارضی توسامیشی کرده‌ایم، حصه هر یک

← صده و دهه، مفرد و مسمی، خراب و آبادان بر دفتر ثبت کند." ^۳

"اگر در میان ← صده و دهه کسی ← یاساق دگرگون کند، ← امرای

هزاره و صده او را در گناه آورده ← اقطاع او به دیگری دهند." ^۴

دینار رکنی (*dīnār e rokni*) / فارسی + عربی + پسوند فارسی /

سکه طلا منسوب به رکن‌الدوله دیلمی. بعضی آن را منسوب به "رکن" نام

(۱) جامع روس، ج ۱ ص ۴۴۳. جامع، ص ۱۳۳. بناکتی، ص ۳۶۲.

(۲) جامع روس، ج ۱ ص ۴۴۴. بناکتی، ص ۳۶۲ و نیز جهانگشا، ج ۲ ص

۲۳۵، ۲۷۲. جامع روس، ج ۳ ص ۱۷۵، ۴۸۸. جامع یان، ص ۴۹.

جامع بلوشه، ص ۵۲۶. غازانی، ص ۲۸۰. جامع، ص ۱۰۵۲.

هرات، ص ۱۷۵، ۲۱۲، ۷۳۹. و صاف، ص ۱۰۰، ۲۱۹. شیرازنامه،

ص ۶۹. مجمل، ج ۲ ص ۳۴۹.

(۳) جامع روس، ج ۳ ص ۵۱۵.

(۴) جامع روس، ج ۳ ص ۵۱۶ و نیز ص ۵۸، ۱۱۳، ۴۲۹. جامع، ص ۲۴۳.

۴۳۵. جهانگشا، ج ۱ ص ۶۲، ۷۱، ۹۵. حبیب، ج ۳ ص ۹۰.

کیمیا گری دانسته‌اند: ^۱

"عاقبت مقرر کردند که برده نفر هفتاد دینار رکنی چون شماره کنند، بریده گردانند." ^۲

"و سرایی، اول روز به دو دینار و نیم رکنی بفروخته بودند." ^۳

دیوان (dīvān) / فارسی /

وزارتخانه، اداره: ^۴

"و آن دیوان را ← دیوان خالصات نام نهاد." ^۵

|| دفتر حساب: ^۶

"در بندگی ارغون خان عرضه داشتند که بوقا تمارض ساخته ← یرلیغ شد تا دیوان و دفتر از خانه او بیاوردند." ^۷

|| وزارتخانه‌ای که بر دیگر دیوانها برتری داشت وزیر نظر مستقیم ایلخان اداره می‌شد و دستورها، از آنجا به ولایتها ابلاغ می‌گردید، ← دیوان بزرگ، دیوان اعلی، شینک:

"و هرگز چنانچه عادت است که از دیوان دانند که اصل مال هر ولایتی چند است و بر کجا ← برات می‌توان نوشت تا حاصل شود، هیچ آفریده برین واقف نبودی." ^۸

(۱) معین.

(۲) جهانگشا، ج ۲ ص ۲۵۶.

(۳) جهانگشا، ج ۲ ص ۲۳۸ و نیز و صاف، ص ۲۲۵.

(۴) معین.

(۵) جامع روس، ج ۳ ص ۵۶۲.

(۶) معین.

(۷) جامع روس، ج ۳ ص ۲۱۱.

(۸) جامع روس، ج ۳ ص ۴۵۴.

"مقرر شد که — بتیکجی معتمد از دیوان بدان ولایت آید و به استخراج تصرفات — متصرف مشغول گردد." ۱

"و هر کس را که از دیوان به حکومت و متصرفی و مقاطعی وقفی تعیین می‌کنند، آن وقف را ملک خود می‌داند." ۲

دیوان استیفا (*dīvān e estīfā*) / فارسی+عربی /

اداره‌ای که در آن به امور مالی کشور رسیدگی می‌شد، — مستوفی، منصب استیفا:

"اصحاب دیوان استیفا با همه استیلا و استعلا غیر از — مرسوم خود که بی پخس و نقصان هر یک به استیفا تصرف نمود، هیچ کس محاسبه مستوفای نپرداخت." ۳

"فاما از راه فرط فضل و کمال کرم و خط خوش و عبارت دلکش بر صاحب دیوان استیفا . . . در آن وقت مقدم داشتند." ۴

دیوان اشراف (*dīvān e ešrāf*) / فارسی+عربی /

اداره بازرسی، — مشرف:

"و دیوان اشراف به خواجه قوام الدین یحیی و منصب — نظر به خواجه مجدالملک تاج‌الدین ابوبکرشاه مفوض شد." ۵

دیوان اعلی (*dīvān e a'īā*) / فارسی+عربی /

(۱) دستور، ج ۲ ص ۴۵۴.

(۲) دستور، ج ۱ ص ۱۷۶ و نیز، ۲۲۵، ۳۰۲، ج ۲ ص ۱۴۵، ۲۰۰، ۳۸۰.

۴۸۳. جامع روس، ج ۳ ص ۳۳۷، ۴۷۳، ۵۱۳، ۵۴۳.

(۳) مسامره، ص ۱۸۱.

(۴) سمط، ص ۴۶ و نیز مسامره، ص ۲۲۸. طبرستان، ص ۳۵.

(۵) سمط، ص ۳۷.

دیوان بزرگ، — دیوان اعلیٰ، شینک، دیوان:

هیچ آفریده را از امرای بزرگ و — ایلچیان و نوکران ایشان، قدرت آن نبود که بیرون حکمی که از دیوان اعلیٰ جهت — اخراجات ایشان بر — متوجهات — دیوانی نوشتندی، به یک دانگ زر و یک من گاه از رعایا توقع داشتندی. " ۱

"هر تاریخ انتقالی که مدت آن پنجاه سال باشد از محکمه شریعت بر صحت آن مکتوب مسجل معلم به نشان وکیل — دیوان وکالت دهند تا بر ظهر آن امضا را مثال دیوان اعلیٰ موشح به — توقیع ارزانی داشته آید. " ۲

دیوان انشا (*dīvān e enšā* / فارسی + عربی / ، دیوان رسائل ، دیوان رسالت

دیوان رسائل ، اداره‌ای که در آن مکاتبات دولتی انجام می‌گرفت: ۳
"دبیر و — منشی — دیوان جلال یکی خواجه شرف الملک تاج الدین المشی پسر خواجه جمال الدین یحیی دستور خطه یزد که در عهد ترکان خاتون به کرمان آمد و دیوان انشا بدو حوالت رفت. " ۴

"این دولتخواه از عنفوان شباب الی یومنا هذا هرگز موثر ملازمت هیچیک از سلاطین و امرا و وزرا نشده است بلکه ایشان به مبالغت تمام او را از بقاع و بلاد طلبیده به تقلد دیوان انشا که متعین او را دانسته، امر فرموده‌اند، " ۵

(۱) دستور، ج ۲ ص ۴۶۵.

(۲) وصاف، ص ۱۶۳ و نیز ص ۴۱۹. جامع روس، ج ۳ ص ۴۶۶. حبیب، ج ۳ ص ۱۶۷.

(۳) معین.

(۴) سمط، ص ۶۵.

(۵) دستور، ج ۱ ص ۲۴ و نیز سمط، ص ۶، ۷۴. سیرت، ص ۱۴۰. یزد، ص ۱۵۷.

دیوان اوقاف (*dīvān e owqāf*) / فارسی + عربی / ، دیوان وقف

دیوانی که موقوفات کشور را اداره می‌کرد :

" و خود کدام گواه از — دیوان پادشاه معتبرتر در حساب آید . حصّه دیوان اوقاف خواص را هم از نسبت این تکثیر داخل جمع پیریشانیها کرد و آنچه از حاصل حصّه مذکور متوجه دیوان اوقاف خاص بود ، در خرج مجری داشت . " ^۱

" — مرسومات — نواب و عمله دیوان اوقاف ابواب البرّ مذکوره که موسوم است به اوقاف خاص به موجب شرط واقف بیرون اعمال ولایات و مواضع . " ^۲

" به موجب حکم — آلتفای همایون و مثال دیوان وقف در مدرسه صدریه به فقاہت مثبت است . " ^۳

دیوان اینجو (*dīvān e enjū*) / فارسی + مغولی /

اداره‌ای که بر امور زمینهای خالصه سلطنتی نظارت می‌کرد ، — اینجو :

" چنانچه امروز ارتفاعات دیوان اینجو به مبلغ ششصد هزار دینار رایج به سبیل — مقاطعه مقرر است . " ^۴

" القصه چهار — مستوفی در — دیوان مناشیر مهمات شغل قلمی ولایت بودند ، دو نفر در — دیوان دلای و (ثانی اثنین) دیگر در دیوان اینجو . " ^۵

دیوان بزرگ (*dīvān e bozorg*) / فارسی + فارسی /

(۱) و صاف ، ص ۶۳۱ .

(۲) جامع روس ، ج ۳ ص ۴۲۳ . جامع ، ص ۱۰۰۲ .

(۳) دستور ، ج ۲ ص ۳۶۸ و نیز جامع روس ، ج ۳ ص ۴۴۵ - ۴۴۴ . جامع ، ص ۱۰۱۸ . نفایس ، ج ۱ ص ۵۵۸ - ۵۵۴ . حافظ ، ص ۳۱ . مسامره ، ص ۱۳۷ .

(۴) و صاف ، ص ۲۳۱ .

(۵) مسامره ، ص ۲۲۸ و نیز ابرو ، ورق ۸۷ .

اداره‌ای که بر دیوانهای دیگر ریاست داشت، — دیوان اعلیٰ، دیوان، شینک:

"و هم در این سال مولانا تاج‌الحق قاضی خواف را . . . به بندگی گیخاتو و دیوان بزرگ فرستاد." ۱

"و جهت هر ولایتی یک — بتیکچی را معین فرمود که اینجا ملازم دیوان بزرگ باشد و در اول سال — برات — متوجهات به موجبی که به قانون در آمده دیه به دیه مستی و مفصل می نویسد و — نواب دیوان بزرگ نشان می کنند . . ." ۲

"و اگر وقتی یکی از مردمان به هزار زحمت و مشقت به — آورد و افتادی و عرضه داشتی و از دیوان بزرگ مکتوب سندی که وجوه پیشتر از همه مجری داشته‌ایم، چرا نرسانیده‌اید؟ حاکم بهانه آوردی که مال بر ولایت باقی است، بدان سبب نداده‌ام." ۳

دیوان پنجم / فارسی + فارسی / — ژوشینائی

دیوان چهارم / فارسی + فارسی / — تونجینیون

دیوان خالصات (*dīvān e xāleṣāt*) / فارسی + عربی /

اداره‌ای که برای احیای زمینهای خالصه به وجود آمد، — خالصات:
"و از حکم — یرلیغ مقرر شد که بیست هزار فدّان در سایر ممالک جهت دیوان خالصات خاصه پادشاه را در آورند. از آن جمله سه هزار جفت در بغداد و

(۱) سمط، ص ۷۵.

(۲) جامع روس، ج ۳ ص ۴۶۳ — ۴۶۲، ۵۵۴.

(۳) جامع روس، ج ۳ ص ۴۵۶ و نیز ص ۴۶۵. سمط، ص ۵۷، ۵۹. دستور،

ج ۱ ص ۳۰، ۴۷، ۳۱۸، ۳۳۲، ج ۲ ص ۱، ۱۴۷، ۴۵۰، ۴۷۳، ۴۹۱.

اعمال مفرر گردانند و سه هزار فدّان در ولایت شیراز برکار کنند . . . و در سالی هر یک فدّان را عوض ارتفاع شصت و یک دینار و چهار دانگ منفرد با دیوان خالصات جواب گویند .^۱

— در زمان غازان برای آباد کردن مزارع خراب و بایر خالصه، آنها را به سه دسته تقسیم کردند :

اول — زمینهایی که دارای آب بودند .

دوم — مزارعی که کشت در آنها محتاج به کندن جوی بود .

سوم — کشتزارهایی که برای آبیاری آنها می‌بایست پل ببندند .

و بعد با این شرایط، زمینها را در اختیار کشاورزان گذاشتند :

در سال اول، زارع چیزی از محصول به دیوان خالصات ندهد و در سال دوم،

دو دانگ از شش دانگ از آن دیوان باشد و بقیه از آن کشاورز و در سال سوم،

مقررات هر یک از زمینها تا حدودی با هم تفاوت داشت . به این ترتیب که به

موجب حقوق دیوانی، چهار دانگ و نیم از زمین نوع اول به دیوان تعلق داشت

و یک دانگ و نیم را زارع بر می‌داشت و حقوق دیوانی زمین نوع دوم چهار

دانگ بود و حق زارع دو دانگ و از محصول زمین نوع سوم، نیمی حقوق دیوانی

و نیمی از آن کشاورز بود .^۲

دیوان دلای (*dīvān e dalāi*) / فارسی + مغولی /

اداره رسیدگی به زمینهای خاصه خان :

"القصة چهار — مستوفی در دیوان مناشیر مهمات شغل قلمی ولایت بودند،

(۱) و صاف، ص ۳۴۹.

(۲) جامع روس، ج ۳ ص ۵۶۱. غازانی، ص ۳۵۴. جامع، ص ۱۱۰۷ و نیز

جامع روس، ج ۳ ص ۴۱۲، ۵۶۲. غازانی، ص ۲۰۴.

دو نفر در دیوان دلای و (ثانی اثنین) دیگر در — دیوان اینجو.^۱
 "خواجه یمین الملک قوام الدین . . . را که از قدیم الزمان باز کدخدای اعمال
 و اموال خاص او بودند و چند گاهی — مشرف دیوان دلای و اینجوی کرمان
 واز بطنه و خواص یگانه، برکشید." ^۲

دیوان رسائل / فارسی + عربی / — دیوان انشا

دیوان رسالت / فارسی + عربی / — دیوان انشا

دیوان سوم / فارسی + فارسی / — چبیون

دیوان شرع و یارغو (*dīvān e šar'v yārγū*) / فارسی + عربی + مغولی /

دیوانی که به استنطاق و مجازات گناهکاران می پرداخت :

" و اگر آن جماعت از سفله و اراذل باشند و از سالیان بسیار این حرکت ذمیمه
 را صنعت کرده و به ثبوت رسد، — نواب دیوان شرع و یارغوبی توقف آن
 جماعت را — به یاسا رسانند." ^۳

دیوان ششم / فارسی + فارسی / — سنویشه

دیوان طغرا (*dīvān e tuγrā*) / فارسی + ترکی /

اداره‌ای که در آن طغراها را می نوشتند، — طغرا :

" و — وزیر شمس الدین ابونجیب، دیوان طغرا و انشا را به خال زاده خود
 قوام الدین بن قوام الدین وزیر داد." ^۴

دیوان عرض (*dīvān e 'arz*) / فارسی + عربی /

۱) مسامره، ص ۲۲۸.

۲) سمط، ص ۶۴.

۳) دستور، ج ۱ ص ۲۱۲.

۴) نسائم، ص ۸۳.

وزارت جنگ^۱، دیوانی که به کار لشکر رسیدگی می‌کرد:

"و امروز چهار صد و هفتاد و پنج هزار لشکری مرابط غازی، اسامی ایشان در قلم دیوان عرض آمده است." ۲

"هفتاد ← تومان لشکر و هفتاد ← تومان رعیت را شماره در دیوان عرض و اوراق دفاتر ثبت گشته." ۳

دیوان عمارت (*dīvān e 'emārat*) / فارسی+عربی /

اداره‌ای که برای آبادانی مملکت به وجود آمد:

"و کار ← خزانه بزرگ و دیوان عمارت و کارخانه^۴ معمور و اخترگان خاص و ← کرک یراق و ← مساس که پشت دست لامساس بر روی زراد خانه^۴ مریخ تواند زد هم بر رای ملک آرای او مفوض گشت." ۴

دیوان قضات ممالک (*dīvān e qozāt e mamālek*) / فارسی+عربی+عربی /

دارالقضا:

"و مقرر کرد که من بعد ماه به ماه رفوع محاسبات اوقاف به دیوان قضات ممالک آرند و به عرض رسانند." ۵

دیوان کرکیراق (*dīvān e kerākīrāq*) / فارسی+ترکی /

دیوانی که برای کمک به لشکر و فراهم آوردن ساز و برگ لازم از مردم مالیات می‌گرفت، ← کرکیراق:

"وجوهات ← کرکیراق بر ولایتی که حوالت رفته، بیش از آن در وجه‌موجب

(۱) معین.

(۲) و صاف، ص ۵۲۸.

(۳) و صاف، ص ۲۱.

(۴) و صاف، ص ۶۲۰.

(۵) دستور، ج ۱ ص ۳۲۸.

جمعی از امرا و لشکریان نهاده بودند و ایشان تصرف کرده به فلان موضع به اشارت همایون رفته‌اند، — بروات دیوان کرکیراق راجع. گردانیده بر مواضع دیگر حوالت رفت. " ۱

دیوان لوشه (*dīvān e luša*) / فارسی + چینی / *lu-szū*

دیوانی در چین^۲، دیوان راهها و ارتباطات: ۳

"و عادت چنان است که نایبی باشد که دروازه‌ها بدو تعلق دارد و بلارغوی را نیز که بگیرند، پیش آن نایب برند و او بپرسد و نام آن — دیوان لیشه است و چون پرسیده باشد، صورت حال بنویسند و با آن بلارغوبهم، به دیوان لوشه فرستند که به مرتبه بالاتر از آن است. " ۴

دیوان لیشه (*dīvān e liša*) / فارسی + چینی / *li-szu*

دیوانی در چین^۵، احتمالاً" دیوانی که به کارمندان و عاملان مربوط است، یا دیوان سنن^۶، اداره‌ای که بر دروازه‌های شهر نظارت دارد:

"و عادت چنان است که نایبی باشد که دروازه‌ها بدو تعلق دارد و بلارغوی را نیز که بگیرند، پیش آن نایب برند و او بپرسد و نام آن دیوان لیشه است. " ۷

دیوان مساس (*dīvān e mesās*) / فارسی + مغولی /

دیوان: وزارت، اداره + مساس: شمشیرها، مسلح شدن، اسلحه. *mesās* جمع کلمه^۸

(۱) دستور، ج ۲ ص ۴۱۱.

2) Doerfer, Bd. 4.

(۳) جامع بلوشه، ص ۴۷۹ (پانوشت).

(۴) جامع بلوشه، ص ۴۷۹. جامع، ص ۶۴۳.

5) Doerfer, Bd. 4.

(۶) جامع بلوشه، ص ۴۷۹ (پانوشت).

(۷) جامع بلوشه، ص ۴۷۹. جامع، ص ۶۴۳.

mesä است. ۱

اداره‌ای که در زمان غازان برای بهبود وضع اسلحه سازان ایجاد شد، —
 مساسچی:

"... چون واقف گردد، دفاتر دیوان مساس را که در عهده اوست با —
 بروات که جهت وجوهات مساس از — دیوان بر ولایات اطلاق رفته،
 بزودی اینجا آرد." ۲

"کمترین بندگان عرضه می‌دارد که اشارتی که در باب دفاتر دیوان مساس و
 — بروات آن که بر ولایات اطلاق رفته، صادر شده بود، چون بنده را درواز
 آن حضرت عارضه‌ای روی نموده دفاتر و — بروات را بر دست صدر فخرالدین
 احمد به بندگی فرستاد." ۳

— پیش از غازان، در هر شهر و ولایت، صنعتگرانی بسیار از کمانگرو تیر تراش و
 قربان ساز و شمشیرگر و غیره بودند که هر یک از سلاحها را می‌ساختند و از
 دولت مرسوم و موجب می‌گرفتند. معمولاً "حقوق و مقدار هزینه" کارخانه‌های
 اسلحه سازی معین بود و وجوه آن از مال ولایات به دست می‌آمد و نواب امیران
 قورچی بر این امور نظارت داشتند. ولی به سبب هرج و مرج کشور اغلب از هر
 بیست حواله وجهی که مطالبه می‌شد یکی هم به دست نمی‌آمد و گاه مخارج
 ایلچیبانی که برای به دست آوردن وجوه براتها به ولایتها می‌رفتند، بیش از
 اصل آنها می‌شد و با این حال براتها در دست متصرفان کهنه می‌شد. از سوی
 دیگر، به سبب طمع و تصرفهای نواب و بتکچیان مساس و زیادی امرایی که بر

1) Doerfer, Bd. 1.

۲) دستور، ج ۲ ص ۴۳۹.

۳) دستور، ج ۲ ص ۴۴۱.

سر این کار بودند و هر کدام دخل و تصرفی در آن می‌کردند، آنگونه که سزاوار بود، این صنعتگران وظایف خود را انجام نمی‌دادند و وقت آنان که می‌بایست به کار بگذرد، صرف خصومت می‌شد. گاه منازعهٔ ایشان به جایی می‌رسید که امر را مجبور به دخالت می‌شدند و با یکدیگر در می‌افتادند و چه بسیار نواب و بتکچیان مساس که بر سر این ماجراها کشته شدند و خان و مانهایشان بر باد رفت.

تا آنکه به فرمان غازان، اسلحه سازان هر شهری را گرد آوردند و از ایشان خواستند، با سرمایهٔ دیوان سلاح بسازند و بر سر هر گروه، شخصی امر را نگاه منسوب کردند تا هر سال وجوه معین را بگیرد و سلاح را به موجب مقرر برساند و رسید دریافت کند و برای تأمین این وجوه، مال یک ولایت معین شد تا دیگر، ایلچیان به این سبب به شهرها نروند و مقرر شد که هر سال مساسچیان، سلاح کامل ده هزار لشکری را آماده کنند، درحالیکه پیش از آن هرگز کسی دوهزار مرد مسلح نمی‌دید.^۱

دیوان مظالم (*dīvān e mazālem*) / فارسی + عربی /

دادگستری، ادارهٔ رسیدگی به شکایات مردم:

"حکم شد که — قضا و حکام در دیوان مظالم به غور رسیده، بوجه شریعت و معدلت به قطع رسانند و حقوق را بعد از ثبوت، از غاصبان استخلاص نموده، بر مستحق مقرر دارند." ^۲

(۱) جامع روس، ج ۳ ص ۵۴۴ - ۵۴۲. جامع، ص ۱۰۹۶ - ۱۰۹۴.

حبیب، ج ۳ ص ۱۸۱ - ۱۸۰. و نیز جامع روس، ج ۳ ص ۳۷۲، ۵۲۳.

۵۲۴. جامع، ص ۱۰۸۰. دستور، ج ۲ ص ۱۹۳. و صاف، ص ۵۵۴.

۰۶۲۰

(۲) دستور، ج ۲ ص ۴۸۷.

"وهر یک را علیحده مثال عالی . . . در معنی آنکه از کل عوارضات و زحمات
 — دیوانی معاف و مسلم باشند، داد و در قضایای شرعیه و امور دیوانیه به
 حضور — قاضی وقت و علمای اسلام و اصحاب دیوان مظالم شروع کرد/؛".^۱

دیوان نظر (*dīvān e nazar*) / فارسی + عربی /

اداره نظارت بر اعمال دیگر دیوانیان :

"و دیوان نظر برضیاء الملک خواجه نصیرالدین یوسف پسر خواجه ظافر الدین
 وزیر حواله افتاد . " ۲

دیوان وقف / فارسی + عربی / — دیوان اوقاف

دیوان وکالت (*dīvān e vekālat*) / فارسی + عربی /

دارالفضا :

"هر تاریخ انتقالی که مدت آن پنجاه سال باشد، از محکمه شریعت بر صحت
 آن مکتوب مسجل معلم به نشان وکیل دیوان وکالت دهند تا بر ظهر آن امضا
 را مثال — دیوان اعلی موشح به — توقیع ارزانی داشته آید . " ۳

دیوان یام (*dīvān e yām*) / فارسی + آلتابی /

اداره پست، اداره برید، — دیوان چهارم، تونجیون

"این زمان پسرش یکه فنجان به جای او نشست است و دیوان یامها، او بسیار

می داند . " ۴

دیوان یوسامیشی (*dīvān e yošamīšī*) / فارسی + مغولی /

ظاهراً "یوسامیشی از کلمه یوسون مشتق شده است .

(۱) هرات ، ص ۷۸۲ .

(۲) سمط ، ص ۷۴ .

(۳) و صاف ، ص ۱۶۳ .

(۴) جامع بلوشه ، ص ۵۳۱ . جامع ، ص ۶۵۷ .

ادارهٔ قوانین :

"و امیرزادگان حضرت و نام یافتگان دولت، هریک موسوم به راهی در بندگی
 رکاب آسمان سای تعیین رفت. بدین تفصیل: سای قتلغ پسر قتلغشاه سرور —
 تومان — براون فار . . . قارتوکال پسر استیقتلغ به اتفاق رستم پسر ملای
 بر سر دیوان یوسامیشی. " ^۱

دیوانی (dīvānī) / فارسی /

مصادره کردن املاک مردم به نفع خان :

"پیش ازین ملاک این مملکت را که اکنون به تملک و تصرف آن حضرت مشرف
 است، قاعده چنان بوده که لایزال به استکشاف احوال متمولان و مستظهران
 مشغول بودندی و به هر بهانه ایشان را گرفته، محبوس کردندی و املاک و اسباب
 ایشان را خاص — دیوان گردانیدندی و آن بیچارگان را به صعبتترین حوالتی
 از پیش برداشتندی و مملکات ایشان را به نوکران خود دادندی. " ^۲

"اکنون مشارالیه را فرموده‌ایم تا تمامت احشام مذکور را کوچ کرده به صحرای
 قره تپه و رود خانه آله بران فرود آورد و اگر چنانچه من بعد در صحرای
 مشکوک و دو بندار فرود آیند، اجازت داده‌ایم که مشارالیه ایشان را دست بسته
 به — اردوی اعظم فرستد و مال ایشان دیوانی کرده به وجه مرسومات لشکر
 آنجا نشاند. " ^۳

"بیست و چهارم، املاک عجزه که — بتکچیان متمرّد و — نواب مسلط،

(۱) و صاف، ص ۶۱۴.

(۲) دستور، ج ۱ ص ۳۰۲.

(۳) رشیدی، ص ۱۷۸.

دیوانی کرده‌اند، استرداد کن. " ۱

۱۱ متعلق به دولت: ۲

"در بندگی ارغون خان عرضه داشتند که بوقا تمارض ساخته، ← یرلیغ شد تا ← دیوان و دفتر از خانه او بیاوردند و ← نواب و متعلقان او از اعمال دیوانی معزول شدند. " ۳

"اهالی نخجوان بعد از تقدیم وظایف دولتخواهی عرضه می‌دارند که در زمان قدیم مال و ← متوجهات ایشان بر مبلغی معین که تا غایت در دفاتر دیوانی مثبت و مسطور است، مقرر بود. " ۴

"و جمعی را که قوت ملازمت نبود و از اشتغال به طاعت و عبودیت حق تعالی، پروای مهمات دیوانی نداشتند، از مباشرت اشغال معاف گردانیده شد. " ۵

(۱) رشیدی، ص ۸۸، و نیز آل مظفر، ص ۷۰۷. یزد، ص ۳۱. جدید یزد،

ص ۸۸.

(۲) معین.

(۳) جامع روس، ج ۳ ص ۲۱۱.

(۴) دستور، ج ۲ ص ۴۶۷.

(۵) دستور، ج ۱ ص ۳۶۰، و نیز جامع روس، ج ۳ ص ۵۵۹، ۵۶۲. دستور،

ج ۱ ص ۱۱، ۱۶۹، ج ۲ ص ۴۶۶. هرات، ص ۵۷۹. و صاف، ص ۲۶۹.

د

راهدار/فارسی / ← تتناول

روزنامهچه (*ruznāmče*) / تصحیف شکل معرّب "روزنامه" به قیاس تصغیر "روزنامه" /

دفتری که حساب یا احوال وقایع هر روز در آن نوشته می شد: ۱

"و اسامی عدول مزگی را به روزنامهچه ← دارالقضا ثبت کنند و اجازت

تحریر ← قبالات و ← صکوک ایشان را دهند." ۲

"دیگر می باید که مردی معتمد متدین نصب کند تا تاریخ ← حجتها نویسد

و روزنامه داشته باشد." ۳

روزنامه/فارسی / ← روزنامهچه

(۱) دهخدا. مفاتیح، ص ۵۷.

(۲) و صاف، ص ۳۸۹.

(۳) جامع روس، ج ۳ ص ۴۳۰، و نیز و صاف، ص ۲۱. دستور، ج ۲ ص ۶۲.

ژ

ژوشنائی / از چینی / ← ژوشیتائی

ژوشینائی (*zūshītāi*) / از چینی *yü shih t'ai* "یوشه‌تای" / ، ژوشنائی

در چینی: ادارهٔ سانسور و در امپراطوری چین زمان مفعول تقریباً "وزارت مسائل شخصی/کارگزینی" / . وظیفهٔ این دیوان تشخیص کارکنان لایق از نالایق در سازمانها بود: ۱

"و بعد از آن به ← دیوان پنجم برند که آن را ژوشنائی گویند و کار لشکر سازند." ۲

1) Doerfer, Bd. 3.

۲) جامع بلوشه، ص ۴۸۰ . جامع، ص ۶۴۳ .

س

سکورچی / مغولی / ← شکورچی

سکورچی / مغولی / ← شکورچی

سنویشه (*?sanvīša*) / از چینی /

اداره‌ای که در زمان حکومت مغولان در چین به صدور یرلیغ و پایزه می پرداخت:
"و بعد از آن به ← دیوان ششم که نام آن سنویشه است و همه ← ایلچیان
و بازرگانان و آینده و شونده آنجا باشند و ← یرلیغ و ← پایزه به آن
← دیوان تعلق دارد." ^۱

سوسن / مغولی / ← شوسون

سوسنچی / مغولی / ← شوسونچی

سوسنچی / مغولی / ← شوسونچی

سوسون / مغولی / ← شوسون

سوسون / مغولی / ← شوسون

سوسونچی / مغولی / ← شوسونچی

(۱) جامع بلوشه، ص ۴۸۰. جامع، ص ۶۴۳.

سوسیچی / مغولی / ← شوسونچی

سوسیچی / مغولی / ← شوسونچی

سوکورچی / مغولی / ← شکورچی

سونجی / مغولی / ← شوسونچی

سونجی / مغولی / ← شوسونچی

سویرغال / مغولی / ← سیورغال

سویورغال / مغولی / ← سیورغال

سیورغال (*soyūrγāl*) / مغولی / ، سویرغال ، سویورغال^۱ ، سیورغالی^۲

زمینی که پادشاه به کسی می‌بخشد ، اقطاع :

"اما املاک شام و یمن که بعضی سیورغال ملک الناصر پادشاه مصر و سیورغال ملک اشرف پادشاه یمن است و بعضی وکلای این ضعیف به وکالت شرعی خریده‌اند ."^۳

"و اما املاک توران بعضی سیورغال سلاطین است و بعضی وکلای این ضعیف خریده‌اند ."^۴

— بجز زمین ، سیورغال به اموال دیگر هم گفته می‌شد .

"وتشریف خاص و استرنگ‌بسته و هزار مثقال طلا که عادت سیورغال پادشاهان

1) Radloff, Bd. 4, S. 536. Pavet, p. 363.

(۲) اویس ، ص ۱۶۳ .

(۳) رشیدی ، ص ۲۳۳ .

(۴) رشیدی ، ص ۲۳۳ و نیز ص ۱۶۶ . دستور ، ج ۱ ص ۱۶۶ ، ج ۲ ص ۲۵۱ ،

۲۵۳ ، ۴۹۰ . اویس ، ص ۱۴۵ . منتخب ، ص ۱۸۶ ، ۲۰۶ ، ۲۲۲ .

ابرو ، ورق ۱۶۲ ، ۱۷۵ . حبیب ، ج ۳ ص ۵۷ ، ۱۶۷ . ذیل جامع ، ص

۲۰۴ . دولت‌شاه ، ص ۲۶۱ . روضه ، ج ۵ ص ۵۷۹ .

قدیم چنان بود، جهت استظهار مولانا وحیدالدین به قلعه فرستاد. " ۱

"خلعت خاص برسبیل سیورغال فرستاده شد. " ۲

۱۱ بخشش، احسان: ۳

"امرا به حضرت آمدند و به انواع سویرغال مشرف گشتند. " ۴

سیورغالی / مفعولی / ← سیورغال

(۱) دستور، ج ۱ ص ۲۶۸.

(۲) دستور، ج ۲ ص ۴۲۳.

سنگلاخ، 5r. Pavet, p. 363. Radloff, Bd. 4, S. 536. 3)

(۴) اویس، ص ۱۶۳ و نیز کشاورزی، ج ۲ ص ۷۵ - ۷۲.

ش

شحنگی / عربی + پسوند فارسی / ← شحنة

شحنة (šehne) / عربی / ، شحنگی

مراقب ، محافظ: ۱

"چفتای امیری را به اسم شحنگی جهت محافظت او معین گردانید تا نگذارد

که زیاده از چند کاسه معین نخورد." ۲

|| مراقب لشکر:

"و چون اسوتای را از سر لشکر بیاوردند ، علمدار را به اسم امیری و شحنگی برسر

لشکر فرستادند تا از راه اعتماد ایشان را محافظت کرده لطف نماید تا متفرق

نشوند." ۳

|| مراقب اردوی خان:

"و اولدور قورچی که چهار ← آوردوی بزرگ جینککیزخان را شحنة بوده." ۴

1) Doerfer, Bd. 3.

۲) جامع بلوشه ، ص ۵۱.

۳) جامع بلوشه ، ص ۳۸۹.

۴) جامع روس ، ج ۱ ص ۱۴۹.

۱۱ مراقب شهر، حاکم نظامی شهر ← باسحاق :

"و به جانب شهر کنت امیری با یک ← تومان لشکر روان شد و آن رامستخلص کرد و شهنه‌ای بگذاشت . " ۲

"و بایدو ← ایلچیان را به شهر بغداد فرستاد تا محمد سکورچی را که به حکم ← یرلیغ کیخانو شهنه بغداد بود ، بکشند . " ۳

"و پیش از حادثه آباغاخان نادراختاجی که شهنه تبریز بود به طلب شهزاده ارغون رفته بود . " ۴

شکورچی / مفولی / ← شکورچی

شکورچی (šükürčī) / مفولی ، شوکورچی ۵ ، سوکورچی ۶ ، سکورچی ۷ ، سکورجی ، سکورچی ۸

1) Doerfer, Bd. 3. Dozy. Howorth, vol. 3, p. 152-153.

اخوان . المرقاة .

۲) جهانگشا ، ج ۱ ص ۷۰ .

۳) جامع روس ، ج ۳ ص ۲۴۲ . جامع بیان ، ص ۸۸ . جامع ، ص ۸۳۶ .

۴) جامع روس ، ج ۳ ص ۱۶۸ . جامع بیان ، ص ۴۴ ونیز سیرت ، ص ۱۷۳ .

منهاج ، ج ۲ ص ۱۲۱ ، ۱۹۹ . رشیدی ، ص ۱۸۱ . و صاف ، ص ۴۲ ،

۱۵۷ ، ۳۸۰ . هرات ، ص ۵۵ ، ۲۸۹ ، ۳۸۴ . بناکتی ، ص ۴۴۴ .

دستور ، ج ۲ ص ۱۴۰ ، ۴۵۷ . سمط ، ص ۲۲ . روضات ، ج ۲ ص ۵۹ .

یوربها ، ورق ۲۰ ، ۹۰ ، ۹۳ .

۵) جامع روس ، ج ۳ ص ۲۷۱ Radloff, Bd. 4, S. 1035

6) Doerfer, Bd. 1.

۷) غازانی ، ص ۳۳۸ . جامع بیان ، ص ۴۴ ، ۶۸ . جامع ، ص ۷۸۴ ، ۸۱۴ .

۱۰۹۴ . و صاف ، ص ۴۵۶ ، ۴۶۹ . ابرو ، ج ۲ ورق ۸۷۷ .

8) Doerfer, Bd. 1.

چتردار^۱، چتردار سلطنتی^۲:

"و همچنین میان اوزان^۳ که آلاتی چند می ساختند که تعلق به شکورچیان و

— ایداجیان دارد و آن رانیز به موجب مذکور تدارک فرمود. " ۴

"و فرمود تا سکورچیان و — اقتاجیان و — قورچیان و جمعی مقربان که

خواص آباقاخان بودند، برقاعده ملازم شهزاده باشند. " ۵

شنگ / چینی / — شینگ

شوسون (šūsūn) / مغولی / ، سوسون^۶، سوئسون^۷، سوسون^۸

در لغت به معنی آبدوغ و مایعی که در ته ظرف شیر جمع شود^۹، مایعات^{۱۰} و

در اصطلاح غذای سفر و آذوقه برای پیکهای (ایلچیان) کشوری و دیگر خدمتگزاران^{۱۱}

که مردم می بایست آن را فراهم کنند نه حکومت، مالیات^{۱۲}:

۱) جامع بلوشه، ص ۵۳۲ (پانوشت). قزوینی، ج ۵.

2) Doerfer, Bd. 1.

۳) اوز (ūz) / ترکی /، صنعتگر، ممکن است ūz از ū به معنی توانایی مشتق

شده باشد. (Doerfer, Bd. 2).

۴) جامع روس، ج ۳ ص ۵۴۴. غازانی، ص ۳۳۸. جامع، ص ۱۰۹۶.

۵) جامع روس، ج ۳ ص ۱۶۸. جامع یان، ص ۴۴. جامع، ص ۷۸۴.

برای "سکورچی" رجوع کنید به جامع روس، ج ۳ ص ۲۰۸. سمط، ص ۸۹.

اولجایتو، ص ۸۸. اویس، ص ۱۴۱.

۶) غازانی، ص ۲۱۸. جامع، ص ۱۰۰۵. سمط، ص ۵۹. منتخب، ص

۱۰۸. Radloff, Bd. 4, S. 783.

7,8) Doerfer, Bd. 1.

۹) سنگلاخ، ص ۲۴۳. Pavet, p. 350.

10) Radloff, Bd. 4, S. 783.

۱۱) Doerfer, Bd. 1 کشاورزی، ج ۲ ص ۲۸۸.

۱۲) نظام، ص ۱۸۸. Pūr-iBahā, p. 271.

"و چون حکم ← یرلیغ بزرگ حینککیزخان چنان است که ← قضات و دانشمندان و علویان ← قلان و ← قویجور ندهند، فرمودیم که بر آن موجب معاف و مسلم باشند و مال و ← قویجور ایشان نستانند و اولاغ و شوسون اریشان نگیرند." ۱

"و هر ← قلان و اولاغ و شوسون و انغرجاغ ۲ و ارغمچی و غیره که تمامت لشکرها دهند، ← هزارهٔ جینکیزخان و آنچه به خاصهٔ نفس او تعلق داشته همه برآستی ادا می‌کرده." ۳

شوسونچی (*šūsūnčī*) / مغولی / ، سوسونچی ۴ ، سوسنچی ۵ ، سوسیچی ۶ ، سونچی ۷ ، سوسنچی ، سونچی ۸ ، سوسیچی
 مأثور رسیدگی به وضع غذاها: ۹

"یک نوبت آروق به رسالت به بندگی ← قاآن رفته ← کوک تمفا از آنجا آورده و اینجا سوسنجیان را تمامت بدو توسامیشی رفته." ۱۰

"سوسیجیان طوی تو چون داشتند ایاق کرد آفتاب ساغری و ماه منغری ۱۱" ۱۲

شوفنجان (*šūfinjān*?) / ترکی / ، از چینی /

- (۱) جامع روس، ج ۳ ص ۴۲۷ . غازی، ص ۲۱۸ . جامع ، ص ۱۰۰۵ .
 (۲) انقرچاق (*inqırçāq*) / ترکی / ، قسمت چوبی زین . (Doerfer, Bd. 2).
 (۳) جامع روس، ج ۱ ص ۳۲۷ . جامع ، ص ۱۰۴ .
 (۴) و صاف ، ص ۴۵۶ .

5,6,7) Doerfer, Bd. 1.

(۸) جامع ، ص ۵۲ .

9) Doerfer, Bd. 1.

- (۱۰) جامع روس، ج ۱ ص ۱۴۳ . جامع ، ص ۵۲ .
 (۱۱) منغر (*munγur*) / ترکی / ، جام شراب . (Doerfer, Bd. 4).
 (۱۲) *Pūr-iBahā*, p. 271 مونس، ج ۱ ص ۲۷۶ .

فنجان ارشد، فنجان برگزیده^۱، وزیر بیدار، — فنجان :
 "و چون امیر احمد اعتباری تمام داشت، او را شوفنجان می‌گفتند یعنی وزیر
 بیدار و شولقب — فنجانان بزرگ باشد." ^۲
 "و مقدم — فنجانان را شوفنجان گویند یعنی زبده" — فنجانان. ^۳

شوفنجان/ ترکی، ارجینی / — شوفنجان

شینک (*šīng*) / چینی *shēng* / ، شنک

وزارتخانه^۴، دیوان بزرگ (در ولایت ختای) :
 "و چون — قاآن اکثر اوقات در شهر دایدو می‌نشید، جهت دیوان بزرگ
 که آن را شینک خوانند، موضعی ساخته که در آنجا — دیوان دارند." ^۵
 "و ایشان — بتیکچیانند که حادثات یومی و — یارغو را که امرای شنک
 به تفصیل رسانند، ماهه ماه تفاصیل آن را احتیاط کرده، نقد و تزییف نمایند." ^۶
 — شینک برشش دیوان لوشه، لیشه، چبیون، تونجیون، ژوشیتائی، سنویشه برتری
 داشت و هر امری که پیش می‌آمد، نخست به آن دیوانها رجوع می‌شد و آنگاه به
 دیوان بزرگ (شینک) می‌بردند. اداره^۶ این دیوان بر عهده چهار چنکسانک و
 چهار فنجان و گروهی کاتبان و مقامهای دیگر بود که همه از چنکسانک فرمان
 می‌بردند. کار ایشان رسیدگی به مشکلات مردم و انجام کارهای مهم مملکتی
 بود و پس از حل و فصل امور، چهار چنکسانک گزارش کارها را به حضور قاآن

1) Doerfer, Bd. 3.

۲) جامع بلوشه، ص ۵۰۹. جامع، ص ۶۵۰.

۳) جامع بلوشه، ص ۴۷۶. جامع، ص ۶۴۳.

4) Doerfer, Bd. 1.

۵) جامع بلوشه، ص ۴۲۸. جامع، ص ۶۴۳.

۶) و صاف، ص ۴۹۸.

می‌بردند .

هر شینک به اندازه ۶ دهی وسعت داشت و غلامان و خادمان بسیار، در آنجا کار می‌کردند . هر روز امرای دیوان به آنجا می‌رفتند و بر حسب منصب در جای خود می‌نشستند . در برابر هر یک از بتکچیان کرسی بود و بر آن دواتی نهاده و در اختیار هر یک از امیران نشانی و تمغایی معین و اگر کسی از کارکنان چند روز به دیوان نمی‌آمد ، یکی از بتکچیان مأمور بود که از جامگی او کم کند و هر گاه آن کارمند عذر موجهی نداشت ، از دیوان اخراج می‌شد .^۱

(۱) جامع بلوشه ، ص ۴۸۴ - ۴۸۳ ، ۴۹۸ - ۴۹۷ . جامع ، ص ۶۴۴ ، ۶۴۶ و نیز و صاف ، ص ۵۰۴ .

ص

صاحب جمع (*ṣāḥib-jam'*) / عربی + عربی /

مأمور تشخیص مالیات و جمع آوری آن: ^۱

" و در اول سال ← برات ← متوجهات به موجبی که به قانون در آمده ،
دیه به دیه ، مستی و مفصل می نویسد و ← نواب ← دیوان بزرگ نشان
می کنند و به ← التون تغا مؤکد گردانیده ، به ولایت می فرستند نارعا یا آن
را به دو قسط با ده و نیم و حق ← خزانه با صاحب جمعی که در هر ولایت
منصوب گشته ، می رسانند . " ^۲

صاحب دیوان (*ṣāḥib-dīvān*) / عربی + فارسی / ، صاحب دیوانی

کسی که امور مالیه و عایدات مملکت را اداره می کند ^۳ ، ناظر مالیه دولت ^۴ ،
← فنچانی :

(۱) معین .

(۲) جامع روس ، ج ۳ ص ۴۶۳ و نیز ص ۴۱۰ . دستور ، ج ۱ ص ۴۵ . یزد ،
ص ۱۱۷ .

(۳) جهانگشا ، ج ۱ ص "یا" .

(۴) معین .

"و جمال الدین دستجردانی منصب حکومت و تصرف در مال یافت و اوتفأل را، لقب صاحب‌دیوانی به اسم ← وزارت استبدال کرد." ^۱

"در ذی قعدة سنه ۷۳۱ و تسعین و ستمائه امرا حسن و طایجو دولت‌شاه . . . در شکارگاه اهر عرضه داشتند که صاحب‌دیوان اموال ممالک را به خاصه خود به طریق تبذیر و اسراف صرف می‌کند." ^۲

"از فرزندزادگان سیداجل ماضی ابوبکر نام بود. ← قآن او را بایان ← فنجان لقب داده و با اولجای به هم نوکر کرد و راه ← فنجانی یعنی صاحب‌دیوانی بدو ارزانی داشت." ^۳

صاحب‌دیوانی / عربی + فارسی / ← صاحب‌دیوان

صده / فارسی / ← امیر صده

صریح‌الملک (*ṣarīḥ-ol-melk*) / عربی /

فهرست املاک که شامل نام و حدود آنها باشد: ^۴

"و آن چنان است که شخصی ملکی دارد و جهت مصلحت خود ← قباله آن دو نسخه کرده یا چون املاک بسیار دارد آن را صریح‌الملکی ساخته و باز دو نسخه کرده." ^۵

(۱) و صاف، ۲۸۴.

(۲) و صاف، ص ۲۶۹.

(۳) جامع بلوشه، ص ۵۴۰ و نیز ص ۴۰، ۴۱۹، ۵۹۲. جامع روس، ج ۳ ص

۹۸، ۶۲، ۱۵۷، ۳۶۴. جامع یان، ص ۶۸، ۸۶. جامع سلطنتی، ص ۹۸،

۱۳۴. جامع کاترم، ص ۴۰۲. غازانی، ص ۹۶، ۱۳۴. جهانگشا،

ج ۱ ص ۴، ج ۲ ص ۲۲۴. و صاف، ص ۲۶۵، ۶۱۴. سمط، ص ۴۶، ۸۳.

هرات، ص ۱۸۵. بناکتی، ص ۴۴۸. مسامره، ص ۲۰۹. حافظ، ص

۲۰. ابرو، ورق ۸۰۲.

(۴) معین.

(۵) جامع روس، ج ۳ ص ۴۳۵. غازانی، ص ۲۲۶. جامع، ص ۱۰۱۱.

"و بعد از آن اگر آن ملک را بعضی از — صکوک یا صریح الملک یا — مقاسمه نامه به دست بایع یا فرزندان یا خویشان او یا دیگران، هر کس که باشد... با دید آید هیچ — قاضی از — قضات اسلام آن را اعتبار ننهد." ۱

صکوک (šokūk) / عربی /

جمع صک، قباله‌ها: ۲

"از جمله معظمت‌های امور و انواع منازعات و خصومات میان عالمیان، یکی دعوی باطل است به علت — قبالات کهن و صکوک و — صریح الملک مکرر که در دست هر کس مانده باشد." ۳

"و لاشک چون — قبالات مسجل محکوم به زنده گواه پیش — قاضی حاضر گردانند و به ثبوت رسانند — قاضی به صحت آن حکم کند و چه می‌داند که به وجهی شرعی به دیگری منتقل شده و مشهور است که — قاضی عاجز دو گواه باشد، چون چندین — قاضی متقدم معتبر مشهور آن صکوک را مسجل گردانیده باشند و گواهان عدل مشارالیه زنده و حاضر و غافل از آنکه بعد از آن مبیعه رفته و آن ملک منتقل گشته و آن صکوک مکرر یا غیر مکرر در دست بایع مانده و به مشتری تسلیم نکرده." ۴

"و اسامی عدول مزکی را به — روزنامه‌چیه — دارالقضا ثبت کنند و اجازت تحریر — قبالات و صکوک، ایشان را دهند و — قضات بر خطوط

۱) جامع روس، ج ۳ ص ۴۳۶ و نیز ص ۴۴۶، ۴۴۷. جامع، ص ۱۰۲۰.

۲) دهخدا.

۳) جامع روس، ج ۳ ص ۴۳۵. جامع، ص ۱۰۱۱.

۴) جامع روس، ج ۳ ص ۴۳۶ — ۴۳۵.

مجهول سجل نكنند. " ۱

ط

طاس عدل (*ṭās e 'adl*) / فارسی + عربی /

کاسهء پیر از آبی که در دیوان قضا و محاکم پیر کرسی قاضی می نهادند و پس از پایان دعواها و خرید و فروش املاک، صکوک و قباله‌های کهنه و مکرر را در آن می شستند. این روش از ابتکارات غازان بود:

"والبته باید که ← قاضی چون در ← دارالقضا به حکم نشیند، طاسی پیر آب پیر کرسی حاضر گرداند و نام آن طاس عدل فرموده‌ایم و هر مبیعه و دعوی که به قطع رسد، ← صکوک آن بطلبند و در آب بشویند." ^۱

"← برلیغها به اطراف ممالک روان فرمود مشتمل بر آنکه در هر محکمهء شرع در هر دارالملکی و در هر شهری طاسی عدل بنهند تا اگر کسی ملکی فروشد ← قبالات خریدده و منتقلات جریده که در دست بایع باشد، در آن طاس چون دست از ناراستی فروشویند." ^۲

(۱) جامع روس، ج ۳ ص ۴۳۷. جامع، ص ۱۰۱۲.

(۲) و صاف، ص ۳۸۹ و نیز ص ۳۸۸. جامع روس، ج ۳ ص ۴۲۸، ۴۴۳.

حبیب، ج ۳ ص ۱۶۱، ۱۶۳.

فروختن غلات به مردم به زور و اجبار: ۱
 "ودرین وقت که به یمن عاطفت و حسن تدبیر پادشاه خلد سلطانه ممالک معمر
 گشته از ولایات ارتفاعی مبالغی بر ← متصرفان باقی است و غله پارینه،
 جمله در انبار موجود تا به طرح به مردم نباید داد. " ۲
 "و چون امسال امساک باران نبود و ارتفاعات شتوی تمام حاصل شد و دودانگ
 خلائق . . . بواسطه قحط و وباسیری شده بودند و جلای وطن کرده خرواری
 گندم که در سال گذشته به مبلغ سی دینار یافت نمی شد به شش دینار در وجه
 ← خزانه بر مردم طرح می کردند و نفیر و تظلم به فلک می رسید. " ۳

طرخان / ترکی / ← ترخان

طرقاق / ترکی / ← ترغاق

طغار / ترکی / ← تغار

طغرا (*tuḡrā*) / ترکی / ، تغری ۴ ، طغری ۵

خطی قوسی شکل که در بالای فرمانها و منشورها بین علامت سلطان و بسم الله
 به وضعی خاص می کشیدند ۶ ، امضای پادشاه:

(۱) معین . کشاورزی ، ج ۲ ص ۲۹۰ - ۲۸۹ .

(۲) جامع روس ، ج ۳ ص ۴۶۵ . جامع ، ص ۱۰۳۴ .

(۳) و صاف ، ص ۳۶۳ .

4,5) Doerfer, Bd. 3.

(۶) وزارت ، ص ۲۹ . برهان . دهخدا .

Dozy. Doerfer, Bd. 3. Radloff. Bd. 3, S. 1432.

"عید چون سلطان بود و آن ماه نو، طغرای آن

زان سبب بر نشرهء طغرای سلطان بگذرد"^۱

"آسمان شد صفحهء فرمان جاهش در ازل

ماه نو در شکل همچون خط طغرا بر سرش"^۲

— با آنکه کلمهء طغرا در کتابهای دورهء مغول به کار رفته است، ولی شاهی در دست نیست که یکی از ایلخانان برای خود طغرای خاصی داشته باشد. در صورتی که اتابکان فارس و قراخانیان کرمان هر یک برای خود طغرای مخصوص داشتند.

"بر صفحات فرامین آئین طغرای او چون نظریهء زلف بر عارض خوبان، ایمن بوده: وارث ملک سلیمان سلغر سلطان مظفرالدنیا والدین تهمتن سعدبن اتابک زنگی ناصر امیرالمؤمنین"^۳.

"و طغرای منشور اتابکی بعد از بسمله بنوشتند: وارث ملک سلیمان عادل جهان، سلطان البّر و البحر مظفرالدنیا والدین ابوبکر سعد ناصر عبادالله المؤمنین"^۴.

"طغرای امثله و مناشیر او این بود: السلطان المعظم قطب الدنیا والدین، ابوالفتح محمد برهان امیرالمؤمنین"^۵.

(۱) سراج، ورق ۱۱۲.

(۲) سراج، ورق ۱۱۹.

(۳) و صاف، ص ۱۵۵. ابرو، ورق، ۱۳۲.

(۴) و صاف، ص ۱۷۸.

(۵) ابرو، ورق ۸۲ و نیز جهانگشا، ج ۱ ص ۱۲۰، ج ۲ ص ۸۱، ۶۳. سیرت،

ص ۲۶، ۶۲. رشیدی، ص ۲۵، ۸۵. نسائم، ص ۸۲، ۸. و صاف، ص

۱۷۸، ۲۸۵. شمس، ج ۱ ص ۵، ۴۶. عبید، ص ۳. حافظ، ص ۵۰،

۲۸۵، ۳۶۴. سراج، ورق ۳۹، ۴۵، ۶۰، ۷۲. مونس، ج ۱ ص ۱۷۸،

۳۰۶، ج ۲ ص ۴۴۳، ۷۴۹.

طغری/ترکی / ← طغرا

طلایه (ṭalāye) / عربی از طلایه /

واحدی از سربازان که در پیش عمده قوا فرستند تا از کم و کیف دشمن آگاه شوند، جلودار: ^۱

"باتو برادر خود شیپاقان را با ده هزار مرد بر سنبل ← یزک و طلایه، در مقدمه بفرستاد. ^۲"

"حالی جاسوسی رسید که حشم ترکان در حوالی جویم با مواشی بیحد در مقام خود ساکن اند و از طلایه و پاس فارغ و آمن. ^۳"

طمغا/مغولی / ← تمغا

طمغاچی/مغولی / ← تمغاچی

طمغه/مغولی / ← تمغا

طورقاق/ترکی / ← ترغاق

طیارات (ṭayyārāt) / عربی /

حقی که سلطان در تصاحب اموال بیصاحب، فراریان، غایبان و مالهای گمشده داشت، ^۴ در آمد تصادفی ^۵:

"و اما طیارات چهار قسم است: اول مالی که او را هیچ میراث خوار نبود. دوم کسی که مال پادشاه خورده باشد. سوم بلارغوو چیز های گمشده. چهارم غایبانه کسی که مرگ و زیست آن شخص معلوم نباشد و او را وارث نبود

(۱) معین .

(۲) جهانگشا، ج ۱ ص ۲۲۵ .

(۳) وصاف، ص ۳۷۱ و نیز ص ۳۷۰ . جهانگشا، ج ۲ ص ۱۸۸ .

(۴) کشاورزی، ج ۲ ص ۲۸۸ .

و آن‌هر دو چون خداوند مال باز آید عوض مال او باز دهند، و این همه مصالح پادشاهی باشد. ^۱

"و جماعتی که در بیابان غربت و قفار کریت سرگردان گشته‌اند به مساکن مألوف و اماکن معروف خود باز آیند و به علت ← قلان و ← قیجور و طیارات و ← تکلیفات ← دیوان کرمان و ← اردوی اعظم تا مدت سه سال از ایشان نطلبند. ^۲

1) *Naṣīral-Dīn*, p. 761.

۲) رشیدی، ص ۱۲ و نیز ص ۲۵، ۱۷۰. و صاف، ص ۱۶۰، ۱۶۳.

المعجم، ص ۱۵. *Naṣīral-Dīn*, p. 759

ع

عارض (arez) / عربی /

شمار کننده لشکر: ۱

" و عارض را فرمود تا بتدریج لشکر را اندک اندک عرض می دهد تا آوازه "

ازدحام لشکر در حضرت خلیفه به دور و نزدیک و ترک و تازیک برسد. " ۲

" و اگر مردم ← چریک مال و ← قویچور و غیره بیرون از آنچه مفصل

گشته است و به دفاتر قانون و ← مؤامره در آمده چیزی طلبند ، عارض

نگذارد و اگر به عنف و زور بستانند عارض پنهان ناکرده نامش بنویسد و به ما

عرضه دارد. " ۳

عناق/ترکی / ← ایناق

(۱) معین .

(۲) جامع روس، ج ۳ ص ۴۷ .

(۳) جامع روس، ج ۳ ص ۵۱۶ و نیز ص ۵۱۵ . غازانی، ص ۳۰۷ . جامع بیان ،

ص ۷۷ . الحامه، ص ۱۱۹ .

غ

غانچی / مغولی / — فانچی

غروق چی / ترکی / — قرقچی

غروقچی / ترکی / — قرقچی

غول / ترکی / — قول

۱) در زبانهای آلتایی حرف "غ" کمتر در آغاز واژه قرار می‌گیرد. در این فرهنگ نیز مادهٔ اصلی که با این حرف آغاز شود، نداریم و فقط چهار مادهٔ ارجاعی غانچی، غروق چی، غروقچی و غول هستند که صورتهای درست و مرجح آنها در حرف "ق" آمده و بحث شده‌اند.

ف

فنجان (*finjān* / مغولی ، از چینی *p'ing chang* " پینگ چانگ " / ، فنجان ،

فنجان

عنوان ، کمک چنکسانک ، طبق سلسله مراتب کارمندان چینی دوره یان ، فنجان

مقام سوم را دارد ، نماینده دیوان بزرگ :^۱

" امرای بزرگ که ایشان رانیابت و ← وزارت باشد ، ایشان را ← چینکسانک

گویند . . . و امرا و وزرا و ← نواب ← دیوان که تازیک و ختایی و اویغور

باشد ، فنجان ."^۲

" مرتبه سوم فنجان ، نایب و ← وزیر ← دیوان باشد از اهل اقوام

مختلف ."^۳

" از فرزندزادگان سید اجل ماضی ابوبکر نام بود . ← قآن او را بایان

فنجان لقب داده و با اولجای به هم نوکر کرده و راه فنجان یعنی ← صاحب دیوانی

1) Doerfer, Bd. 1.

۲) جامع بلوشه ، ص ۴۷۰ . جامع ، ص ۶۴۲ .

۳) جامع بلوشه ، ص ۴۷۱ . جامع ، ص ۶۴۳ .

بدوارزاسی داشت. " ۱

فنچان / مغولی ، از چینی / ← فنجان

فنچانی / مغولی ، از چینی / ← فنجان

(۱) جامع بلوشه ، ص ۵۴۰ . جامع ، ص ۶۵۹ و نیز جامع بلوشه ، ص ۴۷۶ ،

۵۰۸ ، ۵۰۹ ، ۵۱۵ . حییب ، ج ۳ ص ۰۶۷

ق

✓ قآن / مغولی / ← قآن

✓ قآنچی / مغولی / ← قآنچی

✓ قآن (qā'an) / مغولی / ، قآن^۱ ، قآن^۲ ، قآنی

خان بزرگ^۳، شاه شاهان^۴، لقب پادشاهان مغولی "خان" و "قآن" بود. "خان" در لهجه‌های تاتاری بسیار معمول بود و چنگیز این لقب را به خود اختصاص داد و پس از او گروهی از فرزندان و نواده هایش با این عنوان نامیده شدند؛ ولی نخستین پادشاهی که نام قآن بر خود نهاد، اوکتای بود. پس از او برخی جانشینانش نیز همین لقب را داشتند. شاهزادگانی که به سلطنت نمی‌رسیدند، نمی‌توانستند این عنوان را بر خود بنهند^۵، ← خان

" بعد از الحاح امرا/کیوک خان/گفت بدان شرط قبول کنم که من بعد قآنی

(۱) جامع یان، ص ۵۷، ۶۶.

2) Doerfer, Bd. 1.

3) Doerfer, Bd. 1.

(۴) سنگلاخ، v. 263. Pavet, P. 389

(۵) جامع کاترمر، ص 10 (پانویس).

بر او روق من مقرر باشد . همگان با اتفاق — موچلکا دادند که تا از نسل تو گوشت پاره‌ای باشد که در پیوه و علف پیچیده ، سگ و گاو آن را قبول نکند خانیت به دیگری ندهیم . " ۱

" و ایشان را منصب **قآنی** و پادشاهی برسانید و سبب معظم **قآنی** فرزندان او آن بود که چون او کتای **قآن** وفات یافت تو را کنه خاتون نگذاشت که شیرامون که به موجب وصیت او ولی العہد بود **قآن** شود . " ۲

" و پیغام دادند که ما شهزادگان و امرا با اتفاق کنجاج کرده قوبیلای **قآن** را به **قآنی** نشانیدیم . " ۳

قآن چی / مغولی / — قانچی

قآنی / مغولی + پسوند فارسی / — قآن

قاشقه اختاچی / ترکی + مغولی / — قشفا اختاچی

قاضی (qāzī) / عربی / ، قضا

داور ، کسی که به اختلافات ملکی و شرعی مردم رسیدگی می‌کند :

" بهترین وجهی آن است که به وقت میابعت املاک ، بایع و مشتری پیش **قاضی** حاضر شوند و گواهان عدل را با — صکوک‌ی که باشد حاضر گردانند و بایع ملکیت خود ثابت گردانند . " ۴

" و تمامت قضا را فرمود تا — قبالات را بر یک طریق بنویسند ، چنانکه جملهء دقایق شرعی مرعی باشد . " ۵

(۱) جامع بلوشه ، ص ۲۴۴ .

(۲) جامع بلوشه ، ص ۲۲۵ .

(۳) جامع بلوشه ، ص ۳۹۲ و نیز ص ۳۷ ، ۷۶ ، ۶۰۶ . جامع کاترمر ، ص ۱۲۲

، 320 . جامع سلطنتی ، ص ۳۳ . غازانی ، ص ۳۹ ، ۱۶۴ ، ۳۱۱ ، ۳۵۰ .

(۴) جامع روس ، ج ۳ ص ۴۳۶ .

(۵) جامع روس ، ج ۳ ص ۴۲۶ .

"دو مدعی که پیش قاضی روند اگر در حمایت کسی روند و جماعتی متغلبان را به — دارالقضا حاضر گردانند تا مدد ایشان دهند، قاضی باید که مادام که ایشان از — دارالقضا بیرون نروند، قضیه و دعوی نشنود." ^۱

قاضی القضاة (qāzī-el-qozāt) / عربی /

سرداور، رئیس قاضیان، قاضی اعظم: ^۲

"در ششم ذی الحجه سنه احدی و تسعین و ستمائه به غسلاخ ازان — صاحب دیوانی ممالک بر صدرالدین مقرر شد و از بندگی کیخاتو در خواست کرد تا او را صدرجهان لقب دادند و... قاضی القضاة ممالک به نام برادر بستند." ^۳

"بالضروه به عزّ عرض رسانید تا حضرت عالیّه شهریار قاضی القضاة ممالک را که معلوم شده که افضل و اعدل و اعلم و اعقل — قضاة روی زمین است به استکشاف این قضا یا امر فرماید." ^۴

"و در روز که مثال شریف رسید، مجموع — متصرفان موقوفات را طلب داشته شد و تفحص قضایای وقفی و صرف محصولات آن به مصارف شرعی در مجلس شریعت پیش قاضی القضاة ممالک محروسه که از قبل این ضعیف منصوب است... به تحقیق امور اوقاف ممالک اشتغال نمود." ^۵

(۱) جامع روس، ج ۳ ص ۴۲۸ و نیز ص ۴۲۴، ۴۴۸. غازی، ص ۲۱۸،

۲۲۴. جامع، ص ۱۰۱۳، ۱۰۱۸. رشیدی، ص ۶۹. سمط، ص ۳۶.

دستور، ج ۱ ص ۲۱۲ - ۲۰۹، ج ۲ ص ۴۵۵. هرات، ص ۶۱۳.

شیرازنامه، ص ۶۵. عبید، ص ۱۳۱، ۱۵۸.

(۲) معین.

(۳) جامع روس، ج ۳ ص ۲۳۸. جامع یان، ص ۸۶.

(۴) دستور، ج ۱ ص ۲۱۱.

(۵) دستور، ج ۱ ص ۳۲۷ - ۳۲۶ و نیز ص ۴۶. جامع روس، ج ۳ ص ۲۰،

۲۳۸، ۴۴۸. جامع یان، ص ۸۶. رشیدی، ص ۲۸. روضات، ج ۱

قان / مغولی / قآن

قانچی (qāncī) / مغولی / قآنچی^۱، غانچی^۲، قمانچی^۳، قآنچی^۴، قناچی^۵،

چهار پادارخان: ۶

"پیش ازین شتران و گوسفندان ← قآن در مالکبه تحویل قانچیان می بود و آن حسایی و ضبطی نه." ۷

"فرمود که شتران و گوسفندان را به معتمدان مستظهر سپارند و چون یورتهای نیکو دارند و قانچیان بنده و مسلم و معاف، چه بهانه توانند آورد و هر سال جهت نتاج چند بار دهند بر وجهی که بعد از آنچه سقط شود قانچیان را هنوز در آن فایده و توفیر باشد." ۸

قانون الامور (qānūn-ol-'omūr) / عربی /

دفتر قانون:

"بر وفق فرموده/غازان/ مجموع آن مسودات را بعد از اصلاح باتفاق بردفتری نوشتند و آن را قانون الامور نام نهاد و فرمود که فیما بعد احکام را از آن

ص ۲۱۶ - ۲۱۵ . و صاف ، ص ۱۵۸ ، ۱۶۳ ، ۲۶۶ .

(۱) غازانی ، ص ۳۴۰ .

(۲) حبیب ، ج ۳ ص ۱۸۲ . Doerfer, Bd. 1

3) Doerfer, Bd. 1.

(۴) جامع ، ص ۱۰۹۶ .

5) Doerfer, Bd. 1.

6) Doerfer, Bd. 1.

(۷) جامع روس ، ج ۳ ص ۵۴۵ . جامع ، ص ۱۰۹۶ .

(۸) جامع روس ، ج ۳ ص ۵۴۶ - ۵۴۵ . جامع ، ص ۱۰۹۷ .

مستودات نویسند بی زیاده و نقصان. " ۱

قبالات (qabālāt) / عربی /

سند مالکیت^۲ زمین و خانه:

"سبب آنکه قبالات کهن و ← صریح الملک مکرر چنانکه این زمان نیز

هست بسیاری در دست مردم بود. " ۳

"و اسامی عدول مزگی رابه ← روزنامهچء ← دارالقضایت کنند و اجازت

تحریر قبالات و ← صکوک ایشان را دهند و ← قضات بر خطوط مجهول

سجل نکنند و اجرت تحریر قبالات و حق السعی وکلا به نسبتی مقدر مقرر

گردانند. " ۴

— یکی از گرفتاریهای اجتماعی در دورهء مغول، ادعای باطل بر قباله‌های

کهنه‌ای بود که هر کس در اختیار داشت، بدین معنا که مثلاً کسی از قباله‌های

املاک خود دو نسخه تهیه می‌کرد و پس از مرگش، وارثان آن زمینها را بین خود

تقسیم می‌کردند و کم کم با فروش و انتقالات به اشخاص دیگر می‌رسید. ولی

با این حال نسخه‌هایی از همهء اسناد یا تعدادی از آنها در دست فروشنده یا

وارثش باقی بود. بعد از مدتی فروشنده بر ملک فروخته ادعای مالکیت می‌کرد

و با قباله‌های مسجل و گواهان رنده به نزد قاضی می‌رفت و ثابت می‌کرد که

ملک از آن اوست و قاضی غافل از آنکه این ملک به وجهی شرعی به دیگری

منتقل شده است، با توجه به امضای چند قاضی معتبر گذشته بر قباله‌ها و

(۱) جامع روس، ج ۳ ص ۵۰۳. غارانی، ص ۲۹۵-۲۹۴. جامع، ص

۱۰۶۳. حبیب، ج ۳ ص ۱۸۴-۱۸۳.

(۲) معین.

(۳) جامع روس، ج ۳ ص ۴۴۶.

(۴) و صاف، ص ۳۸۹.

وجود گواهان حاضر به درستی آن حکم می‌داد. این نابهنجاریها تا حدودی با اصلاحات غازانی مرتفع شد. به این ترتیب که هنگام فروش املاک، می‌بایست فروشنده و خریدار با گواهان عادل و قباله‌ها نزد قاضی حاضر شوند و پس از آنکه فروشنده مالکیت خود را ثابت کرد و گواهان بر آن صحه گذاشتند، تمام نسخه‌های قباله را در آب بشویند و مالک اقرار کند که قباله‌ای نزد او نیست و اگر از آن پس سندی نزد او پیدا شود، باطل است. دیگر آنکه قاضیان حق نداشتند به دعاوی سی ساله توجه کنند، زیرا امکان داشت در این مدت ملک به افراد دیگر منتقل شده باشد. کسانی که به داشتن چنین قباله‌هایی ادعا می‌کردند، مجازات می‌شدند. همچنین قاضیان موظف بودند که همه قباله‌ها را به یک شکل و ترتیب بنویسند و تمام دقایق شرعی را در آن مرعی دارند. متأسفانه بعد از مرگ غازان، وضع همان شد که بود بدون آنکه کسی بتواند به این امر چنانکه سزاوار است رسیدگی کند.^۱

قبجور/ مغولی / ← قبچور

قبجور/ مغولی / ← قبچور

قبچور (*qubčūr*) / مغولی / قبجور^۲، قبچور^۳، قوپچور^۴، قفچور^۴، قوبجور^۴، قوبچور^۵.

- (۱) جامع روس، ج ۳ ص ۴۲۶، ۴۳۴. غازانی، ص ۲۲۹ - ۲۲۶، ۲۳۹ - ۲۴۰. جامع، ص ۱۰۰۴، ۱۰۱۳ - ۱۰۱۰، ۱۰۱۰، ۱۰۲۰، ۱۰۲۲، ۱۰۲۳. دستور، ج ۱ ص ۳۰۳ - ۳۰۲. حبیب، ج ۳ ص ۱۶۱، ۱۶۴. نوایی، ص ۲۳۴ - ۲۲۵. نفایس، ج ۱ ص ۵۴۸ - ۵۴۳.
- (۲) پوربها، ورق ۸، ۱۴، ۱۶، ۲۲، ۴۱، ۶۴، ۷۷، ۹۳. مونس، ج ۲ ص ۹۱۱

3) Pavet, p. 416.

(۴) سنگلاخ، 274 r. و صاف، ص ۱۶۱.

5) Doerfer, Bd. 1.

قفجور^۱، قفجور^۲

مالیات گله^۳، از هر صدسر چهار پای یک سر را به نام قفجور می‌گرفتند:

"و هم درین سال قویچور چهار پای را معین گردانیدند. به قرار آنکه از هر صد سر یک سر بدهند." ^۴

"و مراعی چهارپای که آن را قویچور خوانند، از یک جنس چهار پای، هرکس که صد سر داشته باشد یک سر بدهد و آنچه کم از صد باشد، هیچ ندهد." ^۵

"و پیش ازین که هنوز عادات و رسوم ایشان برقرار بود، از تمامت لشکره‌رسال قویچور اسپ و گوسفند و گاو و نمد و فروت و غیره جهت ← آوردوها و لشکری که درویش شده بودند، بیرون می‌کردند." ^۶

|| مالیات بر مال:

"چون ← اخراجات گوناگون و التماسات متلون از رعایا بسیار است و پراکندگی ایشان ازین سبب، بر شیوه‌ای که صاحب یلواج در ماوراءالنهر مقرر کرده است و آن را قویچور خوانند تعیین می‌باید کرد که یک نفس در سالی به حسب استطهار و ثروت چه دهد تا چون آن مقدر مقرر ادا کند بار دیگر به او در سال رجوع ننمایند و بدان کس حوالتی دیگر نکنند. برین جملت مقررگشت

(۱) و صاف، ص ۲۷۲.

(۲) جامع هولاکو، ص ۵۰. جامع کاترمر، ص ۲۵۶. جامع، ص ۷۰۶.

رشیدی، ص ۱۱، ۱۲. و صاف، ص ۳۴۷، ۳۴۲. هرات، ص ۱۸۳، ۱۸۵. ابن مهنا، ص ۲۲۰. منتخب، ص ۱۳۹.

جامع کاترمر، ص ۲۵۶. Doerfer, Bd. 1. 3)

(۴) جامع بلوشه، ص ۴۲. جامع، ص ۴۷۳.

(۵) جامع بلوشه، ص ۳۱۴. جامع، ص ۵۹۷.

(۶) غازانی، ص ۳۰۰ و نیز ص ۳۰۴. جامع روس، ج ۳ ص ۵۱۲. جامع،

ص ۱۰۷۱. و صاف، ص ۱۶۱.

و/ منکوقآن/ فرمان داد که مستظهري را ده دینار معین کنند و بدین نسبت تا درویشی یک دینار و آنچه ازین وجه حاصل شود در وجه ← اخراجات حشر و ← یام و خرج ← ایلچیان صرف کنند. ^۱

— زمان سلطنت هولاکو مقدار قبچور افزایش یافت به این ترتیب که نخست از هر ده نفر سالانه هفتاد دینار رکنی می گرفتند و بعد چون مخارج لشکر و یام و الاغ از حد گذشت و این قبچور کفایت نمی کرد بنابراین قرار بر این شد که از هر شروتمندی پانصد دینار و از هر درویشی یک دینار بگیرند. ^۲

در زمان غازان از رعایای ده نشین، در سال دو بار قبچور می گرفتند: یکی از اول نوروز جلالی و دیگری از اول میزان و مدت هر کدام بیست روز تمام بود و از رعایای صحرا نشین یک نوبت در سال یعنی از آغاز نوروز تا بیست روز. ^۳

قبچور/ مغولی / ← قبچور

قراتمغا (qara tamγā) / مغولی ^۴ + مغولی /

از قرا: سیاه + تمغا: مهر /

مهر سیاه، مهری که با مرکب سیاه بر فرمانها می زدند: ^۵

" و بر ← برآت ← دیوان و امثله و مکتوبات سلطانی نشان و قراتمغا

(۱) جهانگشا، ج ۲ ص ۲۵۴.

(۲) جهانگشا، ج ۲ ص ۲۵۶، ۲۶۱.

(۳) جامع روس، ج ۳ ص ۴۷۴ - ۴۷۳ و نیز جهانگشا، ج ۱ ص ۲۲، ج ۲ ص

۲۵۸، ج ۳ ص ۰۶. جامع روس، ج ۳ ص ۰۵۰، ۰۴۵. غازانی، ص ۲۴۳.

جامع، ص ۰۹۴، ۱۰۲۴. دستور، ج ۱ ص ۰۴۵ و صاف، ص ۰۵۷۸.

روضه، ج ۵ ص ۰۶۵. منتخب، ص ۰۲۰۰.

4) Lessing. Grønbech, p. 91. Poppe, p. 21.

(۵) سنگلاخ، ۲۷۱ر.

کردند و زدند. " ۱

"و چهار امیر را از چهار ← کزیک معین فرموده و هر یک را قراتمغای علی-
حده داده تا چون ← بیرلیغ را ← تمغا زنند بر ظهر آن نهند تا هرگز
منکر نتواند شد که به معرفت ما نبوده. " ۲

قراقچی / ترکی / ← قرقچی

قراول / مغولی / ← قراول

قراول (qarāvul) / مغولی / ، قراول ۳ ، قراولی ۴

// مراقب ۵ ، دیده بان ۶ :

"نیم شب از قراولان خبر رسید که لشکر یاغی از پول معین در گذشتند. " ۷
"و از سر حد ایشان تا سر حد ملک ← فاآن چهل روزه راه بیابان است و
از جانبین لشکر و قراول بر سر حدها نشسته و محافظت می نمایند و احتیاط
می کنند. " ۸

"قراولان لشکر اسلام منزل به منزل از کیفیت هجوم و حرکت ایشان اخبار

(۱) سمط، ص ۸۴.

(۲) جامع روس، ج ۳ ص ۵۰۰. جامع، ص ۱۰۶۱ و نیز و صاف، ص ۲۳۹،
۳۳۲، ۳۳۷. حبیب، ج ۳ ص ۱۸۳. ابرو، ورق ۹۷.

3) Doerfer, Bd. 1.

(۴) جامع بلوشه، ص ۲۱. جامع، ص ۱۲۳، ۲۶۸، ۳۲۰. و صاف، ص ۵۰۶.
بناکتی، ص ۳۶۷. ابرو، ورق ۲۴۲.

5) Doerfer, Bd. 1.

(۶) سنگلاخ، 271v, 7r.

(۷) جامع روس، ج ۳ ص ۲۶۹.

(۸) جامع بلوشه، ص ۵۰۰.

می‌کردند. "۱

قراولی / مغولی + پسوند فارسی / ← قراول

قرچی / مغولی / ← قورچی

قرچی / مغولی / ← قورچی

قرقچی (*qoroqčī*) / ترکی / ، غروقچی^۲ ، غروق چی^۳ ، قروقچی^۴ ، قروغچی^۵ ،

قورقچی^۶ ، قراقچی

یاسدار چیزی که حرمت دارد: ۷

"او را آنجا دفن کردند و آن را قروق ساختند و قرقچیان آنجا امرای او را -
یانکت می‌باشند. "۸

"و آن درخت اولین و موضع دفن او را باز نمی‌شناسند تا بحدی که
غروق چیان قدیم نیز راه بر سر آن نمی‌برند. "۹

۱۱ محافظ:

"و محافظان که قراقچیان گویند بر سر راهها نشانده بود و ← یاسا داده‌که

(۱) و صاف ، ص ۳۶۹ و نیز ص ۴۲ ، ۲۳۲ ، ۵۰۶ . جامع روس ، ج ۱ ص ۱۹۵ ،
ج ۳ ص ۱۸۰ ، ۳۰۹ ، ۵۹۵ . جامع بلوشه ، ص ۲۱ ، ۱۱۷ ، ۳۳۸ ، ۵۳۶ ،
۶۰۴ . جامع یان ، ص ۹ ، ۳۲ ، ۵۱ . جامع ، ص ۵۲ ، ۱۲۳ ، ۲۶۸ ،
۳۳۲ . بناکتی ، ص ۳۶۷ . اویس ، ص ۱۶۹ . پورسها ، ورق ۸ ، ۳۷ .
ابرو ، ورق ۲۴۲ .

2) Doerfer, Bd. 3.

(۳) جامع ، ص ۳۸۷ . Doerfer, Bd. 3

4,5,6) Doerfer, Bd. 3.

7) Doerfer, Bd. 3.

(۸) بناکتی ، ص ۳۷۱ .

(۹) جامع ، ص ۳۸۷ .

هر کس از بازرگانان که آنجا رسند ایشان را به سلامت بگذرانند. " ۱

قرلتای / مغولی / — قوریلتهای

قروغچی / ترکی / — قرقچی

قروغچی / ترکی / — قرقچی

قرولتهای / مغولی / — قوریلتهای

قرولطای / مغولی / — قوریلتهای

قریلتهای / مغولی / — قوریلتهای

قزل بیلکا (*qızıl bilkā*) / ترکی + ترکی ۲ / ، قیزیل بیلکا ۳

نوعی از یارلیغات خوانین مغول است که طفرای آن به سرخی رقم شود: ۴

"چه بی قزل بیلکا، اطلاق — تغارات — چریک و وجوهات آش —

اردوی خواتین، تعدّری داشت. " ۵

"قریب پانصد تومان زر قرض کرده و به موجب قزل بیلکا بر کار ارباب حوالات

نشانند. " ۶

قشقا اختاچی (*qäqā axtācī*) / ترکی + مغولی / ، قاشقه اختاچی ۷

— امیر آخور اسبان پیشانی سفید: ۸

(۱) جهانگشا، ج ۱ ص ۵۹. ابرو، ورق ۳۴۷، ج ۲ ورق ۷۷۰.

(۲) فهرست لغات الترق، ص ۹۲.

(۳) سنگلاخ، ۲۹۶۷.

(۴) سنگلاخ، ۲۹۶۷.

(۵) و صاف، ص ۲۷۱.

(۶) و صاف، ص ۲۷۱.

(۷) سنگلاخ، ۲۷۴ r.

(۸) سنگلاخ، ۲۷۴ r.

"و امیرزادگان حضرت و نام یافتگان دولت، هر یک موسوم به راهی در بندگی
 رکاب آسمان سای تعیین رفت. بدین تفصیل: . . . مصر خواجه پسر محمد اوداجی،
 قرامحمد پسرستای نوئین به اتفاق سیورغتمش پسر بغدادی به راه — اختاجی،
 شیخ علی ایرنجین به راه قشغا اختاجی." ^۱

قشمشی / ترکی / — قیشمیشی

قشون (qošūn) / مغولی / ، قوشون ^۲

نخست به معنی پوزه، نوک، منقار و بعد به معنی تعداد سپاهی که یک قبیله
 می تواند فراهم کند، قسمتی از لشکر که از نظر قدرت با مقتضیات متغیر موجود
 تطبیق کند، سپاهی که در جلو بوده، قسمتی از لشکر، نیروی دفاعی، لشکر ^۳،
 فوج عسکر: ^۴

"برادر کرسبه طغلق بوکا غدر کرد و با یک قشون یعنی جوقی ^۵ لشکر به طرف
 یسور رفت." ^۶

"و چغتای چون بغایت بلیک و حکمت دوست بود، آن سخن را پسندیده

(۱) و صاف، ص ۶۱۴.

(۲) Doerfer, Bd. 1. Pavet, p. 433 سنگلاخ، 288 v. جامع کاترمر، ص
 200 (پانوشت). اویس، ص ۱۶۹، ۱۸۱. آل مظفر، ص ۱۲۵. ذیل
 جامع، ص ۱۷۶، ۱۸۶، ۲۰۷. منتخب، ص ۲۱۹، ۲۲۴. روضه، ج ۵
 ص ۴۷۰.

3) Doerfer, Bd. 1.

(۴) سنگلاخ، 288 r.

(۵) جوق (/jauq/) ترکی /، تقسیمی از واحد سربازان، بطور یقین کلمه
 فارسی جوق از jauq مشتق شده است به معنی لشکر. تلفظ جوق jūq غلط
 است. (Doerfer, Bd. 3).

(۶) و صاف، ص ۵۱۳.

داشت و آن ختایی را از قشون بخواست و ملازم خود گردانید. " ۱

قفجور / مغولی / ← قیچور

قفچور / مغولی / ← قیچور

قضات / عربی / ← قاضی

قلان (qalān) / ترکی /

مالیات زمین و ملک مزروعی و مشجر:

" و هر که را باغی مشجر مکروم باشد بر قدر حاصل آن ← نواب و ارکان دولت به غور رسیده ← خراجی معین گردانند چنانچه خداوندان راضی و شاکر باشند و به هیچ نوع از انواع بر ایشان ظلم نکنند. و املاک ایشان را از ← تکلیفات و توزیعات و قلان و ← قیچور معاف شناسند. " ۲

" هرگز نخواستست ز ما هیچکس قلان گرچه داشتیم بسی ملک و مشجره " ۳
 II مالیات بر مال :

" بعد از آنکه قلان اهالی این طرف هر سال بر هر متمولی هفت دینار و بر نازلی حالی یک دینار مقرر شده بود فرمود که به غیر ازین هیچ مطالبه نرود. " ۴
 - در بیشتر موارد قلان و قیچور مترادف یکدیگر هستند و هر دو بنیان کن اند و مسبب فقر.

" غرض از تسطیر این تحریر و تدوین این تقریر، آن بود که منهیان اخبار به گوش ما رسانیدند که بر اهالی و متوطنان بم، آن فرزند دست تغلب دراز کرده و ایشان را در بوتۀ آرز بر آتش نیاز می گدازند و به سبب تفاوت و ← تکلیفات

(۱) جامع بلوشه، ص ۱۹۵.

(۲) رشیدی، ص ۳۴.

(۳) پوربها، ورق ۷۷.

(۴) جامع بلوشه، ص ۳۴۱.

دیوانی و تواتر حوالات سلطانی و واسطه قلان و ← قبچور و ← چریک و

← اخراجات متفرقه مستأصل شده اند. " ۱

"نی است کلک تو، لیکن به حکم می خواهد

ز چوب خشک قلانی و شاخ تر ← قبجر " ۲

"ز اهل فضل به ← یا سا اگر قلان خواهند

چرا نخواستی از بدرالدین عمر ← قبجر " ۳

— قلان کشیدن: مالیات گرفتن:

"و نیز مردم را فرزندان باشند و مؤنت ایشان بر پدران بود و به هر وقت

ایشان را قلان باید کشید و بعضی را به ← چریک باید رفت و چون مال پدر

به کاوین زن مستهلک گردد، وجه پرورش فرزندان و مایحتاج قلان و کار ایشان

از کجا باشد. " ۴

— قلان کش: مالیات دهنده:

"و یمن که جوقی بیایند کسانی که از قدیم باز دشمن او باشند و یا به دوستی

به یکی تقرب نموده از حاکم تشنیع زنند این معانی را جمله احتیاط کنید و از

عموم رعایای قلان کش تفحص نمایید تا او ظالم است یا نه. " ۵

— در قلان آوردن: وادار کردن کسی به دادن مالیات:

(۱) رشیدی، ص ۱۱.

(۲) پوربها، ورق ۱۴.

(۳) پوربها، ورق ۱۵ و نیز ورق ۸، ۱۶، ۲۱، ۶۳، ۷۷. جامع روس، ج ۱

ص ۳۲۷، ج ۳ ص ۴۲۷، ۵۱۲، ۵۶۹. غازی، ص ۳۰۴. جامع، ص

۱۰۴، ۱۰۷۱. رشیدی، ص ۱۲، ۱۲۱. و صاف، ص ۲۱. هرات، ص

۱۸۳، ۴۳۹.

(۴) جامع روس، ج ۳ ص ۵۳۱. غازی، ص ۳۲۴.

(۵) جامع روس، ج ۳ ص ۳۸۸.

" و بکرات و موات/غازان/ امرا و — یارغوچیان و وزرا را نصیحت فرمود که هر وقت که طایفه‌ای به شکایت حاکمی و — متصرفی آیند، سخن ایشان را برفور قبول مکنید چه ممکن که آن طایفه پیش از آن قلان نداده باشد و یار خود بر دیگران نهاده و آن حاکم ایشان را در قلان آورده باشد و چنین مردم البته متشکی باشند. " ۱

— به قلان در آمدن، داخل قلان شدن: جزو گروه مالیات دهندگان به شمار آمدن:

" دیگر بدانند که این — اقطاع بر مردم — چریک که به قلان درآمده‌اند و کوچ دهند، مقرر است. " ۲

" و از تاریخ این حکم باز، کسی هرگز جهت — قوشچی و صیادی بزیادت در نیامد و هیچ التماس نتوانستند کرد چه همه داخل مقرر شده‌اند و آنان که در حمایت ایشان بودند، داخل قلان شده‌اند. " ۳

قلرتای/ مغولی / — قوریلتای

قمانچی / مغولی / — قانچی

قموزچی / ترکی + پسوند مغولی / — قمیزچی

قمیزچی (*qimīzčī*) / ترکی + پسوند مغولی / ، قموزچی

از قمیز: شیر تخمیر شده^۴ مادیان^۴ + چی: پسوندی که به دنبال اسمها می‌آید و برنامه‌های حرفه‌ها دلالت می‌کند. ۵

(۱) جامع روس، ج ۳ ص ۳۸۸. غازانی، ص ۱۸۰. جامع، ص ۹۷۷.

(۲) جامع روس، ج ۳ ص ۵۱۶. جامع، ص ۱۰۷۴.

(۳) جامع روس، ج ۳ ص ۵۴۹. جامع، ص ۱۱۰۰.

4) Doerfer, Bd. 3.

5) Poppe, p. 4.

شرابدار:

"و / قوبیلای / هولاکورا فرمود تا پیش ← باورچیان و قوموزچیان بایستند تا هر کس سخن بی حساب نگویند." ^۱

قناچی / مغولی / ← قناچی

قنسات / ترکی / ← قیشمیشی

قنشمشی / ترکی / ← قیشمیشی

قنشمیشی / ترکی / ← قیشمیشی

قنیشمیشی / ترکی / ← قیشمیشی

قوبچور / مغولی / ← قبچور

قوبچور / مغولی / ← قبچور

قوبچور / مغولی / ← قبچور

قورچی / مغولی / ← قورچی

قورچی (qōrčī) / مغولی / ، قورچی ^۲ ، قورچی ، قورچی ^۳

کسی که تیردان را حمل می‌کند ^۴ ، تیرانداز:

" / آباقاخان / فریاد برآورد که آن مرغ سیاه چیست؟ و قورچی را فرمود که آن رابه تیر بزنند." ^۵

"و سبب گرفتن این بایاوجین آن بود که پدرش زه کمانی از قورچی خانه بدزدید و در ساق موزه^۶ او یافتند و بدان گناه او را ← به یاساق رسانیدند." ^۶

(۱) جامع بلوشه، ص ۲۸۳. جامع، ص ۵۸۵.

(۲) جامع روس، ج ۳ ص ۴۷۹. جامع، ص ۱۰۴۵. بناکتی، ص ۴۳۶.

(۳) مونس، ج ۱ ص ۲۷۷.

4) Doerfer, Bd. 1.

(۵) جامع روس، ج ۳ ص ۱۶۴. جامع یان، ص ۴۱. بناکتی، ص ۴۳۶.

(۶) جامع بلوشه، ص ۲۷۱ - ۲۷۰.

۱۱ سلاحدار^۱، شمشیردار:

"وشاقان یری پیکر و ← ایناقان جوزا منظر و قورچیان تیغ گزارو ←

ایاقچیان سیم عذار ممتع باد." ۲

" ← کبکببیاں کواکب از انسلال تیغ قورچیان ضیا کرانه گرفتند." ۳

— مقدم قورچیان "امیر" نامیده می شد.

"در آن زمان بعضی از ارتاقان چند دست سلاح از جوشن و برگستوان و

آلات حرب و بعضی چند سراسپ نیکو از مال خود ساخته به بندگی ایاقا خان

آوردند و به توسط امرای قورچی و ← اختاجی بهای آن بر وجهی بستند." ۴

— گاهی امیر قورچی به کسی گفته می شد که در نظام لشکر، ساقه و ← گیجگه در

اختیار او بود.

"شهباده غازان باودای را که امیر قورچیان بود یعنی ساقه و ← کجکه در

اهتمام او بود، فرمود تا احوال سپاه باز داند." ۵

قورقچی / ترکی / ← قورقچی

قورلتای / مغولی / ← قوریلنتای

قورولنتای / مغولی / ← قوریلنتای

(۱) سنگلاخ، ۲۸۶.

(۲) و صاف، ص ۳۳۵.

(۳) و صاف، ص ۳۷۹.

(۴) جامع روس، ج ۳ ص ۵۲۱. غازانی، ص ۳۱۳ و نیز جامع روس، ج ۳ ص

۵۴۲. جامع کاترمر، ص ۳۳۶. جامع، ص ۱۱۸، ۴۰۶، ۱۰۷۷.

(۵) غازانی، ص ۵۲ و نیز جهانگشا، ج ۱ ص ۱۷۵. جامع روس، ج ۱ ص ۱۵۵،

ج ۳ ص ۱۶۸. جامع بلوشد، ص ۲۶. جامع بیان، ص ۴۴. جامع، ص

۵۴، ۴۰۳، ۷۸۴، ۱۰۴۵. روضات، ج ۲ ص ۷۵. و صاف، ص ۴۵۶.

اولجایتو، ص ۹۸. حبیب، ج ۳ ص ۵۰، ۱۷۰.

قوريلتا / مغولى / ← قوريلتاي

قوريلتاي (qūrīlta) / مغولى / ، قريلتاي ۱ ، قورولتاي ۲ ، قورولطاي ۳ ، قورلتاي ۴ ، قورلتاي ۵ ، قوريلتا ۶ ، قورلتاي ۷ ، قوريلتاي ۸ ، قورولتاي ۹ .

شوراي عالي امراي مغول ۱۰ ، اجتماع بزرگ مشورتي مغولان ۱۱ ، شورا و جشن ۱۲ :

"پسران هر کس با موضع اقامت خود در حرکت آمدند بر آن عزيمت که در سال نو جمعيت کنند که آن را به زبان مغول قوريلتاي خوانند ." ۱۳

"بهارگاه سنه ۶ سبع و ستين و ستمائه تمامت آن شاهزادگان به مرغزار تلاس و کنجک جمع شدند و بعد از يك هفته طوي ، هشتم روز به کنکاج و قوريلتاي مشغول شدند ." ۱۴

— قوريلتاي براي مشورت و اتخاذ تصميمهاي مهم کشوري مانند انتخاب يکي از شاهزادگان به خاني ، تشکيل مي شد .

"باتو به وقت واقعه کيوک خان به درد پای مبتلا بود و از راه ← آقا واييني به همه جوانب و به استحضار عشاير و اقارب ← ايلچيان متعاقب فرستاد تا

1,2,3) Doerfer, Bd. 1.

۴) مونس ، ج ۱ ص ۲۷۶ . Doerfer, Bd. 1

5,6,7,8) Doerfer, Bd. 1.

9) Radloff, Bd. 2, S. 933. Pavet, p. 429.

۱۰) Doerfer, Bd. 1 سنگلاخ ، ص ۲۸۶ . جهانگشا ، ج ۱ ص "کد" . نظام ، ص ۱۳۱ .

11) Radloff, Bd. 2, S. 925, 933. Pavet, p. 429.

۱۲) فرهنگ و صاف .

۱۳) جهانگشا ، ج ۱ ص ۱۴۴ و نیز ج ۳ ص ۲۱ . روضه ، ج ۵ ص ۴۹ .

حبيب ، ج ۳ ص ۲۱ .

۱۴) جامع روس ، ج ۳ ص ۱۱۰ .

تمامت پسران اینجا آیند و قوريلتای ساخته یکی را که مستعد باشد و مصلحت دانیم، بر تخت نشانیم. " ۱

"گفت ما تمامت — آقاواینی در قوريلتای سخن تمام کرده ایم و خط داده که اوکتای، — قاآن است و راه مطاوعت و فرمانبرداری مسلوک داریم و بهیچوجه با او مقاومت نکنیم. " ۲

قوريلتی / مغولی / — قوريلتای

قوشچی (qōšči) / ترکی /

بازدار: ۳

"و پادشاه اسلام چون قوشچیان را از گرفتن کبوتر و مرغ مردم منع فرمود و آن را از وجه طیور خاصه معین گردانید، فرمود که حکم و — یاساق را در امور مختصر روانه باید داشت. " ۴

"مگر سرور آن طایفه جوانی بود بغایت معتمد و صادق و عارف... و امیر شکار — خان بود و تمامت قوشچیان پادشاه زیر دست او بودند. " ۵

— کار قوشچیان آن بود که هر سال تعدادی قوش بگیرند و به امرای خود بدهند تا نزد خان برند و در مقابل جامگی و مرسوم معین دریافت دارند. ولی اغلب

(۱) جامع بلوشه، ص ۲۷۴.

(۲) جامع بلوشه، ص ۱۸۳ و نیز ص ۱۵، ۲۳۴، ۶۰۲. غازانی، ص ۱۰۲.

۱۵۰. جامع روس، ج ۱ ص ۲۹۸، ج ۳ ص ۲۱، ۱۰۹. جهانگشا، ج

۱ ص ۱۳۱، ۲۲۴، ج ۲ ص ۵۱۵. سمط، ص ۷۵. بناکتی، ص ۴۰۰،

۴۷۴. مختصر، ص ۵۰۶. منتخب، ص ۱۰۹. حبیب، ج ۳ ص ۲۸،

۵۵. مجمل، ج ۲ ص ۳۰۲. روضه، ج ۵ ص ۱۷۸.

3) Doerfer, Bd. 3. Pavet, p. 431. Pūr-i Bahā, p. 271.

(۴) جامع روس، ج ۳ ص ۵۵۶. غازانی، ص ۳۴۸. جامع، ص ۱۱۰۳.

(۵) مناقب، ص ۸۴۴.

آنان از نابسامانی حکومت سوء استفاده می‌کردند و بدون آنکه به کار خود بپردازند مطالبهٔ مقرری بیشتر داشتند و چون کسی به ایشان توجه نمی‌کرد به آزار مردم می‌پرداختند و به غارت کاروانها سرگرم می‌شدند. اگر گاهی هم حاکمی یا باساقی از آنان باز خواست می‌کرد، بال پرنده‌ای را می‌شکستند و به خان شکایت می‌بردند که فلان حاکم چنین کرد. یا بهانه می‌آوردند که محلی را قرق کرده‌اند ولی چون آن حاکم از آنجا گذشته یا شکار کرده است، مرغان پریده‌اند.

در زمان غازان تا حدی این وضع بهبود یافت. به امرای قوشچی دستور داده شد که افراد مناسبی را بر این کار بگمارند و مقرری کافی برایشان در نظر بگیرند و برای پرنندگان، طعمه در اختیارشان بگذارند تا دیگر مزاحم مردم نشوند.^۱

قوشون / مغولی / ← قشون

قول (qōl) / ترکی / غول^۲

مرکز، میان، وسط؛

"و خویشتن با تولوی در راه میانه که قول گویند، روانه شد تا شهر پی چپو."^۳

"و سنکفور و بایجور را برمیمنه و سونجاق و دیگر امرا را بر میسر و به نفس

(۱) جامع روس، ج ۳ ص ۵۴۹-۵۴۶. غازانی، ص ۳۴۸. جامع، ص

۱۱۰۰-۱۰۹۷. حبیب، ج ۳ ص ۱۸۲-۱۸۱. روضه، ج ۵ ص ۱۸۳

و نیز جامع روس، ج ۱ ص ۵۱۹. جامع بلوشه، ص ۵۲۹، ۶۰۰.

جامع یان، ص ۵۳. جامع، ص ۵۸۷، ۹۶۵، ۱۰۴۵. و صاف، ص ۱۳۴.

۴۱۴، ۵۷۷، ۶۱۴. بناکتی، ص ۴۰۱. حبیب، ج ۳ ص ۱۷۰.

روضه، ج ۵ ص ۳۴۱.

(۲) منتخب، ص ۲۲۰، ۲۲۳:

(۳) جامع بلوشه، ص ۲۱۵.

خویش در قول روز آدینه بیست و دوم رمضان سنهٔ سبع و خمسين و ستمائه به
طالع عقرب متوجه دیار شام گشت. " ۱

۱۱ مرکز لشکر، قلب سپاه: ۲

"هنوز کهورکاء^۳ قلب نزده بودند و لشکرهای قول در حرکت نیامده، امیر
قتلغ شاه بریشان دوانید و به یک حمله آن لشکر را از جای برگرفتند. " ۴

"هم در آن روزها امیر قنچقبال را سیورغامیشی فرمود و منصب جدش ابتدای
نویان به وی ارزانی داشت یعنی امتاز قول لشکر. " ۵

"خود را بر لشکر قول زدند که مقدار ایشان نه هزار سوار بودند، حملات از
طرفین مترادف شد. " ۶

— در جنگ قول جای پادشاه و توغ بزرگ بود.

"در این حال قول که جای پادشاه و قرارگاه توق^۷ بزرگ باشد، در جنگ تعیین رفت. " ۸

(۱) جامع کاترم، ص 328.

(۲) *Doerfer, Bd. 3*. جامع کاترم، ص 200 (پانوشت). سنگلاخ، ص 289.

(۳) کورگا (*körgä*) / مغولی /، کهورگه، کهورگا، کورگه، گورگه. طبلی که بر
یک طرف آن می توان نواخت، مانند دیگ یا کاسه‌ای بزرگ که بر رویش
پوست کشیده باشند. (*Doerfer, Bd. 1*).

(۴) جامع روس، ج ۳ ص ۲۸۹.

(۵) جامع یان، ص ۶۹.

(۶) و صاف، ص ۳۷۷ و نیز جامع روس، ج ۳ ص ۳۲، ۱۲۷، ۵۹۶. جامع

لوشه، ص ۴۰۳. جامع کاترم، ص 264، 192. جامع یان، ص ۷۰.

جامع سلطنتی، ص ۵۹، ۸۴. جامع هولاکو، ص ۵۲. بناکتی،

ص ۳۷۵. مجمل، ج ۲ ص ۳۰۰. روضه، ج ۵ ص ۴۱، ۳۷۷.

(۷) توغ (*tūγ*) / ترکی /، توق، طوق، طوغ (جغتایی). علامتی که بالای

خیمه نصب کنند و از دم اسب ساخته شده است. (*Doerfer, Bd. 2*).

(۸) و صاف، ص ۶۴۳.

قیزیل بیلکا / ترکی+ترکی / ← قزل بیلکا

قیسات / ترکی / ← قیشمیشی

قیسمیشی / ترکی / ← قیشمیشی

قیشات / ترکی / ← قیشمیشی

قیشمیشی (*qışmîşî*) / ترکی / ، قنشمیشی ، قنشمشی ، قیسمیشی^۱ ، قنیشمیشی^۲ ، قشمشی^۳ ،

قیشات^۴ ، قیسات ، قنسات^۵

یعنی خم شدن . در زبان نایمان قیشات و قیشمیشی یعنی چاشنی گیر . هر دو کلمه از یک ریشه^۶ مشترک هستند و جدا کردن این دو اصطلاح از یکدیگر کار آسانی نیست .^۶

"و او را اونکوز قیسات گفته‌اند و به زبان نایمان ← بوکاوول را قیسات گویند
یعنی قنشمیشی کردن ."^۷

"تابشمشی^۸ کنیم بهم بی قنشمشی این قصه پیش صاحب آفاق یکسری"^۹

(۱) جامع ، ص ۱۳۷ . Doerfer, Bd. 3

2,3,4,) Doerfer, Bd. 3.

(۵) جامع ، ص ۱۳۷ . Doerfer, Bd. 3

6) Doerfer, Bd. 3.

(۷) جامع روس ، ج ۱ ص ۴۶۲ . جامع ، ص ۱۳۷ .

(۸) تاپشمیشی (*tāpişmîşî+kardan*) / ترکی / ، آشتی کردن .

(Doerfer, Bd. 2. Pür-iBahā, p. 269) .

(۹) مونس ، ج ۱ ص ۲۷۶ .

ک

کابناول / مغولی / ← کبتاول

کبتاول (*kebtävül*) / مغولی / ، کبتول ، کتباول ۱ ، کفتاول ۲ ، کابتاول ۳ ، کیتول ۴ ،

کیتاول ۵

نگهبان شب : ۶

"وآن امیر راه ← اتابکی اوکتای فاآن داشته به وقتی که پسری از آن خود را به راه
کبتاولی به ← کزیک اوکتای فاآن در آورده ، ارغون آفا را نیز با آن پسر به
هم داده . " ۷

" و بدان سبب فرمود تا چندانکه از مغول پسران بیارند جهت بندگی حضرت
بخزند و زر نقد به بها دهند تا نیکنامی و ثواب حاصل آید و ازیشان کبتولان

1,2) Doerfer, Bd. 1.

۳) جامع روس ، ج ۱ ص ۱۳۹ .

۴) غازانی ، ص ۳۱۲ . جامع ، ص ۱۰۷۶ .

۵) جامع ، ص ۴۱۶ ، ۱۰۷۶ .

6) Doerfer, Bd. 1. Barthold, p. 383.

۷) جامع روس ، ج ۱ ص ۲۳۰ .

لشکری خاص ملازم باشند. " ۱

کبتول / مغولی / ← کبتاول

کناول / هندی / ← کوتوال

کنتاول / مغولی / ← کبتاول

کجگاه / مغولی / ← گیجگه

کجکه / مغولی / ← گیجگه

کجیکه / مغولی / ← گیجگه

کجیله / مغولی / ← گیجگه

کچکا / مغولی / ← گیجگه

کچک بتکچی (küçük bitikçi) / ترکی + ترکی / ، کچیک بتکچی

از کچک: توله سگ، در زبان محاوره سگ. ترکی اوزبکی *küçük* یعنی توله سگ

و از کوچک می آید ۲ + بتکچی: نویسنده، محاسب

نویسنده^۳ کم مرتبه، محاسب کم مقام، مقابل الغ بتکچی:

"اگر حاصل از وجود ← مشرف و ← مستوفی حفاظ و نظار ← الغ بتکچی

و کچیک بتکچی نواب و صاحب بلوک ولایات شیراز که از حکم ← یرلیغ بر

سروالات نصب رفته، جریده^۳ حال سیاه کردن است. " ۳

کچیک بتکچی / ترکی + ترکی / ← کچک بتکچی

کراآن / مغولی / ← کورن

کران / مغولی / ← کورن

(۱) جامع روس، ج ۳ ص ۵۱۹. جامع، ص ۱۰۷۶.

2) Doerfer, Bd. 3.

(۳) و صاف، ص ۴۳۹.

کرکیراق (*keräkyarāq*) / ترکی / کرک یراق^۱، کزک یراق / تصحیف کرک یراق / از

keräk (احتیاجات) و *yaraq* (تجهیزات)^۲

مساعده‌ای که برای کمک به لشکر از مواجب و مقرری صاحبان مشاغل دیگر دولتی کم می‌شد:

"پس مصلحت چنان نمود که از ← اخراجات مقرر ممالک امسال، ←
ادارات و مسامحات و مواجب عمله، اعمال و کتبه، اشغال و آتش ریات حضرات
و ← مرسوم ← قوشچیان و ← پارسچیان که تیمه، نحور صدقات عمیمه
و لطیمه، بخور میرات جسمه، حضرت علیاست به سبیل کرکیراق که عبارت از
آن استمدادی است جهت لشکر، تنقیصی کند."^۳

"و حکم راند که از تمامت مملکت بر سبیل مساعدت و کزک یراق وجوهات
استعداد از ← تغارات لشکر ولیکن مقید از ← اخراجات مقرر اطلاق
کردند."^۴

کرک یراق / ترکی / ← کرکیراق

کرن / مغولی / ← کورن

کزک بیان / مغولی / ← کشیکتان

کزکبیان / مغولی / ← کشیکتان

کزک تنان / مغولی / ← کشیکتان

کزکتان / مغولی / ← کشیکتان

(۱) و صاف، ص ۶۲۰، ۶۵۳.

2) Doerfer, Bd. 1.

(۳) و صاف، ص ۴۱۴.

(۴) و صاف، ص ۶۱۴ و نیز دستور، ج ۲ ص ۱۹۳، ۴۱۰، ۴۱۱، ۴۸۸، ۴۹۰.

۴۹۱، ۴۹۵، ۴۹۶.

کزکتیان / مغولی / ← کشیکتان

کزکچی / مغولی / ← کشیک

کزیک / مغولی / ← کشیک

کزیکبان / مغولی / ← کشیکتان

کزیک بان / مغولی / ← کشیکتان

کزیکتان / مغولی / ← کشیکتان

کزیکتو / مغولی / ← کشیکتو

کزیکتیان / مغولی / ← کشیکتان

کشکبو / مغولی / ← کشیکتو

کشیک (*kešik*) / مغولی / ، کزیک ، کیشک^۱ ، کوزیک^۲

گروه نگهبانان :

" و در عهد او همه راه انداقودایی داشته‌اند و جمله در کشیک جدّه نوپان

/ بوده / و تا غایت هنوز در کشیک فرزندان وی‌اند . " ^۳

" و چون آباقاخان را به ولایت خراسان نامزد کرد اوروس را امیری چهار کزیک

فرمود و راه بزرگ داد . " ^۴

|| نگهبانی ، مراقبت :

" او گفت در محافظت ارغون امشب کزیک من است به شراب مشغول نتوانم شد . " ^۵

1) Doerfer, Bd. 1.

(۲) جامع ، ص ۴۰۰ .

(۳) جامع روس ، ج ۱ ص ۲۱۷ . جامع ، ص ۷۵ .

(۴) جامع روس ، ج ۱ ص ۵۵۸ . جامع ، ص ۱۵۸ و نیز ص ۱۰۶۱ . جامع

بلوشه ، ص ۵۳۲ . غازانی ، ص ۲۹۲ . و صاف ، ص ۴۷۶ .

(۵) جامع روس ، ج ۳ ص ۱۸۸ . جامع یان ، ص ۵۶ . ابرو ، ج ۲ ورق ۸۶۴ .

"امیر مولای که آن روز کزیک او بود، دو نوبت با وی گفت که این طریقه راه تو نیست، گستاخی مکن." ^۱

– سرور و بزرگ نگهبانان "امیر کشیک" یا "امیر کزیک" نامیده می شد.

"پسران کوچوکور یکی بورتجین قورجی بود امیر کشیک تولوی خان." ^۲

و در عهد هولاکوخان، قودوسون نویان ازین قوم منکقوت بود، امیری بزرگ از

امرای کزیک، و هولاکوخان او را از امیری کزیک معزول کرد. ^۳

کشیکتان (kesiktān) / مغولی /، کشیکتان، کزیکتان، کزیکبان ^۴، کزکتان، کزکتان ^۵،

کزک بیان ^۶، کزکیان ^۷، کزیک بان ^۸، کزکتیان ^۹، کزیکتیان

نگهبان:

"و چون نوبت دار و کشیکتان چنین بسیار باشند، کمیت لشکریان دیگر را

حصر که تواند کرد؟،" ^{۱۰}

"فرمود تا بیرون بارگاه وثاقی بردند و تنها در آنجا بنشست و هیچ آفریده را

(۱) جامع روس، ج ۳ ص ۳۰۰ و نیز ص ۲۱۸، ۳۲۶. جامع بیان، ص ۷۴.

جامع، ص ۸۴، ۱۴۸، ۲۲۶، ۳۲۸، ۸۲۰.

(۲) جامع روس، ج ۱ ص ۵۶۵. جامع، ص ۱۶۰.

(۳) جامع روس، ج ۱ ص ۵۱۰. جامع، ص ۱۴۷ و نیز ص ۱۳۲، ۱۳۶.

جامع روس، ج ۱ ص ۵۰۹. جامع بلوشه، ص ۱۲.

(۴) جامع بلوشه، ص ۲۷، ۹۴، ۱۸۴، ۴۵۷، ۵۴۲. جامع، ص ۵۰۷، ۷۶۱،

۸۷۲.

(۵) و صاف، ص ۴۶۲.

(۶) و صاف، ص ۳۷۹.

(۷) و صاف، ص ۲۰۶.

(۸) جامع، ص ۱۹۱، ۲۸۳.

(۹) و صاف، ص ۴۵۶.

(۱۰) دستور، ج ۲ ص ۲۰۱.

بغیر از خواجه سراپی یا کزیکتانی پیش خود راه نمی داد. " ۱
 " من از اسب افتادم و تمامت لشکر بر من گذر می کردند از امرا و کزیکتانیان که
 ایشان را می شناختم و فریاد می کردم که براقم پادشاه شما، مرا اسب دهند،
 هیچ آفریده در چنان وقتی بر من التفات نمی کرد و می گذشتند. " ۲
 II گروه نگهبانان: ۳

/جاموفه ساجان/ بامداد بگاه که هنوز توفتای بیکی برنخاسته بود و کزیکتانیان
 او غافل بودند و عادت نه چنانکه زود کسی پیش او رود، با سی نوکر خود
 ناگاه در خرگاه توفتای بیکی رفت. " ۴ .
 " به اول خواص کزیکتانیان را بفرستاد و آلافرنگ را که از وجود او قاصر نظران در
 خیالی بودند... در میان زراعتگاهی زرع حیات او را بدرودند. " ۵

کشیک تان / مغولی / ← کشیکتان

کشیکتو (*kēšiktū*) / مغولی / ، کزیکتو^۶ ، کشکبو

کسی که جزو گروه نگهبانان است^۷ ، نگهبان :

" و مرد کشکبو که بر خوردن شراب حریص باشد، بلای عظیم به وی رسد. " ۸

(۱) جامع روس، ج ۳ ص ۳۶۱ . غازانی، ص ۱۵۲ .

(۲) جامع روس، ج ۳ ص ۲۳۲ . جامع بیان، ص ۲۴ و نیز ص ۲۷ ، ۴۸ .

جامع روس، ج ۳ ص ۱۳۹ ، ۲۸۲ ، ۴۸۴ ، ۵۶۹ . جامع بلوشه، ص ۲۷ ،

۱۸۴ ، ۴۵۷ ، ۵۴۲ . غازانی، ص ۴۳ ، ۲۷۵ ، ۳۱۱ . جامع، ص ۱۹۱ ،

۲۸۳ ، ۵۰۷ ، ۸۷۲ ، ۱۰۷۶ . اولجایتو، ص ۸۱ .

3) Doerfer, Bd. 1.

(۴) جامع روس، ج ۱ ص ۵۳۶ . جامع، ص ۱۵۳ .

(۵) و صاف، ص ۴۶۳ و نیز ص ۲۰۶ ، ۳۷۹ ، ۴۵۶ ، ۴۶۲ .

6) Doerfer, Bd. 1.

7) Doerfer, Bd. 1.

(۸) جامع، ص ۴۳۸ .

کفتاول/مغولی / ← کبتاول

کوتاول/هندی / ← کوتوال

کوتوال (*kōtvāl*) / از هندی، سنسکریت ۱، / کتاول ۲، کوتاول ۳، کوتول ۴

فرماندهٔ قلعه: ۵

"و از معتمدان خویش دو سه کس را در مصاحبت ← ایلچیان پادشاه به جانب قلاع شام روان فرمود تا کوتوال آن را آرند." ۶

"و / هولاکو/ صدرالدین را بفرستاد تا تمامت حصنها و قلعه‌ها که آبا و اجداد او به مرور ایام در تملک آورده بودند در قهستان و رودبار و قومش مشحون به آلات و ذخایر تسلیم کرد... و کوتوالان را فرود آوردند و جمله را خراب کردند." ۷

"در اواخر رجب ملک اشرف قلعهٔ الروم را بستد و بعضی اهالی آنجا را بکشت

(۱) "کوتوال" شکل فارسی واژهٔ هندی است که سنسکریت آن *kota-pāla* است. *kota* و *kotta* به معنای "قلعه" و "دژ" و *pāla* به معنای "محافظ"، "بان" در پراکریت نیز *kōṭ* به معنای "قلعه" است. طبق دهخدا "گویا این کلمه را لشکریان سبکتکین و محمود به ایران آورده‌اند." این واژه ضمناً در فردوسی و ناصر خسرو و عنصری آمده است. "کوتوال" به ترکی جغتایی نیز راه یافته و به معنای اصلی و به شکل "کوتوال" و "کوتاول" به کار رفته است. تعیین تاریخ دقیق راه یافتن کوتوال به ترکی جغتایی و مسیر آن فعلاً برای ما ممکن نیست.

(۳و۲) سنگلاخ، 300 r.

(۴) سمط، ص ۶۱.

سنگلاخ، 300 r، Doerfer, Bd. 3. Dozy. 5)

(۶) جهانگشا، ج ۳ ص ۲۷۴.

(۷) جامع روس، ج ۳ ص ۳۵. جامع کاترمر، ص 212. جامع سلطنتی،

ص ۶۲.

و بعضی اسیر برد و قلعه را به کوتوالان خویش سپرد. " ۱

۱۱ حاکم اندرون شهر:

"سلطان چون به سرخس رسید، کوتوال آن پیش نیامد. سلطان قومی را به

محاصره آن بگذاشت تا آن را مستخلص کردند و کوتوال را بگرفتند. " ۲

"از آنجا با لشکرهاى بزرگ از تازیك و ترك در حرکت آمد تا به ظاهر هرات سرآمد

پرده او باز کشیدند و لشکرها برگرد شهر چون سوار بر ساعد خیمه در خیمه

زدند . . . و چون کوتوال عزالدین مرغزی مردی بود به تجارب ایام مهذب و

مشذب جز استیمان و تضرع حیلتی دیگر ندید. " ۳

کوتول / هندی / ← کوتوال

کوراآن / مغولی / ← کورن

کوران / مغولی / ← کورن

کورن (*kūrān*) / مغولی / ، کوران ۴ ، کوراآن ۵ ، کراآن ۶ ، کران ۷ ، کرن ۸ ، گوران ۹

حلقه، وقتی مغولان در جایی فرود می آمدند، به صورت دایره بزرگ قوم خود را در

میان می گرفتند و بعد از این روش در جنگ بهره گرفتند تا بیگانه نتواند به

میانشان راه یابد:

(۱) جامع روس، ج ۳ ص ۲۳۷. جامع یان، ص ۸۵ و نیز جهانگشا، ج ۱ ص

۱۲۲، ج ۲ ص ۱۲، ۱۸۵، ۲۰۲، ج ۳ ص ۱۳۶، ۲۷۴. جامع روس، ج

۳ ص ۳۵۵. جامع بلوشه، ص ۳۳. جامع، ص ۲۹۷. سمط، ص ۶۱.

بناکتی، ص ۴۴۸. هرات، ص ۳۰۳. مسامره، ص ۱۰۷. و صاف، ص ۱۶۴،

۳۱۲. پوربها، ورق ۷۶. ابرو، ورق ۲۲۹، ۳۹۰، ج ۲ ص ۹۲۳.

(۲) جهانگشا، ج ۲ ص ۵۰.

(۳) جهانگشا، ج ۲ ص ۵۰ و نیز ص ۱۹۳، ج ۳ ص ۲۷۱. مسامره، ص ۷۱.

4,5,6,7,8) Doerfer, Bd. 1.

9) Doerfer, Bd. 1. Pavet, p. 468.

"و معنی کوران، حلقه است و در قدیم الایام چون قومی به موضعی فرو می‌آمدند بر مثال حلقه و بزرگ ایشان چون نقطه در میان دایره می‌بود، آن را کوران گفته‌اند و این نیز به وقتی که لشکر یاغی نزدیک باشد، بدین هیئت فرو می‌آیند تا بیگانه و یاغی در میان نیاید."^۱

"و معنی کوران آن است که چون در صحرایی خانه‌های بسیار به دور و حلقه فرو آیند، آن را کوران گویند و در آن عهد یک هزار خانه را که برین موجب فرو آمدندی، یک کوران گفته‌اند."^۲

"این سیزده کوران لشکر به موجبی که مفصل نوشته شد، هم بدین ترتیب بر مثال دایره‌ها فرو می‌آمده‌اند."^۳

کوزیک / مغولی / — کشیک

کوک تمغا: (*kök tamγā*) / ترکی + مغولی /

مهر آبی^۴، — تمغا

"آروق و یوقا پسران او بودند و ملازم بندگی آباقاخان. یک نوبت آروق به رسالت به بندگی — قاآن رفته کوک تمغا از آنجا آورده."^۵

کیناؤل / مغولی / — کبناؤل

کینؤل / مغولی / — کبناؤل

کیجکا / مغولی / — گیجگه

(۱) جامع، ص ۲۴۳.

(۲) جامع، ص ۱۷۵.

(۳) جامع، ص ۲۴۴ و نیز ص ۱۳۷، ۲۶۷. جامع روس، ج ۱ ص ۴۶۰، ج ۳ ص ۱۷۷. جامع بیان، ص ۵۰. نظام، ص ۶۴-۶۳.

4) Doerfer, Bd. 3. Barthold, p. 387.

(۵) جامع روس، ج ۱ ص ۱۴۳. جامع، ص ۵۲.

گیجگه / مڦولی / — گیجگه

گیچکه / مڦولی / — گیچکه

کیشک / مڦولی / — کشیک

گ

گجگا / مغولی / ← گجگه

گجگه / مغولی / ← گجگه

گجیگه / مغولی / ← گجگه

گوران / مغولی / ← کورن

گجکا / مغولی / گجگه

گجگا / مغولی / ← گجگه

گجگه (gējigā) / مغولی / ، گجگه ۱ ، گجیگه ۲ ، گجیگه ۳ ، گجگا ۴ ، گجگا ۵ ، گجگا ۶ ،

کجیکه ۷ ، کجکه ، کچکا ۸ ، کجگاه ، کجیکه ، کجیله ۹ ، کجیکا ، گجیکا ۱۰

پس لشکر، گروهی که در پشت سپاه موضع می‌گیرد ۱۱ ، لشکر عقب :

1,2,3,4,5,6) Doerfer, Bd. 1.

(۷) اویس، ص ۱۴۱.

(۸) و صاف، ص ۶۳۶.

(۹) غازانی، ص ۱۹۶. جامع، ص ۹۸۹.

10) Pavet, p. 483.

11) Pavet, p. 483.

"شهرزاده غازان باودای را که امیر ← قورجیان بود یعنی ساقه و کجکه در
اهتمام او بود، فرمود تا احوال آن سپاه باز داند." ^۱
"و ← براون قارو ← جوانقارو ← منغلا و کجگاه معبر از دست راست و
دست چپ و پیش و پس لشکر تسویت پذیرفت." ^۲

۱۱ لشکر کمکی، قوای ذخیره: ^۳

"و دوشنبه بیستم صفر ← ایلچی تبوت پیش احمد رسید و خبر داد که با
ارغون جنگ کردیم و او گریخت و بسیاری از لشکریان او را گرفته می‌آریم لکن
لشکر کجیکه به ما نرسید." ^۴
"می‌باید که / امیر شیخ^۵ محمد / به مهمی که موسوم شده بجد تمام اشتغال نماید و
← امرای هزاره و لشکریان را استمالت داده بر استخلاص فلان مملکت باعث
و محرض گردد و اگر به کجیکا احتیاج افتد بزودی اعلام دهد تا جمعی را از
امرا و عساکر منصوره به مدد فرستاده شود." ^۵

گیجیگه / مغولی / ← گیجگه

گیچکا / مغولی / ← گیجگه

(۱) جامع روس، ج ۳ ص ۵۸۸.

(۲) و صاف، ص ۶۴۳ و نیز ص ۶۳۶.

3) Doerfer, Bd. 1.

(۴) جامع روس، ج ۳ ص ۱۸۲. جامع بیان، ص ۵۲.

(۵) دستور، ج ۲ ص ۴۰۶ و نیز ص ۴۰۷، ۴۰۸. جامع روس، ج ۱ ص ۱۹۶.

ج ۳ ص ۴۰۵، ۵۱۸. غازانی، ص ۱۹۶. جامع، ص ۶۸، ۳۶۵، ۹۸۹.

اویس، ص ۱۴۱.

ل

لوح عدل (lowh e 'adl) / عربی+عربی /

در زمان‌غازان برای بهبودوضع جاده‌ها و جلوگیری از آزار راهداران برکاروانیان در مکانهای لازم میل‌هایی با گچ و سنگ ساختند و بر آنها تعداد راهداران و قوانین مربوط به راهداری را نوشتند و آنها را لوح عدل نامیدند:

"و سبب آنکه تا — راهداران در مواضع که ایمن باشد و جایهای آسان ننشینند که مواضع مخوف را معطل گذارند و نیز زیادت از ضروری ننشینند، فرمود تا احتیاط کرده در مواضع ضروری میلها به سنگ و گچ بسازند و لوحی که ذکر عدد — راهداران آن موضع و شرایط — یاساق که درین باب معین است بر آنجا نوشته باشند در آن میل محکم کنند تا بیرون از آن مواضع و عدد معین ننشینند و زیادت از مقرر نستانند و آن را نام لوح عدل است."^۱

(۱) جامع روس، ج ۳ ص ۴۸۹. غازانی، ص ۲۸۱ - ۲۸۰. جامع، ص

م

مانکلای / مفعولی / ← منغلای

مانگلای / مفعولی / ← منغلای

متصرف (motaşarref) / عربی /

محصل مالیاتی، مالیات بگیر:

"هم برین موجب به موجب قانون لوح هر موضعی بنهند تا متصرفان مذکور به دل خود ← متوجهات ← دیوانی زیادت از آن نتوانند ستد و اهل آن موضع نیز در زحمت نباشند." ^۱

" ← نواب ← دیوان با متصرفان و ← تمغاجیان مقرر کرده اند که زیادت از حقوق ← تمغاز ایشان / یعنی تجار / نطلبند تا مرفه الحال و فارغ البال تردد کنند." ^۲

" و قرار بر آن جملت دادند که متصرف ← لوجلکا باز دهد که بعد الیوم ترک تصرفات فاحش گرفته، زیادت از ← متوجه ← دیوانی از رعایا

(۱) جامع روس، ج ۳ ص ۴۷۵.

(۲) دستور، ج ۱ ص ۵۳۲.

نظنند. " ۱

اکسی که موجب اشخاص به دست او بود:

"درین وقت خواستیم تا او را به عاطفت و عوارف به تجدید مخصوص کنیم و از صدقات و مبارز برسم ← ادرار از حاصل کرمان وجهی تعیین کنیم که در حق اولاد و اعقاب او . . . مجری و صدقه ممضی باشد . . . و به ← اخراجات و مصالح خویش مصروف دارد، متصرفان ولایات مذکوره هر سال این مقدار به قصور و احتباس تسلیم وکلای او نمایند. " ۲

"اگر احکام شریفه بر متصرفان ولایات و بلوکات خاصه آن جناب صدور یابد که موجب بنده را بی عذر جواب گویند، بعد از وصول ← مرسوم به توقف به بندگی شناید. " ۳

متوجه/عربی / ← متوجهات

متوجهات (motavajehāt) /عربی /

مالیات زمینهای مزروعی:

"اول از مواضع آنچه به ← اینجو و ← دیوان تعلق داشته باشد آن جماعت رعایا که از قدیم الزمان باز رعیت آن موضع بوده اند و زراعت می کرده هم بر آن قاعده زرع کنند و بهره آن برآستی به ← چریک رسانند و مال و ← قوپچور و متوجهات دیوانی بر موجب ← مؤامره و تفصیل که ذکر رفت، زیادت و نقصان ناکرده به لشکر رسانند. " ۴

(۱) دستور، ج ۲ ص ۴۷۴ و نیز ص ۴۵۴، ۴۹۶، ج ۱ ص ۴۵، ۵۳۵. جامع

روس، ج ۳ ص ۴۶۲، ۴۷۵. رشیدی، ص ۱۷۱، ۲۴۴، ۳۴۸.

(۲) رشیدی، ص ۲۶۱.

(۳) دستور، ج ۲ ص ۴۹۵ و نیز و صاف، ص ۲۷۱.

(۴) جامع روس، ج ۳ ص ۵۱۳. جامع، ص ۱۰۷۲.

"مقرر شد که ← نواب ← دیوان بزرگ به تفحص متوجهات دیهها و مزارع

و واجبات ← دیوانی اشتغال نمایند. " ۱

۱۱ مالیات مقرر دیوانی، مالیات بطور کلی: ۲

"و تومانات بسیار از اموال و متوجهات ← دیوانی از املاک و ممتلكات

سلطانی در این وجه استغراق فرموده. " ۳

"و اما از آن ولایاتی که حقوق و متوجهات دیوانی آن از ارتفاعات وجوهالعین

است و اکثر آن به ← حزر و ← مقاسمه حاصل می شد. . . تدارک و تلافی

فرمود و متوجهات را به موجب قانون معین گردانیدند. " ۴

"پس / آریغ / ← یرلیغهایی به اطراف ممالک فرستاد تا خزاین موجود با

اموال متوجهات واجب سالیانه و گله و رمه و انواع مواشی را چندان که ممکن

باشد به پایهء تخت اعلی . . . روان گردانند. " ۵

— در زمان غازان، مالیات مقرر هر دهی معین شد و هر یک از رعایای دانستند

که چه مبلغ باید به دیوان بپردازند و آنچه که جمع می شد، صرف مخارج لشکر

می شد یا به خزانه می رسید. ۶

متوجهات از رعایای دیه نشین در دو قسط گرفته می شد یکی اول نوروز و دیگری

اول میزان و فرصت پرداخت، بیست روز بود و از صحرانشینان یک نوبت، در

(۱) دستور، ج ۱ ص ۳۳۲ و نیز ص ۱۹۶، ۳۱۹. و صاف، ص ۲۰۴.

(۲) کشاورزی، ج ۲ ص ۲۶۲.

(۳) دستور، ج ۱ ص ۲۹۷.

(۴) جامع روس، ج ۳ ص ۴۷۶.

(۵) و صاف، ص ۱۱ و نیز ص ۱۹۷، ۳۸۴، ۴۹۲. جامع روس، ج ۳ ص ۳۱۲.

۰۴۶۳، ۰۵۴۹. دستور، ج ۱ ص ۵۱۰، ج ۲ ص ۱۵۲، ۰۴۷۴.

(۶) جامع روس، ج ۳ ص ۴۷۰.

اول سال اخذ می شد.^۱

امکان داشت مالی که از متوجهات به دست آید، صرف ادرار افراد گردد.

"و از اصل مال ← دیوانی و متوجهات سلطانی ممالک خویش به نام هر یک

از سادات و ← قضات و ائمه و علما . . . ← ادرارات مجری داشته‌اند." ^۲

"بلغ سیمد و شصت دینار زر رایج از مال و متوجهات نخجوان بر سیل ←

ادرار به نام بنده مجری و مقرر است و به دفاتر درآمده." ^۳

منولی اوقاف / عربی + عربی، ترکیب فارسی / ← تولیت اوقاف

مچلگا / مغولی / ← مچلگا

مچلگاه / مغولی / ← مچلگا

مچلگه / مغولی / ← مچلگا

مچلگا / مغولی / ← مچلگا

مچلگاه / مغولی / ← مچلگا

مچلگا / مغولی / ← مچلگا

مچلگاه / مغولی / ← مچلگا

مچلگه / مغولی / ← مچلگا

محصل (moħaşşel) / عربی /

مأمور وصول مالیات و هر وجه دیگر: ^۴

(۱) جامع روس، ج ۳ ص ۴۷۴ - ۴۷۳.

(۲) دستور، ج ۱ ص ۲۹۵.

(۳) دستور، ج ۲ ص ۵۰۲.

(۴) معین، قزوینی، ج ۷.

"محصل تو گرفته ز شرق و غرب ← خراج

محترّ تو نهاده به بحر و بر ← قبجر " ۱

"و پیش ازین بواسطهء شراب خریدن ← ایداجیان از شرابداران، نرخ آن بغایت گران بودی و این زمان در بازارها کاسد می باشد و هرگز هیچ ← ایلچی و محصل به مطالبهء وجوه آتش به ولایت نمی رود. " ۲

"جوهری که به موجب احکام ← یرلیغ به ← التون تغای همایون جهت ارباب حوالات تعیین فرموده اند و ← بروات مسطور که به قسط الشهورستانند. بعضی محصلان به تغلب به یک دفعه و دو دفعه می خواهند و حق التحصیل زیادت بر مقرر دیوان می طلبند، اگر حکم نافذ صادر گردد که محصلان بیرون قسطی که در ← بروات مسطور است از اصل و حق التحصیل توقعی دیگر ندارند. " ۳

— در زمان فرمانروایی مغول بر ایران، محصلان برای نقد کردن براتها و به دست آوردن وجوه، ستمهای بسیار بر مردم روا می داشتند تا بدانجا که معمولاً قرض داران از بیم ایشان می گریختند. از این رو هر وقت که محصلی برای گرفتن مالیات به شهرها و دهها می رفت، راهنمایی با خود می برد تا مردم را از گوشه و کنار وزیر زمینها و خرابه ها پیدا کند و اگر مردان را نمی یافت زنان را دستگیر می کرد و چون مالی نزدشان نبود، آنان را از پا با ریسمان آویزان می کرد و می زد تا مگر مخفیگاه مالها و مردان را نشان دهند. در بعضی دهها هم دیگر کسی پیدا نمی شد و آن چند نفر باقیمانده نیز دیده بانی داشتند تا ورود

(۱) پورسها، ورق ۱۵.

(۲) جامع روس، ج ۳ ص ۵۳۶. جامع، ص ۱۰۸۹.

(۳) دستور، ج ۲ ص ۴۹۷.

مأموران را به ده اعلام کند و ایشان در کهریزها و میان ریگها پنهان شوند . معمولاً تعداد محصلان بقدری زیاد بود که در حقیقت به هر رعیت دو نفر می‌رسید .^۱

غازان برای رفع این ناراحتیها، اصلاحاتی به عمل آورد . از جمله آنکه محصلان در زمانی معین از سال برای نقد کردن براتها و گرفتن مالیات به شهرها بروند و در تمام مدت اقامت، خیمه‌ای در میان شهر بزنند و از ابتدای میعاد تا آخرین روز مهلت، هر روز پنج نوبت مردم وجوه مقرر را به آنجا بیاورند و تحویل بدهند و دیگر محصلی از کسی، چیزی به نام علوفه و خدمتی نگیرد . اگر رعایا کوتاهی کردند و وجوه را در آن مدت نیاوردند، محصل می‌تواند ایشان را دستگیر کند و در مقابل هر صد دینار اصل مبلغ، یک دینار جریمه کند و هر کس که اهمال بیشتر کند، هفتاد ضربه چوب بزند .^۲

متأسفانه دامنه این اصلاحات به همه جا نمی‌رسید . در فارس که چندان هم مورد توجه غازان نبود، در سال چهارم سلطنت او وقتی امیری برای تهیه ساز و برگ لشکر به شیراز آمد، فرمان آورد که مردم باید علاوه بر ده دینار خراج، یک دینار اضافه بدهند . ملوک و حکام نیز از موقعیت استفاده کردند و برای هر شش دینار، یک دینار و نیم افزودند و چون مردم از محصلان برای آماده کردن وجه مهلت می‌خواستند، آنان به جای مهلت از ایشان رشوه می‌گرفتند تا آنجا که دو برابر مبلغ مقرر از مردم اخذ شد .^۳

(۱) جامع روس، ج ۳ ص ۴۶۰ - ۴۵۸ . جامع، ص ۱۰۳۰ - ۱۰۲۸ .

(۲) جامع روس، ج ۳ ص ۴۷۳ . غازی، ص ۲۶۳ . جامع، ص ۱۰۴۰ .

(۳) وصاف، ص ۴۳۹ و نیز ص ۲۴۷، ۴۱۵، ۶۲۵ . جامع روس، ج ۳

ص ۴۵۵ . دستور، ج ۱ ص ۲۹۹، ج ۲ ص ۱۵۰ . اولجایتو، ص ۴۳ .

مراسم / عربی / ← مرسوم

مرجال / مغولی / ← بولجار

مرسوم (marsüm) / عربی / ، موسومات ، مراسم

جیره و مواجب ، حقی که علاوه بر مواجب به مستخدمان خصوصا لشکریان هر سال از طرف دولت داده می شد^۱ ، آنچه سال به سال به کسی دهند جهت مباشرت شغلی معین^۲:

"و آن جمعی امرا و لشکریان اند که از پادشاه مرسوم و ← جامگی یا در عوض آن ← اقطاع می ستانند تا مملکت را از تعرض یاغیان و مخالفان صیانت کنند . " ۳

دیگر فرمودیم که ← قضات به علت سجل و دعاوی بر عادت معهود دانگی توقع ندارند و نستانند . به مرسومی که فرموده ایم قناعت نمایند . " ۴

"/هولاکو/ عظیم حکمت دوست بود و حکما را بر بحث علوم اوایل ترغیب فرمودی و همه را ← ادرار و مرسوم معین گردانیده بود . " ۵

"و جهت ← نواب و ملازمان مراسم و وظایف معین گردانیده . " ۶

عبید ، ص ۱۶۶ . پوربها ، ورق ۱۴ ، ۶۲ . یزد ، ص ۳۵ . حبیب ، ج

۳ ص ۸۲ ، ۲۰۳ . ابرو ، ج ۲ ورق ۹۵۱ .

(۱) معین .

(۲) نغایس ، ج ۱ ص ۳۲۷ .

(۳) دستور ، ج ۱ ص ۳۰۶ و نیز ص ۲۰۰ ، ۳۶۶ . رشیدی ، ص ۱۷۷ ، ۱۷۸ .

ارشاد ، ص ۲۵ .

(۴) جامع روس ، ج ۳ ص ۴۳۸ .

(۵) جامع روس ، ج ۳ ص ۹۱ .

(۶) دستور ، ج ۱ ص ۲۹۶ .

— مرسوم ممکن بود از حاصل زمینهای مزروعی به دست آید .
 "دیگر آنکه ولایت بیات را به رؤسا و صدور آنجا به وجهی معین به ضمان
 دهد و محصول آن را به وجه — تغار و مرسوم امرای چهار صده و هر بطان
 مقاصه کند مشروط بر آنکه — تغار و مرسوم در وقت حاصل و اوان حصاد
 طلبند تا موجب خرابی ولایت نگردد ."^۱

— گاهی مرسوم از اموال مصادره شده^۲ مردم به دست می‌آمد .
 "... اجازت داده‌ایم که مشارالیه ایشان را دست بسته به — اردوی اعظم
 فرستد و مال ایشان — دیوانی کرده به وجه مرسومات لشکر آنجا نشاند ."^۳

مرسومات / عربی / — مرسوم

مساجی / مغولی / — دیوان مساس

مساجی / مغولی / — دیوان مساس

مستخرج (mostaxrej) / عربی /

مأمور جمع آوری مالیات :

"اگر صدقات روزگار همایون را حکم جهان مطاع به فرستادن مستخرجی از
 — دیوان بدین ولایت نافذ گردد تا استخراج تصرفات او کرده، آنچه
 بیرون از — متوجهات ... از بندگان ستده باشد استرداد نموده تسلیم
 مستحقان کند ."^۳

"بر حسب ملتسم ایشان مستخرجی امین از — دیوان بزرگ فرستاده شد تا

(۱) رشیدی، ص ۱۷۷ . و صاف، ص ۴۳۸ .

(۲) رشیدی، ص ۱۷۸ و نیز ص ۱۱۹ . جامع روس، ج ۳ ص ۴۵۵، ۶۰۶ .
 دستور، ج ۱ ص ۲۴۳، ۳۶۷، ج ۲ ص ۱۴۱، ۱۹۴ . جدید یزد، ص
 ۹۱ .

(۳) دستور، ج ۲ ص ۴۸۳ .

به غور تصرفات او رسیده آنچه بیراه و ناواجب از هر کس گرفته باشند،
استرداد نموده به مستحقان رساند. "۱

مستوفی (*mostowfi*) / عربی /

محاسب عواید مالیاتی^۲، ← دیوان استیفا، منصب استیفا:
"و بی بی ترکان و فرزندان و خواجه ظهیرالدین مستوفی نسخه جامع حساب
کرمان به ← دیوان بزرگ دادند به مبلغ ششصد هزار دینار زر رایج. "۳
"و در میانه آن احوال معین الدین مستوفی ← دیوان بزرگ و جمعی ←
بتیکچیان به جانب نشابور می رفتند، ایشان را گرفته به بندگی آوردند. "۴
"بعضی رعایای عاجز که طاقت مکررات دادن نداشتند ترک دیه و خانه کرده،
می گریختند یا قویدستی و متعززی که مانع قسمت زواید شدند رضای ایشان
بدان حاصل کردند که این قسمت آخرین از شمانخواهیم یا یک نیمه تخفیف
کنیم و در دفتر مستوفی و ← بتیکچی مجموع قسمت نوشته بودی. "۵

مشاهره (*mosāhere*) / عربی /

- (۱) دستور، ج ۲ ص ۴۸۴ و نیز مسامره، ص ۱۵۳، ۳۰۰. و صاف، ص ۲۰۵.
برای "استخراج" رجوع شود به جامع یان، ص ۷۵. غازانی، ص ۱۰۵.
دستور، ج ۱ ص ۴۵، ج ۲ ص ۴۵۴. سمط، ص ۵۹، ۸۳. پوربها،
ورق ۹۴.
- (۲) معین. و نیز سیرت (تعلیقات) ص ۳۱۸. وزارت، ص ۲۸.
- (۳) سمط، ص ۵۷.
- (۴) جامع روس، ج ۳ ص ۲۷۱. غازانی، ص ۳۰.
- (۵) جامع روس، ج ۳ ص ۴۵۶. جامع، ص ۱۰۲۷ و نیز جامع روس، ج ۳ ص
۳۴۹. غازانی، ص ۱۴۱. سمط، ص ۲۴. مسامره، ص ۱۸۰، ۲۲۸.
دستور، ج ۱ ص ۳۲، ج ۲ ص ۱، ۶۰، ۷۰.

اجرت ماهیانه: ^۱

"و آنچه به مشاهره و غیر آن ایشان را فرمودی از جامه‌ها و پوستین و بالش، خود مثل آب جاری که آن را بهیچوجه انقطاع نیفتادی." ^۲

"چون/غازان/ به مبارکی بر تخت نشست — ایلچی فرستاد و او را طلب داشت و اعزاز کرده مقرب حضرت گردانید و زر و جامه و مشاهره تمام ارزانی داشت." ^۳

"کردم تورابه‌نظم زد یوان هجو خویش هر ماه سی قصیدهء غرامشاهره" ^۴

مشرف (mošref) / عربی / ، اشراف

کسی که مأمور رسیدگی به حسابها و دخل و خرج مملکت ^۵ و ناظر اعمال دیگران در دیوانها بود، — دیوان اشراف:

" — یرلیغ نافذ شد که /خواجه بهاء‌الدین/ مشرف ممالک باشد و محاسبات چند ساله را استدراک کند و مظان توفیرات و مواقع تقریرات اموال را استکشاف نماید." ^۶

"و مشرفی را در هر — دارالقضایی نصب کنند تا شرح و بسط و کیفیت آن بیع و شری در — روزنامه‌چہء حال اثبات کنند." ^۷

"خواجه یمین‌الملک قوام‌الدین مسعود بن ضیاء‌الدین را که از قدیم الزمان

(۱) معین .

(۲) جهانگشا، ج ۱ ص ۱۸۴ .

(۳) جامع روس، ج ۳ ص ۳۷۷ . جامع، ص ۹۶۹ .

(۴) پوربها، ورق ۷۸ و نیز دستور، ج ۲ ص ۱۴۱، ۳۶۸ .

(۵) اخوان . نفیسی . معین . وزارت، ص ۳۲ — ۳۱ .

iṭhanīterde, p. 217-218

(۶) و صاف، ص ۹۲ و نیز حبیب، ج ۳ ص ۱۱۲ .

(۷) و صاف، ص ۳۸۹ .

باز کدخدای اعمال و اموال خاص او بودند و چند گاهی مشرف — دیوان
 دلای و — اینجوی کرمان و از بظانه و خواص یگانه، برکشید. "۱
 "چون تونسکا نمانده بود بایدو سکورچی به — شحنگی موسوم گشت و
 شرف‌الدین سمنانی به ملکی و سعد الدوله به راه مشرفی برسر ایشان و باتفاق
 به بغداد رفتند. "۲

"و اشراف تیریز به عم زاده خود مهذب الدوله ابو منصور طبیب داد. "۳
 "و نزدیک بود که دیگر بار اشراف ممالک به وی حوالت رود. "۴

مفاصات (mofāṣāt) / عربی /

سندی که پس از رسیدگی به حساب شخصی یا مالیات مؤدی مبنی بر تصفیه
 حساب او به وی دهند،^۵ سندی که در آن شرح مخارجی که عامل ناگزیر از آن
 بوده است، نوشته شده باشد:

"و مفاصات در لغت به معنی خلاص است. چنانکه گویند فصی العظم من اللحم
 ای خلص منه و به اصطلاح اهل دیوان عبارت است از مکتوب دیوان موشح به
 علامات و توقیع حاکم مشتمل بر قرار جمع عامل و تقریر — اخراجات که

- (۱) سمط، ص ۶۴ و نیز هرات، ص ۱۱۸.
 - (۲) جامع روس، ج ۳ ص ۲۵۹. جامع یان، ص ۶۸ و نیز آثار، ص ۲۷۶.
 - (۳) جامع روس، ج ۳ ص ۲۱۹. جامع یان، ص ۷۵.
 - (۴) جامع یان، ص ۴۵ و نیز ص ۶۹. جامع روس، ج ۳ ص ۱۷۱، ۲۱۰.
 - جامع، ص ۹۱۸. رشیدی، ص ۱۷. الجامعة، ص ۳۳، ۱۱۹، ۱۷۸،
 ۴۱۳. و صاف، ص ۱۸۱، ۲۳۷، ۴۳۹. سمط، ص ۴۶، ۵۹، ۸۰.
 - اسدی، ص ۶۰. مرصاد، ص ۲۵۷. بناکتی، ص ۴۴۶. الاوامر، ص
 ۶۵۶، ۶۹۶. مسامره، ص ۷۴، ۱۴۰، ۲۷۹. هرات، ص ۵۹۳.
 - دستور، ج ۱ ص ۴۵، ۳۶۸. ابرو، ورق ۹۵، ۲۱۳. عبید، ص ۱۵۷.
- (۵) معین.

عامل را ادای آن واجب بوده باشد و دال بر آنکه اگر تمامت مال به —
 اخراجات مستغرق شد، — دیوان را بواسطه آن مال با عامل هیچ معامله
 نمانده و اگر باقی آمده — دیوان را بیرون از باقی با آن عامل مطالبه
 معاملتی دیگر نماند. " ۱

" و — اخراجات مقرری را تنقیح کرده هر سال به مبلغ صد و چهارده تومان
 مفاصات و — مؤامره با — آل داد. " ۲

" و میان شاهزادگان بعد از چندین مقالات ملاقات افتد و در عوض مطاولات
 ملاطفات رود و عقد مفاصات بنندند و حساب محاولات را رأساً بر آن نسخه
 مفاصات نویسند. " ۳

" در مدت سه سال ابتدای آن شهر سنه ۸ ثمان و تسعین و ستمائه الهلالیه به
 مبلغ هزار — تومان زر — مقاطعه را — مؤامره به — التون بیلکا و
 مفاصات با — آل دادند. " ۴

مقاسمه (moqāseme) / عربی /

تقسیم و سرشکن کردن مبلغ کل خراج میان افراد مالیات دهنده: ۵
 "بعد از آن فرمود که چون در ممالک — حزر و مقاسمه باطل گردانیم حصه
 — دیوانی بایرات نیز به موجبی که در هر ولایت مبصران به قیاس تعیین
 کنند، مقرر و معین گردانند تا به اسم — خراج می‌رسانند و عوانان و ظالمان

(۱) نفایس، ص ۸۴.

(۲) و صاف، ص ۲۶۸.

(۳) و صاف، ص ۶۹.

(۴) و صاف، ص ۳۴۹ و نیز ص ۲۸۴، ۲۴۰، ۴۳۸. جامع روس، ج ۳ ص ۵۰۱،
 ۶۰۴.

(۵) کشاورزی، ص ۲۵۱.

را دست آویز ← حزر و مقاسمه و تکثیر بر رعایا نباشد و آن زحمات بکلی منقطع گردد. " ۱

" و اما از آن ولایاتی که حقوق و ← متوجهات ← دیوانی آن از ارتفاعات و وجوه العین است و اکثر آن به ← حزر و مقاسمه حاصل می شد. " ۲

۱۱ چیزی را با هم تقسیم کردن و هر یک بهره خود را برداشتن: ۳

" و یمن که بعد از آن میان ورثه آن شخص مقاسمه‌ای رفته و آن املاک به مبیعات و انتقالات به مردم مختلف منتقل شده. " ۴

" و فهرستی پرداختند مشتمل بر مقاسمه تمامت ممالک از زمان اتابک سعید ابوبکر. " ۵

— مقاسمه نامه: تقسیم نامه زمین:

" و بعد از آن اگر آن ملک رابعی از ← صکوک یا ← صریح الملک یا مقاسمه نامه به دست بایع یا فرزندان یا خویشان او یا دیگران، هر کس که باشد... با دید آیدهیچ ← قاضی از ← قضات اسلام آن را اعتبار ننهد. " ۶

مقاطعه (moqā'ete) / عربی /

ضمان ولایت^۷، در دوره مغول بعضی از مناطق وسیع کشور را، کسانی از حکومت

(۱) جامع روس، ج ۳ ص ۵۶۱. غازانی، ص ۳۵۴.

(۲) جامع روس، ج ۳ ص ۴۷۶. غازانی، ص ۲۶۷ و نیز جامع روس، ج ۳ ص

۴۳۶، ۳۷۱، ۴۶۹. و صاف، ص ۱۶۲، ۴۳۶.

(۳) معین.

(۴) جامع روس، ج ۳ ص ۴۳۵.

(۵) و صاف، ص ۲۲۵ و نیز ص ۱۶۱، ۴۴۵.

(۶) جامع روس، ج ۳ ص ۴۳۶.

(۷) نفایس، ج ۱ ص ۳۲۸.

اجاره می‌کردند و موظف بودند که هر سال مبلغ معینی از این راه به دولت بپردازند. این وجه را از مالیاتهایی که بر مردم مقرر می‌کردند، فراهم می‌کردند: "و آن چنان است که این ولایات / عراق عجم و آذربایجان / را به مقاطعه به حکام می‌دادند و هر یک را جمعی معین در می‌بستند و ← اخراجات مقرر از مجری می‌داشت و آن حاکم در سالی ده ← قویچور و در بعضی مواضع بیست و سی ← قویچور را از رعیت بستدی. " ۱

"هرچند در مقاطعه بلوکات توفیرات بیحد بود و بر رعایا نیز به علت کثرت ← اخراجات و استرداد عوض عوارضات زوائد ← تکلیفات و قسمت ... معین می‌گردانیدند اما اسراف در ← اخراجات ← محصلان نازک و ... به اضعاف روی می‌نمود. " ۲

"پس به حکم ← یرلیغ مالک بز و بحر شیراز را بر شانزده بلوک چون اشکال رمل قسمت کرده در مدت سه سال ابتدای آن شهورسنه ۶ ثمان و تسعین و ستمائه الهلالیه به مبلغ هزار تومان زر مقاطعه را ← مؤامره به ← التون بیلکا و ← مفاصات با ← آل دادند. " ۳

۱۱ به عهده گرفتن انجام کاری با اجرت معین: ۴

"دیگر آن که تمامت آلات چوب و آهن را به قیمت معین به مقاطعه داده‌اند. " ۵

(۱) جامع روس، ج ۳ ص ۴۵۳. جامع، ص ۱۰۲۴.

(۲) و صاف، ص ۱۹۷.

(۳) و صاف، ص ۳۴۹ و نیز ص ۱۹۵، ۲۶۸، ۳۱۹، ۴۰۴، ۶۳۴. جامع روس،

ج ۳ ص ۳۹۲، ۵۲۶، ۶۰۴. دستور، ج ۱ ص ۱۷۶. سمط، ص ۵۷.

حبیب، ج ۳ ص ۱۷۰ - ۱۶۸. ابرو، ورق ۱۳۵. کشاورزی، ج ۲ ص ۱۱
۲۱۹.

(۴) معین.

(۵) جامع روس، ج ۳ ص ۴۱۱.

"و بعضی به جایی رسانیدند که عمل قضا را به ضمان می‌ستدند و — قاضی باید که به شفاعت و الحاح او را قضا دهد و چیزی از کس نستانند و چون قضا به ضمان و مقاطعه گیرد توان دانست که حال بر چه وجه باشد."^۱

"و چون قضا به ضمان و مقاطعه بود آن معانی ملایم طبع — قاضی واصحاب — دارالقضا می‌افتاد و مدعیان را تهییج می‌کردند و به وعده‌عشوہ می‌دادند."^۲

ملجار / مفعولی / — بولجار

ملجاور / مفعولی / — بولجار

ملجور / مفعولی / — بولجار

منشی (*monšī*) / عربی /

نویسنده، دبیر: ۳

"و همچنین صدر معظم خواجه شهاب الدین مبارکشاه که منشی ممالک است و از جمله ارکان دولت قاهره."^۴

"یکی از آداب مکاتبات سلاطین به یکدیگر آن است که منشی در آن مکاتبات ذکر اشتیاق و آرزومندی نکند."^۵

"و بالضرورة برین جرئت و جسارت اقدام نموده مضمون قضیه اخلاص و دولتخواهی را به تجدید معروض آرای علیه منشیان حضرت فلک رفعت گردانیدند تا صورت

(۱) جامع روس، ج ۳ ص ۴۴۸.

(۲) جامع روس، ج ۳ ص ۴۴۹.

(۳) معین.

(۴) جامع روس، ج ۳ ص ۳۶۷. جامع، ص ۹۶۲.

(۵) دستور، ج ۱ ص ۵۷.

مطاوعت و بندگی ایشان را به عَزَّ عرض رسانند. "۱

منصب استیفا (*manṣab e estifā*) / عربی + عربی ، ترکیب فارسی /

مقام گرفتن مالیات ، ← دیوان استیفا ، مستوفی :

"غرض از تسطیر این رساله و ارسال این مقاله آنکه خواجه شرف الدین حسن

← مستوفی از قدیم الایام منصب استیفای موصل و تلعفر و سنجار و جزیره

بدو متعلق بوده است. "۲

"و / عزالدین مظفر محمد عمید / از ← خالصات اموال خود مبالغی صرف

کرد و منصب استیفای ملک سلیمان فارس از حکم ← یرلیغ بروی مقرر شد. "۳

"سید قطب الدین و معین الدین غانجی منصب ← الغ بتکجی و استیفا در

← دیوان اعلی . . . داشتند. "۴

منغلا / مغولی / ← منغلا

منغلا (*manγiāi*) / مغولی / ، منگلی ۵ ، منغلی ۶ ، منگله ۷ ، منقله ۸ ، منغله ۹ ، منغلا ۱۰

(۱) دستور ، ج ۲ ص ۳۹۹ و نیز ص ۱ ، ج ۱ ص ۶۲ - ۵۹ . و صاف ، ص ۱۶۱ .

عبید ، ص ۱۵۷ .

(۲) رشیدی ، ص ۴۱ .

(۳) و صاف ، ص ۳۳۳ .

(۴) و صاف ، ص ۴۱۹ و نیز ص ۱۲۳ ، ۲۱۲ . سیرت ، ص ۱۳۴ . الاوامر ، ص

۶۵۶ . شیرازنامه ، ص ۶۹ ، ۷۱ . مسامره ، ص ۷۳ ، ۱۴۹ ، ۲۳۶ .

5,6,7) Doerfer, Bd. 1.

(۸) و صاف ، ص ۵۷۰ .

(۹) و صاف ، ص ۱۲۷ .

(۱۰) جامع روس ، ج ۳ ص ۱۷۹ . غازانی ، ص ۲۶ . جامع بلوشه ، ص ۴۳ ،

۳۳۸ . جامع یان ، ص ۲۳ . بناکتی ، ص ۴۰۶ . اولجایتو ، ص ۷۷ .

مواهب ، ص ۲۲۹ . تجارب ، ص ۳۵۷ . و صاف ، ص ۵۰۱ ، ۵۱۷ .

مجمل ، ج ۲ ص ۳۷۲ . ذیل جامع ، ص ۵۳ ، ۸۵ . ابرو ، ورق ۳۹۲ .

۴۶۳ ، ج ۲ ورق ۸۷۶ . روضه ، ج ۵ ص ۸۵ ، ۵۷۹ . سنگلاخ ، 319 r .

منقلای ۱، منقلا، ۲، منکلای ۳، منغلا ۴، منقلا، مانکلای ۵، مانگلای ۶،
مینغلای ۷

مقدمه لشکر: ۸

"حکم ← یرلیغ به احضار سلطان محمد شاه که در بندگی رکاب اعلی بود
در آن موقوف مشهود به خدمات محمود قیام نموده و بر مقدمه و منغلای عساکر
منصور رفته و آثار دلاوری و مردانگی و نیکو بندگی و فرزانیگی به اظهار
رسانیده. " ۱۹

"اگر پادشاه ما را سیورغامیشی فرماید به کوچ دادن مشغول باشیم و به منغلای
با امرای بزرگ نوروز و قتلغشاه اتفاق کنیم. " ۱۰

"پیش از آنکه ← چریک مور عدد رایمین و یسار و منقلا و ← کچکا در
حال خود فرود آمدندی زیارت را کلاه نخوت و سلطنت از سر اختیار بنهاد. " ۱۱

منغله / مغولی / ← منغلای

(۱) جامع بیان، ص ۶۸. Doerfer, Bd. 1

2,3) Doerfer, Bd. 1.

(۴) و صاف، ص ۳۶۸، ۶۴۳.

5) Doerfer, Bd. 1.

6) Doerfer, Bd. 1. Pavet, p. 496.

7) Pavet, p. 507.

8) Doerfer, Bd. 1. Pavet, p. 496, 507. 310 r، سنگلاخ،

(۹) سمط، ص ۸۶.

(۱۰) غازانی، ص ۸۳. بناکتی، ص ۳۷۱. نسائم، ص ۵۰.

(۱۱) و صاف، ص ۶۳۶. برای "منغلا" رجوع کنید به جامع بلوشه، ص ۱۶۰.

غازانی، ص ۸۹. جامع، ص ۴۳۴. اویس، ص ۱۷۱. مواهب، ص

۱۹۷. ذیل جامع، ص ۲۰۷، ۲۳۴. ابرو، ج ۲ ورق ۱۶۲، ۸۵۹.

منقلی / مغولی / ← منغلای

منقلا / مغولی / ← منغلای

منقلاء / مغولی / ← منغلای

منقلای / مغولی / ← منغلای

منقله / مغولی / ← منغلای

منققلای / مغولی / ← منغلای

منققله / مغولی / ← منغلای

منققلی / مغولی / ← منغلای

منقلای / مغولی / ← منغلای

موءامره (mo'āmere) / عربی /

سندی که در آن مبلغ مقرر و هزینهء مخارج نوشته باشد :

" و مؤامره در لغت مساوره است و به اصطلاح این صنعت عبارت از مکتوب

← دیوانی موشح به علامات ← دیوان و ← توقیع حاکم مشتمل بر ذکر

مال مقرر یا عامل و شرح ← اخراجات . " ^۱

" و هر کس را به مقدار آنکه ازین یک هزار جانور و سیصد قلاده یوز در عهدهء

اوست وجوه مقرر گردانیده و ← یرلیغ به ← التون تفاویه موءامره داد . " ^۲

" . . . و صدو چهل هزار دینار از مال مقرر کرمان در محل نظر و تخفیف آوردند

و برین موجب احکام ← یرلیغ و موءامره دادند . " ^۳

" . . . بنده به تقلد فلان عمل موسوم شد و ← متوجهات بر مبلغی که در

(۱) نفایس ، ص ۸۴ .

(۲) جامع روس ، ج ۳ ص ۵۴۹ . غازی ، ص ۳۴۴ .

(۳) سمط ، ص ۹۴ .

مؤامره مبارک مسطور است ، مقرر گشت .^۱

۱۱ دفتری که در آن فرمانهای مربوط به جیره و آذوقه روزانه سپاهیان گردآوری

می شود و مهر و امضای سلطان در زیر آن فرمانها نقش شده است :^۲

"اگر مردم ← چریک مال و ← قویچور و غیره بیرون از آنچه مفصل گشته

است و به دفاتر قانون و مؤامره درآمده چیزی طلبند ، ← عارض نگذارد ."^۳

موچلکا / مغولی / ← موچلکا

موچلکاه / مغولی / ← موچلکا

موچلکا / مغولی / ← موچلکا

موچلکاه / مغولی / ← موچلکا

موچلکه / مغولی / ← موچلکا

موچلکا (*mōcālgā*) / مغولی / ، موچلکاه^۴ ، موچلکاه^۵ ، موچلکا^۶ ، موچلکه^۷ ، موچلکا ، موچلکه^۸ ،

موچلکا ، موچلکا^۹ ، موچلکاه^{۱۰} ، موچلکاه^{۱۱} ، موچلکاه^{۱۲} ، موچلکا^{۱۳} ، موچلکاه^{۱۴} ،

(۱) دستور، ج ۲ ص ۱۵۲ و نیز ص ۴۵۴ . جامع روس، ج ۳ ص ۴۲۷، ۵۱۳،

۵۵۲ . جامع، ص ۱۰۷۲، ۱۰۹۱ . و صاف، ص ۲۶۸، ۳۳۹، ۳۴۹ .

(۲) مفاتیح، ص ۵۹ .

(۳) جامع روس، ج ۳ ص ۵۱۶ . جامع، ص ۱۰۷۴ .

4,5,6,7) Doerfer, Bd. 1.

(۸) جامع روس، ج ۳ ص ۵۱ .

(۹) جامع بلوشه، ص ۲۴۴ . جامع بیان، ص ۴۱، ۷۱، ۷۵، ۸۵ . غازانی،

ص ۸۸ . جامع، ص ۵۶۹، ۷۷۸، ۸۰۸، ۸۱۷، ۸۳۳ . دستور، ج ۱

ص ۳۸۳ . اولجایتو، ص ۱۹۶ . و صاف، ص ۳۵۰ . سنگلاخ، 379۲ .

(۱۰) روضه، ج ۵ ص ۱۳۵، ۱۷۸، ۲۰۴، ۲۷۴، ۵۹۹ .

(۱۱) و صاف، ص ۲۸۲ .

(۱۲) و صاف، ص ۲۵۹، ۳۶۳، ۴۸۰، ۵۰۱، ۶۳۷ .

موجلگا ۱، مجلگا ۲، موجلکه ۳.

سند قانونی که برانجام خدمت از یک طرف و دادن پاداش از طرف دیگر حکم می‌کند و اگر قرار داد انجام نگیرد، هر یک از طرفین مجبور به پرداخت جریمه هستند. ۴ سندی که به موجب آن شخص تعهدی را می‌پذیرد ۵، وثیقه ۶ محضر را گویند که در عهد و موثیق درست شود ۶، سند ۷، حجت:

"هر چند پیشتر او وجوشکاب راضی نبودند و سرفتنه داشتند و در آن روز باتفاق همگنان موجلگا دادند." ۸

"دریچین بیل مذکور موافق سنه ۸۰۰ و ۸۰۱ و ۸۰۲ و ۸۰۳ هجری در میانۀ فصل تابستان در شهرکی مینک فو قوبیلای قآن را بر تخت پادشاهی بنشانند و در آن وقت سال او به چهل و شش رسیده بود و چنانکه رسم و عادت ایشان است تمامت شهزادگان و امرا مجلگا دادند و زانوزندند." ۹

۱۳) ابرو، ورق ۱۷۵.

۱۴) و صاف، ص ۲۲۴.

۱) جامع روس، ج ۳ ص ۲۳۶، ۵۱۵، ۶۱۹.

۲) جامع روس، ج ۳ ص ۲۲۰.

۳) جامع بیان، ص ۷۱.

4) Doerfer, Bd. 1.

۵) جامع بلوشه، ص ۲۴۴.

۶) سنگلاخ، 319۷.

۷) جامع کاتمر، ص 260.

۸) جامع بیان، ص ۶۲.

۹) جامع بلوشه، ص ۳۹۱. جامع، ص ۶۲۱ - ۶۲۰ و نیز ص ۵۶۹، ۸۳۳:

جامع روس، ج ۳ ص ۱۶۹، ۶۱۹. جامع بلوشه، ص ۲۴۴، ۳۹۱.

جامع بیان، ص ۴۵، ۸۵. غارانی، ص ۸۸. و صاف، ص ۲۳، ۲۸۲.

حیب، ج ۳ ص ۱۴۶. روزه، ج ۵ ص ۱۷۸، ۲۷۴.

"و ← امرای تومان و ← هزاره و ← صده و ← دهه و ← چریک
بسیار خط **موجلکا** داده که به قدر وسع و قدرت در نفاذ و عدل و نشر راستی
کوشند." ۱

"و قرار بر آن جملت دادند که ← متصرف **موجلکا** بازدهد که بعد الیوم ترک
تصرفات فاحش گرفته زیادت از ← متوجه ← دیوانی از رعایا نطلبید." ۲

موجلگاه / مغولی / ← موچلگا

مورچال / مغولی / ← بولجار

مورچل / مغولی / ← بولجار

مولجر / مغولی / ← بولجار

مهلتانه (*mohlatāne*) / عربی + پسوند فارسی /

وجهی که محصل از رعیت می‌گرفت تا مدتی مالیات اصلی را عقب اندازد:

"و ← ایلچیان نیز که به تحصیل آن / وجوه آش / می‌رفتند و خدمتی و مهلتانه
بسیار می‌ستدند، مهمل می‌گذاشتند." ۳

"چون حکم استرجاع ← محصلان نفاذ یافت همین مقدار ← دیوان را از
تفاوت سعر در استعجال فروختن غله و رعایا را از ← اخراجات و مهلتانه
← محصلان خسارت بود." ۴

"← شهنه و ← محصل به حکم استیفای طمع و عامل جرّ منفعت منصوب

(۱) غازانی، ص ۳۰۷.

(۲) دستور، ج ۲ ص ۴۷۴. برای "موجلکا" رجوع کنید به جامع روس، ج ۳ ص

۰۸۸، ۱۶۹، ۴۲۷. دستور، ج ۱ ص ۳۰۰. و صاف، ص ۲۳، ۱۱۸،

۰۲۲۱

(۳) جامع روس، ج ۳ ص ۵۳۴. غازانی، ص ۳۲۷. جامع، ص ۱۰۸۸.

(۴) و صاف، ص ۴۱۵.

شدند و فراغ از ارباب ← خراج اگر چه شرط ابتدایی نبود مرفوع ←
 محصل زیاده از ده یازده مهلتانه هر چند مهلت آن نه که دم زنند بر عادت
 غوایت قدیم می‌گرفت تا فرع نیز که دست در دامن وصل اصل زده بود، فصلی
 از زواید گشت. " ۱

مینغلای / مغولی / ← منغلای

ن

نارین / مفعولی / ← خزانه

نارین یام (*nārīn yām*) / مفعولی + آلتایی /

چاپارخانهٔ خاصهٔ فآن^۱ ، ایستگاه پیکهای مخصوص فآن :

" و از ولایات ختای تا آن شهر ← یامی بغیر از ← تایان یام نهادند
و نارین یام نام کردند و در هر پنج فرسنگ ← یامی سی و هفت ← یام
برآمد و درهرمنزل ← هزاره‌ای راجهت محافظت آن ← یام بنشانند. " ^۲

ناظر (*nāzer*) / عربی / ، ناظری ، نظر

آن را که برای مراقبت اعمال و رفتار دیگری می‌گمارند ، مراقب ، ^۳ کسی که به
امور مالی و خزانه رسیدگی می‌کرد^۴ :

" و ارباب ← ادارات و معایش را از اصحاب ← مرسومات و وظایف مفروز

(۱) جامع بلوشه ، ص ۳۱۱ (پانوشت) .

(۲) جامع بلوشه ، ص ۴۹ .

(۳) دهخدا .

گردانیده شد و خازن و ناظر و ← مشرف تعیین کرده آمد. " ۱

" خرلغ نظام بندهی و نجم الدین مرجان خوافی / را / به اسم ← مشرفی و ناظری ← دیوان هرات نصب گردانید. " ۲

" و ← دیوان اشراف به خواجه قوام الملک فخرالدین یحیی و منصب نظر به خواجه مجدالملک تاج الدین ابوبکر شاه مفوض شد. " ۳

ناظری / عربی / ← ناظر

نرکه / مغولی / ← جرگه

نرکه / مغولی / ← جرگه

نظر / عربی / ← ناظر

نما / مغولی / ← تما

نماری (nemārī) / مغولی / ، تمار ۴ ، نمازی ۵

مالیات اضافی که در مواقع اضطراری مانند تجهیز لشکر از مردم گرفته می شد: ۶

" و بدان سبب به وقت احتیاج جهت کار لشکر و محافظت ثغور و مصالح ملک ، وجوه در ← خزانه نمی بود ، ضرورت می شد که به مصادره و نماری و مساعده بر عموم خلائق اطلاق کنند. " ۷

(۱) دستور، ج ۱ ص ۳۶۸.

(۲) هرات، ص ۱۱۸.

(۳) سمط، ص ۳۷ و نیز ص ۶۴. دستور، ج ۱ ص ۴۵، ۴۹، ۲۹۹، ج ۲ ص ۱. و صاف، ص ۳۶۶. هرات، ص ۵۹۳. الاوامر، ص ۶۵۶، ۶۹۶.

(۴) رشیدی، ص ۱۲۱.

(۵) جامع، ص ۱۰۳۶.

6) Doerfer, Bd. 1.

(۷) جامع روس، ج ۳ ص ۴۶۸.

" حکم ← یرلیغ نفاذ یافت تا از تمام ممالک لشکر متوجه بلاد شرقی شوند. چون وجوهی در ← خزانه نبود چه آن سال در مدت هشت ماه برگوشه یک تخت جلوس سه پادشاه اتفاق افتاد و دو نوبت در چهار سوی مملکت رکوب ← چریک بزرگ دست داد و ناچار بر بیشتر اعمال ممالک خصوص فارس خطاب ← تقدمه و نماری رفت و مواشی را از ده دو گرفتند. ازین جهت اختلال تمام به احوال رعایا و حشم راه یافت. " ۱

نماری / مغولی / ← نماری

نَوَاب (novvāb) / عربی / .

وکیلها . گماشتگان : ۲

" ویر نَوَاب و گماشتگان ما که در آن ولایت وسیع و مملکت وسیع فارس ← متصرف و حاکم اند، نوشته‌ام که این ← ادرار را هر سال بی توانی بدهند و هر سال حکم مجدد نطلبند. " ۳

" امرای بزرگ . . . را ← چیکسانک گویند و امرا و وزرا و نَوَاب ← دیوان که تازیک و ختایی و اویغور باشند ← فنجان. " ۴

— محل کار نَوَاب بیشتر در دیوان بزرگ بود و گاهی در دیوان شرع و یارغو. " اگر تفاوتی فاحش یا سهوی بر کسی رفته بود، عرضه داشته نَوَاب ← دیوان بزرگ تدارک کردند. " ۵

(۱) و صاف، ص ۳۲۶ و نیز ص ۲۷۲. جامع روس، ج ۳ ص ۴۶۴. غازانی،

ص ۲۵۵. جامع، ص ۱۰۳۳. اویس، ص ۱۶۸، ۱۷۱، ۱۷۲.

(۲) معین.

(۳) رشیدی، ص ۲۵۶.

(۴) جامع بلوچه، ص ۴۷۰.

(۵) جامع روس، ج ۳ ص ۴۶۸.

"مقرر شد که نَوَاب ← دیوان بزرگ به تفحص ← متوجّهات دیه ها و مزارع و واجبات ← دیوانی اشتغال نمایند."^۱

"و اگر آن جماعت از سفله و اذل باشند . . . نَوَاب ← دیوان شرع و یارغو بی توقف آن جماعت را ← به یاسا رسانند."^۲

— در هر ولایت نیز نَوَابی از طرف حکومت به امور رسیدگی می کردند .

"حکام و نَوَاب و ← متصرفان و ← بتکچیان و سادات و ← قضات و ائمه و مشایخ و علما و صدور کدخدایان و متولیان اوقاف بلده شیراز بدانند..."^۳

— صاحب مقامان کشور مانند صاحب دیوان ، مشرف ممالک و باساقان کشور هر — کدام نَوَابی زیر دست خود داشتند .

"آباقاخان یا ← صاحب دیوان در خشم رفت و به تمامت ممالک ← ایلچیان فرستاد تا نَوَاب او را گرفته با دفاتر حاضر گردانند تا در بندگی حضرت به حضور به تدقیق ، تحقیق آن حال رود."^۴

"و آباقاخان مجدالملك / مشرف ممالک / را گفت که در کار ملک و مال و ← خزینه و ← ایراخته عظیم بیدار باشی و بر تمامت واقف و مطلع و بر همه کار — ها نَوَاب تو ← مشرف باشند."^۵

"← باساقان و کتبه دارالملك ← شهنه و نَوَاب به اعمال و نواحی نفرستند."^۶

(۱) دستور، ج ۱ ص ۳۳۲ و نیز ص ۴۴، ۱۴۷، ۲۴۹، ج ۲ ص ۱.

(۲) دستور، ج ۱ ص ۲۱۲.

(۳) رشیدی، ص ۲۵۲ و نیز ص ۱۵۲، ۱۷۲، ۲۴۴. و صاف، ص ۲۶۶.

(۴) جامع روس، ج ۳ ص ۱۵۹ و نیز جامع بیان، ص ۴۸.

(۵) جامع روس، ج ۳ ص ۱۶۰.

(۶) و صاف، ص ۲۶۸ و نیز ص ۱۴۰، ۴۰۵. رشیدی، ص ۱۶۶، ۱۸۱، ۲۵۶.

جامع بیان، ص ۷۰. جامع کاترمر، ص ۳۴۰. دستور، ج ۲ ص ۲۰۰.

ابرو، ورق ۹۰، ۲۲۹. مناقب، ص ۸۱۲، ۹۰۶، ۹۴۶.

— نَوّاب وظایف گوناگونی بر عهده داشتند. رسیدگی به متوجّهات ولایتها، گرفتن خراچی که دیوان تعیین کرده بود، دیوانی کردن املاک مردم، دخالت در تفویض منصب دولتی، نوشتن برات و دادن ادرار.

" اگر فرمان مطاع به نَوّاب دیوان عزیز نفاذ یابد که در رعایت و محافظت او اجمل مساعی مبذول دارندو در استیفای حقوق سلطانی و — متوجّهات — دیوانی طریق مساهلت و مسامحت مسلوک گردانند. " ۱

" و مقرر کرده‌ایم که اهالی اصفهان از مزروعی ده یک و از — طمغاده نیم و از مواشی از گوسفندی نیم طسوج و از گاوی یک طسوج و از اسبی دو طسوج و از اشتری سه طسوج به نَوّاب — دیوان جواب گویند. " ۲

" بیست و چهارم، املاک عجزه که — بتکچیان متمرّد و نَوّاب مسلط — دیوانی کرده‌اند، استرداد کن. " ۳

" در ابتدای سال که وقت تفویض اعمال و اشغال است چون آن حناب از بندگی حضرت خَلدّت سلطنته غایب بود نَوّاب — دیوان بزرگ به تکلیف تمام آن ولایت را به تقلد و تصرف این دولتخواه مخصوص گردانیدند. " ۴

" و — بروات اصحاب واجبات را بوجه مذکور نَوّاب — دیوان بر ایشان نویسند. " ۵

" و بر نَوّاب و گماشتگان ما که در آن ولایت وسیع و مملکت وشیع فارس متصرّف و حاکم اند، نوشته‌ام که این — ادرار را هر سال بی توانی بدهند و هر سال

(۱) دستور، ج ۱ ص ۵۱۰، ۵۳۲، ج ۲ ص ۱۴۵. جامع روس، ج ۳ ص ۴۶۸.

(۲) رشیدی، ص ۳۴.

(۳) رشیدی، ص ۸۸.

(۴) دستور، ج ۲ ص ۱۴۷.

(۵) دستور، ج ۱ ص ۲۹۹.

حکم مجدد نطلبند. " ۱

نوئین / مغولی / ← نویان

نوئین اعظم / مغولی + عربی / ← الغ نویان

نویان (*nōyān*) / مغولی / ، نوین ، نویین ، نوئین

فرمانده سپاه^۲ ، امیر ده هزاره: ۳

" / چنگیزخان / پسران بزرگتر و نوینان را با لشکریهای بسیار به هر موضعی

فرستاد. " ۴

" و بعد از آنکه شهزادگان و نوینان که معین شده بودند با ← هزاره ها و

← صدهای لشکر عزم جزم کردند ، در مقدمه کیتوقانویان را از قوم بایمان

که منصب ← باورچی داشت بر سبیل ← بیزک با دوازده هزار مرد روانه

گردانید. " ۵

" و آن لشکرها دایرنویان داشت . بعد از آنکه او نماند . . . دانست و بعد از او

. . . و آنگاه به سالی نویان از قوم تاتار دادند. " ۶

(۱) رشیدی ، ص ۲۵۶ و نیز جامع بلوشه ، ص ۳۰۹ ، ۷۰ . جامع روس ، ج ۳

ص ۲۳۴ . جامع ، ص ۴۹۳ ، ۱۰۲۵ . و صاف ، ص ۴۵۸ ، ۹۲ . سمط ،

ص ۸۲ . دستور ، ج ۱ ص ۲۹۶ ، ۳۹۷ ، ۴۹۷ . هرات ، ص ۱۵۸ ، ۵۹۳ ،

۶۷۶ . مسامره ، ص ۱۲۸ ، ۸۹ . عبید ، ص ۱۲۴ . مناقب ، ص ۱۵۴ ،

۴۵۸ . حبیب ، ج ۳ ص ۵۲ . مرصاد ، ص ۲۵۷ .

(۲) جامع کاترمر ، ص ۷۶ (پانویس) . معین . سنگلاخ . 322 r .

Howorth, vol. 3, p. 152.

(۳) صبح ، ج ۴ ص ۴۲۳ .

(۴) جهانگشا ، ج ۱ ص ۷۶ .

(۵) جامع روس ، ج ۳ ص ۲۲ . جامع کاترمر ، ص 138 . جامع سلطنتی ، ص ۴۵ .

(۶) جامع کاترمر ، ص 130 و نیز ص 144 ، 76 . جامع روس ، ج ۳ ص ۸۱ ، ۶ .

نویں / مغولی / — نویان

نویین / مغولی / — نویان

نویین اعظم / مغولی + عربی / — الغ نویان

۶۰۶ . جامع بلوشه، ص ۱۸، ۲۴۲، ۳۰۸ . جهانگشا، ج ۱ ص ۵۰،
 ۲۰۵، ج ۲ ص ۲۳۸ . منهاج، ج ۲ ص ۱۲۹، ۱۷۰ . سیرت، ص ۱۶۷،
 وصف، ص ۱۲، ۱۹۷، ۲۹۶ . هرات، ص ۵۰، ۹۹ . الاوامر، ص ۶۳۱،
 اولجایتو، ص ۱۱ . مسامره، ص ۱۰۶ . سبط، ص ۳۵ . روضات، ج ۲ ص
 ۱۰۷ . بناکتی ص ۴۰۲ . مناقب ص ۳۳۲، ۷۹۷، ۹۷۷ . مونس ج ۱
 ص ۲۷۴ . حبیب، ج ۳ ص ۴۸، ۱۳۶، ۲۲۵ .

و

واسالمشی (*vāsālmīšī*) / مغولی /

حاکم ناحیه :

" باتفاق عرضه داشتند که قبلا قآن پدر بزرگ خیشان یعنی جمکین را ولایت عهد دارد و ← منقلای پدر آننده را واسالمشی فرمود یعنی برطرفی از اطراف حاکم کرد . " ۱

وزارت (*vezārat*) / ← وزیر /

نیابت حکومت : ۲

" حکم ← یرلیغ به نفاذ پیوست که راه امارت و سبیل وزارت تمامت ممالک و ← الوس از آب جیحون تا انتهای شام و مصر از کنار دریای مشرق تا انتهای دریای مغرب در فرمان اوست . " ۳

" و / ارغون / ← یرلیغ وزارت ممالک به نام بوقا نافذ گردانید . " ۴

(۱) و صاف ، ص ۵۰۱ .

(۲) معین .

(۳) جامع روس ، ج ۳ ، ص ۶۱۸ .

(۴) جامع روس ، ج ۳ ، ص ۲۰۰ .

" و /آباقاخان / منصب وزارت بر قرار و قاعدهٔ سابق به صاحب سعید شمس -

الدین محمد جوینی ارزانی داشت. " ۱

وزیر (*vazīr*) / فارسی ۲ /

نایب پادشاه :

" و صدرالدین زنجانی که بدان تازگی وزیر شده بود پیوسته خود را منتہیز

فرصت می داشت تا در کار نوروژ خللی کلی آورد. " ۳

" و چون صدر چاوی وزیر شد حال و کار قرض به سود گرفتن به جایی رسید که

اگر شرح دهند مجال نماند. " ۴

" آن چنان — قضاات متدین معتبر و سلطان و وزیر از دست سیاهکاران در

ماند تا بضرورت چنان حکمی فرمودند. " ۵

وزیر بیدار / فارسی / — فنجان

(۱) جامع روس، ج ۳ ص ۱۰۲. جامع یان، ص ۸ و نیز جامع روس، ج ۳ ص

۳۱۲، ۳۲۸. جامع بلوشه، ص ۳۹. دستور، ج ۲ ص ۱. روضه، ج ۵ ص

۵۶۶. ابرو، ورق ۹۸.

(۲) آگسفورد وزیر را عربی می داند و المنجد آن را زیر ثلاثی مجرد " وزر "

می آورد و دربارهٔ فارسی بودن آن سکوت می کند. بارتولمه اوستایی وزیر

را *vičira* می داند و دهخدا دربارهٔ این واژه می نویسد: " این کلمه معرب

است از "وی چیر" *vičir* یا "وجیر" *važir* پهلوی و از اوستایی "وی چیرا"

vičira به معنی فتوی دهنده (پوردادو، خرده اوستا ص ۷۸) ارمنی

وی چیر *vičir* نیز ارمنی گزیر *gzir*... فارسی گزیر *qizir* بمعنی ریش -

سفید ده. " بنابراین می بینیم که چگونه کلمهٔ وزیر از فارسی به عربی رفته

و صورتهایی چون وزراء و وزارت از آن ساخته شده است.

(۳) جامع روس، ج ۳ ص ۳۱۵.

(۴) جامع روس، ج ۳ ص ۵۲۷.

(۵) جامع روس، ج ۳ ص ۴۴۷ و نیز ص ۱۷۹، ۳۸۴، ۴۴۸، ۵۴۰.

ناظر خرج:

"... چون واقف گردد به اتفاق خواجه صدرالدین وکیل خرج پنج قطار استر

گزیده، نیکو بخرد بهای او بدهد و بر دفتر ثبت کند." ^۱

"جامه های تابستانی بر موجب نسخه، مفصل به بهای موافق بخرد و تسلیم

دارد. بهای جامه ها و مصالح خیاطت و اجور آن خواجه جمال الدین وکیل خرج

ادا کند." ^۲

(۱) دستور، ج ۲ ص ۳۸۶.

(۲) دستور، ج ۲ ص ۳۸۹ و نیز ص ۳۸۲، ۳۸۳. جهانگشا، ج ۲ ص ۲۳۹.

اسدی، ص ۶۰. و صاف، ص ۴۱۹.

هزاره / فارسی / ← امیر هزاره

هزارهٔ خاصّی (*hezāre ye xāṣṣ*) / فارسی + عربی /

هزار نفر سپاهی که تعدادشان بهیچوجه از هزار نگذرد ، هزارهٔ ویژه :

" و در آن عهد چنان معهود بود که هزارهٔ خاصّی ، زیادت از هزار نفر نباشد. " ^۱

" پس یولاتامور و جور غذای و بولوغان را نوکر ساخته ، با یک هزارهٔ خاصّی به

طریق ← منقله از پیش روان گردانید . " ^۲

" و علم بزرگ که نصرت اسم علم آن بود با هزارهٔ خاصّی در نظر آلفو مقرر شد. " ^۳

(۱) جامع ، ص ۳۹۹ .

(۲) و صاف ، ص ۱۲۷ .

(۳) و صاف ، ص ۳۷۴ و نیز ص ۱۴۹ ، ۴۷۶ .

ی

یارغو (yārγū) / ترکی / ^۱، یرغو

بازپرسی، پرسش گناه، استنطاق: ^۲

" و در آن مرحله جمعی ایقاقان ^۳ قصد سیف الدین بیتکچی که وزیر خاص بود وخواجه عزیز از ولات گرجستان و خواجه مجدالدین تبریز کرد. ایشان را گرفته به شایران آوردند و بعد از یارغوهر سه را — به یاسا رسانیدند. " ^۴
" تاج الدین به در قلعه رفت. احشاد اکراد او را راه ندادند. بعد از میالغه و الحاح بسیار به اضطرار بازگشت و پیش ارقیوآمد. او را به حضرت هولاکوخان فرستاد و در یارغو گناهکار گشت و شهید. " ^۵

(۱) Doerfer, Bd. 4 ولی مأخذ دیگر آن را مغولی می دانند. (جامع کاترم،

ص 122. سنگلاخ، 329 r. ابن مهنا، ص ۲۰۸.)

(۲) جامع کاترم، ص 122. فرهنگ و صاف. سنگلاخ، 329 r.

Doerfer, Bd. 4. Pūr-iBahā, p. 268.

(۳) ایقاق (alqāq) / ترکی /، سخن چین، بدگو، چاپلوس. (Doerfer, Bd. 2.)

(۴) جامع روس، ج ۳، ص ۸۸. جامع کاترم، ص 394. جامع سلطنتی،

ص ۱۲۹. بناکتی، ص ۴۲۴.

(۵) جامع کاترم، ص 314. جامع سلطنتی، ص ۱۰۰.

" فرمان نفاذ یافت تا مجدالدین بن الاثیر را بگرفتند و از وی این سخن پرسیدند و در یارغو بالای صد چوب بر وی زدند و گناه بر وی ثابت نشد. " ۱
 ۱۱ شکایت: ۲

" یرغو بر شاه چون نشاید بردن پس غصه روزگار باید خوردن " ۳
 ۱۱ نزاع، دعوا: ۴

" چون مونکوخان در موضع قراقورم و کلوران که یورت و تختگاه جینککیزخان است، بعد از اجتماع تمامت — آقا و اینی و امرا و اتفاق جمهور بر تخت نشست و از کلیات یارغوها دل فارغ گردانیده روی به ضبط و ترتیب مصالح ممالک آورد. " ۵

۱۱ جلسه، بازپرسی:

" تکمیش او را حالیه یارغو حاضر آورد. چون انکار سخن می کرد چنانکه رسم بود او را برهنه مادر زاد کردند و چوبهایی که بر دهل بزنند برو بستند. " ۶

- (۱) جامع روس، ج ۳ ص ۱۵۷. جامع بیان، ص ۳۸ و نیز ص ۴۶، ۸۲.
 جامع روس، ج ۱ ص ۱۸۵، ج ۳ ص ۱۷۲، ۵۳۲. جامع بلوشه، ص ۶۲.
 غزانی، ص ۱۵۵-۱۴۹. جامع، ص ۶۳، ۴۸۷، ۹۵۶. جهانگشا،
 ج ۲ ص ۲۳۴، ۲۳۶. مسامره، ص ۹۳. و صاف، ص ۱۹۳.
 بناکتی، ص ۳۸۷، ۴۴۵. اولجایتو، ص ۴۳، ۸۴. هرات، ص ۲۸۷.
 پوربها، ورق ۴۸. مونس، ج ۱ ص ۲۷۵.
 (۲) تورک. Radloff, Bd. 3, S. 139.
 (۳) جامع روس، ج ۳ ص ۱۶۱. جامع بیان، ص ۴۵. و صاف، ص ۹۵.
 جهانگشا، ج ۱ ص "مب".
 (۴) تورک.
 (۵) جامع روس، ج ۳ ص ۲۵. جامع کاترمر، ص ۱۱۰. جامع سلطنتی،
 ص ۴۲ و نیز جهانگشا، ج ۲ ص ۲۳۴، ۲۳۶.
 (۶) جهانگشا، ج ۱ ص ۳۶.

" و هر یک را پنجاه ← یرلیغ متضاد در دست چنانکه اگر به یارغویی حاضر شدند به ده روز صورت حال ایشان و کیفیت ستن ← یرلیغ سال به سال به فهم نرسیدی. " ۱

۱۱ دادگستری ۲، دیوان یارغو:

" چنانکه این عوانان و حکام که درین سالها خوگر شده‌اند که بر رعایا زیادتی کنند و اموال مکرر ستانند و هیچ با ← دیوان ندهند و هر سال در یارغوروند و رشوت داده به حکایتی چند به سر برند. " ۳

— یارغویی: مربوط به محاکمه و شکایت:

" چون بنده را به مهمات یارغویی این ولایت تعیین فرموده‌اند، از استماع شکر و شکایت چاره نباشد. " ۴

— یارغوی بزرگ (اعظم): محاکمه‌ای که در پایتخت و زیر نظر خان انجام می‌گرفت:

" گفت: این کار همانا در بیش‌البغ به قطع نرسد به حضرت پادشاه جهان رویم تا در یارغوی بزرگ به استقصا و مبالغت بحث و استکشاف آن به تقدیم رسانند. " ۵

" مقارن وصول سلطان محمد شاه به بندگی حضرت حکم صدور یافت تا سخن او

(۱) جامع روس، ج ۳، ص ۵۰۵. جامع، ص ۱۰۶۶ و نیز جامع بلوشه، ص ۳۴۷. جهانگشا، ج ۲، ص ۲۴۱، ۲۷۳. و صاف، ص ۱۴۱، ۱۹۴، ۲۲۰. مونس، ج ۱، ص ۲۷۵.

2) Pavet, p. 522.

(۳) جامع روس، ج ۳، ص ۴۶۱. جامع، ص ۱۰۳۱.

(۴) دستور، ج ۲، ص ۴۵۹ و نیز منتخب، ص ۱۱۳.

(۵) جهانگشا، ج ۱، ص ۳۶.

و سیوکشاه در یارغوی بزرگ بپرسند. " ۱

" و / شیخ الاسلام / التماس نمود که پادشاه سخن عزالدین مظفر را که چنان القای محالی کرده استماع فرماید. چون او رابه مقام یارغوی اعظم حاضر آوردند و از مجاری احوال استفسار رفت، نمونهء مقال او چون بیاض نهار اشاعت یافت و رموز اباطیل بر صفحهء حال اذاعت. " ۲

— یارغو پرسیدن، یارغو داشتن، یارغو رفتن، یارغو فرمودن، یارغو کردن، در یارغو کشیدن: بازپرسی کردن، محاکمه کردن:

" و بعضی تقریر کردند که قامیان^۳ در علم شانه نظر کرده می گویند که سبب رنجوری / ارغون / سحر است و آن تهمت را بر طوغانجوق خاتون نهادند و به چوب و شکنجه یارغو می پرسیدند و عاقبة الامر آن خاتون را باجمعی زنان دیگر به آب انداختند. " ۴

" و بعد از آن ابوکان پسر شیرامون نویان بن جورماغون را یارغو داشتند و چون از مقریان احمد بود، او را — به یاسا رسانیدند. " ۵

(۱) سمط، ص ۸۱.

(۲) و صاف، ص ۳۳۱ و نیز ص ۱۲۵، ۴۷۸. سمط، ص ۵۶، ۳۵. ابرو، ورق ۲۱۳.

(۳) قام (qām) / ترکی / شمن، حادوگر. (Doerfer, Bd. 3, p. 409. *pavet*)

(۴) جامع یان، ص ۷۸. جامع روس، ج ۳ ص ۲۲۴ و نیز جامع بلوشه، ص ۲۳۸، ۲۴۵، ۲۵۸. جامع، ص ۵۶۶، ۶۳. اویس، ص ۱۴۰.

حبیب، ج ۳ ص ۱۸، ۵.

(۵) جامع روس، ج ۳ ص ۱۹۹. جامع یان، ص ۶۲. جامع، ص ۸۰۸ و

نیز ص ۵۸۹. جامع روس، ج ۳ ص ۳۱۷. جامع بلوشه، ص ۲۹۲،

۲۹۵، ۲۹۸. جامع یان، ص ۶۴، ۶۶. غازانی، ص ۱۱۰، ۳۳۰.

جهانگشا، ج ۳ ص ۴۸، ۶۰. سمط، ص ۸۸. الاوامر، ص ۶۶۹.

بناکتی، ص ۴۰۲. هرات، ص ۱۶۴، ۲۳۰. منتخب، ص ۳۴.

"و منکفولاد را نیز چون در تبریز حکمی نافذ نشد به اشارت امیر ارغون‌اونیز از تبریز روان شد به مقام — اردو برسید. یک دو نوبت یارغوها رفت و تفحص احوال او کردند. چون صدق اقوال امیر ارغون از کذب او ظاهر شد و بیّنه^۱ او بر بطلان حجت خصم قاهر آمد جوهر منکفولاد نرم آهن گشت." ^۱

"پادشاه اسلام را چون ازین واقعه خیر شد . . . در مقام اوجان ششم صفرثلث و سبعمائمه — قوریلتهای مبارک ساخت . . . و امرای لشکر را یارغو فرمود." ^۲

"چون / قداق نوین / به حضرت رسید و — یارغوچیان او را یارغو کردند هر چند گناه او از کفر ابلیس مشهورتر بود اما بعد از اقرار و اعتراف بر عقب یاران و شریکان روان شد." ^۳

"آدینه^۴ بیست هشتم صفر سلطان ایداجی را با طایفه^۵ امرای دیگر گرفتند و در یارغو کشیدند که اطفال شهزادگان مذکور و طوغانجوق خاتون را چرا کشتی؟" ^۴

یارغوچی / ترکی / — یارغوچی

یارغوچی (*yār-yučī*) / ترکی + پسوند مغولی /، یرغوچی^۵، یارغوچی^۶، یرغوچی^۷

(۱) جهانگشا، ج ۲ ص ۲۴۹.

(۲) و صاف، ص ۴۱۴.

(۳) جهانگشا، ج ۳ ص ۵۲ و نیز ص ۵۹، ج ۲ ص ۲۷۴. و صاف، ص ۲۴۴. بناکتی، ص ۴۴۷. مسامره، ص ۹۴، ۱۰۸، ۱۶۹، ۲۷۵.

(۴) جامع بیان، ص ۷۸ و نیز جامع بلوشه، ص ۳۰۴. الاوامر، ص ۶۶۸.

(۵) جهانگشا، ج ۳ ص ۴۸. و صاف، ص ۹۹. الاوامر، ص ۶۳۱، ۶۳۱، ۶۴۶. مسامره، ص ۱۵۴، ۱۵۶. مجمل، ج ۲ ص ۳۶۹. حبیب،

ج ۳ ص ۵۶، ۱۴۴. روضه، ج ۵ ص ۱۷۳.

(۶) جامع روس، ج ۱ ص ۱۴۲. جامع کاترمر، ص ۱۰۸. بناکتی، ص ۴۰۲. سمط، ص ۷۳.

(۷) مسامره، ص ۱۸۱، ۲۳۱. ابن مهنا، ص ۲۰۸.

یورگوچی^۱

قاضی^۲ در محکمه مغولی^۳، بازپرس^۴:

" و/غازان / بکرات و مرات امرا و یارغوچیان و وزرا را نصیحت فرمود که هر وقت طایفه‌ای به شکایت حاکمی و ← متصرفی آیند، سخن ایشان برفور قبول مکنید. " ^۵

" چندانکه یارغوچیان و حکام و ← قضات خواستندی که یک قضیه به قطع رسانند حال آن چنان مخبط و به هم برآمده بودی و چندان ← یرلیغ و ← پایزه در دست هر یک که قطعاً به فیصل نتوانستندی رسید. " ^۶

" و آدینه نوزدهم رجب ← یارغوی صدرالدین داشتند و او بی تحاشی جوابهای مسکت می‌گفت و با یارغوچیان محابا نمی‌کرد و اگر او را مجال سخن دادندی خود را از آن ورطه هایل خلاص دادی. " ^۷

" و منکاسار یارغوچی او را برهنه کرده ← در یارغو کشید. " ^۸

(۱) و صاف، ص ۲۲۰.

2) Radloff, Bd. 3, S. 140. Barthold, p. 391. Pavet, p. 522.

ابن مهنا، ص ۲۰۸.

3) Doerfer, Bd. 4.

(۴) معین.

(۵) جامع روس، ج ۳ ص ۳۸۸.

(۶) جامع روس، ج ۳ ص ۵۰۶.

(۷) جامع روس، ج ۳ ص ۳۲۷.

(۸) جامع بلوشه، ص ۳۰۴ و نیز ص ۴۰۴، ۵۱۷. جامع، ص ۵۱، ۷۶، ۱۳۸.

۵۸۹. جهانگشا، ج ۳ ص ۵۲. و صاف، ص ۲۱۹. بناکتی، ص

۴۰۵. دستور، ج ۲ ص ۴۵۵. منتخب، ص ۲۳.

یارغونامه (*yārγū nāme*) / ترکی / + فارسی /

صورت جلسهٔ بازپرسی :

"بعد از آن که رایات همایون به شهراوجان اسلام رسید، دوم روز که دوازدهم ذی‌القعدة بود آغاز — یارغوپرسیدن کردند و هر چند باریک می‌پرسیدند چون یارغونامه به محل عرض می‌رسانیدند پادشاه اسلام. دقایقی چند ایراد می‌کرد و دیگر باره از سر می‌پرسیدند." ^۱

یارلیغ / مغولی / — یرلیغ

یارلیق / مغولی / — یرلیق

یاسا (*yāsā*) / مغولی ^۲ / ، یاساق ، یساق ^۳ ، جاساق ^۴ ، یسه ^۵ ، یاسق ^۶ ، یسق ^۷ ، یاسه قانون ^۸ ، قانون چنگیزی ^۹ :

"چون امر خانیت بر او قرار گرفت چنانچه پدر خود — فآن یاسای پدر — بزرگ را بر قرار مقرر داشت و به احکام آن تغییر و تبدیل راه نداد او نیز یاسا

(۱) جامع روس، ج ۳، ص ۳۵۹.

(۲) جامع بلوشه، ص ۱۷۸ (پانوشت). جامع کاترم، ص ۳۴ (پانوشت).
ابن مهنا، ص ۲۰۸. منهاج، ج ۲، ص ۱۵۲.

Doerfer, Bd. 1. Dozy. Grønbech, p. 87.

(۳) هرات، ص ۱۵۲، ۱۹۳. منتخب، ص ۲۲۲.

(۴) اویس، ص ۱۵۸.

(۵) منهاج، ج ۲، ص ۱۵۴ — ۱۵۲.

(۶) جامع روس، ج ۳، ص ۲۴۷.

7) *Dozy.*

(۸) *Dozy. Radloff. Bd. 3, S. 214, 215. Doerfer, Bd. 1* جامع بلوشه، ص ۱۷۸ (پانوشت). جامع کاترم، ص ۳۴ (پانوشت).
تورک.

تورک *9) Radloff, Bd. 3, S. 214, 215, 216. Pūr-iBahā, p. 267.*

و احکام پدر خویش را از عوارض زیادت و نقصان مصون و از فساد تحویل مسلم داشت؛^۱

" هولاکوخان خواتین و سریتان بسیار داشته و آنچه مشهوراند از آنان که به راه یاساق از پدر به اورسید یا خویشان خواسته اسامی ایشان بدین موجب است،"^۲

"و از آنچه یاسای چنگز خان است که همه طوایف را یکی شناسند و بریکدیگر فرق ننهند، عدول نجویند."^۳

"و هیچ آفریده را تصور نه که یاسای قدیم چینگیزخان تغییر و تبدیل پذیرد."^۴
— بعضی از یاساهای چنگیزی؛

"اول در یاسا و آذین مغول آن است که در فصل بهار و تابستان به روز کسی در آب ننشیند و دست در جوی نشوید و به اوانی زر و نقره آب برنندارد و جامه شسته در صحرا باز نیفکند که در زعم ایشان است که رعد و برق زیادت می شود . . . و هر سال که از قومی شخصی را برق رسد قبیله و خانه او را از میان خیلان بیرون کنند تا مدت سه سال و به — اردوی پادشاه زادگان در نتواند آمد و

(۱) جامع بلوشه، ص ۲۵۴ — ۲۵۳.

(۲) جامع روس، ج ۳، ص ۶. جامع کاتمر، ص ۹۲. جامع سلطنتی، ص ۳۲.

(۳) جهانگشا، ج ۱، ص ۱۸.

(۴) جامع بلوشه، ص ۲۸۷ و نیز ص ۴۱، ۵۹۹. جامع روس، ج ۳، ص ۹.

جهانگشا، ج ۱، ص ۱۷، ۱۴۹، ج ۲، ص ۲۳۵. منهاج، ج ۲، ص ۱۵۴.

وصاف، ص ۳۱۷، ۵۹۱. بناکتی، ص ۳۷۱، ۴۷۴. هرات، ص ۱۹۳.

سمط، ص ۵۴. نسائم، ص ۱۰۵، ۱۰۶. مونس، ج ۱، ص ۲۷۴.

یوربها، ورق ۱۴، ۷۲.

همچنین در رمه و گله^۱ ایشان اگر به ستوری رسد چند ماه برین قرار باشد. "۱
 " جایگاه پدر به حکم یاسا و آیین مغول به پسر اصغر رسد که از خاتون بزرگتر
 باشد. "۲

" یاسای بزرگ چینککیز خان چنان است که ایقاق و دروغگو را بکشند. "۳
 " معهود از یاسای مغول آن است که در هرج و مرج، هر چه خواتین و بنسات
 باشند از تعرضات و مطالبات مصون دارند. "۴

" و احکامی وضع کرده بود چنگیزخان که جزای بعضی از آن افعال کشتن بودی
 چنانچه دزدی و زنا و دروغ گفتن و خیانت کردن، و هر که را لقمه در گلو
 گیرد بکشند، و هر که در آب خورد و /یا/ بزرگ دررود او را بکشند و هر که
 بر کنار آب روی بشوید چنانچه آب روی شسته^۵ او در آن آب رود او را بکشند
 و هر گناه که کمتر ازین جمله باشد عقوبت /او/ سه چوب و یا پنج چوب و یاده
 چوب بزنند اما به شرطی که او را تمام برهنه کنند و چوب زنند بغایت سخت و
 محکم /و/ این احکام را یسه نام نهاده اند. "۵

- (۱) جهانگشا، ج ۱ ص ۱۶۲ - ۱۶۱، ۲۲۷. جامع بلوشه، ص ۶۱.
 جامع، ص ۴۸۷. بناکتی، ص ۳۸۷. روضه، ج ۵ ص ۱۳۸، ۱۴۸.
 حبیب، ج ۳ ص ۵۱.
 (۲) جهانگشا، ج ۳ ص ۳. جامع بلوشه، ص ۱۶، ۲۷۷. و صاف، ص
 ۵۷۶.
 (۳) جامع بلوشه، ص ۵۹. جهانگشا، ج ۲ ص ۲۳۵.
 (۴) و صاف، ص ۱۳۶.
 (۵) منهاج، ج ۲ ص ۱۵۲ و نیز جهانگشا، ج ۱ ص ۱۶۳، ۲۲۷. جامع، ص
 ۵۱، ۴۴۰ - ۴۳۶. روضات، ج ۲ ص ۱۰۴. بناکتی، ص ۳۷۲ -
 ۳۷۳. و صاف، ص ۲۱۱، ۲۵۹، ۴۲۵ - ۴۲۴. اولجایتو، ص ۹۸ -
 ۹۹. حبیب، ج ۳ ص ۷۷.

۱۱ فرمان^۱، حکم، دستور:

"بوقا آواز داد که تا امروز به یاسای احمد کوچ می دادیم و گردن انقیاد بر ربقه"

مطاوعت می نهاد اکنون به یاسای هولاجوالیناق را کشتیم." ۲

"و بعد از وفات کیوک خان راهها بر بستند و یاساق شد که هر کس به موضعی

که رسیده باشد به آباد و خراب، نزول کند." ۳

۱۱ مجازات، قصاص: ۴

"و حکم ← بیرلیغ تنفیذ کرد که هر کس که بعد از این خلاف اوسخنی عرضه

دارد ناپرسیده عرضه تیغ یاسا گردد." ۵

"باید که سلطان مصر و امرا و متجذده آن دیار این معنی را مطابق باشند و

معاونت بیضه اسلام را موافق. پس سبب ظهور غدر پادشاه به مؤاخذت برادران

نوروز حاجی ولکزی و ساظمش که نایب بود و سایر اعیان و متعلقان حکم فرمود

و سخن ناپرسیده همه را سخره تیغ یاسا گردانید." ۶

۱۱ تنبیه: ۷

"وانکس که او رسید به یاساق قهر تو

در خاک قهرخشت لحد کردش اخگری." ۸

1) Doerfer, Bd. 1. Radloff, Bd. 3, S. 214, 215, 216. منہاج، ص ۱۵۲

(۲) و صاف ص ۱۳۳.

(۳) جامع بلوشه، ص ۲۵۰ و نیز جامع روس، ج ۱ ص ۱۰۶، ۱۰۷، ج ۳ ص ۲۴۷.

جامع، ص ۳۴، ۳۵. منہاج، ج ۲ ص ۱۵۳. و صاف، ص ۳۷۱.

(۴) Pavet, p. 525 سنگلاخ، ۳۳۱ v. 331. جامع بلوشه، ص ۱۷۸ (پانوشت).

تورک.

(۵) و صاف، ص ۲۶۹.

(۶) و صاف، ص ۳۴۱ و نیز ص ۱۴۰.

(۷) جامع کاترمر، ص ۳۴. Pūr-iBahā, p. 271

— چوب یاسا : چوب تنبیه :

"وظغان بواسطه آنکه دو نوبت به حکم بوقا چوب یاسا خورده بود و از وی دشنام شنیده بغایت از وی رنجیده بود." ^۱

"بوقا چون خبر یافت برآیین مفلول تقدیم مراسم تعظیم را از خرگاه بیرون آمد... پس خواجه سرای را هفت چوب یاسا فرمود زدند." ^۲

— محکمه یاسا : محل مجازات :

"در مقدمه صاین قاضی را به محکمه یاسا حاضر آوردند و به گواهی تیغ... قضیه زندگانی او به فیصل رسید." ^۳

— یاسا نامه : کتاب قانون ، دفتری که در آن قوانین را گردآوری کرده بودند :

"وآن — یاسهها واحکام برطوامیر ثبت کردند و آن را یاسا نامه بزرگ خوانند و در — خزانه معتبران پادشاه زادگان باشد و به هر وقت که — خانسی بر تخت نشینند یا لشکری بزرگ برنشانند و یا پادشاه زادگان جمعیت سازند و در مصالح ملک و تدبیر آن شروع پیوندند آن طومارها حاضر کنند و بنای کارها بر آن نهند و تعبیه لشکرها و تخاریب بلاد و شهرها بر آن شیوه پیشگیرند." ^۴

— یاسا دادن ، یاسا راندن ، یاسا فرمودن ، یاسا کردن : فرمان دادن :

(۸) *Pūr-i Bahā*, p. 271 مونس، ج ۱ ص ۲۷۷.

(۱) جامع روس، ج ۳ ص ۲۱۰. جامع یان، ص ۶۹.

(۲) و صاف، ص ۲۲۰ و نیز ص ۴۲، ۲۳۱، ۲۶۰، ۳۸۰، ۵۸۷. ذیل جامع، ص ۹۶. حبیب، ج ۳ ص ۱۹۴.

(۳) و صاف، ص ۴۲۰.

(۴) جهانگشا، ج ۱ ص ۱۸-۱۷. و صاف، ص ۵۶۰. ابن بطوطه (ترجمه)،

ص ۳۷۹. روضه، ج ۵ ص ۶۴-۶۳.

" و از اشتعال نایره، غضب، جنود و عساکر را یاسا داد که از بام تا شام نوبت نوبت محاربت کنند. " ۱

" چون هولاکو خان وفات یافت چنانکه معهود ایشان است راهها بسپردند و یاسا دادند که هیچ آفریده نقل و تحویل نکند. " ۲

" یاساول نوئین چون قضیه معلوم کرد یاساق راند که ← امرای تومان هر یک از منازل خود توجه نمایند و به میعاد و سرحد به همدیگر پیوندند. " ۳

" /جینگیزخان/ بفرمود تا ایشان را قتل عام کنند و هیچیک را زنده نگذارند تا بحدی که یاساق فرمود که زنان و کودکان را نیز بکشند و آبستان را شکم بشکافند. " ۴

" و در آن هنگام کشتهها خوشه بر آورده بود. /آباقاخان/ از کمال معدلت یاسا فرمود که هیچ آفریده یک خوشه را تعرض نرساند. " ۵

" چنگیز خان را بغایت سخت آمد چنان یساق کرد که هر که به دست آید از صغار و کبار و اطفال بکشند. " ۶

— یاسا شدن : فرمان صادر شدن :

" ویاسا شد که ← چریک از هر ده نفر پنج بر نشینند و هر نفری از لشکریان

(۱) جهانگشا، ج ۱ ص ۶۷.

(۲) جامع روس، ج ۳ ص ۱۰۰. جامع بیان، ص ۶ و نیز جهانگشا، ج ۱ ص ۵۹، ۹۹، ۱۶۲، ج ۲ ص ۱۳۷. جامع بلوشه، ص ۶۲، ۸۴. جامع، ص

۵۰۲، ۴۸۸.

(۳) و صاف، ص ۵۱۳.

(۴) جامع روس، ج ۱ ص ۱۷۵. جامع، ص ۶۲.

(۵) جامع روس، ج ۳ ص ۱۷۰. جامع بیان، ص ۱۹ و نیز جامع بلوشه، ص ۱۸، ۴۹. جامع، ص ۷۳، ۲۷۷، ۵۸۵. و صاف، ص ۳۷۰.

(۶) مناقب، ص ۲۱ و نیز جامع، ص ۳۲۹.

پنج اسب با ساز و عدت تمام و آزوق ششماهه مرتب گردانند. " ۱

— به یاسا رسانیدن: اعدام کردن، کشتن:

" ملک رودراور از اعمال همدان آن را چون احکام پیشین پنداشت، —
پروانه داد تا — بتيکچی — براتی چند بر ولایت نوشت، حکم شد تا او
را به یاسا رسانند و — بتيکچی را دست ببرند. " ۲

" و اگر آن جماعت از سفله و اذل باشند و از سالیان بسیار این حرکت ذمیمه
را صنعت کرده و به ثبوت رسد — نواب — دیوان شرع و یارغو بی توقف
آن جماعت را به یاسا رسانند و سر و دست و پای ایشان را در ولایت بگردانند. " ۳
— به یاسا رسیدن: کشته شدن، اعدام شدن:

" و سوکای و قرانوقای بواسطه آنکه دل دگرگون کردند به یاسا رسیدند. " ۴
" و امرا صادق و جورغدای و خرمنجی فی الحال با بدرقه به هم روانه بندگی
حضرت گردانیدند و در تبریز — یرغو داشته و پرسیده و او به گناه خود
معترف شده، به یاسا رسید. " ۵

(۱) وصاف، ص ۳۷۳.

(۲) جامع روس، ج ۳ ص ۴۶۳. جامع، ص ۱۰۳۳.

(۳) دستور، ج ۱ ص ۲۱۲ و نیز جامع روس، ج ۳ ص ۱۲، ۱۴۳، ۷۷، ۲۷۸،

۴۸۸. جامع بلوشه، ص ۱۲۶، ۲۴۵، ۳۰۵، ۵۲۵.

جامع یان، ص ۳۳، ۶۲. جامع کاترم، ص 394, 360, 338.

جامع سلطنتی، ص ۱۰۷. جامع، ص ۵۰، ۱۲۲، ۲۰۵، ۳۲۷،

۹۵۰. تجارب، ص ۳۵۹. وصاف، ص ۱۸۶، ۳۳۱، ۴۹۸، ۶۲۲.

سمط، ص ۳۴، ۶۲. نسائم، ص ۱۰۷، ۹۷. اویس، ص ۱۳۶.

منتخب، ص ۹۰.

(۴) جامع روس، ج ۳ ص ۱۰.

(۵) سمط، ص ۸۸ و نیز جامع روس، ج ۳ ص ۳۱۱. جامع کاترم، ص ۱۰۶.

جامع سلطنتی، ص ۳۸. جامع، ص ۵۴۳. نسائم، ص ۱۱۲. منتخب، ص ۵.

به یاسا ملحق شدن: اعدام شدن:

"و/جلال الدین طیب شاه/ در عشر جمادی الاولی سنهٔ احدی و ثمانین و ستمائه از حکم ← یرلیغ سلطان احمد به یاسا ملحق شد." ^۱

یاساق / مغولی / ← یاسا

یاساول / مغولی / ← یاساول

یاساوول / مغولی / ← یاساول

یاسق / مغولی / ← یاسا

یاسه / مغولی / ← یاسا

یافته (Yäfte) / فارسی /

رسید و قبض وصول: ^۲

"امیر فلان و حکام باید که این ← یرلیغ با نسخهٔ دستور که می‌رسد به

← قضات بسپارند و یافته گیرند که به ایشان رسید." ^۳

"و مواجب معین گردانیده واجب چهار ماههٔ اول جهت خود و جهت ایشان

از ← وکیل خرج بستاند و یافتهٔ وصول بدهد." ^۴

"اگر وقتی وجوهی به ← خزانه می‌دادند خدمتی داده یکی را دو یافته

می‌ستدند." ^۵

(۱) و صاف، ص ۴۲۵.

(۲) نفیسی.

(۳) جامع روس، ج ۳ ص ۴۴۶. جامع، ص ۱۰۱۹.

(۴) دستور، ج ۲ ص ۳۸۲.

(۵) جامع روس، ج ۳ ص ۵۳۹. جامع، ص ۱۰۹۲ و نیز جامع روس، ج ۳ ص

۵۰۱، ۵۲۱، ۵۲۲، ۵۲۳، ۵۴۳. جامع بیان، ص ۴۶. غازانی،

ص ۳۱۳. جامع، ص ۱۰۶۲، ۱۰۷۸، ۱۰۸۰، ۱۰۹۵. دستور، ج

۲، ص ۳۸۴، ۴۱۹، ۴۶۲.

دربارهٔ ریشهٔ این واژه نظرها گوناگون است. بلوشه آن را مغولی می‌داند^۱ و رادلف و دورفر جغتایی^۲. از زمان هجوم مغولها به روسیه به زبان روسی نیز وارد شده است به معنی "محل عوض کردن اسب" و کلمه‌های مرکبی چون یامشیک؛ عرابه چی هم از آن ساخته شده است. در فرهنگ اوشاکف و دایرة المعارف روسی "ترکی" ذکر می‌شود و در فرهنگ دال "تاتاری".

چاپارخانه^۳، ایستگاه پیک‌ها^۴، ایستگاهی که در آن اسبان خسته را با اسبان تازه نفس عوض کنند: ۵

"و اگر در هر یامی پنج هزار اسب بستندی اولاغ ایشان را کفایت نبودى." ۶
 "و — بیرلیغ شد که در راههای معظم ضرورى به هر سه فرسنگ یامی بنهند پانزده سرا سب فربه در آن بسته." ۷

"نوروز در حال از یام اولاغ خواست و بر صوب طوس با باد شمال همعنان شد." ۸

۱۱ اسب چاپار: ۹

"اما مصالح پادشاهی در/چهار/ وجه صرف کنند... چهارم نهادن یام ودر

(۱) جامع بلوشه، ص ۳۱۱.

2) Radloff, Bd. 3, S. 298, 299. Doerfer, Bd. 4.

3) Radloff, Bd. 3, S. 298, 299. Doerfer, Bd. 4.

(۴) معین.

5) *Pūr-i Bahā*, p. 267.

(۶) جامع روس، ج ۳ ص ۴۸۵. جامع، ص ۱۰۴۶.

(۷) جامع روس، ج ۳ ص ۴۸۳.

(۸) جامع روس، ج ۳ ص ۶۰۹. غازانی، ص ۸۵.

جامع بلوشه، ص ۳۱۱ (پانوشته) Doerfer, Bd. 4. Pavet, p. 535. 9)

قدیم برید بوده است در راهها بر هر چهار فرسنگ ایستاده تاکیسه بر زمین
 نهند. شب را و روز را بکوبند تا به جایگاه برسانند. " ۱
 "در سال اول فرمود که ما را یامی مفرد بایدهند که — ایلچیان یارالتو جهت
 معظمات امور ملک و مهمات ثغور بدان روند و هیچ آفریدهء دیگر بر آن اسبان
 ننشیند. " ۲

|| مالیاتی که برای بهبود و ترتیب چاپارخانهها و اسبان چاپار از مردم می گرفتند:
 " و درین چند سال هرگز دانگی زرویک — نغار و خرواری گاه و گوسفندی و
 یک من شراب و مرغی به زوایدو — نماری و یام و ساوری و ترغو و علفه و علوفه
 و غیره بر هیچ ولایت حواله نرفته و نسته اند. " ۳

" اکنون بر همگان پوشیده نیست که پیش ازین در زمان پدران نیکبری ما —
 اولوس مغول به هرگونه مطالبات و مزاحمت چون — قوپچورمواشی و بستن
 یامهای بزرگ و تحمل اعبا — یاساق سخت و — قلانات که این زمان
 بیکبارگی رفع فرموده ایم مخاطب و مطالب می شدند. " ۴

— وقتی عرصهء حکومت مغولان وسیع شد و برای رسانیدن اخبار مملکتی و اموال
 از شرق به غرب و بالعکس دچار زحمت شدند، در همهء شهرها یامهایی (چاپار-
 خانه ها) ترتیب دادند. در آن یامها همیشه مرد، چهارپای، غذا، آب و دیگر
 لوازم فراهم بود و مخارجشان بر عهدهء تومانها. هر یام را دو تومان اداره
 می کردند. هر سال یامها تفتیش می شد و هر چه کم بود عوض آن را از رعیت

1) *Naṣīral-Dīn*, p. 764-765.

(۲) غازانی، ص ۲۷۴.

(۳) جامع روس، ج ۳ ص ۴۶۴. جامع، ص ۱۰۳۳.

(۴) جامع روس، ج ۳ ص ۵۱۲. جامع ص ۱۰۷۱.

می‌گرفتند.^۱ این یامها "تایان یام" خوانده می‌شد. در زمان اوکتای قاآن، پس از ساختن شهر قراقروم بین آن شهر و ولایات ختای یامی دیگر به نام "نارین-یام" ترتیب دادند بطوریکه در هر پنج فرسنگ سی و هفت یام بود و در هر منزل هزاره‌ای از یام حفاظت می‌کرد.^۲

مخارج چاپارخانه‌ها و الاغها در سلطنت منکوقاآن از قبچور فراهم می‌شد^۳ ولی کم کم خرجها زیاد شد چنانکه در زمان هولاکو قبچور مقرر کفاف نمی‌داد^۴ و حکام تا آنجا که می‌توانستند از رعیت می‌گرفتند و با آنکه در هریام پانصد سراسب بسته بود ولی هیچوقت دو اسب فربه که ایلچی یارالتو بر آن بنشیند، موجود نبود^۵ و بدتر آنکه بجز ایلچیان کسانی دیگر مانند بارسچیان و قوشچیان نیز به هر یام که می‌رسیدند، اسب می‌گرفتند و به دنبال کار خود می‌رفتند.^۶

این هرج و مرج تا زمان غازان ادامه داشت و او برای بهبود وضع دستور داد،^۷ در راههای بزرگ، به فاصله هر سه فرسنگ یامی بسازند و در هریک پانزده سراسب فربه بسته بود و در راههای کم اهمیت اسبان کمتری گذاشته بودند و نامضالون تمغای مخصوص غازان نبود، به کسی اسب نمی‌دادند و هریامی در عهده امیری بزرگ بود و برای مخارج اموال ولایات شخصی را در اختیار داشتند. بجز این،

- (۱) جهانگشا، ج ۱ ص ۲۲، ۲۵ - ۲۴.
- (۲) جامع بلوشه، ص ۴۹. جامع، ص ۴۷۸.
- (۳) جهانگشا، ج ۲ ص ۲۵۴، ج ۳ ص ۷۶.
- (۴) جهانگشا، ج ۲ ص ۲۶۱.
- (۵) جامع روس، ج ۳ ص ۴۸۲.
- (۶) جامع روس، ج ۳ ص ۵۴۶. جامع، ص ۱۰۹۸ و نیز ص ۱۰۴۶، ۱۰۷۱.
- جامع روس، ج ۳ ص ۴۸۰، ۵۱۲.

غازان به امرای سرحد که می‌بایست برای رسانیدن خبرها، ایلچی یا اسبان چاپار به پایتخت بفرستند، چند مکتوب با امضا و التون تمغای خود داده بود و در اختیار هر کدام چند اسب گذاشته بود که به ایلچیان بدهند و آنان در هر چاپارخانه اسبان خود را عوض می‌کردند و به این ترتیب می‌توانستند شبانه روز شصت فرسنگ راه بروند و خبرهای مهم را در سه چهار روز از خراسان به تبریز برسانند.

در هر یام نیز دو نفر پیک آماده بودند که وقتی مهمی پیش آید تمغای پیکی بر سر مکتوب مهر شده بزنند و مبدأ و مقصد را بنویسند.^۱ اگر پیک بموقع می‌رسید در زیر مهر سبز(?)^۲ که به صورت سواری یا پیاده‌ای بود، این علامت ⑤ را رسم می‌کردند و اگر تأخیر داشت چنین علامتی ⑥ می‌کشیدند و بعد مقصر را نرسیده به یاسامی رسانیدند و دیگری را به جای او می‌گماردند.^۳

یام بنجیک / آلتایی + ترکی / ← بنجیک یام

یام بنجیک / آلتایی + ترکی / ← بنجیک یام

یام پنجیک / آلتایی + ترکی / ← بنجیک یام

یامچی / آلتایی + پسوند مفولی / ← یامچی

یامچی (*yāmčī*) / آلتایی + پسوند مفولی / ، یامچی^۴ ، یامچی^۵ .

(۱) جامع روس، ج ۳ ص ۴۸۴ - ۴۸۳ ، ۴۸۶ . غازانی، ص ۲۷۵ - ۲۷۴ .

جامع، ص ۱۰۵۰ - ۱۰۴۸ . حبیب، ج ۳ ص ۱۷۲ .

(۲) و صاف، ص ۳۸۷ (تنها در اینجا "تمغاء سبز" دیده شد) .

(۳) و صاف، ص ۳۸۷ و نیز ص ۹۸ ، ۳۴۷ . سمط، ص ۵۹ . مونس، ج ۱ ص

۰۲۷۵

(۴) غازانی، ص ۲۷۲ . جامع، ص ۱۰۴۷ . مونس، ج ۱ ص ۲۷۴ .

5) Radloff, Bd. 3, S. 311.

مهتراسب،^۱ رئیس چاپارخانه:^۲

"همواره به جهت لاغری اسبان — یام بازخواست یامچیان بایستی کرد."^۳

"و یامچیان را معین باشد که به غیر از آن نشان اولاغ نمی باید داد."^۴

یتاق دار (*yatāqdār*) / ترکی+فارسی / ، یتاق^۵

پاسداران شبانه، پاسداری شبانه:^۶

"ساراق بیک — یاسا فرمود که امشب در دارالملک هیچ آتش نکنند و یتاق—

داران و مجنده و محافظان که بر طرف بارواند، آواز ندهند."^۷

"بعضی یتاق داران دست به تیر گشادند."^۸

یرغو / ترکی / — یارغو

یرغوچی / ترکی + پسوند مغولی / — یارغوچی

یرغوچی / ترکی + پسوند مغولی / — یارغوچی

یرکا / مغولی / — جرگه

یرکه / مغولی / — جرگه

یرلغ / مغولی / — یرلغ

یرلغ (*yarlīγ*) / مغولی^۹ / ، یرلغ^{۱۰}، یرلغ^{۱۱}، یرلغ^{۱۲}

1) Radloff, Bd. 3, S. 311.

2) Doerfer, Bd. 4.

۳) جامع روس، ج ۳، ص ۴۸۲.

۴) جامع روس، ج ۳، ص ۴۸۴ و نیز ص ۴۸۱.

5,6) Doerfer, Bd. 4. 6)

۷) وصف، ص ۳۷۰.

۸) وصف، ص ۱۳۳ و نیز منهاج، ج ۲، ص ۱۴۵.

9) Poppe, p. 153. Grønbech, p. 87. Howorth, vol. 3, p. 356. Dozy.

فرمان ۱، فرمان پادشاه ۲، فرمان مکتوب پادشاه ۳:

" و / کیوک خان / امرا و ملوک که تعلق به هر یکی داشتند، همه را یرلیغ و
 ← پاییزه فرمود و مهمات به ایشان مفوض گشت. " ۴

" و پادشاه فرمود تا شش یرلیغ نوشتند که ← قضات و دانشمندان و شیخان و
 علویان و ارکانان (بازارگانان) و کسانی که یا ما جنگ نکنند ایشان را از ما به
 جان امان است. " ۵

" اولجایتو سلطان ← ایلچی او را بناوخت و بعد از سه روز یرلیغ جهانگشای
 نوشت که از آب آموی تاحد مازندران بر شاهزاده یسور ارزانی داشتیم. " ۶

— برای آنکه یرلیغها به راه درست به کار رود و شاهزادگان مفعولی نتوانند از
 آنها سوء استفاده کنند، کوششهایی در دوره مفعول به عمل آمد. از جمله:
 وقتی منکوقاآن به سلطنت رسید، متوجه شد که شاهزادگان بعد از مرگ کیوک—

جامع کاترم، ص 179 . فرهنگ و صاف . ولی دورفر آن را
 ترکی می داند . (Doerfer, Bd. 4).
 (۱۰) و صاف ، ص ۲۵ .

11,12) Radloff, Bd. 3, S. 144. Pavet, p. 523.

1) Radloff, Bd. 3, S. 144. Pūr-iBahā, p. 267. Howorth, vol.

و صاف ، ص ۱۱۰ . تورک . Doerfer, Bd. 4. 3, p. 356.

۲) جامع کاترم، ص 179 . فرهنگ و صاف . سنگلاخ ، 329 v .

Doerfer, Bd. 4. İhanîlerde, p. 197. Dozy.

۳) Pavet, p. 523. لغات الترك، ج ۲، ص ۳۱ .

۴) جامع بلوشه، ص ۲۴۸ .

۵) جامع کاترم، ص 282 . جامع سلطنتی ، ص ۹۰ .

۶) هرات، ص ۶۴۴ .

خان هر کدام از جانب خود یرلیغها داده و ایلچیان به اطراف فرستاده و سوداها کرده‌اند. از این رو دستور دادتا تمام یرلیغها و پایزه‌هایی که از زمان چنگیز-خان و اوکتای قآن و کیوک‌خان و پسران دیگر در دست مردم است، بازگردانند و به این ترتیب دست شاهزادگان را از دخالت در مصالح کشوری کوتاه کرد.^۱ از آن پس بارها پادشاهان مغولی خواستند یرلیغها و پایزه‌های گذشته را که به حق و ناحق در دست مردم بود جمع کنند و همیشه فرمان این بود که هر کس یرلیغی پنهان دارد، گناهکار است. در چنین مواقعی معمولاً ایلچیان مزاحم همه می‌شدند اعم از کسانی که یرلیغ داشتند یا نه و با این حال از صد یرلیغ یکی را هم نمی‌توانستند به چنگ آورند. زیرا بعضی از دارندگان یرلیغ برای حفظ آبروی خود در نزد مردم، مبالغی خرج می‌کردند تا یرلیغ به ایشان باز-گردانده شود، حتی اگر به کارشان نخورد به این بهانه که نزد دیگران برای خود احترامی کسب کنند.

گرفتاری دیگری که داشتن یرلیغ برای مردم به وجود می‌آورد، آن بود که وقتی چند نفری درباره مسئله‌ای اختلاف داشتند، بتکچیان یرلیغهای باطل را از آنان می‌گرفتند و در عوض یرلیغهای متضاد فراوانی به ایشان می‌دادند و به این ترتیب دعوای مردم در مدت ده سال هم حل نمی‌شد.

گاهی کسی از امیری یرلیغی می‌گرفت و بنا بر مصلحت خود بر پشت آن می‌نوشت که این حکم کلی امیر قابل تغییر است و بعد آن را دستاویز خود قرار می‌داد. چه بسیار بتکچیان که منتظر فرصت بودند و بدون مشورت با امرای بزرگ به دلخواه خود به مردم یرلیغ می‌دادند و این باعث هزاران قضایای متناقض و فتنه‌ها می‌شد و چون همه مدعیان صاحب یرلیغ بودند، هر چه قاضیان و حکام

(۱) جهانگشا، ج ۲ ص ۲۴۵، ج ۳ ص ۷۶. جامع بلوشه، ج ۲ ص ۳۱۰.

می‌خواستند قضیه را به فیصله رسانند ، از عهده برنمی‌آمدند و گاه منازعه‌ها به جایی می‌رسید که هر سال چندین نفر به سبب آن کشته می‌شدند و متأسفانه جمع آوری یرلیغها نه تنها میسر نبود ، بلکه هر سال تعدادی نیز بر آن افزوده می‌شد.^۱

وقتی غازان زمام امور را در دست گرفت ، به همه ولایتها یرلیغ فرستاد که از این پس باساقان و ملوک و حکام به یرلیغهایی که از قدیم نزد اشخاص است ، اعتباری نهند و همه را باطل بشمارند . حتی یرلیغهایی که خود او در سه سال اول سلطنت صادر کرده است . تنها یرلیغی معتبر است که به او عرضه شده باشد و یرلیغهای پادشاهان پیشین نیز هنگامی معتبر خواهد بود که بر پشت آنها تمغا بزنند .

بنابراین مردم یرلیغهای خود را آوردند و هر چه براه بود ، غازان آنها را امضا کرد و آنچه براه بود از ایشان گرفتند و به این وسیله حق از باطل شناخته شد .^۲ برای نوشتن یرلیغهای تازه هم دستور داد که همه را به او نشان دهند و سواد آنها را امرا بنویسند . چون ایشان به مصالح مملکتی آشنا بودند و به خواهش کسی یرلیغ نمی‌نوشتند . سپس می‌بایست بتکچیان مغولی یرلیغها را کلمه به کلمه بخوانند و به او عرضه دارند تا اگر محتاج اصلاح باشد ، پادشاه با قلم خود آن را درست کند یا فرمان دهد که دیگران چنین کنند و بعدپاکنویس می‌کردند و دوباره به او نشان می‌دادند و آنگاه مهر می‌زدند . بجز این ، چهار امیر از چهارکشیک معین کرده بودند و به هر کدام حداگانه قراتمغایی

(۱) جامع روس، ج ۳ ص ۵۰۵-۵۰۴ . غازانی، ص ۲۹۸-۲۹۷ . جامع،

ص ۱۰۶۶-۱۰۶۵ . حبیب، ج ۳ ص ۱۸۴ .

(۲) جامع روس، ج ۳ ص ۵۰۷-۵۰۶ . غازانی، ص ۳۰۰-۲۹۹ . جامع،

ص ۱۰۶۷-۱۰۶۶ .

داده بود که بر پشت یرلیغها بزنند تا دیگر کسی نتواند منکر دیدن آن شود و در عین حال به وزرا و اصحاب دیوان هم نشان می‌دادند تا در فرمان آمیختگی نباشد و آنان نیز بر پشت یرلیغ تمغای دیوان را می‌زدند و به صاحبش می‌دادند. بتکچی دیگری هم مأمور بود که سواد یرلیغ مهر شده را کلمه‌به‌کلمه در دفتری بنویسد و ذکر کند که کدام روز تمغا زدند و چه کسی آن را نوشت و چه کسی به خان عرضه داشت. در پایان سال، دوباره دفتری از نو برای این کار می‌گذاشتند و یرلیغهایی که در سال جدید نوشته می‌شد، در آن ثبت می‌کردند و به این ترتیب برای هر سال دفتری جداگانه بود و اگر به کسی یرلیغی می‌دادند و دیگری آن را می‌یافت و می‌خواست از آن سوء استفاده کند، به آن دفتر رجوع می‌کردند و حقیقت روشن می‌شد. اگر به صاحب یرلیغ تهمتی می‌زدند، باز هم دفتر می‌توانست مشکل را حل کند.^۱

— یرلیغهای متعلق به اموال و برید را وزیر صادر می‌کرد و فرمانهای لشکری را امیر اولوس. وقتی مصلحتی پیش می‌آمد، وزیر به منشیان دستور می‌داد تا فرمانی بنویسند و به او عرضه دارند و بعد امر به پاکنویس کردن آن می‌داد و سپس نام سلطان و امرای چهارگانه در زیر یرلیغ نوشته می‌شد و در پایین جایی سفید برای امضای وزیر خالی نهاده می‌شد.^۲

یزک (yezük) / ترکی /

(۱) جامع روس، ج ۳ ص ۵۰۲-۵۰۱. غازی، ص ۲۹۲. جامع، ص

۱۰۶۱-۱۰۶۲

(۲) صبح، ج ۴ ص ۴۲۸ و نیز جهانگشا، ج ۱ ص ۹۵، ج ۲ ص ۲۷۰. سبط،

ص ۲۵. بناکنی، ص ۳۶۸. مسامره، ص ۹۵، ۲۴۳. الاوامر،

ص ۶۳۲. و صاف، ص ۲۵، ۶۲۲. تجارب، ص ۳۵۷. هرات،

ص ۱۶۵، ۶۹۲. نزهة، ص ۵۳.

مقدمه^۶ لشکر، متجسس، فرمانده^۶ قسمت‌های مختلف؛^۱
 "باتو برادر خود شیبقان را با ده هزار مرد بر سبیل یزک و — طلایه در
 مقدمه بفرستاد." ۲

"و بعد از آنکه شهزادگان و — نوینان که معین شده بودند با — هزاره‌ها
 و — صدهای لشکر عزم جزم کردند، در مقدمه کیتوقانویان را از قوم
 نایمان که منصب — باورچی داشت بر سبیل یزک با دوازده هزار مرد روانه
 گردانید." ۳

یساق / مغولی / — یاسا

یساول (*yasāvul*) / مغولی /، جاساول^۴، یاساوول، یاساول، ییسول^۵، ییسول^۶،
 ناظم^۷ (لشکر):

"کوموس سیجانک با او گفت: پیش روی می‌کنی اما بحقیقت در — قراوول
 و یاساوول نصب کردن و احتیاط به جای آوردن تقصیر خواهی کرد." ۸
 "و او برسم یاساولی و — منقلای، بولارغی را که از اقربا و بطنه^۹ طغاجار

1) Doerfer, Bd. 4.

۲) جهانگشا، ج ۱ ص ۲۲۵.

۳) جامع روس، ج ۳ ص ۲۲. جامع سلطنتی، ص ۴۵. جامع کاتمر، ص

138. جامع، ص ۶۸۶ و نیز جهانگشا، ج ۱ ص ۲۰۸، ۵۲، ج ۲ ص

۰۹۷، ۱۶۸، ج ۳ ص ۲۸۴. منهاج، ج ۲ ص ۱۷۱. سیرت، ص ۱۱۴،

۱۳۸. نغشته ص ۳۷. بناکتی، ص ۳۸۳. الاوامر، ص ۶۳۷.

پوربها، ورق ۰۸، ۳۸. و صاف، ص ۶۳۷.

4) Doerfer, Bd. 1.

۵) جامع، ص ۱۲۵.

۶) جامع روس، ج ۱ ص ۴۱۱.

7) Doerfer, Bd. 1. 7۲، سنگلاخ

۸) جامع روس، ج ۱ ص ۱۹۵. جامع، ص ۶۸.

نویان بود به مقدمه روان کرد. " ۱

"... تا آنکه از اولاد چنگیزخان، ارغون خان امیر مظفر را تربیت فرموده

و راه یساولی داد. " ۲

یسق / مغولی / یاسا ←

یسون / مغولی / یوسون ←

یسه / مغولی / یاسا ←

یطاق / ترکی / یطاق دار ←

یلدوزچی / ترکی + پسوند مغولی / ← یولدوزچی

یلدوزچی / ترکی + پسوند مغولی / ← یولدوزچی

ییمچی / آلتایی + پسوند مغولی / ← یامچی

یورتچی / ترکی / ← یورتچی

یورتچی (yurtçĭ) / ترکی / ، یورتچی

کسی که محل چادر زدن لشکر، شاهزادگان یا کاروان را تعیین می‌کند، ۳ کسی

که وظیفه‌اش رسیدگی به وضع یورت است: ۴

"و درجاغ هولاکوخان قرايورچی که پدر مازوق قوشچی بوده بزرگ‌همه یورتجیان

۱) اولجایتو، ص ۷۷. برای "یاساول" رجوع کنید به وصاف، ص ۲۲۵، ۴۷۶. دستور، ج ۱ ص ۴۸. آل مظفر، ص ۸.

۲) روضات، ج ۱ ص ۱۹۵ و نیز وصاف، ص ۶۱۴. آل مظفر، ص ۵، ۵۷.

دولت‌شاه، ص ۲۷۸. جامع مفیدی، ص ۹۶. ابرو، ج ۲ ورق ۹۰۹.

3) Radloff, Bd. 3, S. 550. Pavet, p. 545.

جامع کاترمر، ص ۵۴ (پانویس)

4) Doerfer, Bd. 4.

۵) چاغ (çāγ) / ترکی / ، وقت، دوران حکومت یک فرمانروا. (Doerfer, Bd. 3).

بوده. "۱

"و/غازان/ از یورتچیان امیر مازوق احضار کرده فرمود ما را محقق است

. . . که ازین مرحله فانی به منزل باقی . . . نقل خواهیم کرد. "۲

یورغوچی / ترکی + پسوند مغولی / ← یارغوچی

یوسون (*yösün*) / مغولی / ، یسون

آیین موروثی ۳، آداب و رسوم، آیین ۴:

" شهزادگان و امرا گفتند با وجود تو که ← آقای تمامت پسرانی و رسوم و

یوسون و ← یاسای قدیم و حدیث نیکو می دانی . . . چگونه دیگری بنشیند. "۵

" و رسوم یوسون و ← یاسای جینککیزخان را در کلیات و جزویات امور اقامت

کن. "۶

" و نصرت قاعده و راه راست او را مبالغت ننمایند تا بدان چه رسد که برخلاف

یوسون و عادت تیغ مکاشفت در همدگر نهند. "۷

۱) جامع روس، ج ۱ ص ۲۱۹ . جامع، ص ۷۵.

۲) و صاف، ص ۴۵۶.

3) Doerfer, Bd. 1.

4) Radloff, Bd. 3, S. 441. Pavet, p. 540. Doerfer, Bd. 1.

جامع بلوشه، ج ۲ ص ۱۷۸ . جامع کاترم، ص 35 (پانوشت).

۵) جامع روس، ج ۳ ص ۱۰۱.

۶) جامع روس، ج ۳ ص ۲۳ . جامع کاترم، ص 140. جامع سلطنتی،

ص ۴۶ . جامع، ص ۶۸۶.

۷) و صاف، ص ۴۵۳ و نیز ص ۲۳۷، ۴۵۳، ۵۶۰ . جامع روس، ج ۳ ص ۲۵۱.

جامع بلوشه، ص ۳، ۱۰۷، ۲۳۶، ۲۴۶، ۳۹۳، ۵۹۹ . امع کاترم،

ص 34 . جامع سلطنتی، ص ۹ . غازانی، ص ۲۹۴ . جامع، ص ۶،

۱۱۹، ۲۸۷، ۴۳۸، ۵۶۹ . بناکتی، ص ۳۷۱، ۴۰۵، ۴۱۴ . نسائم،

ص ۱۰۶ . هرات، ص ۱۵۲، ۱۹۳ . منتخب، ص ۲۲۲.

یولدوزچی (*yulduzçi*) / ترکی ^۱ + پسوند مفعولی / ، الدوزچی ، یلدزچی ^۲ ، یلدوزچی ^۳
منجم : ۴

" و سلطان به مندور در نزدیکی ایشان نزول کرد و از کثرت سوارخسوم پریشان
بود . بایولدوزچی ، ← وزیر و اعیان مملکت در آن باب مشورت کردند . " ^۵
" و بیرون سراپرده ← هزاره ^۶ خاص با هزار آراستگی و امرا . . . باصدمهابت
چون کواکب صف کشیدند . الدوزچیان قبايع مرهفات قواطع در دست گرفته
چون قطب ساکن . . . " ^۶

یولوغ / ترکی / ← یولوق

یولوق (*yūlūq*) / ترکی / ، یولوغ ^۷

استنطاق ، استفسار ^۸ ، محکمه ^۹ اختصاصی ، پولی که در قبال آزاد شدن پرداخت
می شود : ^۹

" و پس به امارت یولوق و ← یارغو و اقامت مراسم ← دیوان مظالم ثانیاً"
اختصاصش داد . " ^{۱۰}

" و او بزرگی فاضل و ورع و متدین و متصون و در فن ادب و عربیت مشارالیه

(۱) ابن مهنا ، ص ۱۵۷ .

(۲) ابن مهنا ، ص ۱۵۷ .

(۳) جامع بلوشه ، ص ۳۳ .

(۴) ابن مهنا ، ص ۱۵۷ .

(۵) جامع بلوشه ، ص ۲۸ .

(۶) و صاف ، ص ۴۷۶ و نیز جامع بلوشه ، ص ۳۱ ، ۳۳ .

(۷) تورک . *Radloff, Bd. 3, S. 433, 435* .

(۸) تورک .

9) Doerfer, Bd. 4.

(۱۰) سمط ، ص ۲۲ .

عصر، مولانا جلال الدین سمعانی که ادیب سلاطین و امام بارگاه سلطنت و متقلد
منصب خطابت و امانت بود، به قضای یولوق نیز موسوم آمد. "۱

بیسؤال / مغولی / — یساول

واژه‌های ناشناخته

جایلی: "و این احدوئهٔ جمیل در شرق و غرب مشهور و مذکور. به شرطی که بی و کیف، لم و کیف نگویند و به علت یاسامیشی و ایلغامیشی و جایلی و دیگر مناقشات ← دیوانی متعرض نشوند." ^۱

جگری: "چنگیزخان در این سال هر یک از لشکریان را جگری داد." ^۲

جولدی: "شیخ علی پسر امیر علی قوشچی مردانگی نمود و جولدی از آن او بود." ^۳

دارات: "به نظر استاد دکتر زریاب خوبی نوعی مالیات است.

"پس دارات و طیارات در نفس دارالملک و اعمال وضع کرد." ^۴

"... و تمغای دارات و طیارات و قوانین ← دیوان و ← قفجور مواشی معین

نشده." ^۵

دولی: "و بعد از مدتی فرمود که کزیکتانا و ملازمات / ملازمان / حضرت ماکه شب و

روز در گرما و سرما به شکار و جنگ ملازمت می نمایند و به اولاغ و به علوفه خود

(۱) و صاف، ص ۶۵۳.

(۲) جامع، ص ۴۲۸.

(۳) اویس، ص ۱۵۱.

(۴) و صاف، ص ۱۶۲.

(۵) و صاف، ص ۱۶۱.

برمی‌نشینند کسانی که به عمل روند چرا باید که به دولی بروند و علوفه
ستانند. " ۱

یوغامیسی: "نوروز را به امارت خراسان نامزد فرمود و از آنجا یوغامیسی کرده کوچ
فرمود. " ۲

فهرست واژه‌هایی که در پانوشت معنی شده است

*	
ایفاق ، ۲۴۴/۳	آزوقه ، ۱۱۴/۲
ایلغامیشی ، ۱۳۵/۵	آش ، ۴۳/۷
باریقو ، ۱۳۱/۶	ابوگه ، ۵/۵
بلارغو ، ۱۱۸/۱	ارتاق ، ۵۳/۶
بیلک ، ۳۶/۵	ارغمجی ، ۱۶/۳
تابشمیشی ، ۱۹۷/۹	ارکاون ، ۹۰/۳
تایشی ، ۳۵/۴	اروغ ، ۴/۱
ترغو ، ۷۹/۱	الجا ، ۴۵/۲
تگیشمیشی ، ۶/۳	الوکه ، ۱۰۳/۶
تنسوق ، ۸۳/۵	اندا ، ۵/۲
توسامیشی ، ۶۸/۴	انقرچاق ، ۱۶۰/۲
توغ ، ۱۹۶/۷	اوز ، ۱۵۹/۳
جوق ، ۱۸۷/۵	اولاغ ، ۳۰/۱

* شماره سمت راست ممیز، نشانه ترتیب در پانوشت است و شماره سمت چپ، نشانه صفحه.

۲۳/۱۲ ، قشلامیثی	۲۶۸/۵ ، چاغ
۶۶/۱ ، قمیز	۱۶/۴ ، چلبور
۵/۱ ، قودا	۹۰/۵ ، چوک
۴/۲ ، کنگاچ	۷/۵ ، خاتون
۳/۱ ، کوچ	۴۳/۸ ، ساوری
۱۹۶/۳ ، کورگا	۹/۳ ، سنقر
۲۰/۱ ، کونینکلامیثی	۹/۴ ، سیورغامیثی
۱۶۰/۱۱ ، منغر	۴۲/۶ ، شیره
۴۴/۸ ، نوکر	۲۰/۲ ، طوی
۲۶/۱ ، هوجاور	۲۴۷/۳ ، قام
۱۲۰/۱ ، یاسامیثی	۳۳/۲ ، قراچو
۲/۳ ، بیورت	۶/۵ قشلاق

راهنمای مأخذها و مرجعهای فارسی خط

شماره الفبایی	نام وارد شده در پانویس	شماره الفبایی	نام وارد شده در پانویس
6	اسلام*	48	آثار
5	الاوامر	58	آل مظفر
55	اولجایتو	25 و 26	ابرو
52	اویس	4	ابن بطوطه
19	ایران	9	ابن مهنا
15	برهان	32	اخوان
16	بناکتی	10	ادیب سلطانی
21	پوربها	85	ارشاد
17	تاج	71	اسدی

(* مشخصات کتابنگاری سه اثری که با "اسلام"، "جامع کاترم" و "سنگلاخ" نمایانده شده‌اند، طبق اصل آنها در کتابنامه لاتین خط وارد گشته‌اند.

شماره الفبایی	نام وارد شده در	شماره الفبایی	نام وارد شده در
کتابنامه	پانوش	کتابنامه	پانوش
۴۴	دولت‌شاه	۷۴	تجارب
۳۳	دهخدا	۱۴	ترکستان
۲۷	ذیل جامع	۵۷	تورک
۳	رشیدی	۳۸	جامع
۴۲	روضات	۳۵	جامع بلوشه
۷۰	روضه	۳۶	جامع روس
۴۳	سراج	۳۹	جامع سلطنتی
۵۹	سمط	21	جامع کاترمر*
16	سنگلاخ*	۶۴	جامع مفیدی
۷۵	سیرت	۷	الجامعة
۶۸	شمس	۴۰	جامع هولاکو
۴۱	شیراز نامه	۳۴	جامع یان
۵۳	صبح	۵۴	جدید یزد
۶۲	طبرستان	۲۴	جهانگشا
۷۹	ظفرنامه	۲۸	حافظ
۴۷	عبید	۳۱	حبیب
۳۷	غازانی	۷۳	دستور

شماره الفبایی	نام وارد شده در پانوشت	شماره الفبایی	نام وارد شده در پانوشت
۱۳	مغول	۴۹	فرغانی
۲۹	مفاتیح	۸۱	فرهنگ و صاف
۱۱	مناقب	۵۰	فره و شی
۷۸	منتخب	۵۱	قزوینی
۲۳	منهاج	۱۸	کشاوری
۸۶	مواهب	۶۳	گزیده
۲۰	مونس	۸	لسان
۶۵	نزّهة	۵۶	لغات التترک
۶۰	نسائم	۶۱	مالک
۸۳	نظام	۶۹	مثنوی
۲	نفایس	۴۶	مجالس
۷۶	نفیة	۳۰	مجمل
۸۰	نفیسی	۶	مختصر
۸۱	نوّابی	۷۲	مرصاد
۱۲	وزارت	۷۷	المرقاة
۸۲	وصاف	۱	مسامره
۸۴	هرات	۶۶	مصاحب
۲۲	یزد	۴۵	المعجم
		۶۷	معین

راهنمای مأخذها و مرجعهای لاتین خط

توجه: بین مأخذها و مرجعهای این فرهنگ سه اثر به زبان روسی و یک اثر به زبان ارمنی وجود دارند که به خط لاتین حرف نویسی شده‌اند.

نام وارد شده در در پانوش	شماره الفبایی کتابنامه	نام وارد شده در در پانوش	شماره الفبایی کتابنامه
Ač'ar'yan	1	Liddell	10
Barthold	2	Malaja	11
Dal'	3	Mathews	12
Doerfer	4	Nasīr al – Dīn	15
Dozy	5	Pavet	17
Grønbech	7	Poppe	18
Howorth	8	Pūr-i Bahā	14
İlhanİlerde	24	Radloff	20
İslam	6	Supuler	22
Khalkha	19	Ušakov	23
Lessing	9		

کتابنامه

- (۱) آقسرائی، محمود بن محمد. مسامرة الاخبار و مسامرة الاخبار، به تصحيح عثمان توران. آنقره، انجمن تاريخ ترك، ۱۹۴۳ م.
- (۲) آملی، شمس الدين محمد. نفائس الفنون في عرائس العيون، به اهتمام ميرزا احمد. تهران، ۱۳۰۹ق. و به تصحيح ميرزا ابوالحسن شعراني، ۲ج، تهران، كتابفروشي اسلاميه، ۱۳۷۹-۱۳۷۷ق.
- (۳) ابرقوهی، محمد/گرد آورنده/. مكاتبات رشیدی، به تصحيح محمد شفيح. از نشریات كليه پنجاب، پنجاب، ۱۳۶۴ق=۱۹۴۵ م.
- (۴) ابن بطوطه، سفرنامه ابن بطوطه، ترجمه محمد علی موحد. تهران بنگاه ترجمه و نشر كتاب، ۱۳۳۷ ش.
- (۵) ابن بی بی، حسين بن محمد. الاوامر العلائيه في الامور العلائيه، با مقدمه عدنان صديق ارزي. آنکارا، ۱۹۶۵ م.
- (۶) ابن العبري، غريغوريوس بن هرون. تاريخ مختصر الدول. بيروت، المطبعة الكاثوليكية للآباء اليسوعيين، ۱۸۹۰ م.
- (۷) ابن الفوطي، عبد الرزاق بن احمد. الحوادث الجامعة و التجارب النافعة. بغداد، مكتبة العربية.

- (۸) ابن منظور، محمد بن مکرم . لسان العرب ، بیروت ، دار صادر ،
دار بیروت ، ۱۳۷۵ ق = ۱۹۵۶ م .
- (۹) ابن مهنا ، احمد بن علی . حلیة الانسان و حلیة اللسان ، مؤجمعه و
الفه جمال الدین ابن مهنا . استانبول ، مطبعه عامره ، ۱۳۳۸ .
- (۱۰) ادیب سلطانی ، میرشمس الدین . درآمدی بر چگونگی شیوه خط
فارسی . تهران ، امیرکبیر ، ۱۳۵۴ .
- (۱۱) افلاکی ، شمس الدین احمد . مناقب العارفین ، به کوشش تحسین
یازجی ، ج ۲ . آنقره ، انجمن تاریخ ترک ، ۱۹۶۱ - ۱۹۵۹ م .
- (۱۲) اقبال آشتیانی ، عباس . وزارت در عهد سلاطین بزرگ سلجوقی ، به
کوشش محمد تقی دانش پژوه و یحیی ذکاء . تهران ، دانشگاه تهران ،
۱۳۳۸ ش .
- (۱۳) ——— . تاریخ مغول : از حمله چنگیز تا تشکیل دولت تیموری ، ج
سوم ، ج ۱ . تهران ، امیرکبیر ، ۱۳۴۷ ش .
- (۱۴) بارتولد ، و . و . ترکستان نامه : ترکستان در عهد هجوم مغول ، ترجمه
کریم کشاورز ، ج ۲ . تهران ، بنیاد فرهنگ ایران ، ۱۳۵۲ .
- (۱۵) برهان تبریزی ، محمد حسین . برهان قاطع ، تصحیح دکتر محمد
معین ، ج سوم ، ۵ ج . ابن سینا ، تهران ، ۱۳۴۲ .
- (۱۶) بناکتی ، فخرالدین ابوسلیمان داوود . تاریخ بناکتی : روضة اولی
الالباب فی معرفة التواریخ و الانساب ، به کوشش جعفر شعار .
تهران ، انجمن آثار ملی ، ۱۳۴۸ ش .
- (۱۷) بیهقی ، احمد بن علی . تاج المصادر . چاپ هند ، ۱۳۰۲ ق .
- (۱۸) پطروشفسکی ، ای . پ . کشاورزی و مناسبات ارضی در ایران عهد

- مغول ، ترجمه کریم کشاورز ، ج ۲ . تهران ، مؤسسه مطالعات و تحقیقات اجتماعی دانشگاه تهران ، ۱۳۴۴ ش .
- (۱۹) — و دیگران . تاریخ ایران از دوران باستان تا پایان سده هجدهم ، ترجمه کریم کشاورز ، ج ۲ . تهران ، مؤسسه مطالعات و تحقیقات اجتماعی دانشگاه تهران ، ۱۳۶۴ ش .
- (۲۰) جاجرمی ، محمد بن بدر . مونس الاحرار فی دقائق الاشعار ، به اهتمام میر صالح طبیبی ، ج ۱ . چاپ اتحاد ، ۱۳۳۷ ش . ج ۲ ، انجمن آثار ملی ، ۱۳۵۰ ش .
- (۲۱) جامی ، پوربها . دیوان ، کتابت نظام الدین احمد بن عبدالله شیرازی . رجب ۱۰۲۹ ، فیلم ۸۵۸ ، عکس ۱۳۸۷ کتابخانه مرکزی ، دانشگاه تهران .
- (۲۲) جعفری ، جعفر بن محمد . تاریخ یزد ، به کوشش ایرج افشار . تهران ، بنگاه ترجمه و نشر کتاب ، ۱۳۳۸ ش .
- (۲۳) جوزجانی ، منهاج الدین عثمان بن سراج الدین . طبقات ناصری ، به تصحیح عبدالحی حبیبی ، ج ۲ . کابل ، انجمن تاریخ افغانستان ، ۱۳۴۳ - ۱۳۴۲ ش .
- (۲۴) جوینی ، عطا ملک بن محمد . تاریخ جهانگشای ، به اهتمام محمد قزوینی ج ۳ . لیدن ، بریل ، ۱۹۳۷ - ۱۹۱۱ م .
- (۲۵) حافظ ابرو ، شهاب الدین عبدالله بن لطف الله . منتخبی از جغرافیای تاریخی ، ج ۱ . عکسی از نسخه موزه بریتانیا ، بنیاد فرهنگ ایران .
- (۲۶) — . جغرافیای تاریخی ، ج ۲ ، قسمت اول و دوم . عکسی از نسخه کتابخانه بادلیان آگسفورد ، بنیاد فرهنگ ایران .

- (۲۷) ——— . ذیل جامع التواریخ رشیدی، به اهتمام دکتر خانابا بیانی، بخش نخستین. تهران، علمی، ۱۳۱۷ ش.
- (۲۸) حافظ شیرازی، شمس‌الدین محمد. دیوان، به اهتمام محمد قزوینی و دکتر قاسم غنی. زوار.
- (۲۹) خوارزمی، محمد بن احمد. مفاتیح العلوم، ترجمه حسین خدیوجم. بنیاد فرهنگ ایران، ۱۳۴۷ ش.
- (۳۰) خوافی، احمد بن محمد. مجمل فصیحی، به تصحیح محمود فرخ، ج ۲ و ۳. مشهد، باستان، ۱۳۳۹ ش.
- (۳۱) خواندمیر، غیاث‌الدین. تاریخ حبیب السیر فی اخبار افراد البشر، ج ۳. خیام، ۱۳۳۲ ش.
- (۳۲) دهار، قاضی خان بدر محمد. دستور الاخوان، به تصحیح سعید نجفی اسداللهی، ج ۲. بنیاد فرهنگ ایران، ۱۳۵۰ - ۱۳۴۹ ش.
- (۳۳) دهخدا، علی اکبر. لغت نامه، زیر نظر دکتر محمد معین و دکتر سعید جعفر شهیدی. تهران، سازمان لغت نامه، ۱۳۲۵ - ۱۳۵۷ ش.
- (۳۴) رشیدالدین فضل‌الله. تاریخ مبارک غازانی: در داستان آباغخان و سلطان احمد و ارغون خان و گیخاتوخان، به تصحیح کارل یان گراونهاگ، موتن، ۱۹۵۷.
- (۳۵) ——— . جامع التواریخ: ذر تاریخ پادشاهان مغول از اوکتای قآن تا تیمور قآن، به تصحیح ادگار بلوشه فرنسوی، ج ۲. لیدن، بریل، ۱۳۲۹ ق = ۱۹۱۱ م.
- (۳۶) ——— . جامع التواریخ، جزء ۱ از ج ۱ و ج ۳، به اهتمام ع. علی زاده،

مسکو ۱۹۶۵، باکو، ۱۹۵۷.

(۳۷) — تاریخ مبارک‌غازانی، به اهتمام کارل یان . هرتفورد، اوستین،

اوقاف گیپ، ۱۳۵۸ = ۱۹۴۰ م.

(۳۸) — جامع التواریخ، به کوشش بهمن کریمی، ۲ ج. تهران، اقبال،

۱۳۳۸.

(۳۹) — جامع التواریخ: هولاکوخان مغول . پاریس، مطبعه سلطنتی،

۱۸۴۷ م.

(۴۰) — جامع التواریخ: قسمت تاریخ هولاکوخان، به اهتمام سیدجلال

الدین طهرانی . تهران، مطبعه مجلس، ۱۳۵۲ ق = ۱۳۱۲ ش

(۴۱) زرکوب شیرازی، احمد بن ابی الخیر . شیراز نامه، به تصحیح بهمن

کریمی . شیراز، کتابخانه احمدی، معرفت، ۱۳۱۰ = ۱۳۵۰ ق.

(۴۲) زمچی اسفزاری، معین الدین محمد . روضات الجنات فی اوصاف مدینه

هرات، به تصحیح سید محمد کاظم امام، ۲ ج. تهران، دانشگاه

تهران، ۳۹-۱۳۳۸ ش.

(۴۳) سگزی، سراج الدین . دیوان، عکسی ۶۲۶۳ . کتابخانه مرکزی دانشگاه

تهران.

(۴۴) سمرقندی، امیر دولت‌شاه بن علاء الدوله بختی‌شاه . کتاب تذکره الشعراء،

به تصحیح ادوارد براون . لیدن، بریل، ۱۳۱۸ ق = ۱۹۰۰ م.

(۴۵) شمس قیس، محمد بن قیس . کتاب المعجم فی معایر اشعار العجم، به

تصحیح محمد قزوینی و مدرس رضوی . تهران، خاور، ۱۳۱۴.

(۴۶) شوشتری، قاضی نورالله . مجالس المؤمنین، به اهتمام سید حسین

تهرانی . تهران، کارخانه باقر تهرانی، ۱۳۶۸ ق.

- (۴۷) عبید زاکانی ، نظام الدین عبداللہ . کلیات ، به تصحیح عباس اقبال . اقبال ، ۱۳۳۲ .
- (۴۸) عقیلی ، حاجی بن نظام . آثار الوزراء ، به تصحیح میر جلال الدین حسینی ارموی "محدث" . تهران ، دانشگاه تهران ، ۱۳۳۷ .
- (۴۹) فرغانی ، سیف الدین محمد . دیوان ، به اهتمام ذبیح اللہ صفا ، ج ۱ . تهران ، دانشگاه تهران ، ۱۳۴۱ .
- (۵۰) فرهوشی ، بهرام . فرهنگ پهلوی . تهران ، بنیاد فرهنگ ایران ، ۱۳۶۴ .
- (۵۱) قزوینی ، محمد . یادداشت‌های قزوینی ، به کوشش ایرج افشار . دانشگاه تهران ، ج ۹ - ۱ .
- (۵۲) قطبی الاهی ، ابوبکر . تاریخ شیخ اویس ، به اهتمام ین فون . لاهه ، چاپخانه ایکسلسیور ، ۱۳۷۳ ق .
- (۵۳) قلقشندی ، شیخ ابی العباس احمد . صبح الاعشی ، الجزء الرابع . قاهره ، دارالکتب الخدیویہ ، ۱۳۳۲ ق = ۱۹۱۴ م .
- (۵۴) کاتب ، احمد بن حسین . تاریخ جدید یزد . به دستور وزارت فرهنگ ، چاپخانه گلپهار ، ۱۳۱۷ .
- (۵۵) کاشانی ، ابوالقاسم عبداللہ بن محمد . تاریخ اولجایتو ، به اهتمام مهین همبلی . تهران ، بنگاه ترجمه و نشر کتاب ، ۱۳۴۸ .
- (۵۶) کاشغری ، محمود بن الحسین . کتاب دیوان لغات الترك . استانبول ، دارالخلافه العلیہ ، ج ۳ در ۱ مجلد ، ۳۵ - ۱۳۳۳ .
- (۵۷) کاظم قدری ، حسین . تورک لغتی : تورک دیلترینک اشتقاقی و ادبی لغتیری ، ج ۴ . استانبول ، مطبعه دولتی ، ۴۵ - ۱۹۲۸ .

- (۵۸) کتبی، محمود. تاریخ آل مظفر، به اهتمام عبدالحسن نوائی. تهران، ابن سینا، ۱۳۳۵.
- (۵۹) کرمانی، ناصرالدین منشی. سمط‌العلی للحضرة العلیا، به تصحیح اقبال. تهران، شرکت سهامی چاپ، ۱۳۲۸.
- (۶۰) ———. نسائم الاسحار من لطائف الاخبار، به تصحیح میر جلال‌الدین حسینی ارموی "محدث"، دانشگاه تهران.
- (۶۱) لمنون، ا.ک.س. مالک و زارع در ایران، ترجمه منوچهر امیری. ایران، بنگاه ترجمه و نشر کتاب، ۱۳۳۹.
- (۶۲) مرعشی، ظهیرالدین بن نصیرالدین. تاریخ طبرستان و رویان و مازندران، به کوشش محمد حسین تسبیحی. تهران، مؤسسه شرق.
- (۶۳) مستوفی، حمدالله بن ابی بکر. تاریخ‌گزیده، به تصحیح عبدالحسین نوائی. تهران، امیرکبیر، ۱۳۳۹.
- (۶۴) مستوفی بافقی، محمد مفید. جامع مفیدی، به کوشش ایرج افشار، ج ۱. تهران، اسدی، ۱۳۴۲.
- (۶۵) ———. کتاب‌نزهة القلوب، المقالة الثالثة، به تصحیح گای لیسترانج. لیدن، ریل، ۱۳۳۱ ق = ۱۹۱۳ م.
- (۶۶) مصاحب، غلامحسین. دایرة المعارف فارسی. تهران، فرانکلین، ۱۳۴۵.
- (۶۷) معین، محمد. فرهنگ فارسی، ج ۵. تهران، امیرکبیر، ۱۳۴۲-۴۵.
- (۶۸) مولوی، جلال‌الدین محمد. دیوان کبیر شمس، به تصحیح بدیع الزمان فروزانفر، ج ۱۰، تهران، دانشگاه تهران.
- (۶۹) ———. کتاب مثنوی معنوی، به تصحیح رینولد الین نیکلسون، ج ۶. لیدن، بریل، ۱۹۲۵ م.

- (۷۰) میرخواند، محمدبن خاوند شاه. تاریخ روضة الصفا، ج ۵. کتافروشی های مرکزی، خیام، پیروز.
- (۷۱) نجم الدین دایه. مرموزات اسدی در مرموزات داوودی، به تصحیح محمدرضا شفیعی کدکنی. تهران، مؤسسه مطالعات اسلامی دانشگاه مک گیل، ۱۳۵۲.
- (۷۲) ———. مرصادالعباد من المبدأ الی المعاد، به اهتمام حسین الحسینی شمس العرفا. / بدون ناشر/، تهران، ۱۳۱۲ ش.
- (۷۳) نخجوانی، محمد بن هندوشاه. دستورالکاتب فی تعیین المراتب، به اهتمام ع.ع. علی زاده، جزء ۱ و ۲ از ج ۱. مسکو، ۱۹۷۱-۱۹۶۴.
- (۷۴) نخجوانی، هندوشاه بن سنجر. تجارب السلف، به تصحیح عباس اقبال. تهران، طهوری، ۱۳۴۴.
- (۷۵) نسوی، شهاب الدین محمد خرندزی. سیرت جلال الدین منیکبرنی، به تصحیح مجتبی مینوی. تهران، بنگاه ترجمه و نشر کتاب، ۱۳۴۴.
- (۷۶) ———. نفثة المصدور، به تصحیح امیر حسین یزدگردی. اداره کل نگارش وزارت آموزش و پرورش، ۱۳۴۳.
- (۷۷) نطنزی، حسین بن ابراهیم. المرقاة، به تصحیح دکتر سیدجعفر سجادی. تهران، بنیاد فرهنگ ایران، ۱۳۴۶.
- (۷۸) نطنزی، معین الدین. منتخب التواریخ معینی، به تصحیح ژان اوبن. تهران، خیام، ۱۳۳۶.
- (۷۹) نظام الدین شامی. ظفرنامه، به تصحیح فلکس تاور، ج ۲. چکسلواکی، مؤسسه شرقیه، ۱۹۵۶.
- (۸۰) نفیسی، علی اکبر. فرهنگ نفیسی، ج ۵. خیام، ۱۳۴۳.

- (۸۱) نَوّابی ، یحیی ماهیار . " یک سند کهن " . مجله دانشکده ادبیات تبریز دوره ۵ ، شماره ۲ ، ص ۲۳۴ - ۲۲۵ .
- (۸۲) وصاف ، عبدالله بن فضل الله . تاریخ وصاف الحضرة ، به اهتمام محمد مهدوی اصفهانی . ۵ ج در ۱ مجلد . بمبئی ، ۱۲۶۹ ق .
- (۸۳) ولادیمیرتسف ، ب . نظام اجتماعی مغول ، ترجمه شیرین بیانی ، تهران ، بنگاه ترجمه و نشر کتاب ، ۱۳۴۵ .
- (۸۴) هروی ، سیف بن محمد . تاریخ نامه هرات ، به تصحیح پروفیسور محمد زبیرالصدیقی . کلکته ، ۱۳۶۲ ق = ۱۹۴۳ م .
- (۸۵) هروی ، قاسم بن یوسف . ارشاد الزراعة ، به اهتمام محمد مشیری . تهران ، دانشگاه تهران ، ۱۳۴۶ .
- (۸۶) یزدی ، معین بن جلال الدین محمد . مواهب الهی : در تاریخ آل مظفر ، به تصحیح سعید نفیسی ، ج ۱ . تهران ، اقبال ، ۱۳۲۶ .

- 1) Ač'ar'yan, Hr'. *Hayer'en ar'mat'ak'an bar'ar'an*, A hat'or' A—D. iEr'evan, 1971.
- 2) Barthold, V.V. *Turkestan down to the Mongol invasion*. 2d. ed. E.J.W. Gibb Memorial series. London: Lozac, 1928.
- 3) Dal', Vladimir. *Tolkovyj slovar' živogo velikoruskogo jazyka*, tom, 4, Moskva, 1956.
- 4) Doerfer, Gerhard. *Türkische und mongolische Elemente im Neupersischen*, 4Bde. Wiesbadeen: Steiner, 1963—75.
- 5) Dozy, R. *Supplément aux dictionnaires arabes*, 2d. ed. Leiden: E.J. Brill, 1927.
- 6) *Encyclopaedia of Islam*, new ed. vol. 2, London; Leiden: E.J. Brill, 1965.
- 7) Grønbech, Kaare and John R. Krueger. *An Introduction to Classical (literary) Mongolian*. Wiesbaden: Otto Harrassowitz, 1955.
- 8) Howorth, Henry H. *History of the Mongols*. Part 3, the Mongols of Persia. New york: Burt Franklin, 1888.
- 9) Lessing, Ferdinand D. *Mongolian—English Dictionary*, Compiled by Mattai Haltod /and others/. Berkeley: University of California Press, 1960.
- 10) Liddell, Henry George; and Robert, Scott. *A Greek English Lexicon*. Oxford: Reprinted, 1966.
- 11) *Malaja sovet'skaja enciklopedija*, 3—e izdanie, tom 10. Moskva, 1960.
- 12) *Mathews' Chinese—English Dictionary*, rev. ed. Cambridge, Mass: Harvard University Press, 1972.
- 13) Meillet, Antoine; and Marcel Cohen. *Les langues du monde*, nouv. ed. 2 vols. Paris, Centre National de la Recherche Scientifique, 1952.

- 14) Minorsky, V. "Pūr-ī Bahā's Mongol ode"; *B.S.O.A.S.*, 1956, vol. 18: Part 2, p. 261–278.
- 15) Minovi, M.; and V. Minorsky, "Naṣīr al-Dīn Ṭūsī on Finance"; *B.S.O.A.S.*, 1941, vol. 10: Part 3, 755–789.
- 16) Muhammad Mahdī Xān. *Sanglax*. A Persian Guide to the Turkish Language. E.J.W. Gibb Memorial series. London: Luzac, 1960.
- 17) Pavet de Courteille. *Dictionnaire turk-oriental* = اللغات النوائيم والاستشهادات الحفغائيه. Paris: Imprimerie Impériale, 1870.
- 18) Poppe, Nicholas. *Grammar of Written Mongolian*. Wiesbaden, Otto Harrassowitz, 1954.
- 19) Poppe, Nikolaus. *Khalkha-mongolische Grammatik*. Wiesbaden, Steiner, 1951.
- 20) Radloff, Wilhelm. *Versuch eines Wörterbuches der Türk Dialecte*, 4 Bde. Mouton: 'S-Gravenhage, 1960.
- 21) Raschid-el Din. *Histoire des Mongols de la Perse*. Publiée, traduite en français accompagnée de notes, et d'un mémoire sur la vie et les ouvrages de l'auteur par M. Quatremère. Paris: Imprimerie Royale, 1836.
- 22) Spuler, Bertold. *Die Mongolen in Iran: Politik, Verwaltung und Kultur der Ilchanzeit 1220-1350*. Berlin: Akademie-Verlag, 1955.
- 23) Ušakov, D.N. *Tolkovyj slovar' russkogo jazyka*, (pod redakciej. . .), tom 4, Moskva, 1940.
- 24) Uzunçarşili, İsmail Hakki. *Osmanli Devleti Teşkilâtina Medhal*. Ankara, Türk Torhikurumu Basimevi, 1970.
- 25) Wendt, Heinz F. *Sprachen*. Frankfurt am Main: Fisher, 1972.